

BRATKE

P R E S E N T E

J. Gilbert

medie ino svelte

zelega leta.

republicana ino 200000

ANTONA KREMPL.

consilio per se. Trojki 1810. Redigendo...

Drago leto.

V. 1810. w. d. 1810.

K R A T K E
P R E D G E

na vse

nedele ino svetke

zelega leta.

Vkupspravlene ino vundane

o d

ANTONA KREML,

Farmefhtra per sv. Trojizi mále Nedle sdol Radgone.

Drugo leto.

V' tréh rasdélkih.

1839.

Saloshil Franz Ferstl v' Gradzi.

Johanes Lovrenz Greiner.

Pervi rasdélek.

Predge na nedele.

Od Adventa do Finkoshtih.

Svelizhan je, ker besedo hoshjo poslufha,
ino njo obdershi.

Luk. 11.

Na 1. nedelo v' Adventi.

Od Adventa.

Kader bote vidli, da se vse to godi, tedaj imate vediti, da je blisu kraljestvo boshjo. Luk. 21.

Perzhetek.

Isvoleni! višhe shtiri taushent lét je to zhlovezhanstvo sdihavajozho zhakalo na tega obezhanega Odrefhenika. Moises je s' svojim ludstvom sval: Prosim tebe, ó Gospod! pofhli tega, kerega misliš poslati. (II. Moiss. 4.) Kral David je sval: Ah, obudi mogozhnost tvojo, ino pridi réfhit nas! (Psalms. 79.) Prerok Jesaias je sval: Ah, da bi ti nebo rasklal, ino prifhel semdol! (Jesai.) Ino na enkrat so dopunjene te sdihavne shelenja, na enkrat so oflišhane mile profhnje zhlovezhekega roda, na enkrat pride ti obezhan Mesias na svét. Ó kelko taushent hval smo milostivnemi Bogi dushni sa toto najvekfho dobroto, kera nam je storjena skus zhlovekpostajanje Jesusa Kristusa. Ah ne odlagajmo tedaj to dushno sahvalnost skasati temu, ker je tak nesgovorno dobrotlivi proti nam. Perblišhava se ti zhaš prezhaštitega spomina rojstva Jesufovega, ino naša mati zirkev nas na spomin prejd rezhnih shtiri taushent lét shtiri tjedne pred svetim dnevom, najmre skos zeli Advent, opominja, da bi se k' tem zhaštitem ino hvale punem Jesufovega rojstva obhajanji vrédne perpravli, tak kak nam ona s' dnešnim Evangeljom na snanje da, da se k' tem drugem Jesufovem prihodi perpravleni dérshimo. Od Adventa tedaj dneš hozhem govoriti, ino pokasati, kak se imamo k' svetem dnevi, ino tudi k' sodbi perpraviti.

Raspelanje.

Kristuf našh Svelizhar, ker je pred vezh kak osemnajsttó létmi kak zhlovek na svét se narodil, ho-

zhe v' kratkem pále k' nam priti, hozhe drugózh se naroditi, pa gdé ino kak? Ah on se hozhe v' nafhieh ferzah na duhovno visho naroditi. Da pa bi one bile vrédne njega poprijeti, tak moremo s' pokoroj ino shivlenja pobolshanjom nje ozhifiti. K' temu je sv. Advent noterpostavljen, k' temu naf' opominjajo Evangelji, ker se sdaj v' Adventi berejo, na to naf' spomenejo te modre meshne oblazhila, kere se sdaj vsemejo, k' temu so sornize vpelane, kere se sdaj flushijo, k' temu so posti, ker se sdaj sapovédani, k' temu je prepoved gostovanja ino vseh drugih krizhezhih veseliz v' totem zhafi te pokore. Pokoro ali moremo delati, drugazh Jesuf ne pride v' nafhe ferza, kajti v' eno gréfhno dúsho, pravi Duh sveti, nebode notri fhel duh te modrosti, né' nebo prebival v' enem téli, kero grehi ino hudim shelam flushi. (*Modr. 1.*) Doklam vu vafhieh ferzah ti divji kral te nemirnosti gospodnje, tezhaf nebo notri fhel kral tega mira; doklam gisdost, nezhistost, serditost, krivizhnost, nemernost, ino drugi sovrashniki boshji vu vafhieh ferzah stanujejo, tezhaf gnada boshja vunsaperta ostane. Doklam vi s' tim hudim sovrashnikom dershte, tezhaf vafhe dúshe nemorejo neveste Kristufove biti.

Da bo tedaj Kristuf vu vafhe ferza se nastanil, tak nje od greha morete ozhifiti, vafhe gréfhne navade tá pustiti, gréfhnim prilikam na vsigdar se odpovedati, krivizhno blago nasajpoverniti, to odvseto poshtenje vafhemi blishnjemi nasajspraviti, sovrashstvo gordati i. t. d.; s' ednoj besédoj, temi hudemi morete na vsigdar flovo dati.

Ali to fhe ne vse, kaj treba sa gorvsetje tega Mesiasa, fhe eno more biti. Takshne hishe najmre, gdé so dugo nefnashni ludje noter bili, morejo najprejd od te vekshne nefnage ozhifitene, potem pa fhe tudi s' drugim pohishtvam oblepotene biti; tak je ravno s' vafhoj dúshoj. O kak dugo je morebiti she ti nezhisti duh v' njoj prebival, ino njo gerdo napravil? Vun ga ali morete sagnati s' toj gaishloj enega refnizhno naprejevsetega pobolshanja, ozhifiti morete to dúsho s' eno pravizhno spovedjo, oblepotiti njo morete s' novim pohishtvom, s' délami te pokore, s' ponishnostjo, s' poboshnostjo, s' kershanskóy lubesnoj, ino toto te dúshe od grehov ozhifjenje ino nje s' dobrimi délami oblepotenje morete si k' eni terdni sa-

povedi narediti, ne kaj bi vas ho spoved tak samo po navadi odrajtali, ino vzhãsi po spovedi temi nevrédno gorvsetemi Jesufi kasali od vas se podati.

Eno takšhno szhiftega pobolšhanje ino k' Bogi povernenje bo se enim ja preteshko ino skoro nemogožno sdelo, ali jas pitam tebe nezshiftega, jel morešh ti eno tako serze imeti, ka s' tvojim djanjom rezhešh: Rajšhi kak bi jas to na vsigdar mogel tá puftiti, rajšhi naj Jesuf oftane tam v' svojih jaflizah? Pitam tebe krivizhnega, jel morešh eno takšhno serze imeti, ka v' djanji rezhešh: Zhe bi jas vso luzko blago mogel nasajpoverniti ino vse nadomeštiti, te naj Jesuf le oftane tam v' ti Betlehemski shtali? Pitam tebe serditega, jel morešh eno takšho serze imeti, ka v' djanji rezhešh: Zhe bi jas s' totim mojim najvešhim sovrashnikom si mogel dober biti, te naj Jesuf le tam med pastiri bo? O zhe ravno se vam sdi, da tega nebi rezhti mogli, je njih vender ne malo, ker v' svojem djanji pokashejo, da imajo eno takšho serze.

O strafhne, o nesmilne serza! vi ali nezhetete Jesufa gorvseti? O tak oftani odsgor oblakov v' krili tvojega Ozheta nebeskega, oftani v' tvoji najsvetlešhi zhašti, oftani tam, doklam bodo vidli na oblakih tvoj sv. krish, ino tebe pod blifkanjom ino germlenjom pridozhega s' oblaštjo ino zhaštjo enega Gosпода, krala ino sodnika od milionov Angelov ino Svetnikov obdanega. Tedaj naj v' strahi ino trepeti sposnajo tega, kerega so prejd sa kratke nafladnosti, sa eno malo blaga volo savergli; tedaj naj zhujejo is njegovih vust te besede: Pojdite ta, vi saversheni, v' ti vezhni ogen. (*Math. 25.*)

Dokonzhanje.

Ah Kristjani, Kristjani! ne zhakajte tega, perblishavajte se raj prejd k' troni njegove milosti, ino ga prošte sa odpušhenje, ter ne prelomte, kader sdaj njegovo gnado sadobite, vezh nigdar vashe oblube. Gledite, da, doklam shte ste na stesi k' sodbi, sodnika sa vashega prijatela dobite, tak se njega nebote imeli kaj bati, kajti on bo k' vam rekel: Pojdite sem, vi poshegnani mojega Ozheta ino imejte to kralstvo, kero vam je perpravleno od sazhetka sveta.

(*Math.* 25.) Ah daj nam v' toto priti, lubesnivi Jesuf, nash Svelizhar, nash Sodnik! keremi zhaft ino hvala bodi na vse véke. Amen.

Na 2. nedelo v' Adventi.

Jezha tega greha.

Johanes v' jezhi zhuje déla Kristusove. Math. 11.

Kaj, Johanes je v' jezhi? Johanes, she v' mater-nem téli Bogi posebno dopadliv; Johanes, vuzhenik krala Herodesha; Johanes, kerstnik Jesufa Kristufa; Johanes, en puhavnik; Johanes, ena pelda te nedushnosti, en isgled te svetosti, en predgar te pokore, on je v' jezhi? Kaj more temu srok biti? O nizeh drugo, kak to, da je krali Herodeshi refnizo povedal. Sa tega volo, da je njemi sozhitoma povedal, ka njemi je ne dopusheno, svojega brata sheno imeti, sa tega volo je noter sapert. Sa refnize vole je ali Johanes v' jezhi. O naj njemi tota vósa nebo k' framoti; ali mi smo v' eni jezhi, zhres kero se nam treba serzhno shaluvati. V' kaj sa eni jezhi smo mi? Na to sv. Tomash Aquinal odgovori, rekozh: V' jezhi te gisdosti, v' jezhi te skoposti, v' jezhi te nezhistosti, v' jezhi hudobnega jesika. Veliko njih je, kere ta grisezha vést kakti sakovane ino v' jezho saperte dershi, ino njim nozh ino den mira ne dá. Ah gorjê njim, zhe oni v' jezhi tega greha vmerjejo! kam bo njihov odlozhek na fodbi? Kam inan, kak v' pekel? v' eno jezho, is kere se nigdar vezh nebodo refhiti mogli. O tak glejmo, da se is jezhe tega greha réfhimo, ino lastno sdaj v' Adventi, v' totem zhasi te pokore. Od tega dnef hozhem k' vam govoriti, najmre: Od jezhe tega greha.

Kader sv. mati zirkev sdaj v' Adventi sove: O sazhetek, svetlost luzhi vezhne, pridi, ino rasfvéti v' temi sedezhe! tak ona to namesto naf stori, kajti mi smo ti v' temnizi tega greha sedezhi; mi smo tisti,

keri smo od nafhe sadnje spovedi dostikrat pregresshli v' gisdosti ino shtimanji, dostikrat v' fskoposti ino krivizi, dostikrat v' nezhistosti, najvezhkrat pa s' hudobnim jesikom. Ah zhe mi ozhi odpremo, ino pogledamo, kaj smo vse krivi, tak naf more strah obleteti, kaj smo v' eno takshno jezho sami se saperli, v' takshno sheleso sami se djali, ino zhuti moremo, kaj nam Prerok Jesaias glasno pravi: Odveshi ketne tvojega vrata, ti vjeta zhi Sionska. (*Jesai. 52.*) Ah odveshi, tak jas sdaj sa totim Prerokom k' vam rezhem, odveshi, kerfhanfka dufha, svesilo tvojih grehov! néli si ti k' vezhni flobodnosti rojena, ti nebeskega kralestva zhi? kaj si tak dugo v' ti gerdi temnizi tih grehov? postavi se v' flobodnost boshjih otrok. Ne zhakaj do smerti, kajti ne vésh, jel bo ti tedaj dani zhaš sa pokoro, al' ne. Ne vésh, kaj Kristuf pravi: Bodte perpravleni, kajti Sin tega zhloveka bo prishel v' eni vuri, kader se ga nebote trofhtali? (*Luk. 12.*) O kak nepripravno bi tedaj tebi prishla vura te smerti, zhe se malogda ali nigdar ne smiflish na njo. Grefhniki, rezhe sv. Gregor, da bi kakhte dugo shiveli, bodo naglo ino nepripravno vmerli. Toti shtimani gisdavez svojo glavo sploh vifoko nosi, ino ne pogledne nigdar dol na svoj grob; tisti terden fskohez sploh krivizhno blago vkupvlezhe, ino se ne smifli nigdar, kak malo njemi treba na ti kratki stesi totega shivlenja; tisti blatni nezhistnik sploh svojim gerdim shelam nagaja, ino ne vidi, kak bo na enkrat svézha njegovoga shivlenja vgasnila. Zhres takfhe naj smert pride, gda hzie, tak njih nebo perpravlenih najfhla, kajti njihove mifli ne so na njo, temuzh na njihovo zhašt, na njihovo bogastvo, na njihove telovne nafladnosti.

Sa tega volo so dragi, ja vifhe vsega dragi ti dnevi, keri fhe nam sdaj dani so, ka bi se smiflili na prasnost totega golufnega svéta, ka bi sposnali odurnost tega greha, ka bi se smiflili na nafho vezhno plazhilo al' vezhno kafhtigo, smiflili se, kak malo smo nafhe dushnosti dopunili. Dragi so toti dnevi, kajti v' totih imamo sgrivati nafhe pregrehe, poverniti luzko blago, ino popraviti, kaj je komi na fhkodo se vzhinlo, spraviti ino pomirti se imamo s' nafhimi sovrashniki, ter terdno naprej si vseti, odsdaj dushnosti nafhega stana svésto spuniti. Le tak sna-

mo s' velkim trofhtom zhakati na prihod Mefiafa Jesufa Kristufa. Le tak snamo rezhti:

Ah pridi, pridi, Mefiaf, ker si ti naf s' tvojim nebeskim Ozhetom pále pomiril, pridi naf refhit is jezhe tega greha; glej, mi smo perpravleni vse storiti, kaj je k' totem nafhem refhenji potrebno: ah oflifhi naf Odrefhenik nafh, keremi zhast ino hvala bodi na vse véke. Amen.

Na 3. nedelo v' Adventi.

Gdo mi smo.

Gdo si ti? Joh. 1.

Da je Johanes v' tak ostrí pokori v' pufhavi shivel, ino ludi s' ostrimi predgami k' pokori perganjal, tak so Judje na to misel prifhli, zhe bi on bil ti obezhan Mefiaf. Sa tega volo so Duhovne ino Levite k' njemi poslali, ga pitat, gdo bi on bil, jel Kristuf, jel Eliaf, ali eden is tih starih Prerokov? Ali naj so Jerusalemitanzi 's Johanesa hteli svediti eno ali drugo, mi vejmo, gdo ino kaj je Johanes bil; to pitanje pa: Gdo si ti? je eno pitanje, kero ima vsakfhi od sebe storiti, vsakfhi ima sam sebe opitati: Gdo si ti? ino si naj na toto pitanje dobro odgovori, tak bo preshtimal, kaj je ti zhlovek, ino kaj bi biti mogel. O lubi Kristjani! nemore nizeh hasnovitshlega biti sa naf, kak da mi sosebno sdaj v' totem zhafi te pokore sami sebe opitamo: Gdo si ti? To tudi ravno dnef hzhemo storiti, ino hzhemo premisliti: 1. Gdo smo mi od sstrani nafhega téla; 2. gdo od sstrani nafhe dushe.

1. Gdo ali kaj smo mi od sstrani nafhega téla? She poboshen Job rezhe: Zhlovek od she ne rojen en kratek zhaf shivi, ino imá veliko nadlog. (*Job 14.*) On s-haja kak zvét, ino se poméshi, pa prejde kak senza. Pa réfen, kajti zhe spreglednemo

štiri dobê tega zhloveka: detinstvo, mladost, moshevstvo ino starost: o kelke nadloge!

Kaj je detinstvo? Pervi glaf na svét narojenega deteta je jozh. Vflaka stvar si naskorem pomore; zhlovek pa, kader na svét pride, se nemore sam né oblezhti, néti najesti, on nemre prestopti, dugo ga morejo na rokah nositi, prejd kak more sam iti. Kaj je s' njim opravila v' betegi. Zhlovek v' detinstvi nema she rasvuma, nemre she guzhati, néti povedati, kaj bi rad.

Kaj je mladost? Zhlovek v' mladosti ravno k' rasumi pride, ali prevsetnize, nemarkhine ino druge blodnje naredijo, ka dosti nespametnega vzhini, kaj ga potli noter do smerti grivati sna: o kelko jozha je David storil zhres grehe svoje mladosti!

Kaj je moshevstvo? V' moshevstvi je skoro drugo ne, kak sama skerb, samo delo, ino poleg dosti krishov ino nadlog. Enkrat je frezha, drugozh nefrezha; enkrat mir, drugozh nepokoj; enkrat obilnost, drugokrat menkanje. To se tak sploh premenjava, ino ne she je skerbi menje, she je glava féra, she je starost to.

Kaj je starost? Ozhí sazhnejo temne biti, vuha debelo zhujejo, sóbi vezh nega, noge so terde ino bolezhje, lasje dolodidejo, glava se naprej nagibati sazhne, ino ifhe svoj grob, kerv je she nizh ne vezh vrozha, pamet she flaba, vse je na najgi. Ino da je stari zhlovek she vnoshliv ino gundrav, tak se ga she skoro vfi navolijo, bi ga néki she rajshi na ovem, kak na totem svéti vidil. Sa tega volo tudi nema nikakega poshtenja, ino je néki tak savershen, da namer tega ne dobí, kaj vunsgovorjeno ima. S' ednoj besedo, en stari zhlovek nema nikakega drugega trosh-ta, kak zhe s' modrim Senekom rezhi more: Prejd kak sem star gratal, sem skerbel, prav shiveti, sdaj pa, kaj sem ostarnil, se skerbitim, dobro vmréti.

Tak je zhlovek v' detinstvi, v' mladosti, v' moshevstvi, v' starosti. Kelkim betegom ino drugim teshavam je she le zhlovezhko telo rasvun tega podversheno? Ali na vse to ne gledezh poglejmo najleshega, najsdravifhega, najpametnéfhega zhloveka, ker je prezhudenja vreden: kaj je njegovo telo drugo, kak ena posodba te nefnashnosti, ena sa zherve perpravljena shkrynja? Ino zhe zhlovezhko telo v' grobi

prefhtimavalh, tak vidish, kak kazhe ino zhervje s' njim se gostijo.

Pitaj sato vezhkrat sam sebe, kaj si bil, kader si na svet prifhel, kaj si sdaj, kaj bofh v' grobi. Pitaj se, gdo si ti? ino vidil bofh, kaj si od strani tvo-jega tela.

2. Gdo ali kaj pa smo mi od strani nafhe dufhe? Dufha je refen spododa boshja, ali tota lepa spodoba je fkus veliko grehov tak premenjena, da bi trebalo pitati: Zhigava je tota spodoba? (*Mark. 12.*) Ino zhe bi ravno velikih grehov se varvali, ino poboshno shiveli, tak je nagnjenje k' hude-mi v' nami, ino grefhne poshelenja so tak mozhne, ka se sploh moremo s' njimi bojuvati. Rasvun tega nafho ferze spazha sdaj jesa, sdaj nevofhlivoft, sdaj fhtimanje. K' temu fhe pride nesnajozhnoft, ter tem-noft te pameti, v' keru zhlovek sa dobro ino hafno-vito dershi, kaj je hudo ino fhkodljivo, sa hudo pa, kaj je dobro, kak Prerok Jesaiaf pravi: Mi smo okoli blodli, kakti flepi, ino kak da nebi ozhi imeli; smo se spotikali per svetlem obpoldnevi, kakti v' temi, ino smo v' temnofti kakti mertvi bili. (*Jesai. 59.*) Lud-je so temo bol lubili kak luzh. (*Joh. 1.*) Vse, kaj je na sveti, je poshelenje mefa, poshelenje ozhi, ino gis-doft shivlenja. (*I. Joh. 2.*) K' vsemu fhe sadnizh pri-dejo fkušnjave ino safedanja tega hudega sovrashni-ka, ker na drugo ne gre, kak na pogublenje na-fhih dufh: on ifhe, koga bi mogel poshreti. (*I. Petr. 5.*)

Tak je zhlovek od strani svoje dufhe. O zhe se mi tedaj opitamo, kaj smo od strani tela, kaj od strani dufhe, tak vidimo, da se na toto posemelfko nadloshno shivljenje nemamo kaj sanafhati, ino da le to pridozho vezhno shivljenje si imamo sheleti, le sa nje se fkerbeti. Ifhte, kaj je odsgoraj, rezhe Ap. Pavel. (*Kolof. 3.*) Ja le tam v' tem vezhnem shivlenji nebo nafho telo nikaki nadlogi, neti smerti vezh podversheno, neti nafha dufha nikaki hudi na-ftornofsti vezh vunpostavlena. K' totem vezhnem shiv-lenji pa pridemo le fkus dela prave pokore.

Ah lubi Kristjani! sdaj so dnevi te pokore, sdaj stormo pokoro, da nebomo s' telom ino dufhoj v' pekel saversheni. O prelubeni Jesus! ne daj tega, mi vidimo, kaj sa ene nevolne ftvari smo mi od

strani našhega téla ino dušhe, ali mi tudi vejmo, da bošh ti enkrat prišel, naš od mertvih budit, ino da, zhe sdaj skus pokoro sami sebe sbudimo, bodo našhe téla premenjene gorstanile, ino s' dušhoj, kak s' tvojoj ozhišhenoj ino obvenzhenoj nevestoj, k' vezhnem veselji se sedinile: ne skрати nam pomozhi tvoje gnade na pernešhenje vrédnega sada te pokore. Amen.

Na 4. nedelo v' Adventi.

Od prave pokore.

Johanes je predgal kerst te pokore na odpusshenje grehov. Luk. 3.

Isvoleni! veliko vaš sdaj v' Adventi k' spovedi pride, ino to, jas mišlim, storite na vrédno perpravlenje k' tem najveksšem svetki prezhaštitega rojšta našhega Gospada ino Svelizhara Jesufa Kristufa. Ino vi prav storite, kajti nesahvalni bi vi proti Bogi, ino nekernbni sa sami sebe bili, zhe bi tudi sdaj v' nesporjenji ostali, kader našh Mesias k' nam priti, ino na eno duhovno visho se v' našh serzah naroditi hzhe. Da se vi tedaj skus Sakrament te pokore k' nablisnim svetkom perpravlate, ino da dnešni Evangelium od pokore govori, tak bo tudi moja dnešna predga od pokore. Hozhem najmre pokasati, kaj je prava pokora.

Pravo pokoro storiti je: svoje grehe sposnati, nje sgrivati, 's njih se spovedati ino se poboljšati. Našha sv. mati zirkev ali ne sapovej, ka bi mi, tak kak je v' pervih keršhanških zhaših bilo, mogli ozhitno pokoro delati; ona ne sapovej, ka savolo našh velkih pregrešhtvih nebi smeli per boshji flushbi biti, temuzh pred zirkvenimi vratmi stojezhi te noter idozhe mogli profiti, ka bi sa naš molili; ona ne sapovej, ka bi duge léta mogli vsaki tjeden néke dni per samem kruhi ino vodi se postiti i. t. v.: ona le hozhe, da mi

perviz h nafhe grehe sposnamo. Ino, ah lube du-
fhe! zhe mi premislimo, kak smo dosdaj sapovedi
nafhe vere, sapovedi boshje sdershali, kak dushnosti
kerfhanfke, dushnosti nafhega stana spunili; zhe pre-
mislimo, kakfho je nafho sadershanje, nafho shivle-
nje dosdaj bilo, zhe to vse premislimo ino k' ferzi
vsememo: tak refnizhno sposnamo nafhe velke pre-
grehe, refnizhno moremo s' kral Davidom rezhti:
Jas sposnam, o Gospod! hudobnosti moje, ah jas
sem pregréfhil v' nebo, ino pred tobom. Ino kader
sposnamo shaloften stan nafhe dufhe, tak moremo
fami zhres se shaloftni postati, ino to je, kaj sv. mati
zirkev hozhe, najmre: da

drugiz h nafhe grehe sgrivamo. To pa, zhe na-
fhe grehe enkrat sposnana, od sam sebe pride; kajti
ker fvoje grehe sposna, tisti vidi, kak je njemi greh
le daval preidozho zhafno blago, le kratko terpezhe
nafladnosti, sa to pa je njemi vsel gnado boshjo,
mir te vésti, pravizo do kraleftva nebeskega. O gdo
nebi toshno se rasjokal kres eno takfho sgublenje?
gdo nebi shelel, gdo nebi ifkal pomozhi? Ino glejte,
toto najdemo na spovedi. O taushentkrat hvala bodi
tebi, Jesus Kristuf! ker fi ti tvojoj zirkvi dal oblast,
grefhnikom grehe odpufhati. Ta zirkev tedaj hozhe,
da mi

tretjiz h 's nafhah grehov se pravizhno spovémo.
Jas rezhem, da se pravizhno spovémo, ne famo 's
enih grehov, temuzh is vseh, ne famo 's laftnih, te-
muzh tudi 's luzkih, ne famo 's tega, kaj smo hu-
dega vzhinli, temuzh tudi 's tega, kaj smo dobrega
fstoriti samudli. Ino zhe smo po eni takfhni spovedi
sadobli, kaj smo tak ferzhno sheleli, najmre: odpu-
fhanje grehov ino gnado boshjo, jel bomo tedaj na-
saj fhli se v' tisto blato kotat, od kerega smo sdaj
se ofnashli? Jel bomo nasaj se spuflti v' tiste sanjke,
's kerih smo kumaj vun se ftergali? jel bomo temi
nezhiftemi duhi nasaj puflti noter iti v' to ferze, v'
kerem se sdaj Jesus narodi? O gdo bo tak nesp-
meten, gdo tak nefkerben, gdo sam sebi en takfhi
fovrashnik? Ta sv. mati zirkev tedaj hozhe, da mi

fhtertiz h se pobolffhamo, t. j. da povershemo
greh ino grefhno perloshnost, da popravimo, kaj smo
komi nafhkodli na poshtenji ali per blagi ali na kako
koli visho. To je ja to najshmetnefho v' pokori, ali

zhe tega ne storimo, tak je naša pokora ne prava pokora. Mi ali moremo

1. greh sapuštiti. Ker je skus to pregrešhil, ka je bil shtimani, ka je bil skop ino terden, ka je bil nevošhliivi ino neprijatelni, ka je bil serdit ino svadliv, ka je bil len v' flushbi boshji ino drugih dobrih délah; ker je v' nezhistosti, v' pijanosti pregrešhil i. t. d.: tisti more to vse tá puštiti. Ino da bo to s' tem lesi se spunlo, tak se imamo ogibati vsega, kaj naš je na greh pelalo; moremo ali

2. grešhnih prilik se ogibati. Zhe je kerzhma tebi prilika bila k' pianošti, k' šhpili, k' kletvizi, k' sváji, k' sapravlanji, tak imash kerzhmo smišli puštiti. Zhe je eno prijatelstvo tebe na greh napelalo, tak morešh tisto prijatelstvo gordati. Zhe si v' takšhi flushbi, kera je tebi perlošhnošh na greh, tak morešh toto flushbo puštiti, da bi drugazh kakkoli dobra flushba bila. Zhe bi tebi, rezhe Kristuf sam, zhe bi tebi ena rézh tak luba bila, kak lastno tvojo oko, ali lastno tvoja roka al' noga, tak njo morešh smišli puštiti, kajti da bi ravno všo blago imel ino vse našladnošhi vshival, zhe tvojo dušho morešh sa nje dati, kaj ti te vse to pomaga? (*Math.* 18.) Keremi je ali prava vola se pobolšhhati, tisti bo se vsega tega ognil, kaj je srok njegovih pregréšhtvih. Da pa se skus néke grehe drugim šhkoda naredi, tak moremo

3. vsako šhkodo, vsako krivizo popraviti. Šhkoda naredi se pa drugim sna na dušhi ali na téli, na pošhtenji ali na gléšhti. Zhe si komi pohujšhanje dal, zhe si nedushnošh sapelal, tak si tem na dušhi našhkodil telko, da tega vzhista popravti namer nemorešh, popravi pa, kelko ti je najvezh mogozhe. Zhe si v' tvoji nagli ino shivinški jesi koga nespodobno sbil, tak si dushen, njega ob svojem vrazhti puštiti, ino zhe si njemi shivlenje perkratil, kak bosh to popravil? Zhe si kaj vkral, kaj po krivizi vsel, ali kaj po krivizi sebi sadershal, to morešh povernti, da bi ravno sam sebi kaj perkratiti mogel. Zhe si komi pošhtenje vsel, tak si njemi vsel, kaj njemi nigdar vezh popunoma nasajšpravti nemorešh: popravi pa, kelko ti je najvezh mogozhe, ino zhe je ti ogovorjen morebiti ob flushbo prišhel, tak njemi imash njegovo šhkodo popraviti.

V' tem ali, I. Kr.! v' tem stoji prava pokora, ino ah is tega vidite vsi, da pravo pokoro storiti ne je tak lahko, kak se vam sdi. Prof'te sato Boga sa pomozh te gnade, prof'te ga pa tudi posebno, da ne padnete v' takfhe pregrehe, sa kere namer nebi popunoma sadovoljhine mogli storiti. Sa tega volo k' dokonzhanji rezhem:

O prelubljeni Jesus! bodi ti fhe prejd, kak se v' nafhah ferzah narodifh, bodi nam k' pomozhi, da mi vse nafhe gréhe sposnamo, da nje ferzhno sgrivamo ino objozhemo, da se 's njih prav spovejmo, sa nje sadovoljhino storimo, ino resnizhno se pobolshamo, da tak poravnamo tvoje pote, da vunspunimo vse grabe tega menkanja dobrih dél, ino dolraskoplemo vsaki brég tega gréha, da sravnamo, kaj je plantavo, ino kaj je gerzhafto, k' glatkem poti naredimo, da tak perpravimo pot tebi, o Jesus! keremi zhaft ino hvala bodi na vse véke. Amen.

Na nedelo po Boshizhi.

Od sadershanja mladih ino starih ludi
proti endrugem.

Ona je bila vdova, okoli shtirnoosemdeset lét stara. Luk. 2.

Kaj dnefhni Evangelium perpovéda, je bilo te, kader je Div. Maria to nebesko déte po sapovedi tega ozhifhavanja v' tempelni gorofrala. K' temu je prifhel en stari bogabojezhi mosh, po imeni Simeon. Toti je, od sv. Duha rasfvézhen, to déte sa Svelizhara tega sveta sposnal, je njega vsel na svoje narozhe, ino je Bogi hvalo dal, kaj je vréden bil, tega Svelizhara fhe pred svojo smertjo viditi. — Prifhla je k' temu tudi ena stara vdova, kera se je sploh per zirkvi sdershavalá, ino se postila ino Boga molila.

Toti dve stari poshtuvani pershoni meni dnef priliko data, od starih ludi govoriti, kajti v' dostih talih se vpamet vseme, ka se stari ino mladi ludje ne-

morejo pogajati, da so stari mladim, mladi pa starim ne po vóli. Vekshital je srok per obojih. Stari so proti tim mladim ne tak, ka bi nje ti mladi shtimali ino poshtuvali, ti mladi pa so tudi ne tak, ka bi nje ti stari radi imeli, ino tak se nemorejo sbógati. Da pa je vender v' dostih talih tak, ka stari ino mladi morejo vkup pod enoj strehoj prebivati, ino bi ali najbolshe bilo, da bi se lepo pogajali, tak hozhem dnef: 1. te mlade podvuzhiti, kak se imajo proti tim starim sadershati; 2. pa tudi tim starim povedati, kak imajo proti tim mladim biti.

1. Kak se imajo mladi ljudje proti starim sadershati? Zhe so stari ljudje proti tim mladim ne prijatelni, ne dobri, tak je temu ne vfigdar starost srok, temuzh dostikrat sadershanje tih mladih proti njim. Zhe ti mladi tih starih ne poshtujejo, temuzh nje grajajo ino sametavlejo, tak se njim ja morejo samerti, kajti oni so si na svéti dosti vezh skufli, ino she sato hozhejo poshtuvani biti. Mladi ljudje se ali imajo varvati, da starih nebodo zhertili ino sanizhavali, ali njih sa njihove starosti volo osmehavali. Enega starega, rezhe Ap. Pavel, enega starega nemash ostro posvariti, temuzh profi ga kak enega ozheta. (I. Tim. 5.) Najbol pa se imate varvati, da tih starih nebote sanizhavali savolo njihove starosti ino tega, kaj je she v' starosti navadno, kajti da vsaki sheli star biti, tak je starost nikomi ne k' shpoti, temuzh k' poshtenji. 'S starosti si shpot delati je velka samera per Bogi. So ne 42 pajbi od medvedov rastergani, ki so se staremi Preroki Eliseusi posmehavali, rekozh: Pojdi sem plefhivez, pojdi sem plefhivezh? (IV. Kral. 2.)

Tega se ali imajo mladi ljudje proti starim varvati, imajo pa nje tudi v' djanji poshtuvati. Starost je poshtovanja vrdna, rezhe modri Salomon. Je tudi lepo, ker se starosti vzhaka, sofebno zhe je sebi ino drugim dosti na hasek bil. Tudi skus to bote starim poshtenje fkasali, zhe bote njih navuke gorvseli, ino nje sa dober navuk pitali, kajti da she vezh nemorejo delati, tak bi radi s' enim dobrim navukom komi na hasek bili. Je she refen, ka se rayno vfigdar nemore njihovega navuka dershati, sakaj stari ljudje

le radi vse po starem hzhejo imeti, to novo se njim ne dopadne, da bi ravno kelkokoli boljšo bilo. Zhe ali ravno vzháfi od indod bolšhega navuka snate dobiti, kak od vafših starih, tak bote le vekšhital od njih se vuzhili.

Sdaj she je eno, kaj mladi ljudje proti starim imajo sdershati, najpre to, da s' njimi poterplenje imajo. Starost ima svoje lastne slabosti. Kak se enkrat she k' starosti nagible, te je she dushe bol vnoshliv, dushe slabifhi, beteshasti, dushe menje sa delo, zhlovek je v' starosti drugozh otrok. Sa tega volo njim morete njihove slabosti prenesti, ino njim na pomozh biti, kajti tudi vi bote radi, zhe bodo na vafhe stare dni s' vami poterplenje imeli, ino vam k' pomozhi.

Tak se ali imate vi ti mladi proti tim starim sadershati.

2. Kak pa imajo ti stari proti tim mladim biti? Vi ti stari ne smete na vafho starost vse dershati, ino sa tega volo tih mladih sametavati. Zhlovek je ne vseli sa tega volo bolšhi ino pametneshi, da je starfhi. Sv. pismo pravi: Néti dugo shivljenje, néti fhtevilo tih lét starost naredi poshtovanja vredno, temuzh pamet tega zhloveka je namesto sérih lasi. (*Modr. 4.*) Snajdejo se mladi ljudje, kerí so dosti bol saftopni, kak neki stari, ino tudi febi ino drugim dosti vezh k' hafki, kak stari. Ti stari ali morejo tim mladim tudi kaj dati valati.

Tudi morejo ti stari svojo vnoshlivoft ino mermranje bol tá puftiti, ino ne tak superni, tak gundravi biti. Tudi to navado, ka vse zhertijo, morejo ta puftiti. Zhe stari vse grajajo, kajkoli ti mladi povejo ali vzhinijo, tak imajo le sami sebi perpifati, ka se njih ti mladi navolijo. Zhe stari sploh shlabrajo ino vse rasnafhajo, kajkoli gde vidijo ino zhujejo, ka tedaj drugo ne, kak sovrashtvo nastane, ino se prijatelstva rasbijejo, ter zelo med sakónske se nepokoj spravi: kerí stari to storijo, tifti se naj ne zhudjejo, zhe njih nishe nemre terpeti. To je ali tim starim rezhenó, kaj imajo oni vzhiniti, ino kak nefmejo biti.

O tak glejte, da bote vi ti mladi se proti tim starim tak sadershali, ka bodo vaf radi imeli ino vaf

preshtimali; glejte pa tudi vi ti stari, da bote proti tim mladim tak, ka bodo vas poshtuvali, radi bogali, ino s' vami veselje imeli. Vsi morete pod enoj strehoj prebivati, vsi ste pod enim nebom, vsi otrozi enega ozheta, vsi imate en pot v' to deshelo tega mira: o tak sadershte se proti endrugemi tak, da bo mir ino sloshnost med vami, ino da tak enkrat k' vezhnem miri pridete. Amen.

Na nedelo po novem leti.

Starshi s' svojimi otrokmi imajo skerb,
pa tudi veselje.

*Kader pa je Joshef zhul, da Arkelauf namesto
svojega ozheta Herodesha v' Judoski desheli
kraluje, se je bal ta iti. Math. 2.*

Otrozi so starshim k' shalofti, pa tudi k' veselji. Per tem pa skoro vse pride na to, kak si starshi svoje otroke gorsredijo. Eno dobro, kerfhanfko gorsrejenje tih otrok se plazha skus to, ka so takshi otrozi svojim starshim pokorni, sahvalni ino k' veselji, oni sa nje skerbijo na njihove stare dni. Eno nizhvredno gorsredjenje se pa kashtiga skus to, ka so takshni otrozi nepokorni ino nesahvalni, ka svojim starshim shpot, jeso ino shaloft delajo, na njihove stare dni pa nje sapustijo. Zhe tedaj vashe otroke lepo ino dobro gorsredite, tak bote s' njimi imeli veselje, zhe ravno imate s' njimi dosti skerbi. Diviza Maria ino Joshef sta s' svojim lubim Jesufom dosti terpela, zhe ravno je on bil vseh zhlovezhkih otrok ti najpridnejshi. On she ne bil dugo na sveti, ino she sta s' njim mogla dale oditi, ino zhe ravno je Herodesh naskorem vmerl, sta se njegovega fina Arkelaufa bala, ino sta ne vupala v' svojo deshelo nasaj. Ali zhe ravno sta s' njim dosti terpela, sta vender tudi nad njim imela velko veselje. Ravno od tega hozhem dnef govoriti, ino pokasati, da star-

fhi s' svojimi otrokmi imajo fkerb, pa tudi veselje.

Joshef ino Maria sta s' svojim lubim Jesusom imela dofti fkerbi. She prejd, kak je na svét se narodil, sta ti dalni pot v' Bethlehem mogla storiti, ino Maria je, da indi ne prostora bilo, v' eni boshni shtali mogla poroditi. Potem sta s' njim mogla v' Egiptum oditi. Tudi she po Herodeshovi smerti sta ne vupala nasaj, temuzh sta v' eni luzki desheli mogla ostati. Ino da sta siromazhka bila, tak je njuj s' tem shmezhe stalo. Kaj sa eno shaloft sta onedva imela, kader njima je v' Jerusalemi ostal, ino sta ga nigdi ne najti mogla. Kak she le je njuj serze moglo boleti, kader sta vidla, kak je Jesus potli od doftih bil sovrashen. Ino ah, ta lubesniva mati Maria, kaj je ona prestala, kader je svojega lubega Sina vidla njegovim grosovitnim sovrashnikom v' rokah, kader je vidla, da je on k' smerti obsojen, ino na krishanje vunpelan!

Ali per vsem tem sta Joshef ino Maria imela tudi velko veselje s' svojim lubim Jesusom. She to je Mario moglo možno rasveseliti, kaj je njoj Angel obsnanil she prejd, kak je Jesufa spozhela. Kres to je ona svojo veselje per svoji tetizi Elisabeti zhaftito isrekla. Kak je njuj moglo rasveseliti, kader so per rojstvi Jesusovem pastiri perpovédali, kak so Angeli nebeski se perkasali, ino pále, kader sta potli Simeon ino Ana tak velike rezhi od njega prerokovala, ino kader so od dalnih jutreshnih krajov modri ino imenitni moshje prifhli, ino njemi zhaft fkasali, ter njemi lepe dare pernefli. Kak rada sta onedva mogla biti, kader njima je fkus enega Angela na snanje dano, da se naj Herodeshovem grosovitnem naprejšetji vugneta. Kak je njuj moglo rasveseliti, kader sta vidla, kaj je njujni lubi Jesus gorjemal, kak v' srahti, tak tudi per pameti ino modrofti, ino kak je on dopadliv bil Bogi ino ludem. Kak je njujna shaloft na veselje se obernila, kader sta njega v' tempelni med vuzhenimi sedezhega najfhla, gdé so vfi se kres njegovo pamet ino njegovo odgovarjanje zhudivali. Kak je njuj to moglo veseliti, ka je njima tak lepo pokoren bil.

Kaj sa eno veselje she le je Maria potli mogla imeti, kader je vidla, kaj je njeni Sin Jesus na gostuvanji v' Kani Galilei storil; kader so ljudje od vseh krajev prifhli, da bi njega vidli ino zhuli, od njega vseli navuk, trosht ino pomozh; kader je od njega se reklo: Svelizhano je to telo, kero je tebe nofilo, ino te persa, kere si ti vshival; kader je skus svojo modrost ino nebesko nedushnost vsem svojim savitim sovrashnikom vusta savesal; kader je vso profito ludstvo s' njim dershalo, ino tudi vuzheni ino imenitni ga shtimali so.

She zelo v' njegovem najshaloftneshem stani, v' njegovem terplenji ino smerti je Marii to moglo k' troshti biti, ka so vsi pravizhni sposnali njegovo nedushnost, ka so ga Jerusalemfke shene tak toshno pomiluvale, ka je njo na krishi vifezhi svojem lublenemi Jogri Johanesi srozhil, ka so se per njegovi smerti takfhni zhudeshi godili: vse to je njoj v' njenih najbridkefbih serza teshavah moglo k' oblehtotenji biti, ino ona si je mogla misliti: Ah bodi Bogi hvala, kaj sem jas mati enega takfhega Sina!

Gdo she le more obzhutiti, gdo isrezhti to veselje, kero je njeno serze napunilo, kader je svédla, ka je obladal svoje sovrashnike, obladal smert ino pekel?

Tak sta ali Joshef ino Maria s' svojim lubim Jesufom dosti terpela, pa tudi velko veselje s' njim imela.

Vi lubi starshi! zhe ravno vi s' vashimi otrokmi telko ne terpite, pa se tudi telkega veselja ne vzhakate, kak Joshef ino Maria: imate vender velko fkerb s' vashimi otrokmi, pa tudi veselje nad njimi. Veliko is vaf je siromazhkih, keru kumaj sebi s' teshkim delom telko perpravijo, ka she nekak shivijo. Kader otrozi pridejo, gre vezh strofhka, vezh oblazhila gor, delati pa se menje more, da je s' otrokmi dosti posla, sosebno doklam so máli. Kelko she le je s' njimi opravi, zhe so beteshni. Kak nje na noge postavite, tak so dushe bol v' nevarnosti, od drugih lagodnih, hudobnih otrok sapelani biti, to tedaj imate s' tem vekfho fkerb s' njimi, zhe nje hzhetepo gorsrediti, ino v' tem vafho dushnost storiti. Kader she bol gorodrasejo, vaf shalijo s' svojo terdoglavnostjo ino neboglivoftjo, sdaj s' prepيرانjom

ino grobianſtvom, sdaj s' ſapравlanjom, naſhkodnjom, sdaj s' enim nemarnim sadershanjom.

Ali zhe ravno s' vaſhimi otrokmi imate doſti ſkerbí, ino doſti s' njimi terpíte, imate vender tudi veſelje nad njimi. Ena shena, rezhe ſv. Evangelium, ena shena, kader rodí, ima ſhaloſt, kajti je njena vura priſhla; kader je pa otroka porodila, ne ſmiſli vezh na to bridkoſt ſavolo veſelja, kaj ſe je en zhlovek na ſvét narodil. (*Joh. 16.*) Zhe ravno en ozha sa sheno ino otroke ſhmetno kruh perpravlati more, ſe njemi vender dobro sdí, kader njemi njegovi otrozi veſeli proti pertezhejo, ino ſo njemi radi. Zhe ravno imate velko ſhaloſt, kader vam vaſhi otrozi sbeteshajo, tak ſe vaſha ſhaloſt na veſelje oberne, kader pá frezhno osdravijo. Zhe ravno vaſ vaſhi otrozhi, kader gorodraſejo, vzháſi raſshalijo, tak njim pále to poſabite, zhe vaſ ſa odpuſhenje profijo, ino ſe pobolſhajo. Zhe ravno vaſ doſti koſhtajo, ſe vam vender dobro sdí, zhe vam radi pomagajo delati ino ſo vam k' pomozhi ino haſki. Ino zhe ſe njih snebite, ino imate velko ſhaloſt sa nje, ſe vender potroſhtate s' tem, da, zhe ſte nje dobro gorsredli, ſo v' dobrem kraji, ino je morebiti bolſhe sa nje, kak da bi bili duſhe ſhivelí.

Tak je ali Joſhefi ino Marii ti lubi Jeſuſ bil k' velkem terplenji, pa tudi k' velkem veſelji, ino tak vam vaſhi otrozi naredijo doſti ſkerbí, pa tudi néko veſelje, zhe nje lepo gorredite. O tak ſkerbte, da bote vaſhe otroke po kerſhanſko gorsredli, kajti nibena rezh ſe tak ozhitno ne kaſhtiga, kak eno nizhrédno gerſrejenje tih otrok. Takſhi nizhrédni ſtarſhi bodo od ſvojih otrok zherteni ino ſapuſheni, ino bodo od nadloge vmerli. Ah kak bodo pred Bogom razhun dali? Ino ah zhe ſhe njihovi otrozi sa njimi pridejo v' to vezhne pogublenje, kak bodo oni pres konza kleli ſvoje ſtarſhe, kerí ſo temu srok! Kak dobro je pa sa takſhe ſtarſhe, kerí ſvoje otroke po kerſhanſko gorsredijo: oni imajo veſelje s' njimi ſhe tu, ino bodo tam s' njimi veſeli na vſe véke. Amen.

Na 1. nedelo po treh Kralih.

Jesuf en isgled tih otrok.

On je bil njima pokoren, Luk. 2.

Veliko hudobnosti ino gerdih djanj se med ludmi vzhini, ali telko je morebiti nibene hudobe ne na svéti, kak nepokornosti ino nesahvalnosti tih otrok proti svojim staršhim. Kajti ravno otrok je tisti, ker svojim staršhim najvezh sferbi ino terplenja naredi, ravno otrok je pa tudi tisti, ker najmenje preshtima, kaj njegovi staršhi sa njega storijo. Ker si prav premisli, kaj staršhi, sosebno matere, s' svojimi otrokmi terpijo, ino s' kaklho pripravnostjo oni vse storijo, kaj najvezh morejo, tistega serze more saboleti, kader vidi, kak neboglivi, kak nepokorni, kak nesahvalni so néki otrozi proti svojim staršhim. O to je Jesuf drugazhi bil. Njega dnef k' isgledi postavim vsem otrokom, málim ino velkim.

Jesuf je svojim staršhim bil pokoren, rezhe sv. Evangelium. V' tem je on vsem otrokom k' isgledi. On je tudi svojem oškerbnem ali krushnem ozheti pomagal zimermanfko delati, sa tega volo so Judje rekli: Je on ne en zimerman, Mariin sin? (*Mark. 6.*) Od njegove mladosti se ravno malo v' Evangeljih najde, je pa she to sadosti, ka je rezheno: On je svojim staršhim bil pokoren, ino ka je gorjemal kak per létih, tak per modrosti ino gnadi per Bogi ino ludeh. Kajti to pokashe, da je on bil en bogliv ino pokoren otrok, sakaj nepokorni otrozi so nespametni, ino nema Bog, ne ludje dopadenja do njih. Ka je on svojo mater noter do svoje smerti lubil, to vidimo 's tega, da je she v' svoji teshavni smertni fili sa njo sferbel, ino svojega lublenega Jogra Johanesa profil, naj bi njo k' febi vsel, ino njo trofhtal. (*Joh. 19.*)

Vi otrozi, mladi ino verfтни, máli ino velki, vfi, ker she staršhe imate, vuzhte se od Jesufa vafhim staršhim pokornost fkasati ino sahvalnost. Premislite najprejd, kaj en zhlovek vse svojim staršhim sahvaliti má. Kak neprilizhni ino teshki smo mi na-

shim materam bili, prejd kak she smo na svét se narodli; kelko skerbi ino sadenja, kelko straha smo mi njim naredli v' nashem detinstvi; kelko nozhi so oni sa nasho volo bedéli, kelkokrat se sa nasho volo rasjokali, kader smo beteshni, ino toj smerti she blisu bili! Kader pa smo she bol gorodraflí, kak so oni dostokrat glavo si terli, kak bi nam stroshek spravli ino oblezh, ja oni so nekokrat rekli: V' skerbi ino teshavi stanem gor, v' skerbi ino nevoli leshem si dol. Kader smo mi she otrozi bili, smo pres skerbi se sbudli, mi smo gorstanili, ino smo najshli oblazhilo, smo dobili jesti ino vse, kaj nam trebalo je. Nashim starshim je drugazhi bilo, oni, kader so gorstanli, so imeli she glavo puno skerbi, ino so mogli vsaki den prav ostro delati, si nekokrat kruha perstradati, ino drugo si perkratiti, ka so naf nasitili ino oblekli. Vi, kerí otroke imate, sami dobro vejte, kelko skerbi vam naredijo, ino kelko s' njimi terpíte. Sato pa bodte pokorni vashim starshim, zhe she nje imate. Skashte njim se sahyalni, da bodo vashi otrozi po vas se vuzhili, vam pokorni biti ino sahyalni.

Ah serze more enega saboleti, kader vidi, kak so finovje ino zheri, ki she sami otroke imajo, proti svojim starim ozhetom ino materam tak nesahvalni, tak nepokorni. Od dostih je resen, kaj sv. pismo pravi: Sin zheri ozheta, zhi se materi proti stavi. (*Mih.* 7.) Ali od takshih otrok tudi sv. pismo tak pravi: Eno oko, kero si 's ozheta shpot dela, ino se materi obregne, naj vranovje na potoki vunskluvajo, ino ga naj mladi orli pojéjo. (*Pravozhi.* 30.) Kajti Bog sapovej skus Moisefa, ino Jesuf poterdi te besede: Ker ozheta ino mater preklinja, t. j. ker je svojim starshim nepokoren ino nesahvalen, tisti ima mertev biti. (*II. Mois.* 21.) Takshim otrokom je ne frezha, ne shegen boshji odlozhen. Tudi njihovi otrozi bodo takshi, ino bodo svojim starshim shpot ino gaishla.

Zhujte pa od druge strani, kaj je pokornim ino sahyalnim otrokom obezhano. Poshtuj ozheta ino mater, da bo ti dobro fhlo, rezhe Ap. Pavel. (*Efes.* 6.) Ino modri Sirah pravi: Ozhin shegen otrokom hishe stavi: ker svoje starshé poshtuje, tisti bo se tudi nad svojimi otrokmi veselja vzhakal. (*Sirah.* 3.) Poshtujte ino lubite tedaj vafhe starshé skus pokornost

ino sahvalnost, da njim tak to, kaj so oni vam storili, kelko telko povernete, sakaj vse njim nigdar nemorete poverniti. Kaj vam oni rezhejo, to storte pres mermranja, pres obregnenja, kaj vam koli rezhejo delati ali opravi, to radi storte, je ja tudi vash hafek. Zhe oni nemorejo delati, tak imate snati, da so oni dugo sadosti sa vaf delali, delajte sdaj vi tudi sa nje, ino ne terjajte plazhila od njih, zhe vam ga nemorejo dati, kajti vi ste vafho plazhilo she davno prijeli, kaj so vaf oni oblazhli, hranli ino fholati dali. Ne dershte se sa pametneshe, kak so oni, sakaj oni so dushe na svéti, so vezh vidli, vezh si skufli, tudi bol vejo, kaj je vam k' vekfhemihafki. En oduren otrok je tisti, ker svojim starfhim proti guzhi, al' pa na njihove besede namer ne poslufha, temuzh le po svoji glavi vzhini. En pel lepo bóga tistega, ker ga redi, en zhlovek pa je svojim starfhim ino najvekfhim dobrotnikom nepokoren!

Je she tudi refen, da so eni starfhi slo shagavi ino svoje glave, ali imejte poterplenji s' njimi, ino ne sabte, kaj so oni s' vami terpeli. Ne guzhte tedaj nigdar per drugih ludeh, kak so vafhi starfhi soperni. Tih otrok poshtenje so njihovi starfhi, rezhe sv. pismo. (*Pravozhi. 17.*) Kaj je vafhim starfhim k' shpoti, to je tudi vam k' framoti.

To, glejte, to so vam navuki, kere si vi otrozi od tega mladega Jesufa vseti imate. O dershte se totih navukov, ino ne bodite nepokorni ino nesa-hvalni proti vafhim starfhim, temuzh pokorni ino sahvalni, da bote dugo shiveli ino bo vam dobro fhlo. O lubleni Jesuf! ker si ti otroke tak rad imel, ino vsem otrokom en tak lepi sgled te pokornosti dal, bodi ti vsigdar pred njimi, da bodo na te glede zhi sa tobom storili, ino tak k' tebi prifhli v' to kralestvo vezhnega mira. Amen.

Na 2. nedelo po treh Kralih.

Od sakonfkega ftana.

Jesuf ino njegovi Jogri so tudi bili na shenitvanje povableni. Joh. 2.

Sakonfki ftan je en lepi, en poshtuvani ftan. On je od samega Boga noterpostavljen, ino Jesuf je sakon k' enem sv. Sakramenti podignil; on je tudi, kak dnefni Evangelium svedozhi, sam s' svojimi Jogri ino s' svojo materjo v' Kani Galilei na shenitvanji bil, ino na totem gostovanji svoj prvi zhudesh stvoril. Da pa je sakon od Jesufa samega tak poshtuvan ino tak povikfhan, tak morete s' Jesufom se v' sakon podati, ino s' Jesufom v' totem ftani shiveti. Ravno sa tega volo je dofti nefrezhnih sakonov, da je njihova shenitva ne bila is kerfhanfkega nakanenja, ino da tudi v' sakoni ne shivijo po kerfhanfko. Jas bom ali dnef od sakona govoril, ino pokasal: 1. da s' Jesufom se imate v' sakon podati; 2. s' Jesufom v' sakoni shiveti.

1. S' Jesufom se morete v' sakon podati. Mi smo otrozi tih Svetih, je ti mladi Tobias rekel Sari, kader je njo si sa sheno jemal: mi smo otrozi tih Svetih, mi nesmemo nafhega sakona tak sazheti, kak Haidi, ker nize od Boga ne vejo, ker le ishejo svoje nezhiste shele nafiniti. (*Tob. 8.*) Potem pa je molil: O Gospod, Bog nafnih ozhetov! ti vefh, da se jas ne shenim sa nafladnosti volo, temuzh da bi se takfhi otrozi sadobli, fkus kere bi se tvojo Ime na véke zhaftilo. S' takfhim nakanejnom morete tudi vi se v' sakonfki ftan podati.

Ne je dobro, ka bi ti zhlovek sam bil, dajmo njemi eno pomozhnizo, kera bo s' njim ednaka. (*I. Mois. 2.*) Tak je Bog rekel, kader je tega pervega zhloveka stvoril. Vi se ali imate v' sakonfki ftan podati, ka bi endrugemi k' pomozhi bili v' ofkerblenji hishnega gospodarstva ino drugih opravlil, ter v' nadlogah tega shivlenja.

Savolo loternie pa vřaki imej svojo sheno, ino vřaka imej svojega mosha, rezhe Apofhtol Pavel. (*I. Korint. 7.*) Vi se ali imate v' sakonřki řtan podati, ka bi se tak leshi ognili nevarnosti te nezhiřtořti, kajti v' ledizhnem řtani je velka nevarnost svojo nedushnost sgubiti.

Zhe se s' totim nakanenjom shenite, tak se s' Jesufom v' sakon podate. Ino ker se s' Jesufom miřli v' sakon podati, tiřti bo tudi gledal eno takřhno perřhono dobiti, s' keroj vupa sadovolno ino mirno řhiveti. On nebo famo na lepoto gledal, ne famo na bogactvo, temuzh na zhednost ino pravizhnost. Modri Salomon pravi: Dopadenje je řleparija, ino lepota je dim; ena shena, kera Boga zhařti, je hvale vrėdna. (*Pravozhi. 31.*) En takřhi bo pital: Jel je ta perřhona sdrava, jel je verla ino mirna, jel je řkerbna ino rada dela, jel kaj sařtopi ino vej, jel je dobrega ino lepega sadershanja, jel je poboshna ino bogabojezha?

Tak ali imate se s' Jesufom v' sakon podati, imate pa tudi 2. s' Jesufom v' sakoni řhiveti, t. j.: vi imate dushnosti tořega řtana řvėřto dopuniti. Dushnosti sakonřkega řtana pa řo:

pervizh, řvėřtořt. Sv. Ap. Pavel pravi: Sakon ima per vřeh v' zhařti řiti, ino sakonřka pořtela pres madesha, kajti kurvere ino sakona prelomnike bo Bog řodil. (*Hebr. 13.*) Nezhiřtivanje ino sakona prelojenje je ali řtrařhen greh. Sa totih grehov volo je Boga grivalo, ka je řtvoril zhloveka, ino je tudi sa tega volo zhlovezhanřtvo v' tem obzhinřkem pořtopi pokonzhal. Sa totih grehov volo je on řodomo ino Gomoro s' ognjom dolvkonzhhal. Sa totih grehov volo je on 24000 Israilitanřov řkus mezh puřtil preřti. Sa totih grehov volo řhe Bog sdaj tak ledizhne kak sakonřke s' velikimi nefrezhami ino nadlogami kařhtiga, ino gorjė njim na ovem řvėři, zhe se perle ne řpokorijo! Sakonřka řvėřtořt se ali more verno sdershati, kajti toto řte ja per sdavanji endrugem obezhali, ino Ap. Pavel rezhe: Vi moshje, lubite vařhe shene, kak je tudi Kriřtuf svojo řirkvo lubil, ino řam řebe sa njo dal. To je ali ena dushnost vař sakonřkih ludi.

Ta druga je: řerzhna lubesen. Tota lubesen řtoři v' tem, da eden sa ovega řtorita to, kaj je njima

na hafek ino k' sadovolnosti, da veselje tak kak shalost obá obzhutita, da gospodarstvo obá pelata, da obá fkerbita, obá delata, da endrugemi saneseta, ino endrugemi saterpita, sosebno pa, da obá imata pravo fkerb sa dobro gorsredjenje tih otrok. Pred vsem tem pa je poboshnost potrebna, tota more visharza biti per vsem. Sv. Ap. Pavel pravi: En neveren mosh je posvezhen fkus eno verno sheno, ino ena neverna shena je posvezhena fkus enega vernega mosha. (*I. Korint. 7.*) Od sakonfke lubesni pa ravno toti Apofhtol tak pravi: Moshje imajo svoje shene lubiti, kak svoje téla; ker svojo sheno lubi, tisti sam sebe lubi: sakaj nibeden she ne gda svojo mefo sovrashil, temuzh on ga redí ino shiví. (*Efes. 5.*) Tak imate vi v' sakoni s' Jesufom shiveti, da najmre is lubesni k' Jesufi vashe dushnosti svésto dopunite.

Sazhnite tedaj vafh sakon s' Jesufom, ino s' Jesufom v' njem shivte. Is dobrega ino svetega nakanjenja se v' sakon podajte, ne savolo shel tega téla, ne samo savolo lepote ali bogastva, najmenje pa is perfiljenja. Ino kader ste she oshenjani, sdershte dushnosti, sakonfko sveftost ino serzhno lubesen, tak bote vafh sakon s' Jesufom sazheli, s' Jesufom v' njem shiveli, ino tak tudi vi ino vafhi otrozi enkrat k' Jesufi na to nebesko gostovanje prifhli. Amen.

Na 3. nedelo po treh Kralih.

Kaj so gospodari ino drushina v' betegi endrugemi dushni storiti?

Gospod! moj hlapcz doma leshi od boshjega shlaka vdarjen, ino ima velko teshavo, Math. 8.

❶ kak lepo je to, kaj dnef en haidofki stotnik stori! On ima enega beteshnega hlapza, ino kakhitro on svej, da Jesuf mejni v' Kafarnaum priti, tak on sam gre tá, stopi pred Jesufa, ino njemi hiti praviti: Gospod! moj hlapcz doma leshi od boshjega shlaka

vdarjen, ino ima veliko teshavo. Kaj sa eno fkerb toti haidofki ftotnik sa svojega hlapza ima, to se vam vsem more dopasti, ino bi refnizhno lepo bilo, da bi vi tudi tak storili. Kajti sna se namerti, ka gospodar ali gospodinja, ali kero dershinzhe sbeteshi, ino nebi po kerfhanfko bilo, zhe bi te endrugega sapustli. Jas val tedaj dnef hozhem vuzhiti: 1. kaj gospodari ino gospodinje drushini; 2. kaj drushina gospodarom ino gospodinjam imajo v' betegi storiti.

1. Kaj imajo gospodari ino gospodinje drushini v' betegi storiti? Gospodari ino gospodinje morejo svojo drushino v' betegi:

pervizh, s' delom prefhonati. Kader so vafha drushina beteshni, te vam nemorejo tak delati, kak inda. Zhlovek ja svojo shivino prefhona, kader je ne sdrava, né ka zhloveka nebi. Zhe zhlovek, kader se ga enkrat beteg prime, she teshko delo delati more, tak se sná tak pohujshati, ka njemi potli nibeno vrazhtvo vezh ne pomaga, ino je s' njegovim shivlenjom djano. To se dostikrat sgodi. Zhe bi vi tedaj vafho drushino v' betegi k' teshkem deli permarjali, ino bi oni na to smertno sbeteshali, gdo bi bil srok njihove smerti, gdo njihov vmoritel? S' delom ali vafhe drushine v' betegi ne filte. Vi pa morete tudi:

drugizh, k' njihovem osdravlenji perpomagati, kelko najvezh morete, kajti, kaj vi shelite, da bi drugi vam storili, to ja morete drugim tudi storiti. To ste vi vafhi drushini she bol dushni storiti, kak enemi drugemi, sakaj drushina so vafhi, ino so morebiti sa vafho volo sbeteshali. Vi njim ali morete sa enega vrazhitela gledati, ino bo na vafhi fkerbi moglo biti, da se njim postreshe. Nekerfhanfko, ja nezhlovezhko bi bilo, zhe bi vafho drushino v' betegi savergli ali prozh gonili, kak bi val ti dnefni haidofki ftotnik k' framoti postavil! Vi morete:

tretjizh, vafho drushino she tudi te, kader se sazhnejo s' betega she fkapati, nekaj prefhonati. Beteshnik more, kader osdravlata sazhne, se she vsega tega sdershati, kaj je nabiranji njegove mozhi fhkodljivo.

To imajo gospodari ino gospodinje svoji drushini v' betegi storiti.

2. Kaj 'pa drushina gospodarom ino gospodinjam imajo v' betegi storiti? Drushina morejo:

pervizh, zhe gospodar ali gospodinja sbeteshá, v' flushbi oftati, ne ka bi te flushbo povergli, ino prozh fhli. Ravno v' betegi so val najbolj potrebni, ka njim njihovo delo opravite, ino njim postreshete. Oni so vam morebiti she dosti dobrega storili, tak ste s' tem bol dushni, njim v' betegi k' pomozhi biti. Drushina morejo:

drugizh, svojim gospodarom ino gospodinjam vse radi storiti, kaj njim storijo. Radi njim ali ite po vrazhitela, zhe bi ravno v' nozhi bilo, ino dalezh. Radi njim pernefte, kaj hzhejo imeti; radi njim postreshte, zhe bi ravno vzháfi v' nozhi mogli gorstanti. To je Bogi slo dopadljivo, kaj zhlovek svojemi blishnjemi rad ino 's dobre vole stori. Ne bodite tedaj gundravi ino vnoshlivi per tem, kaj vashim gospodarom ino gospodinjam v' betegi storite. Drushina morejo:

tretjizh, per vsem svesti biti, kader so njihovi gospodarji ino gospodinje beteshni. Vi ali morete vse lepo ofkerbeti, ino vasho delo tak svesto opravti, kak da bi sa se delali ino sa se fkerbeli. Vi morete na vse lepo pafko imeti, da se gdé kakfha fhkoda ne sgodi. Vi morete tudi na otroke gledati, kader je mati beteshna, da nebodo gdébodi okol hodili, ali kajbodi delali. Tak storijo svešta drushina. — Kaj so pa tisti sa ena drushina, kerí, kader njih gospodarji ali gospodinje beteshni leshijo, le okoli lanjgajo pres dela ino pres fkerbi; kerí, da njim sdaj nifhe tak gor ne gleda, prav kradnejo, ali drugazh vse pustijo preminti, ka so njim v' kratkem vezh k' fhkodi, kak so njim vfo leto k' hafki bili, kakfha so takfha drushina? Gorjé njim na den tega razhuna! Takfhi ne bodte.

Storte tedaj gospodarji ino drushina endrugem v' betegi tak, kak ste sdaj zhuli, ino ne sabte, da je to vafha dushnost, ino eno delo te milofsti, kero ima velko saflushenje per Bogi, kajti vam pernefe stoverfno plazhilo, ino vezhno shivljenje. Amen.

Na 4. nedelo po treh Kralih.

Ladja tega Kristjanstva na morji tega
preganjanja.

*Ena velka nevihta je na morji nastala, tak,
da so valovje ladjo pokrivali. Math. 8.*

Ah vboga ladja Kristusova, kak se s' tobom godi? Nizh je ne bole nemirno kak morje, ino na totem fi ti! Vihrezhi vetrovje ino s' praskoj shumezha nevihta je strafhno svadla valove te morfke sharke vodê, tak da ona se s' njimi pokriva, ino she se potuniti lzhe. Ah kaj bi bili ti od straha trepezhi Jogri fi v' toti sdvojezho nevarni minuti sazheli, da nebi bili Jesufa pri sebi imeli? Ali kak so totega sbudli, je nevarnost she prozh, kajti on je sapovedal le samo, ino she je vse tiho, vse mirno. Ah ta ladja tega Kristjanstva kelko je ona prestala v' tih pervih zhafih na tem jesnem, spuntanem morji tih preganjanjih! Ali prifhli so dnevi prijatelne tihote ino vefelega mira. Sv. Peter Krisologuf je to shivozho popifal v' eni predgi, is kere jas vekshital vsemem, kaj bom dnef govoril od ladje tega Kristjanstva na morji tega preganjanja.

Kaj? to morje, tak si sveti predgar kres dnefhni Evangelium govori, to morje, kero je perle se poravnalo, se vmirlo, ino kak terda pezhina Kristusovim nogam se k' eni stesi napravlo, toto morje se vganja, ino shumezho prafhi od nevarnosti svojega Stvarnika? Kak to pride, da Kristuf, ker dobro vej sa prihodne rezhi, tak na to sdajno posabi, ka se ne smifli na stajajozho nevihto ino naprejstojezho nevarnost, temuzh ka on, kader vfi bedijo, se od spanja pustí premagati v' eni vuri, v' keru se njemi ino tim njegovim ena tak velka nevarnost preti? Lubi brati! ne v' jasnem ino tihem vremeni, le vu vihrezhih dnevih se pokashe snanje brodnara na morji. Per tihem vremeni sna tudi najboshneshi brodnar barko ravnati, vu vihrenji tih vetrov pa se

ifhe saftopen brodnar. Sa tega volo so Jogri, da so vidli, ka je persadenje brodnarov sabstoju, ka morje proti njim vihrezho shumi, ka valovje preganjajo nje, ino prafka tih vetrov se proti njim sedinila je, k' brodnari vseh rezhi, k' vishari tega sveta, k' gospodi tih Elementov trepezhi se vtekli, ino profili, da bi valove vtalashil, nevarnost odvernil, ino nje v' totem sdvojenji odtel. Kak je na to njegova samo sapoved morje pomirila, pregnala vetre, nevihto potifhala, ino mir naredla, te so sposnali vsi, kerl so v' ladji bili, da je on pozhetnik vseh rezhi, ino so na njega verjeli.

Kader je Kristuf v' to ladjo svoje zirkve bil stopil, ka bi po morji tih zhafov se pelal, je v'le nje tih Haidov, vertenje tih Judov, vihrenje tih preganjavzov, burja tega ludstva ino tih hudih duhov tak perprafhala sem, da je ves svet bil kak ena hudovurna nevihta. Tih kralov mozne vode so sazhele se pen'ti, tih oblastih valovje so prafko segnali, tih ovajavzov grosovitnost se je sazhula, tih narodov smotnja se je vertela, te nevarnosti pezhine so se perkasale, bezhali so kerfhanfki brodi, potople nje tih odstopenih je smotnjo naredlo, ino ena nevarnost, en potop je zeli svet bil. Te so perstopli njegovi Jogri k' temi Gospodi, so ga sbudli, ino so rekli: Gospod! odtej naf, mi se vpotimo. Ino Jesuf je rekel k' njim: Kaj ste bojezhi, vi maloverni? Od Jogrov sbudjen ali Kristuf vtifha to morje, t. j. ti svet, on je pomiril to semlo, je potolashil krale, je potifhal oblasti, je poravnal valove, je vdobil narode, 's Rimarov je naredil Kristjane, ino je k' kerfhanfki befedi obernil tiste, kerl so bili preganjavzi kerfhanfkega Imena. Toti tihi mir obdershijo kerfhanfki poglavari, zirkev ga mozno ohrani, kerfhanstvo ga globoko v' svojih ferzah obdershi.

Tedaj je on gorstanil, rezhe Evangelium dale, je sapovedal vetrom ino morji, ino velka tihota je postala. Ludje pa so se sazhudili ino so rekli: Gdo je to, ka so vetri ino morje njemi pokorno? Jogri so, kerl perstopijo k' svojem Gospodi, kerl ga sbudijo, kerl ga v' globoki ponishnosti profijo, da bi nje obranil; ludje pa se imenujejo tifti, kerl se zhudjejo, kaj so Elementi Kristufi tak pokorni bili. Refnizhno so ludje, ino ludje totega sveta,

ki se zhudjejo, kaj je ti svét, enkrat Kristusi pokoren, se tak preobernal, kerl se zhudjejo, ka so verhunzi tih tempelnov kakti shajfni mehiri raspali, kerl vidijo, da je delo tih malikov ino smotnja hudih duhov premin'la — ludje so, kerl se kres ti globoki, ino po vsoj semli rasfhirjeni mir tega kerlfhanfkega Imena nemorejo prezhuditi.

Ino refnizhno, moji brati! kader je Kristuf vmerl, je v' ti zirkvi se ena mozhna nevihta sdignila, kader 'pa je Kristuf od mertvih stanil, je toj zirkvi velka tihota dana. — Ah obudmo tudi mi tega v' nami spajozhega Kristufa, s' bolezhnoftjo serza, s' glafom te vere, s' kerlfhanfkimi fosami, s' globokim sdihavanjom, s' svanjem tih Apofhtolov ga sbudmo, ino rezhmo: Gospod! odtej naf, mi se vtopimo. Ali nibena deleshnoft, nibena poboshnoft, nibena bojezhnoft, néti fram ali grivanje val ne sbudí k' serza bolezhnofti. Ja od Boga, od Boga sato pride, ka naf hudi dnevi stífkavajo, ka naf tak shmetno stane, ka tozha pride, ka sufha vse potroshi, ka je telko hudobnofti, ka je telko betega, ka smert telko ludi pokole, ka se semla trofi: naf pa ne strofi, néti se ne bojimo, mi ne odstopimo namer od hudega, ne ka bi ífkali to dobro. Skopost je povfod, gisdost vse hozbe poshréti, krivizhnoft se dopadne, nad luzkim blagom imajo veselje, nafho lastno pa gre na nizh, boshja fhíba pride, ah kak bo s' nami?

Lubi brati! tak dokonzha ti fv. Vuzhenik svojo predgo, lubi brati! povernmo se k' Gospodí nasaj, da bo Bog se k' nam nasaj povernil; odpovemo se temi hudemi, da bo to dobro nam v' tal prifhlo; flushmo temi lubemi Bogi. Kristuf, ti Gospod ino vishar, nam naj pride na pomozh, keremi zhaft ino hvala bodi pres konza na vse vezhne zhafe. Amen.

Na 5. nedelo po treh Krallih.

Od nevosfhlivosti.

To je sovrashnik naredil. Math. 13.

Kaj en sovrashni zhlovek vse naredi? On ludi, kerî so si dobri, kres endruga spravi, on sakonfko lubesen rasdere, on ogen podvershe, on shkodo naredi na njivah, v' gorizah, na drevji, per shivini, on krivo prizhuje, krivo toshi, ja en sovrashen zhlovek svojemi blishnjemi zelo sa shivlenje gre. Od enega takfhnega sovrashnega zhloveka v' dnefnem Evangelji beremo, ka je ne mogel terpeti, ka bi en drugi famo zhfsto ino lepo sétvo imel, temuzh je shel, ino je, kader so ljudje spali, kokola ali drazha sméf nasejal. Odkod pride eno takfhno hudobno djanje? Odkod indot, kak od nevosfhlivosti. Ravno sa tega volo hozhem dnef od nevosfhlivosti govoriti, najmre: 1. Odkod nevosfhlivost svira; 2. kaj s nevosfhlivosti pride; 3. kak se nevosfhlivost da svrazhti.

1. Odkod nevosfhlivost svira? [Nevosfhlivost od tega hudega sovrashnika svira, kajti kader je hudizh vidil, da je sa svoje gisdosti volo s neba vunvershen, ino je Bog per sebi fklenil, namesto tih savershenih duhov nebo s' ludmi napunti, je on ne vezh prehenjal, ludi na greh napelavati, ino nje tak ob to nebesko svelizhanje spraviti, kakti je she nafhe perve starfhe, Adama ino Evo, v' Paradishi fku fhaval, ino sapelal, ino tak ves zhlovezhki rod v' nadlogo spravil. Sa tega volo tudi sv. Gregor pravi, da je nevosfhlivost ena hudizhova hudoba; ino sv. Bernard rezhe: da je en nevosfhlivi zhlovek en glid tega hudizha. Sa tega volo, da so Fariseari ino Pifmeniki Jesufa sa njegovih zhudeshov ino velkega per ludstvi valanja volo zhertili, ino njemi nevosfhlivi bili, je on njim sozhitoma rekel: Vi ste is ozheta hudizha. (Joh. 8.) Sodite ali fami per sebi, kaj sa ena hudoba je nevosfhlivost, po tem, odkod ona svira.

Gdé se pa nevosflivofli najvezh najde? Nevosflivofli, kak ti vuzhen Drekseliuf pravi, se ne najde famo v' kralevfkih palazah, v' klofhtrih ino fhpitalih, temuzh tote velke hudobe je povfod sadofli.

2. Kaj pa 's nevosflivofli pride? Sv. Krisoflomuš pravi: Nevosflivofli je vfemi hudemi pozhetnik ino mati; kajkoli hudega vidifh, to pride is tote korenike. Is nevosflivofli pride zhertenje, fofvrashtvo, ferd. En nevosflivi je na druge hud savolo njihovega pofhtenja, savolo njihove hvale, savolo njihovih pénes ino blaga: ob vse to bi on nje rad fpravil. En nevosflivi ogovarja ino rasnafha druge tak dugo, da is dobrih prijatelov naredi fmertne fofvrashtnike, ino vse, kaj le hudega smifliti je. On drugim vseme pofhtenje, ino njim nesgovorno dofli nafhkodi. On se veseli, kader se drugim kakfha nefrezha sgodi. On je rad, zhe more druge v' nefrezho fpraviti, naj on imá hafek od tega, ali ne. Tak hudizh tudi dela; on se tudi veseli, zhe kero dufo more sapelati ino v' pekel fpraviti. Ti nevosflivi je pa shaloflen kres drugih frezho: drugih pofhegnanje ino frezha je njemi en mezh v' njegovo ferze, drugih veselje je njemi en tern v' ferze, drugih blago je njemi sherjavo voglenje v' njegovo ferze. Vidite ali, kaj vse 's nevosflivofli pride. O to je ena ftrafha hudoba.

3. Kak pa se nevosflivofli dá svrazhti? Najmozhnefho vrazhtvo proti nevosflivofli ali sa enega nevosflivega je lubesen blifhnjega. Gdé je lubesen blifhnjega, tam nega nevosflivofli, kajti lubesen, kak Ap. Pavel pravi, je ne fvojoshelna, je ne nevosfliva. (*I. Korint. 13.*) Ker fvojega blifhnega lubi, tifti njemi je ne nevosfliv ne sa njegovo blago, ne sa njegovo lepoto, ne sa njegovo snanje, [ne sa njegovo pofhtenje, kajti on premifli, da je to vse od Boga, ker fvoje talente rasdéli, kak se njemi vidi, enemi njih dá pet, drugemi dva, tretjemi famo ednega. Lubesen blifhnjega ali nevosflivega zhloveka svrazhi.

Eno drugo vrazhtvo sa nevosflive je tudi to, da raj premiflijo, ka ti nevosflivi vekfhtal fam padne v' tifto jamo, kero drugemi kople, kakti se je Amani sgodlo, kí je fam na tifte gauge obéfhen, kere je Mardoheufi poflavlil. To poterdi eno pergodenje

per tem Portugalskem krali Dionisii. Toti kral je imel enega shlahtnega mladenzha svoji sheni sa postreshnika. Toteqa mladenzha je kraliza sa njegovega poboshnega ino lepega sadershanja volo slo fhtimala. Sa to pa, kaj je on tak v' gnadi bil, so njemi kralovi flushebniki tak nevofhliivi bili, ka je eden is totih krali povedal, da kraliza s' totim mladenzhom prevelko snanje ino eno nedostojno lubesen do njega ima. Ti radoverni kral je vzhafi per sebi fklenil, tega mladenzha na fkrivnem 's svéta spraviti. Kak je tedaj enkrat na jagi mimo ene vaplenze jesdil, je vapnara vunposval, ino je k' njemi rekel: Jutri bom jas enega mladenzha k' tebi poslal; toti bo tebe pital, zhe si ti she mojo sapoved spunil? Kak bode tote besede povedal, te ga popadni, ino ga vzhafi na fred ognja vu vaplenzo vershi, naj sgori na prah ino pepel; pafko imej, da bofh toto mojo kralovfko sapoved spunil. Drugo jutro kral tega nedushnega mladenzha poshle k' temi vapnari, ka bi ga opital, zhe je she kralovo sapoved spunil? Ti mladenzh se hitro odpravi ino gre. Da pa je po poti ravno zhul k' meshi svoniti, je shel v' zirkev, ino je per dvema meshama bil. Kral se nemre vzhakati, ka bi svedil, jel je storjeno, kak je sapovedal, ali né. Poshle on tedaj enega drugega, ino ravno tistega nevofhlivega satoshnika k' tem vapnari pitat, zhe bi on kralovo sapoved bil dopunil? Ti vapnar totega kralovskega flushebnika vzhafi popadne, ino ga vershe na fred ognja vu vaplenzo, ino on sgori na prah ino pepel. Prezi potem pride tudi ti nedushen mladenzh k' tem vapnari, ino ga pita, zhe bi kralovo sapoved bil dopunil? On rezhe: Jas fem njo vzhista dopunil. Ti mladenzh gre nasaj, ino krali to povej. Kral se nemore prezhuditi, ka ti mladenzh njemi pride tega praviti, ino ga ostro opita, gdé bi tak dugo bil? Ti mladenzh njemi povej, ka je per meshi bil; kral sposna falingo svoje radovernosti, sposna nedushnost tega poboshnega mladenzha, sposna hudobnost tega nevofhlivega krivotoshnika, kerega je Bog v' tisto jamo vergel, kero je drugemi kopal.

Vidite is tega, kak en nevofhlivez le sam sebi najvezh nafhkodi, ino je prava resniza, kaj sv. Gre-

gor pravi: da je en nevoščlivez sam svoj frajman ali obéfnik.

Tak ali vidimo, odkod ta hudobna nevoščlivoſt svira, kaj 's nje pride, ino kak se svrazhti ima. Ona svira od tega hudega ſovrašnika, is nje pride-jo ſame hudobe, ona ſe drugazhi ne da svrazhti, kak ſkus lubesen. Lubesen ali vſadmo v' naſhe ſerza, ino nevoſhlivoſt bode vun mogla. Mi ſmo ja, rezhe Ap. Pavel, vſi vkup eno télo, kerega glava je Kriftuſ; tak ali, kak je en glid naſhega téla temi drugemi ne nevoſhliv, tak tudi mi endrugemi ne bodmo nevoſh-livi, temuzh obdershmo, kak naſ ſv. Auguſhtin opo-mene, eno popunoma lubesen med nami, da bomo ſi ſafluſhli priti k' tiſtemi, ker je ſama lubesen, k' Jeſuſi Kriftuſi, keremi zhaſt ino hvala bodi na vſe vezhne zhaſe. Amen.

Na 6. nedelo po treh Kralih.

Od gréſhne navade.

Ono poſtane eno drevo. Math, 13.

Zhe ſv. Gregor rezhe, da to ſhenfovo ſerno poméni Kriftuſa v' grobi, ker je per ſvojem gorſtajanji eno velko drevo poſtal, ino ſo na njihovih vejah ptizhi nebeſki, t. j.: ti ſv. Apoſhtoli prebivali, ino ſvoj glaſ po vſem ſvéti raſſhirli; zhe ſv. Auguſhtin méni, da to ſhenfovo ſerno ſnamenuje zirkev Kriftuſovo, kera je ſpervega mala bila, ſpotli pa, kak eno drevo gorsraſla, ter ſvoje veje po vſem ſvéti raſſhirla, ino ſo na njih te pobošhne duſhe prebi-vale; zhe ſhe pále drugi zirkveni Ozheti rezhejo, da to ſhenfovo ſerno poméni gnado boſhjo i. t. d.: tak jaſ rezhem, da totem ſhenfovem ſerni je perſpo-dobna gréſhna navada, kajti tudi greh ſe is malega ſazhne, potem pa poſtane k' enem drevi te navade, ino na njegovih vejah prebivajo gerde ſtvari te hu-dobnoſti, takti dneſ pokasati hozhem. Od gréſhne navade bom tedaj dneſ govoril.

Zhlovek ima she v' sebi eno velko nagnenje k' hudemi, k' temu pa fhe pridejo sapelanja od drugih, ter skufhnjave tega hudega sovrashnika. Zhe se tedaj zhlovek enkrat pufti premagati, tak je nevarnost, v' navado opafti, she to, kajti ti hudi sovrashnik te she bol mozh ima kres njega. On njemi tedaj noter dava, da si 's tega, kaj je vzhinil, nebi tak dofti naredil, ino da ne treba to sa tak velki greh dershati. On njemi pofhle ludi, kerih besede ino djanja so sapelavne; ludi, kerij njemi priliko dajo, ka pregrefhi drugokrat, tretjokrat, ino potli telkokrat, ka si ti hudi sovrashnik is njegovih grehov zelo ketno naredi, sa kero njega k' sebi perveshe ali perklene. Sdaj on s' njim dela, kak se njemi sdi. On ga oflepi, ka ne vidi svojega nefrezhnega ftana; on ga oglufhi, ka ne zhuje, ka njemi njegova véft pravi; on ga vujspi, ka se vezh greha ne boji, ino sadnizh namer vezh k' fpovedi ne gre, al' pa se 's tega navadnega greha namer ne spovej. Tak 's enega malega serna srafe drevo, 's enega malega sazhetka pride navada. Tak postane navada te pianofiti, navada nezhistofiti, navada tatbine, navada kletvize, navada golufanja, navada ogovarjanja. Is enega malega serna srafe eno drevo, ina na njogovih vejah prebivajo tote gnufne ftvari. Sv. Augufhtin sa tega volo pravi: Is te presobernjene vole pride shela ino pripravnost k' grefhenji; da se pa zhlovek totoj proti ne ftavi, tak 's tega postane navada: ino da se totoj ne brani, tak is navade postane potreba grefhenja. O toshni ftan enega zhloveka, ker tak dalezh pride!

Zhe pa tega ne verjesh, ti navadni grefhnik! tak pojdi sem, jas bom ti vse tvoje grehe povedal, kaj si njih sdaj fkus defet lét sem storil. Neboli te seshgalo v' serzi, neboli te stroflo po vfem shivoti, neboshli trepezhi rekel: Ah nigdar nebi verjel, ka bi tak globoko bil opal, tak gerdo se sblatil. Ti ravno snafh rezhi: Jas sem vfako leto bil per fpovedi. Ali profim te, kaj je hila tvoja fpoved drugo, kak eno navadno odrajtanje pres prave grivinge, pres pobolshanja? O toshen ftan enega zhloveka, ker v' grefhno navado padne!

K' poterdjenji tega hozhemo zhuti, kaj ino kak se je v' prejdnjem stolétji v' nemfhki desheli s' enim

mladim zhlovekom sgodlo. Toti je bil k' smerti obfojen, da je skus fhpil ino potepno nizhvredno fhpanio tak dalezh prifhel, ka je luzke penese vsel, ino sapravit, ino sadnizh enega svojega prijatela vbil, ino njemi vse penese vsel. Toti zhlovek je to sadnjo vezher pred svojo smertjo sa karte profil, ino kader so nje-mi nje pernefli, je nje sazhel prebirati, ino je rekel: To so pajbari — toti me spomenejo na mojo tovarshstvo s' nizhvrednimi pajdashi. To so deklina — podobe tistih nizhvrednih shenfskih, kere so me v' svoje vkanjlive mreshe dobre, ka sem na mojo poshtenje, na mojo vést, ino na pravizhnost posabil. To so kralovje — podobe tistih, kerih sapovedi ne sem nizh porajtal, le tote krale sem shimal. To so dvojke — kak sem jas totim rad bil! kaj so one? kaj drugo, kak erdezhe ino zherne piknje, kere me spomenejo na mojo zherno ino kervavo djanje. To so sedmizhke — jutri ob sedmih bo se meni k' smerti svonilo. To so osmizhke — jutri ob osmih bom per moji mertvezhki mefhi. To so devetke — ob devetih pridejo shergi po me. To so defetke — ob defetih bom na gaugah visel. Ah nefrezhni fhpil!

Ah glejte, kam zhlovek pride, ker v' grefhno navado padne! Karte so bile tisto serno, 's kerega je potli sraflo eno taksho drevo, ka so na njegovih vejah prebivale te gnufne ptize tega lumpanja ino sapravlanja, ptize tega golufanja ino okradnenja, ptize tega vlazhenja ino kurvanja, ino sadnizh ta strahotna ptiza tega vmorjenja. Ah toshen ali stan enega zhloveka, ker v' grefhno navado pride! Jel pa je takshemi le ne pomagati? Shmetno je 's grefhne navade vun se fkopati, ali nemogozhno je ne. Skus gnado boshjo se vse sgoti.

Oberní se ti, ker si v' grefhno navado sako-pani, oberni se najprejd k' Bogi, ino sposnaj tvoje pregrehtva. Premifli, kelko gnad, kelko dobrot je on tebi storil, ti pa si nje k' hudem obernil, ino si pregrehfil, ah kelkokrat pregrehfil? O kelko lét si she sovrashnik tistega, ker je tebi najveksli dobrot-nik! Kak dugo she bosh tak? hozhefh takshí vmréti, takshí iti pred sodnika tvojega? Zhe si to tak vse premiflish, tak bosh refnizhno si naprejtsel, to grefhno navado ta puftiti, ti bosh k' sam sebi rekel: To more enkrat biti. Kader imash enkrat eno tak-

fho naprejvsetje, te le profi Boga sa pomozh, da bofh fkufhnjave leshi premagal, ino Bog bo tebe okrépil: ti bofh tvojo grefhno navado sazhel odurjavati, sametavati, ja ti bofh njo pod fnoge spravil, ino kak rad bofh ti potem, kaj fi en novi zhlovek postal, ino se k' Bogi povernil.

Tak vidite tedaj, kaj je grefhna navada, ino na kaj ona zhloveka spravi. Ah gorjê temu, ker se is nje vun ne fkople! O prelubleni Jesuf! ne pufti naf grefhni navadi pod oblast priti: zhe pa fmo eni ali drugi grefhni navadi she se prék dali, ah tak odpri nam ozhi, da bomo vidli, v' kaj sa enem nefrezhnem stani fmo, ino pomagaj nam is tote jezhe vun priti; daj nam refnizhno se pobolshati, daj nam tak se spokoriti, da bodo od naf rezhene tvoje Evangelške befêde: Vekfho je veselje v' nebefah nad enim grefhnikom, ker se spokori, kak nad devetno-devetdesetimi pravizhnimi, ker pokore ne potrebujejo. Amen.

Na nedelo Septuagesimae.

Komi imamo nafho delo gorofrati?

Kaj stojite to zeli den pres dela? Math. 20.

Ti hishni gospodar v' dnefnem Evangelji se krega nad temi, ki nizh ne delajo; ali o kelko je takfnih, ki zéli den prav oftro delajo, pa vender nizh ne opravijo! To so najmre tifti, ker se fkus zelo svojo shivljenje sevsem persadenjom fkerbijo ino delajo, pa ne sa nebefa, ne sa svelizhanje, temuzh famo sa to posvetno, ino sato s' Jogri Kristusovimi rezhti morejo: Mi fmo vfo nozh delali, pa nizh vlovili. (*Luk. 5.*) O moji lubi kmetizhki ino teshazhki ludje! to se ravno tudi vaf dotizhe: vi delate zeli den, ja zelo leto, pa nemate nikakega saflushenja per Bogi, ino glejte, kak lahko bi vi s' vafhim delom fi vafh kruh perpravili, pa tudi nebefa fi saflushili. Samo eno je k' temu potrebno, to najmre: da vi vafho teshko

delo Bogi na zhaft delate, ino ravno od tega hozhem dnef k' vam govoriti, kader odgovorim na to pitanje: Komi imamo nafho delo gorofrati?

Zhe zhlovek, kakfhno koli delo on v' svojem stani ima, toto Bogi na zhaft dela, ino nje njemi gorofra, tak ima od svojega dela tudi per Bogi saflushenje. Ino ah kak potrebno je to nam! Mi ja Boga vsaki den rasshalimo, dobrega pa nizh ne storigo; zhe she tedaj namer nafhega dela Bogi gor ne oframo, kaj sa eno plazhilo bomo te na vezher nafhega shivlenja sadobli? To delo, kero mi v' nafhem duhovnem stani imamo, je takfhno delo, kero she famo od sebe ima saflushenje per Bogi; nafho delo je najmre: moliti, meslhuvati, spovedati i. t. d. To delo, kero nekeri posvetni gospodje imajo, je tudi od sam sebe saflushlivo; njihovo delo najmre je: pravizo sposnati, to hudo kashtigati, vboge vdove ino sapushene otrozhizhe v' obrambo vseti, na red gledati i. t. v. Ali vasho delo v' gorizah ino na njivah, vasho meshtersko delo, vasho pohishno delo, zhe ravno je tudi toto eno poshteno ino potrebno delo, nema drugazhi per Bogi saflushenja, kak te, zhe je njemi gorofrano. To je pa refnizhno nizh ne shmetnega, ka rezhete: O Bog! kaj koli bom dnef delal, to naj bo tebi na zhaft opravleno, tebi gorofrano.

Da ho pa vasho delo se moglo Bogi na zhaft storigo, tak more eno dobro delo biti, kajti eno delo, kero Bog prepovej, se nemore k' njegovi zhafti storigo. Nadale morete, zhe hzhete vasho delo Bogi gorofrati, v' stani te gnade biti, morete ali najprejd Boga sa odpushenje grehov profiti, ino to popunoma grivingo obuditi, tedaj sazhnete v' imeni boshjem vasho delo delati, ino zhe per deli sakunete ali drugazh s' besedami ali tudi s' djanjom pregreshite, tak morete grivingo ponoviti, ino tak vasho delo dale delati, drugazh od vashega dela nemate saflushenja per Bogi. Da bote od vashega dela per Bogi saflushenje imeli, tak morete toto vasho delo tudi tak opraviti, kak je Bogi dopadljivo; svefto nje morete opraviti, ne kakbodi, radovolno, ne vnoshlivo, is lubesni proti Bogi, ne famo sa plazhila volo, kajti

plazha, kero od Boga sadobite, je vekfha, kak vfa druga plazha.

Tak tedaj imamo mi nafho delo delati, da bo mo fi s' njim tudi kralestvo nebesko saflushili. Ne stojte tedaj zeli den pres dela; ne delajte vafho delo famo sa zhafnega dobizhka volo, temuzh Bogi na zhaft: tak bo vafho delo poshegnano, ino vi sverh tega sa plazhilo dobite to vezhno shivlenje. Amen.

Na nedelo Sexagesimae.

Kak beséda boshja sad pernese.

Kero pa je na dobro semlo palo, so tisti, kerito besedo poslufhajo, njo s' pripravnim ino dobrim serzom sdershijo, ino v' poterplivosti sad pernesejo. Luk. 8.

Ne je nizh mozhnefhega, kak je beseda boshja. Skus besedo boshjo je milion ino milion ludi k' veri Kristufovi obernjenih, skus besedo boshjo je milion ino milion grefhnikov k' Bogi nasaj povernjenih. Ino glejte, toto besedo fhe tudi sdaj predgamo, ino fhe tudi sdaj sna dofti sada pernesti; pa kak? Dve rezhi sta potrebni: besedo boshjo najmre morete na se oberniti, ino po njoj se dershati. Kajti dofti je takfhih, kerito besedo boshjo le na druge obrazhajo: ino toti nje ne poslufhajo sa fe. Dofti je pa tudi tistih, kerito besedo boshjo ravno poslufhajo, pa nje k' serzi ne vsemejo: toti se tedaj tudi po njoj ne dershijo. Kristuf hozhe, da besedo boshjo per sebi obdershite, da fi njo sapomnite, ino njo dobro premiflite. Ino ravno to val tudi jas dnef hozhem vuzhiti, najmre, kak beséda boshja sad pernese. Beseda sad pernese: zhe njo 1. na se oberneti; 2. fi njo sapomnite ino njo premiflite.

Da bo beseda boshja sad pernefla, tak njo morete:

1. na se oberniti. Mi predgari is predganze refnize te vere vsem nasozhnim povédamo, ali to,

kaj mi vsem pravimo, to povémo tudi vsakemi posebe. Tote refnize te vere ali more vsaki tak poslušhati, kak da bi se samo njemi pravile, ino nikoga drugega dotikale. Kak je ta Evangelfka Samaritanjka rekla: Toti je meni vse povedal, kaj sem vzhinila; (*Joh. 4.*) tak bi tudi vi mogli rezhti: Dnes sem jas zhul, kaj, ino kakshni sem. Tak so negda Ninivetanzi storili. Prerok Jonaf njim je na fred plaza sapredgal: Shtirdefet dni she imate, te pa, zhe nebote pokore delali, bo Ninive sred vsemi svojimi stanovniki pokonzhano! (*Jon. 3.*) Ino glejte, vsakshi vsakshi is njih je toto popretenje tega Preroka na se obernal, ino je per sam sebi rekel: Ah jas bom refnizhno, zhe nebom pokore delal, sred timi drugimi vkonzhan. Zhe ravno je Prerok Jonaf vsem poprék sapredgal, je njegova predga vender bila tak, kak da bi bil k' vsakemi posebe govoril, kak da bi bil tim bogatim rekel: Zhujte, vi bogazi! she samo shtirdefet dni imate, te pa, zhe vashe prevsetnosti nebote tá pustili, vashim nafladnostim se ne odpovedali, krivizhno blago ne nasaj dali, bote vsi prozh. Vi sodniki ino vishfishi! samo shtirdefet dni she imate, te pa, zhe nebote s' timi vbogimi srotami bol po pravizi delali, bote vsi prozh. Vi nepotalashni sovrashniki! samo shtirdefet dni she imate, te pa, zhe se nebote spravili s' vashimi sovrashniki, bote vsi prozh. Vi nezhisti, vi lotri! samo shtirdefet dni she imate, te pa, zhe nebote sapustli vasho gnusno shivlenje, ino nebote pokoro delali, bote vsi prozh. Tak so Ninivetanzi besede tega Preroka vsaki na sebe obernali, ino glejte, kaj sa en lep sad so one pernesle: vso mesto Ninive se je povernilo, ino vsi so pokoro delali. Tak bi tudi beseda boshja pri vas sad pernesla, da bi vsakshi to, kaj se vsem poprék povej, na sam sebe obernal, ne pa na druge. Le tote besede, kere vas same v' serze seshgejo, le tote bodo vas povernile. Le te bode beseda boshja sad pernesla, zhe bote njo tak gorvseli, kak so njo Apofhtoli od Kristufa gorvseli. On je njim per sadnji vezherji rekel: Eden is vas bode moj predajnik; ino vsaki je prezi pital: Jel sem jas tisti? Tak da bi vi, kader predgo poslušhate, se opitali: Jel se ne dotizhe to mene, kaj je sdaj povédalo? néli sem jas tisti nemarni ozha, tista pohujshliiva mati, néli jas tisti nepokoren sin,

tista nesahvalna zhi, néli sem jas tisti krivizhen, tisti fovrashen zhlovek, od kerega se sdaj govori? Ino Kristuf bi nekemi, tak kak Judafhi, na fkrivnem povedal: Ja, ja, ravno ti si tisti. Da bo tedaj beseda boshja pri val sad pernefla, tak njo morete vfigdar na se obrniti. — Morete pa besedo boshjo tudi:

2. si sapomniti ino njo premifliti. Ker to ne stori, tisti od besede boshje nebode hafka imel. Sv. Apofhtol Jakob pravi: Snajdejo se poslufhiteli, ker so kak eden, ki se v' fhpégel gleda; on v' fhpégli vef svoj obras pogleduje, kakhitro pa od fhpegla prozh gre, je she posabil, kaj je vidil, she ne vej, kakhhi je. (*Jak. 1.*) Ravno takfhih poslufhitelov besede boshje je najvezh. Doklam se predga, tezhaf vidijo te oftudne rane svoje dushe, kakhitro pa 's zirkve vunpridejo, je she vse posableno. Takfhi poslufhiteli nemorejo od besede boshje hafka imeti, sakaj oni poslufhajo, pa ne zhujejo. Da bo tedaj beseda boshja pri val sad pernefla, tak morete storiti, kak so Apofhtola Petra poslufhiteli storili. Toti, kak so njegovo pervo predgo v' Jerusalemi zhuli, so ga s' sgrivanim ferzom pitali: Kaj tedaj imamo storiti? (*Djanj. A. 37.*) Tak se tudi vi po predgi opitajte: Kaj ali imam sdaj storiti? Dnes sem zhul, kaj en pravi Kristjan ima storiti, ino kaj ne smé vzhiniti, kak bom si sdaj sravnal, da bom en pravi Kristjan? Ino eno refnizhno premifhlenje zhres to bo vam k' velkem hafki, kajti le na tako visho bo beseda boshja pri val sad pernefla, kakti ga je per telko taushentih pernefla, is kerih samo od ednega tu hozhem povedati. Sv. Bavo, kak v' mojih Svetnizhzah brati snate, *) je bil she od mladosti, ino tudi potli v' sakoni en tak vterdjen oftudni gresnik, da je njega nizh ne samoglo od njegovih hudobnostih odverniti, doklam je ne fkus posebno povishanje boshjo prifhel k' sv. Amanda predgi. Tota se je ravno vsa njega dotikala, ino je njemi tak k' ferzi fhla, da je na to k' temi sv. Shkofi fhel, se 's zelega svojega shivlenja spovedal, ferzhno sgrivajozh ino objozhezh vse svoje gresne djanja, ino je potem tak dugo pokoro delal, ka je sadnizh sveto vmerl. O ti vezhno shlahtni sad, kerega je ena fama predga pernefla, ino ga sato per-

*) So natifnjene v' Gradzi 1833.

nefla, da je ti pokoren poslušitel besedo boshjo na se obernal, si njo sapomnil, ino njo premislil.

O tak poslušajte besedo boshjo vsigdar tak, da bote to, kaj se na predgi povej, vseli na se obernali, ino to, kaj zhujete, si sapomnili ino dobro premislili, ter tega se derskali, tak se bo nad vami spunilo, kaj Kristuf pravi: Svelizhani so, ker besedo boshjo poslušajo, ino njo sdershijo. (*Luk. 11.*) Amen.

Na nedelo Quinquagesimae.

Od Jerusalemfkega krishnega pota.

Mi gremo gor v' Jerusalem, ino vse bo dopunjeno, kaj je od Sina tega zhloveka skus Preroke pisano. Luk, 8.

Lubi Kristjani! kak Jesuf v' dnefnem Evangelji svojim Apofhtolom pravi: Glejte, mi gremo gor v' Jerusalem, ino vse se bo dopunilo, kaj so Preroki od Sina tega zhloveka sapisali: On bode Nevernikom prekdan, saframuvan, gaishlan ino popluvan, potem pa vmorjen — tak jas dnef k' vam rezhem: Pojdemo sdaj v' tem Postnem zhafi s' nashim mishlenjom tá v' Jerusalem, da bomo s' rastoshnim serzom vidli, kaj se je tam s' nashim Odrefhenikom Jesufom Kristufom godilo: 1. Kak je on tam zelo po nedushno k' smerti obfojen; 2. kak on tam na se vse ti teshki krish, pod kerim vezhkrat na semlo padne; 3. kak njega v' totem toshnem terplenji njegova lublena mati frezha; 4. kak se tam te Jerusalemfke zheri zhres njega jozhejo; 5. kaj se s' njim tam na gori Kalvarie godi, kak ga tam do nagega slezhejo, na krish perbijejo, ino ga na krishi pustijo vmréti — s' ednoj besedo, kak je on tam ti grenko shaloftni, ti nesgovorno teshavni krishni pot sa naf storil. To mi hozhemo toti Post premisliti. Ja na ti Jerusalemfki krishni pot se hozhemo podati s' nashim mishlenjom, v' djanji pa ga v' zirkvi hozhemo obiskavati. Da pa bo toto nafho duhovno opravilo nam hafnovito, tak ho-

zhemo dneš pred viditi ino se navuzhiti: 1. Kak je Jerusalemfki krishni pot vpelan; 2. kaj se pravi, krishni pot obiskavati.

1. Kak je Jerusalemfki krishni pot vpelan? She od negda se je reklo, da je Diviza Maria po Jesufovem v' nebohojenji ves tisti kraj hodla obiskavat, gdé je on mantro terpel ino vmerl. Tak so refnizhno tudi Apofhtoli ino vsi na Jesufa verva-
 jozhi Jerusalemitanzi na tiste kraje ne mogli posabi-
 ti, gdé je on svoje stopinje s' telko kervjo posnam-
 lal. Potem pa, kak je Judostvo ino Haidostvo bilo
 raspalo, ino Kerfhanstvo se povikshalo, potem kak
 so v' Jerusalemi ino na gori Kalvarie lepe zirkve po-
 stavlene na spomin nafhega odrefhenja, so Kristjani
 is vseh krajov te semle na taushent no taushente v'
 Jerusalem fhli, ino so tam od Pilatufhove hishe na
 goro Kalvarie idozhi po tisti stesi dolpoklekali, po
 keru je ti nedushen Sin tega zhloveka sa naf grefh-
 niku svojo predrago kerv tozhil. Ino da so tam se
 njih serza tak obudile, ka so zelo pobolshani, zelo
 potrofhtani, ino kakti s' kronoj te syetofsti odonod
 nasaj pridozhi drugim k' najlepshem isgledi bili, je
 njih se potli povfod she dofti vezh vkupsbralo, ino
 so po morji ino puftinah, po gorah ino dolinah fhli
 tak dugo, da so prifhli v' Jerusalem, ino tá, gdé je
 to nedushno jagne boshjo fkus prelijanje svoje kervi
 prozh vselo grehe tega sveta. Toti is vseh narodov
 v' Jerusalemi vkupsbrani Romari so tedaj v' proze-
 jah fhli po tem poti, po kerem je ti na smert obfo-
 jen Jesuf ti teshki krish nefel. Da bi pa tota pobosh-
 noft v' lepem redi se opravljala, so Mefhniki 14 Shta-
 zionov postaviti, ino na vsakem nekaj od terplenja
 Kristufovega dali namalati. Ti poboshni Romari so te-
 daj popevajozhi ino molezhi per vsakem Shtazioni
 postali, ino premiflili od Kristufove mantre to, kaj
 je na Shtazion namalano bilo, ino so sa posebne gna-
 de profili. Da je ali tota poboshnoft tak velka bila,
 tak so od Rimfkega Papesha odpuftki vundani sa vse
 tiste, keru so v' Jerusalem fhli krishnega pota obiska-
 vat. Ali kader so potli Serazeni sred veliko deshela-
 mi tudi Jerusalem pod svojo oblast spravili, so toti
 sovrashniki tega Kristjanstva naredli, ka se je ne vezh
 moglo sa krishnega pota volo v' Jerusalem priti. She

s' vekiho mozhjo so potlam Turki prifhli, kerl so she grosovitneshi nad Kristjane bili. Da je po takem tedaj skoro nishe ne vezh mogel Jerusalemskega krishnega pota obiskavat iti, tak so po vseh deshelah krishne pote vpelali, gdé na enem breshizhi, ali v' doma-zhi farni zirkvi, ino so odpuŝtki vundani sa vse tiste, kerl tu krishni pot s' poboshnim, sgrivanim, ino k' pobolŝhanji perpravlenim serzom obishejo. V' kerikoli zirkvi je tedaj ti Jerusalemski krishni pot vpelan, ino od enega Franzifhkanarskega Meshnika *) shegnan, ter s' odpuŝtki nadéljen, tista zirkev je tista gora Kalvarie, na kero je Kristuf svoj krish nesel, ino tam na njem sa naf vmerl. Tak se tedaj tu doma sado-bijo tisti odpuŝtki, kerih so s'pervega le tisti deleshni postali, kerl so v' Jerusalem fhli.

2. Kaj se pa tedaj pravi, krishni pot obiskavati? She is tega, kaj je od Jerusalemskega krishnega pota rezheno, s'posnamo, da krishni pot obiskavati se pravi, od Shtazona do Shtazona idozh peti ali moliti, ter per vsakem s' sgrivanim ino poboshnim serzom premisliti od terplenja Kristufovega to, kaj je na ti Shtazion namalano. Toto perferzhno premishlavanje per vsakem Shtazoni pa stoji posebno v' tem, da se smiflimo tá na Jerusalem, kak tam po ti strafhni stesi pred tim saŝleplenim ludŝtvom gre s' krishom obloshen ti nedushen Jesus, kerega od neba dol zhaŝtijo vsi Angeli, ino per vsaki na semlo padozhi kapli njegove kervi nakimlejo potalashenje Ozheta nashega. Tá se imamo smifliti, pa tudi na nashe mnoge grehe, ter na te nesgovorno velike mantre, kere je sa tega volo nash najveks'hi dobrotnik mogel prestati. Vŝakŝhi posebe se smifli, da je tudi on eden is teh, sa kere Kristuf telko terpi, ker naf tak miloŝtivno pogleduje, tak serzhno lubi, ino sheli naf odteti. Zhe to vse prav perferzhno premislimo, tak se moremo obuditi, ino s' sv. Ambrosiom rezhti: O dober Jesus! kaj si ti storil? Mi smo si smert saflushli, ti pa njo prestanes'hi; mi smo pregreshli, ti pa sa to pokoro delash! O kaj sa eno djanje pres ednakega, kaj sa ena gnada pres saflu-

*) Da Franzifhkanari na gori Kalvarie ti boshji grob varujejo, ino so oni toto krishnega pota poboshnost najbol podignili, tak laŝtuo oni imajo od Papesha Benedikta XIV. to oblast, toti krishni pot s' odpuŝtki nadeliti.

shenja, kaj sa ena lubesen pres mere! Vse stvari, bomo s' sv. Hieronimom rekli, vse stvari pomilujejo vmirajozhega Jesufa: sunze se skrije, semla se strofi, pezhine se raspoknejo, savefilo v' tempelni se razhefne, grobi se odprejo: ino famo ti, o vbogi zhlovek, ne zhutih smilenja, ti, sa kerega famo Kristuf terpi!

O brati ino sestre! rezhem jas tedaj k' dokon-zhanji s' sv. Augufhtinom: gledmo na Kristufa tega krishanega, da bomo od nafhiv grehov svrazheni. Premifhlavajmo ino obifkavajmo skus toti sveti Posti ti sveti krishni pot, premifhlavajmo pa v' tem tudi terplenje nafhega Odrefhenika Jesufa Kristufa, ino njegovo sa naf storjeno bridko smert, tak bo nafho saflushenje, kak en poboshen mosh rezhe, vekfho, kak da bi se veliko postili, gaishlali se, zéli Pfalter molili, ali bofi v' to sveto deshelo na boshji pot fhli. Ah prelubleni Jesuf! daj ti, da se per premifhlavani ino obifkavanji krishnega pota kerfhanfke dufhe povernejo, grehi dolsbrifhejo, ino da se nafho shivlenje po tvoji sapovedi oberne, ino da tak postanemo deleshni saflushenjiv, ja nefkonzhniv saflushenjiv tvoje bridke mantre ino smerti, ino skus tote deleshni kralestva nebeskega. Amen.

Na 1. nedelo v' Posti.

Kak je Jesuf k' smerti obfojen.

Pilatush je Jesufa njihovi voli prek dal. Luk. 23.

Lubi Kristjani! mi smo dnef tjeden is Evangelja zhuli, kak je Kristuf svojim Apofhtolom pravil, da bode v' Jerusalemi s' svojoj mantroj ino smertjoj to teshko delo tega odrefhenja dopunil. Zhres toto Kristufovo terplenje ino smert moremo mi sdaj v' Posti vezhkrat eno perferzhno premifhlenje storiti. Sa tega volo sem vam jas she dnef tjeden povedal, kak je na spomin Kristufove mantre ino smerti opervizh v' Jerusalemi, potem pa povfod tudi v' zirkyah krishni

pot vpelan, ino sem vam povedal, kak se krishni pot na zhaft terplenji ino smerti Kristufovi na nash duhovni hafek ima obiskavati. Podajmo se ali dnef s' nashim mishlenjom tá k' Pilatufhovi hishi, per krishnem poti pa k' tem Shtazioni, ker pokashe Kristufovo k' smerti obfojenje. Premislimo: 1. kak njega zelo po nedushno k' smerti obfodijo; 2. kak je on totem obfojenji pokoren.

1. Jesuf je zelo po nedushno k' smerti obfojen. Pilatufh je Jesufa njihovi voli prék dal, rezhe sv. Evangelium. (*Mark. 15.*) O strafhen glas, o grosne besede! Kaj delash, kaj mislish Pilatufh? ti Kristufa njegovim smertnim sovrashnikom prék dash, ti k' smerti obfodish tega, ker je ne nibenega greha, nibene krivize, nizh hudega storil? O nepremishlene beséde! o krivizhno fklenenje! o grosovitna sodba! Eno malo prej d Pilatufh rezhe, da nibenega sroka na Jesufi ne najde, on njega pred vssemi sa pravizhnega oklizhe, ino ozhitno povej, da je fkus nevoshlivost predan — on sam zhuje, da te zhres njega smishlene poprizhanja ne grejo vkup; pa ga vender k' smerti obfodi, ino to samo sato, da bi tim nesmilnim Judom njihovo grosovitno volo spunil, ino da se boji, da nebi per zefari v' samero, ter zelo ob flushbo prifhel. O nedushen Jesuf! jel si si ti to saflushil, ka si totim prék dan, ker so dosdaj, ino bodo odsdaj najhujshe s' tobom delali, ker so tvoje kervi shejni, ino tvoje smerti shelni, ker so sa tega volo tvojega Jogra Judafha s' plazbilom k' predanji napelali, tebe krivo satoshli, kres te krivo prizhivali, tebe tem rasbojnikij Barabasi nasajpoftavili, ino sevsoj prafkoj krizhali: Krishaj ga? Ja, totim je ti nedushen Jesuf prék dan, ino od Pilatufha, deshelfkega oblastnika, od tega sodnika, ker bi mogel pravizo sagovoriti, nedushnost v' obrambo vseti, ker je od svoje lastne shene opomenjen s' timi besedami: Ne imej nizh s' totim pravizhnim, sakaj jas sem toto nozh sa njegovo volo v' senji dosti preftala. (*Math. 27.*) Toti Pilatufh Jesufa Judom prék dá, naj delajo s' njim po svoji voli, po [svoji hudobnosti, po svoji grosni serditosti.

Ah kaj ta perlisna savitnost naredi! Perlisavzi se pazh hozhejo tim povekshim dopasti, naj te bo po

pravizi ali po krivizi, naj bo greh ali ne greh. Oni svojo vést na veter postavijo, da le nebi svojega per njih valanja sgubili, ja da nebi ob gnado prišli, tak se ne bojijo nibene krivize, néti se ne prestrašijo, tudi to nedushno kery prelití. Ino ah! takšno je shivljenje dostih ludi na svéti — s' besedoj Kristufove djanja hvalijo, njegove besede ino navuke poshtujejo, kader pa na to pride, ka bi mogli po njegovem djanji storiti, njegove besede ino navuke sdershati, tak oni prezi s' Pilatufhom od njega odstopijo, ino ga sapustijo, pa to namer ne savolo ene velke sámérze, ne savolo ene velke sgube ali velke nevarnosti — en mali dobizhek, eno minutno veselje, en dim te zhašti je she sadošti, da od Kristufovega shivljenja odstopijo, ino njegove Evangelfke navuke sapustijo. Na tak slabih nogah stoji nafha poboshnost, nafha zhednost ali krepost! Tak smo ali vidli, kak Pilatufh Jesufa k' smerti obsodi. Glejmo pa she sdaj

2. kak je on totem obsojenji pokoren. Jesuf je njihovi voli prék dan, on je k' smerti obsojen, ino ah! s' kakšno krotkostjo, s' kakšno ponishnostjo, s' kakšno poterplivostjo, s' kakšno pokornostjo on poslušha svojo k' smerti obsojenje! sakaj on vej, da bo skus to ne samo vola tih Judov, temuzh sosebno vola njegovega nebeskega Ozheta se spunila. O kaj sa eno pokornost naf Jesuf to vuzhí, ker se tak ostrim, hudobnim ino terdim Vifshim pokoren skashe! Pervizh je bil pred Anafa, od njega pred Kaifasha, od totega pred Pilatufha, od tam pred Herodesha, od Herodesha nasaj k' Pilatufhi pelan, ino njih sodbi naprejpostavlen, ino kak ponishno pokoren je on vsem bil! pa to ne v' lehkíh, temuzh v' najtesheskih ino najvekskih rezkih, kader je njemi fhlo sa poshtenje ino shivljenje. On je bil pokoren noter do smerti, do smerti tega krisha. (*Filipens. 2.*)

O kam je pále v' tem shivljenje nékih Kristjanov raslozheno od shivljenja Kristufovega! Néli je dosti takfhíh, ki so samo svojim posvetnim ladavzom ali poglavarom, pa tudi totim samo sato pokorni, da se kak Pilatufh bojijo ob flushbo priti ali ob gnado per njih? Kelko je tistih, ki sato, da se sa góspodo rajtajo, néti zirkvi, néti Bogi pokornosti ne skashejo! Ali jel sdershijo sapovedi te zirkve? jel grejo

k' Mesſhi ino predgi, jel k' ſpovedi? jel ker poſt ſdershijo? — Kak néki ſdershijo ſapovedi boſhje? kak otrozi poſhtujejo ſvoje ſtarſhe? jel s' tem, kaj ſo njim ſuprotni, ino ne porajtajo njih velenja, ne navuka? jel s' tem, kaj nje ſanizhujejo ino zhertijo, kaj nje na njihove ſtare dni zelo ſapuſtijo? — Kak ſe te druge ſapovedi boſhje ſdershavajo? jel s' tem, kaj ſe telko kletvize, telko nezhiſtoſti, telko kraje ino krivize med ludmi vzhini? jel s' tem, kaj je telko ogovarjanja ino opravlanja, telko ſovraſhtva med nami? O da bi ſe ſamo ſmiſlili, ka bomo tudi mi enkrat pred naſhim ſodnikom ſtali, pa ne pred enim poſvetnim Pilatuſhom, temuzh pred tiſtim ſodnikom, pred kerim nizh nebode ſkrito oſtalo — pred tiſtim ſodnikom, ker vidi vſe naſhe djanja, zhuje vſe naſhe beſede, ino vej ſa vſe naſhe miſli — pred tiſtim ſodnikom, ker nebode nibenega iſgovorjanja gorvſel, ker bo nam pokasal, kak ſmo zhres glavo ſe v' grehe ſakopali, ino bo naſ od vſakſhe naſhe hudobnoſti ſvetlo previſhal — ja pred tiſtim ſodnikom, pred kerim nebode nibenega raſlozhka med goſpodſkim ſhidanim oblazhilom ino kmetizhkimi hodnimi halami, ne med kralevſkoj ſrebernoj palzoj ino teſhazhkim ſheleſnim krampom. O kak radi bi mi te bili, da bli ſe po totem ravnali, ker je pokoren bil noter do ſmert, do ſmert tega kriſha. —

Sa tega volo k' dokonzhanji rezhem: O prelubljeni Jeſuf! ker ſi ti tak poterplivo ſe puſtil tvojih ſmertnih ſovraſhnikov voli prék dati, ino ſi tvojem krivizhnem obſojenji tak pokoren bil: mi proſimo tebe, ne puſti naſ duſhe tak ſhiveti, kak ſmo doſdaj ſhiveli, ſakaj tak mi moremo na véke pogubljeni biti, temuzh viſhaj naſ, da bomo na te gledezhi po tvojih djanjah ſtorili, ino vu vſem ſe tvojih beſéd ino tvojeja navuka derſhali, ino tak enkrat pred tobom, naſhim ſodnikom, dobro obſtali. Amen.

Na 2. nedelo v' Posti.

Kak Jesuf na se vseme ti teshki krish, pod kerim vezhkrat na semlo padne.

On je vunta shel, ino je svoj krish nesel na goro Kalvarie. Joh. 19.

Jesuf, ti dober pastir, je sa timi sgublenimi ovzhizami telko teshkih ino trudnih potov storil, kader je v' svojih sadnih létah od Galilee vun Samario ino Judeo sprehodil, ino po méstah, terjih ino vesnizah, na poli ino v' pufhavah svoj sv. Evangelium predgal, ino vse ludi k' pokori, k' gnadi ino k' svelizhanji posaval. Ali tak truden, tak teshavni je njega nibeden pot ne bil, kak ti krishni pot, kader je najmre s' svojim teshkim krishom obloshen skus Jerusalemfko mesto, ino vunta na goro Kalvarie pelan bil. Da smo tedaj dnef tjedem s' nashim mislhlenjom tam v' Jerusalemi per Pilatushovi hishi, per krishnem poti pa per tistem Shtazioni bili, ker pokashe Kristusovo k' smerti obfojenje; tak hozhemo tudi dnef s' nashim mislhlenjom ta v' Jerusalem, per krishnem poti pa pred te Shtazione se podati, ker pokashejo: kak Jesuf svoj krish na se vseme, pod kerim vezhkrat na semlo padne.

Jesuf ti sa njega perpravlen velki ino teshki krish vseme na svojo ramo, ino ga vlezhe na goro Kalvarie. O premislhmo tu njegovo na téli ino dushi bolezhino! Kaj sa ena neisrezhena shalost je njega to prejdno vezher tam na olfki gori pobila! Kaj sa eno suvanje ino bitjê je on potli v' nozhi per Anafi ino Kaifashi mogel prestati! To grosovitno gaishlanje ino s' ternjom kronanje, o kak je toto njega smertno oflablo! kak grosno bolezhno se njemi per dolflezhenji tega fhkerlatnega plajsha, ino oblazhenji s' njegovim oblazhilom te prejd prijete rane supet do kervavega gortergajo! Ino v' totih kervavih ranah, v' totem smertnem oflablenji on more ti teshki léf tega krisha na svojo ranjeno ramo vseti, ino ga vunta

nefti na to mesto njegove smerti. K' povekšhanji njegove she prejd neisrezheno velke bolezhine she njega po poti ti nesmilni shodneri sa vojke sem ino tá mikajo, tak da vef medel ino trepezhi sdaj s' krishom po ti ternovi kroni sbodezho se vdari, sdaj dolpadnozh se v' kolna kervavo pobije. — Ah kaj sa eno bolezhino pa she le on obzhuti na dufhi! On more svoj krish nefti v' Jerusalemi, v' totem velkem ino imenitnem mestu; on ga more nefti per svetlem dnevi nasozhi vseh Jerusalemitanzov ino mestnih potepuhov, nasozhi telko luzkih, ker od vseh krajov sem k' Vusemfkim svetkom perhajajo; on ga more nefti kak en najhujšhi rasbojnik, ino greta tudi refen dva rasbojnika kre njega. O kaj je to sa ena framota sa tega nedushnega Jesufa!

Ino s' kakfho poterplivostjo on nese svoj krish! O kak lepo je njega v' duhi vidil Prerok Jesaiaf, ker je she davno prejd od njega rekel: On bo kak eno jagne na klanje pelan, ino kak ena ovza pred ftergarom nebo se sglafil, néti svojih vust odperl. (*Jesai. 53.*) S' takfho poterplivostjo, ja zelo s' vefeljom on nese svoj krish, sakaj eno vefelje je sa njega, da on s' tim krishom ti svét od vezhne smerti odrefhi, ino svojim Isvolenim nebo odpre, eno vefelje je sa njega, da on s' tim krishom volo svojega nebeskega Ozheta spuni; eno vefelje je sa njega, da on s' tim krishom si saflushi noter iti v' to zhaft, kera je njemi od njegovega nebeskega Ozheta perpravljena. Jesuf ali, zhe ravno ga ti s' zelega sveta grehmi obloshen krish vezhkrat na semlo dolpertifne, najde oblehkotenje ino trofht v' tem, ka gleda na volo svojega nebeskega Ozheta, na svelizhanje tih dufh, ino na svojo zhaftito povikšhanje.

O moji lubi Kristjani! kak nasozhno nam Jesuf tu pokashe, da le pot tega krisha je pot k' nebesam. Sa tega volo pa on tudi vřakemi pravi: Vsemi tvoj krish na se, ino pojdi sa menom. (*Math. 16.*) Ne je ali sadosti, zhe bi mi samo gledali, kak Jesuf svoj krish nese, tudi mi moremo nash krish na se vseti, ino ga sa njim nefti. Kaj se pa pravi, svoj krish na se vseti, ino sa Jesusom iti?

Svoj krish na se vseti, ino sa Jesusom iti, se pravi: grefhne nagnenja ladati, svoje dushnosti sveřto spuniti, vse terplenja řtalno prenefti. — Zhe zhlovek

nibenega drugega krisha nema, tak so njemi njegove grehne nagnenja ino k' hudem navershenja krish sadofti. Vi ste bili gisdavi ino shtimani, skopi ino krivizhni, jesni ino sovrashni, nevofhliivi ino svadlivi, vi ste nezhisto shiveli, pianofti se prék dali, vi ste ogovarjali, ste luzko rezh vseli i. t. v. Is vseh to-tih grehov bote se sdaj spovedali — ali vashe hude nagnenja, vashe navade bodo vas potli supet k' vse-mu temu napelavale; vi bote pále takfhe perloshno-fti imeli, vse to storiti: tu te vsemete vasf krish na se, mozni se nared'ite, ino se ne dajte od vasfih nagnenjih premagati, ne od perloshnoftih se sape-lati. Bo vas ravno teshko stalo, vashe navade na enkrat tá puftiti, ali ravno v' tem bote pokasali, da, kak Jesus, svoj krish na se vsemete, ino sa njim grete, ravno v' tem bote pokasali, da, kak on, le na to gledate, kak bi volo boshjo spunili, ino vasfo dufho svelizhali. Zhe pa tega ne storite, tak vam Jesus rezhe: Ker svojega krisha ne nese, ino ne gre s' njim sa menom, tifti je mene ne vreden. (*Math. 10.*) Rasvun tega imate vu vasfhem stani telko persadenja, truda ino teshkega dela, da taushent kapliz sharkega puta 's vashega liza dol padne; ali glejte, ravno vasfa sekira ino motka, vasf plug ino brana, vashe zepe ino kosa je tifti krish, kerega vam je Bog gornaloshil. Zhe tedaj vasfo delo, naj bo kakkoli teshko, radi ino svéfto opravlate, tak v' tem pokashete, da ste vasf krish na se vseli, ino grete sa Jesusom — ravno v' tem pokashete, da na Jesufa gledezhi le sa to fkerbite, kak bi volo vashe-ga nebeskega Ozheta spunili, ino si saflushili, enkrat v' tifto zhaft noter priti, v' kero je on po tem poti tega krisha noter shel. Zhe vas sakonfke teshko stane, mir ino sloshnoft med sobom obdershavati, zhe vi starfhi s' vasfimi otrokmi dosti terpite, zhe je vam drushini vasfa flushba ena bridka tesha, pa le vse to dobrovolno prenesete, tak ravno v' tem po-kashete, da s' vasfhim krishom oblosheni sa Jesusom grete, ino na njega gledezhi le sa to fkerbite, kak bi se vasfemi nebeskemi Ozheti dopali, njegovo volo spunili, ino vasfo dufho spravili tiftemi, ker je ves ranjen ino kervavi ti teshki krish sa njo nesel. — She pále rasvun tega pridejo vse sorte suprotivzhine ino nefrezhe: sdaj boj, sdaj hude léta, sdaj tozha,

sdaj povoden, sdaj ogen, sdaj kakšna druga nadloga. Edne révno siromafhtvo klazhi, druge savorshenje pezhe, tretje betegi mantrajo, šterti pred svojimi sovrashniki nikol nemajo mira. To so sami krishi, kere sa Jesufom moremo nesti; to so same takšne nadloge, v' kerih se moremo boshji voli prék dati, ino s' Jesufom rezhti: Ozha! zhe je mogozhe, tak naj gre toti kelih tega terplenja od mene, pa ne, kak jas hzhem, temuzh kak je tvoja vola. (*Luk. 22.*)

To se pravi, svoj krish na se vseti, ino sa Jesufom iti.

Sato pále k' dokonzhanji rezhem: Moji lubi Kristjani! zhe val valh krish teshi, zhe val premaganje valhjih gréfhnih nagnenjih, spunenje valhjih teshkih dushnostih, prenesenje tih vse forte nadlog teshko stane, tak le na Jesufa poglejte, ino rezhte: O prelubleni Jesuf! mene réfen moj stan tak teshko stane, da jas nékokrat v' grenki shalosti sdihavajozh vrozhe sóse tozhim; ali zhe premislim, kaj sa en o kelko teshefhi krish si ti ves sbit ino ranjen sa me nefel, tak dugo, da si vzhisto spunil volo tvojega nebeskega Ozheta, tak dugo, da si to vbogo zhlovezhanstvo odréfhil, ino nam nebefa odperl, tak dugo, da si prifhel v' to zhaft tvojega nebeskega Ozheta — kader to premislim, tak rad nefem moj krish, samo to te prosim, ne fkrati meni tvoje pomozhi v' mojih nadlogah, drugazh pa naj bo tvoja vola. Amen.

Na 3. nedelo v' Posti.

Kak Jesuf s' krishom obloshen frezha svojo mater.

En mezh bo tebi skos serze shel. Luk. 2.

Isvoleni! mi smo to sadnjokrat s' nashim mishlenjom tam v' Jerusalemi, per krishnem poti pa pred timi Shtazioni bili, gdé smo s' rastoshnim serzom vidli, kak je ti k' smerti obfojen Jesuf ti teshki krish na se vsel, ino ga, zhe ravno nefmilno ranjen ino smertno oflablen, s' najvekshe poterplivostjo, ja zelo

s' veseljom nefel. Zhe mi dnef v' dale premifhlavanji Jerusalemfkega krishnega pota s' mishlenjom tá k' Jerusalemi, per krishnem poti pa pred ti Shtazion gremo, ker pokashe: kak Jesuf s' svojim teshkim krishom obloshen frezha svojo prelubleno mater Divizo Mario; tak ne vé m, jel bi nash rastoshni pogled obernili na Jesufa, ali na njegovo sveto mater, sakaj tu je Mario mogla ena takfha shalofst pobiti, da je ne eden, temuzh taushent mezhov njoj fkos ferze fhlo, Jesufa je pa moglo eno takfho smilenje obiti, da se nikol isrezhi nemore. O postavmo se ali pred tote dve smertno shalofstne ferza, ino k' nashem obudenji premiflimo, kak nesmilno so one ranjene; premiflimo najmre dnef: kak Jesuf s' krishom obloshen frezha svojo mater.

Kaj sa eno shalofst ena mati ima, kera svojega fina vidi terpeti, ino kelko vekfha tota shalofst je, zhe je toti fin ti edini, ter prav priden, to vam lahko dopovém, sakaj odkod pride, da ena takfha mati nigdi mira, nigdi trofhta ne najde? odkod pride, ka drugo ne misli, drugo ne guzhi, kak od tega, kak je njeni fin v' terplenji? odkod pride telko jozha, telko rastoshenja, telko shalofstnega sdihavanja? odkod pride, ka nemre spat, ne jesti? odkod drugazh, kak od tega, da je njeno ferze s' grenkofstjo nasiteno, ino shalofsti puno. Zhe pa se to vam materam lahko dopovej, tak se nigdar nemore dopovedati, kakfha nesgruntana shalofst je to najfvetefho mater smertno pobila, kader je ona na tem kervavem krishnem poti pred svojega Sina Jesufa prifhla, ino njega tak nezhlovezhko vdelanega, tak smertno oflablenega pod teshoj tega krisha sagledala? Kajti jel je gda kera mati svojega fina tak mozžno lubila, kak Maria svojega Jesufa? Jel je ali tudi gda kera mati takfhno shalofst zhres svojega fina ime-la, kak Maria zhres Jesufa? Ah kakfhni si ti, je ona mogla sama per sebi rezhti, ti, ti najlepshi is vseh zhlovezhkih finov? (*Pfalm. 44.*) Kakfhne so tvoje roke ino noge, kere sem jas s' takfhno ferzhno radofstjo gledala, kader sem nje v' plenize povijala — tvoje roke, kere so telko dobrot vuntalale, kakfhne so? — tvoje noge, kere so sa tim gresfhnim zhlovezhanfsvom telko stopin naredle, kakfhne so? Kak-

šno je tvoje lize, kero je ne samo mene telkokrat sladko rasveselilo, temuzh tudi tvojemi nebeskemi Ozheti se tak možno dopalo, kader je ono tam na ti visoki gori se sešvético kak sunze? (*Mark 17.*) Kakšni je tvoj diviški shivot, ker je le is mene, ino ne nigdar imel zhlovezhkega ozheta? Ja, da le eno malo sapopadnemo, kak velka je njena shaloft bila, tak nam sv. Lovrenz Justinian rezhe: Mariino serze je postalo en svetli shpégel njegove mantre. Maria je najmre she prejd, sošebno pa sdaj na totem svojega Sina krishnem poti ino tam na gori Kalvarie, telko terpela, da je vse to prestala v' svojem serzi, kaj je koli Jesus terpel na svojem téli.

Ali kak nesgruntano velka je na tem krishnem poti bila shaloft te matere, kak neisrezheno velko je bilo tudi smilenje tega Sina. Ja, da je nigdar ne en sin svojo mater tak lubil, kak Jesus Mario; ino tudi nikol ena mati ne mogla svojemi fini tak luba biti, kak Maria Jesusi: tak si snamo misliti, kak nesgruntano se je ona njemi milila, ino kakšna bridkost je njegovo serze napunila, kader je njo pred se priti vidil. O tota shaloft Jesufova je bila vekšha mantra, kak vse te dosdajne, en teshefhi krish, kak tisti, kerega je on nesel, ino pod njim na semlo padal.

O moji Kristjani! premislite vse to, premislite pa tudi, sošebno vi matere, kakšni so vašhi fini, kak so oni vdelani, kaj oni terpijo, s' kaj sa enim krishom so oblosheni — premislite, kak so oni grosno ranjeni na svoji dufhi, kaj sa eno teshavo, kaj sa bridkost terpijo na svojih grešnih potih ino hodih, s' kaj sa enoj teshoj tih grehov so oni oblosheni — premislite, kelkokrat vaš oni tak ranjeni, tak vdelani, tak obtesheni frezhajo: pa se gda rasshaloftite, se gda rasjozhete zhres nje? Jel gda proti njim rezhete: Ah moj sin! kakšni si ti na tvoji dufhi? glej, jas sem tebe rodila ino te gorsredila, kelko sem jas s' tobom preterpela, kelko si persadéla, pa vse sabstojn, kajti ah kak si ti sblatjen s' nezhistoštjo, kak sagerdjen s' terdokornostjo ino nepokornostjo, kak sobtergan od tvojih grešnih navadih! Jel ne vidish, kelkokrat se jas zhres te rasjozhem? Jel ne premislish, kaj sa ena pezhezha shaloft v' mojem serzi leshi, kaj si ti takšhi? Ino ah, vi sinovje, zhe

to vidite, to zhujete od vafhlih mater, jel se vam ne milijo? jel se ne smiflite, kelko so one sa vaf storile od pervega hipa vafhega shivlenja? — Ino sa to vaf one sdaj vidijo na tem krishnem poti, pa ne s' tim nedushnim Jesusom, temuzh s' tima dvema rasbojnikoma; one vaf vidijo iti k' terplenji, pa ne k' zhafnem, temuzh k' vezhnem. Ah! jel sposnate, kaj sa eni ostru mezhi te shalofli morejo vafhim materam fkos ferze iti? — Ali lubi Kristjani! mi smo vsi sinovje ino zheri Divize Marie, kajti ona hozhe nafha mati biti; mi vsi smo brati ino sestre Jesufa Kristufa, kajti on hozhe naf brat biti — zhe mi sdaj to stopimo na ti krishni pot k' Jesufi, nafhemi brati, ino pred Mario, nafho mater, ino vidimo, da sa nafhlih grehov volo Jesus tak nefsmlno ranjen, ter s' krishom obloshen idozhi more viditi, kaj sa eno nesgruntano shalofli njegova mati zhres njega ima, ino da on sa nafhlih grehov volo takfho nesgovorno smilenje zhres njo ima — zhe to vidimo, pa se nafhe ferza ne obudijo k' ednaki shalofli, k' ednakem smilenji: tak naf strah ino grosa more obleteti pred timi strahovitnimi mantrami, kere nam naprejstojijo, zhe Jesufa ino Marie nebomo s' enim pobolshanim, spokorjenim, spravizhanim shivlenjom, ter s' enim njima dopadlivim lepim sadershanjom rasveselili. —

Ah! ne odlagajmo tedaj, Jesufa ino Mario jozhez sa odpuhjenje profiti, kaj smo njuj s' enim tak nespametnim, gresnim shivlenjom, s' enim tak nesahvalnim sadershanjom telkokrat rasshalili. Ah pre-lubleni Jesus ino Maria! mi vidimo, k' grenki shalofli nafhega ferza vidimo, kam smo se napotli, na keru stesi se snajdemo, ino kam po toti pridemo — to mi vidimo, ino nam je taushentkrat shal, kaj smo dosdaj ne nafhlih ozhi odperli, ino ne hteli viditi, da tota stesa k' vezhnem pogublenji pela. Ne ene stopinje dale, temuzh nasaj se hozhemo oberniti, ter na tisti pot se podati, po kerem pridemo sa tobom, o Jesus, nafh brat! sa tobom, o Maria, nafha mati! Amen.

Na 4. nedelo v' Posti.

Kak se Jerusalemfke shene zhres
Jesufa jozhejo.

Shla je pa sa njim ena mnoshina ludstva, ino shên, kere so zhres njega se jokale ino shaluvale. Luk. 23.

Lubi Kristjani! mi smo si naprejseli, v' totem letošnjem Posti v' obiskavanji krishnega pota terplenje ino smert Kristufovo premishlavati, ino smo dosdaj vidli, kak je ti nedushen Jesuf k' smerti obfojen, ino kak je on totem pokrivizhnem obfojenji sevsema pokoren; mi smo vidli, kak on nesmilno ranjen svoj krish na se vseme, ino zhe ravno je toti tak teshek, da on pod njim vezhkrat na semlo padne, ga vender sevfoj poterplivostjoj, ja zelo s' veseljom nefe po tem shalofnem poti; mi smo vidli, kak on na totem poti svojo mater srezha. Ali zhe ravno smo vu vsem telko shalofnega vidli, ka bi mogli le kamenih ferz biti, zhe se nam ti tak nesmilno vdelan Jesuf nebi bil sefmilil, fo vender ne vsi tega k' ferzi vseli, ja néki so ne drugazhifhi, kak je to okorno Jerusalemfko ludstvo bilo, kero je vu velki mnoshini sa Jesusom fhlo, pa famo gledat, kaj bi se s' njim godilo. Samo enim shenam so se ferza rastoshle zhres to, kak lepi so njegovi navuki bili, kelko dobrot je on temi révnemi zhlovezhanstvi storil, kak nedushno ino sveto je on shivel — ino na kaj je sdaj prifhel. Samo tote so to premislile, ino je njim to tak k' ferzi fhlo, da so milo jokale ino shaluvale zhres njega. Stopmo ali dnef tam per Jerusalemi, per krishnem poti pa pred tim osmim Shtazionom med tote shene, kere se kres Jesufa takfho perferzhno smilenje imele, ino premislimo posebno to, kak je on njim rekel: Ne jozhte se kres me, temuzh kres vaf ino vafhe otroke.

Jesuf, ker she prejd od telko prelite kervi, she bol pa od te velke shalofsti zhres svojo jozhezho ma-

ter oflablen, sdaj svoj krish tak teshko nefe, da se Judom vidi, ka bode zelo obnemogel. Oni sa tega volo Shimona tega Zirenejškega, ker ravno mimo iti naméni, permorajo, da njemi pomaga krish nesti, ene shene 's Jerusalema pa se jozhejo ino shalujejo sa njim. K' totim se on nasajoberne, ino rezhe k' njim: Vi zheri Jerusalemfke! ne jozhte se vi zhres me, jozhte se le zhres vaf ino vafhe otroke; sakaj glejte, prifhli bodo dnevi, kader se bodo sa frezhne dershale tiste, kere nemajo otrok. Te bodo rekle: Vi gorê! poderte se na naf, ino vi bregovi! safiplite naf. (*Luk. 23.*)

O ti lubi Jesuf je ali s'he v' svoji smertni flabosti na Jerusalemitanze se smiflii, ino je njim s' totimi besedami telko htel rezhti: O vi Jerusalemitanzi! jas sem refen tak napravlén, ino tak obfojen, da se morete rasjokati zhres me; ali glejte, vam s'he savolo vafhe terdokornosti bode se vse hujfhe godilo, vi bote savolo prelijanja moje kervi strahovitno kafhtigani, vafho mesto bo vzhifsta vkonzhano, ino kerí nebote v' totem vkonzhanji prejfhli, bote is deshele pregnani, ino bote po vsem sveti rastrofheni, ino vsem narodom k' framoti. V' toti strafhni stifki bi si vi shene shelele, da namer nebi otrok imele, da nebi poleg vafhe révne nadloge s'he to mogle viditi, kak bode se vafhim otrokom godilo, sakaj vafha nadloga bode tak velka, da bote vfi rekli, naj bi vaf rajfhi gorê safipale.

O moji lubi ludje! tote besede nafhega lubesnivega Odrefhenika morejo tudi naf v' ferze sashgati, sakaj tudi nam on dostikrat pravi: Jozhte se zhres vaf ino zhres vafhe grehe, sakaj sa vafhe terdokornosti volo bote vi strafhno, ah nesgovorno strahovitno kafhtigani. Vi s' vafhimi grehi, od kerih nikak vezh odftopiti nezheté, mojo vfo terplenje ponovite, mojo nedushno kerv supet prelijete, vam bo se s'he hujfhe godilo, kak Judom: njim je njihovo poglavitno mesto vkonzhano, vi si pa vafho dufho vkonzhate; oni so po svéti pregnani, vi bote v' ti vezhni ogen splodjeni; oni so vsem narodom k' framoti, vi bote na veke odurni nebeskemi Ozheti, oftudni vsem njegovim Isvolenim, grosni sami sebi ino med sobom. O grefhnik, o grefhnik! premifli ti to.

Tí, ti krivizhen, ti zhujesh, ti vidish, kak je tvoj Jesus po krivizi na smert obfojen, pa si ne srajtalh, da tvoje krivize so tega pravizhnega k' smerti obfodle, temuzh le krivizo na krivizo vzhinifh. Tí, ti nezhisti, ti vidish, kak je tvoj Jesus s' gaishlami neshmilno rasmefarjen, pa se ne smiflish, da je tvojo gerdo shivljenje srok, ka je ti najzhiftéfhí s' kervjo ves polit, ino pun shlakov. Tí, ti léni, ti vidish, kak se tvoj Jesus v' sazhetki svojega teshkega dela ker-vavo puti, vidish, kak teshko, pa vender rad, on svoj krish nese, pa se ne smiflish, da bi tudi ti v' puti tvojega oblizhja mogel si tvoj kruh perpravlati, (*I. Mois. 3.*) ino tesho tega dneva nositi, ne, tega ti nezhesfh, ti rajshí kradnesfh, golufash, ziganifh, ino tak od tega shivifh, kaj so druge trudne roke perpravile. (*Math. 20.*) Ti nepriden ozha, ti malovrédna mati! ti zhujesh, kaj Jesus tim Jerusalemfkim shenam pravi, pa se ne smiflish, v' kaj sa enih pregrehah ti tvoje otroke pustifh gorrafti. Ti sovrashen preganjavez, ti jesni preklinjavez, ti vidish, da sa tvojo volo ti nedushen ino lubesnivi Jesus takfhe smertne sovrashnike ima, da sa tvojo volo njega Judje preklinjajo, pa ne prehenjash od tvojega sovrashstva, od tvoje neshpodobne jese. — Okelkokrat vam vsem totim Jesus glafno pravi: Jozhte se zhres val ino vashe grehe! pa nizh nezheté zhuti. Tak ali le hozhete, da se njegove strafhne popréténja nad vami dopunijo? O vboge vashe dushe, kam vi nje shenete, kam nje spravlate? Pa se nebote smilili zhres nje?

Jerusalem, Jerusalem! poverni se k' Gospodi tvojemí Bogi, krizhí ta sv. zirkev sdaj k' nam. Povernte se, vi ozheti ino matere k' Gospodi vashemi Bogi, bol svésto odsdaj spunte vashe dushnosti, vso fkerb si vsemte, da bodo vashí otrozi drugazhifhi. — Povernte se, ti nezhisti, k' Gospodi vashemi Bogi, tá pustite vasho gerdo navado, povershte te perloshnosti, kere so vam she telkokrat k' opadjenji bile, ino storte telko vezh dél te pokore, kelko vezh ste v' tem bili smertno sagreshli. — Povernte se k' Gospodi vashemi Bogi, vi jesni, vi sovrashni! poglejte na tega tak poterplivega ino ponishnega Jesusa, ino si od njega vsemte isgled. — Povernte se k' Gospodi vashemi Bogi, vi fkopi, vi neshmilezhni, vi krivizhni! ino bodte darovitni, dobrotlivi, pravizhni, smilezhni; snajte, da

to smilenje, kero nad vašim blisnjim imate, fkashte vašemi tak nesmilno vdelanemi Jesufi. S' ednoj befédoj, k' ferzi vsem'mo befede Kristufove: Jozhte se zhres vaš ino vaše otroke, ter befede nafhe matere zirkve: Poverni se k' Gosposi tvojem Bogi — sgrivajmo ino objozhmo nafhe grehe, ino pobol'fhajmo nafho shivljenje.

Ja, o lubesnivi Jesuf! ker ti naf nevrédne grešnike tak lubiš, da ti v' tvojem najveksšem ino najbridkešem terplenji, v' tvoji smertni slabosti kakti na sam se, ino na tvoje nesgruntane bolezhine posabíš, ino se k' nam oberneš, govorezh: Jozhte se kres vaš, ino kres vaše grehe; poglej v' nafho serze, ono je puno grenke shalosti, puno grivanja savolo grehov, je tudi nafho refnizhno terdno naprejšvetje, le k' tebi, ino nigdar vezh k' nafhim grehom nasaj se poverniti. Ah daj nam lubesnivi Jesuf! to gnado, da bomo toto nafho naprejšvetje spunili, ino fkus eno poboshno, pravizhno ino zhišto shivljenje tebi sahvalni se fkasali sa tvojo terplenje. Ah daj, da tvoja mantra ino smert nebo na nami sgublena, temuzh nam k' vezhnem shivljenji. Amen.

Na 5. nedelo v' Posti.

Kaj se s' Jesusom na gori Kalvarie godí.

Potem kak so prišli na ti kraj, ker se imenuje Kalvarie. Luk. 23.

Msvoleni! Zhe je Jesuf, nafh Svelizhar, na eni gori te ofem svelizhanja vuzhil, na eni gori se premenil, ter béli postal kak fnég, ino svetel kak sunze: tak je on tudi svojo terplenje na eni gori sazhel, na eni gori dokonzhal. Mi smo dosdaj s' nafhim mišhlenjom sa Jesusom po tém krishnem poti šhli, dneš mi s' njim pridemo na goro Kalvarie, na tisto sa naf poshegnano ino frezhno goro, na tisto shlahtno ino imenitno mesto, na kerem je nam sraflo svelizhanje, kader je na njem ti kervavi ofer nafhega odrefhenja fkus smert

Kristufovo doperneshen bil. Na gori Kalvarie tedaj, kero je Kristuf sa svojo sadno terplenje si svolil, hozhemo dnef viditi, kaj se s' njim tam godi.

Zhe ravno je gora Kalvarie tista isvolena gora, kero mi zhaftito hvalti ino lubesnivo kufhniti moremo, je nam vender dnef na njoj en toshni rasgled, kajti tam se nad tim nedushnim, lublenim, najsveteshim Jesusom do verha spuni vsa nesmilnost.

Kak on zelo oflablen s' tim teshkim krishom pride na goro Kalvarie, tak ti najnesframneshi shodneri tega najframeshliveshega divishkega fina Marie do nagega flezhejo. O Angelfki, Serafini! gde ste? sakaj ne pridete, ino ne raspreftrete vafhlih peroti, ka bi pokrili tega, ker naf oblezhe v' to najdragsho oblazhilo te gnade? Ah Jesus sam hozhe do nagega flezhen biti, da bi ti, o grefhnik! ker ti she telko let v' tvoji grefhni navadi njegove kervave rane ponavlah, dolflekel tega starega zhloveka, sred njegovimi grefhnimi djanjami. O grefhnik! zhe ti vidish, kak tvoj najframeshliveshi Odrefhenik vso svojo oblazhilo is sebe dol vnesti puhti, jel moresh she dushe zhakati, ka bi tudi ti 's sebe dol stergal to she perfusheno oblazhilo tvojih grefhnih navad? Premisli, kelkokrat si ti to Jesusi oblubil, kader si ti s' njegovo kervjo tvojo dusho ozhistil, ino zhe ravno si vsakokrat njo pale sablatil, je on vender she dosdaj s' tobom poterplenje imel, ino ti je she sverh tega veliko dobrot storil, da bi ti, prejd kak vmerjesh, toto oblazhilo, kero je le sa te vezhne temnize, dol flekel, ter tisto oblekel, kero je sa to nebesko gostuvanje. (*Math.* 22.) Zhe pa te tudi to ne obudi, ino ne gene, tak pojdi, ino gledi, kaj se dale s' Jesusom godi.

Ti nesmilni Judje sdaj Jesufa vershejo na krish, popadnejo sa hamre ino zveke, perbijejo tiste svete roke, kere so telko dobrot vundelile, ino tiste noge, kere so nestrudjeno sa grefhniki shle, s' taksho silnostjo na krish, da bi njegova strafhna bolezhina mogla vsakemi fkos kosti iti, ino bi ta terda pezhina Kalvarfke gore se mogla omehzhiti. Sdaj tak na krish perbitega oni njega s' krishom gorsdignejo, ino ga v' to she kredi fkopano jamo vsadijo. Ah kaj sa ena nesgruntana bolezhina je tu temi lubesnivemi Jesusi po vsem shivoti, po vseh shilah mogla sekati. Sv.

Lovrenz Justinian pravi: Tebe, o Jesuf! jas v' tak velki bolezhini nemorem gledati, tebe od krisha ofloboditi bi moja smert bila; meni je sato od vseh krajov teshava: jas ne vém, kaj bi si svolil drugo, kak ravno s' tobom krishan biti. Daj si ali, o grefhnik! od totega sv. Vuzhenika dopovedati, da, kak naf Ap. Pavel vuzhí, moremo, zhe hozhemo Jesufovi biti, nafho mefo sred njegovimi hudobnostmi ino poshelejnjami krishati. (*Galat. 5.*) Na krish ali perbij tvoje krivizhne roke, da nebodo vezh po luzkem blagi segale; na krish perbij tvoje noge, da nebodo nedushnosti sapelavat hodile. — Zhe pa tudi tega nezhefh, zhe vse to ne samore tvojega serza vmehzhiti, tak stopi ta pod ti krish, na kerem tvoj Odrefhenik vifí, ino posluhni, kaj on fhe v' svoji sadni ino najvekshí teshavi k' svojem nebeskem Ozheti govori.

Ozha, odpuisti njim! so njegove besede. Glej, takfho lubesen tebi tvoj Odrefhenik skashe, da on na krishi vifezh fhe svojo sadno mozh vkupvseme, ino svojega nebeskega Ozheta profi, da bi on tebi vse odpustil. Ah tu, rezhe sv. Bonaventura, tu se skashe ena takfha lubesen, kera bi nafhe serza mogla seshgati. Ja seshgati bi tvoje serze mogla Jesufova lubesen, kera je tak velka, da ona skos eno zelo vezhnost nemore sadofti zhaftita ino hvalena biti, sakaj toti Jesuf, ker je is lubesni proti tebi nebo sapustil, zhlovek postal, ino telko sa te storil, fhe vmirajozhi profi sa te, ker si ti njegov sovrashnik, ino profi sato, da se njemi milifh, ino da se ti nebi sgodlo, kak si saflushifh. On ali sa vfo svojo teshavno persadenje, sa vfo svojo strafhno terplenje drugega plazhila ne sheli, kak to, da bi njegovim sovrashnikom vse odpuheno bilo, ino sa toto on profi s' vustmi, sa toto on profi s' svojo réfhno kervjo, sa toto on profi s' telkimi jesikmi, kelko ima odpertih kervavih ran — ja, on nemore prejd vmréti, doklam nebofh sposnal njegove nefkonzhne lubesni. O sposnaj ali toto, ino rezhi s' sv. Lovrenzom Justinianom: O dober, o smilen, o sladki Jesuf Kristuf! jas nizh drugo ne profim v' mojem shivlenji, kak to, da bom vsfigdar popunoma s' tobom krishan.

Ja, to mi shelimo, ino skus to hzhemo na snanje dati, da sposnamo to nesgruntano lubesen Jesufa

Kristufa, ker je sa nafho volo po nedushno k' smerti obfojen, ker na se vseme ti teshki krish, ino pod njim vezhkrat na semlo padne, ker v' totem rastoshnem terplenji svojo preshalofstno mater frezha, ker se tim Jerusalemskim shenam tak sefmili, da se zhres njega jozhejo, ker je na goro Kalyarie pridozhi do nagega flezhen, na krish perbit, ino s' krishom gorpostavljen, ino ker na krishi — sa naf — vmerje. Amen.

Na zvetno nedelo.

Se namesto predge Pasion ali terpenje Kristufovo naprejbere.

Na Vusemsko ali Velikonozhno nedelo.

Od nafhega fkus Vero, Vupanje ino Lubesen od mertvih gorftanja.

Vi ishete Jesusa Nazarenskega, tega krishanega; on je gorstanil, ino je ne vezh to. Mark, 16.

Lubi Kristjani! fkos zéli Post ste zhuli predgati od terpenja, ino sadnizh od smerti nafhega Gospoda Jesusa Kristufa. Ali dnef, o veseli glaf! dnef se nam povej: On je gorstanil. O kak je to s' njim vse se premenlo. Pred tremi dnevi she je on bil tifti, kerega so sanizhivali ino odurjavali ti Vifhifhi, tifti, kerega je k' framoti imelo to ludstvo, tifti, kerega so zelo ti najsadnji hlapzi ali shodneri odurno safra muvali — ino glejte, toti k' fhpoti postavljen, toti tak obframoten ino savershen Jesus v' boshji lepoti ino zhafti dnef is groba vun gre — ino njegovo prejd poplivano ino kervavo lize se sdaj svéti kak funze, njegov prejd tak nesmilno rasmefarjen shivot je sdaj lepshi, kak vse lepote; njegova prejd shalofstna mati je neisrezheno rasveseljena; njegovi sdvojezhi ino rasbeshani Jogri, njegovi shalofstni prijateli so po-

trofhtani, so veseli, kajti Jesuf je od mertvih stani; njegovi sovrashniki pa so k' framoti postavljeni, kajti Jesuf je, kak je naprej povedal, na tretji den od mertvih gorstani. Ino glejte, toto zhaftito od mertvih gorstajanje Kristusovo na shivozho opomene na: Vero, Vupanje ino Lubesen, skus kero tudi mi od mertvih ino k' vezhnem shivlenji gorstanemo. Aleluja tebi, o Jesuf! ker si ti zhaftito od mertvih gorstani.

Vera je ta perva krepost, skus kero mi od mertvih ino k' vezhnem shivlenji gorstanemo. Vera je zesta k' Bogi, ino tota zesta je Jesuf Kristuf sam. (*Mark. 16.*) Ker verje, ino Kerst prime, tisti bo svelizhan; ker pa ne verje, tisti bo pogublen. (*Mark. 16.*) Jas sem stesa, refniza, ino shivlenje; ker na me verje, tisti bode na véke shivel. (*Joh. 14.*) Tak govori Kristuf sam. Verjeti ali moremo na Kristusa, ker je 's nebes prifhel na semlo semdol, ker je ludi boshje refnize vuzhil, ino tote navuke svoji zirkvi pustil — verjeti moremo, da je on rekel Boga moliti v' duhi ino refnizi, ino da vse v' sapovedih boshjih sapopadjene dushnosti proti Bogi, proti blishnjemi ino proti samemi sebi imamo svésto sdershati; (*Joh. 4.*) verjeti moremo, da sa nafhe dobre déla enkrat vezhno plazhilo sadobimo; verjeti moremo nafhi katolski zirkvi, kera s' svojimi molitvami ino shegni nam vfigdar na pomozh pride — kera na vuzhi, da je Bog Ozha na stvoril, Bog Sin na odrefhil, Bog sv. Duh na posvetil — kera na skus sv. Sakramente k' enem poboshnem shivlenji obudi, ino nafhe sa pregrefhtvih volo shalostne serza potrofhta. Toti zirkvi, kere pozhetnik je Kristuf sam, moremo mi verjeti, sakaj ona nam je visharza k' vezhnem shivlenji.

Skus vero podvuzheni se moremo le sa edno potrešno, le sa edno stalno fkerbeti, najmre: sa dopadenje boshjo, ino sa vezhno svelizhanje. Sa toto se moremo she v' nafhi mladosti fkerbeti, sakaj bolshega nizh nega, vso blago ino premoshenje tega sveta je proti temu le prah ino senza. Dopadenje boshjo je tista erbia, tisto blago, kerega nam nishe vseti nemore, ne v' frezhi, ne v' nefrezhi, ne v' mladosti, ne v' starosti, ne v' sovrashtvi, ne v' preganjanji, ne v' shivlenji, ne na smertno vuro. Zhe

imamo dopadenje boshjo, tak nam je vezhno svelizhanje obezhano od Jesufa, nafhega Odrefhenika. Aleluja tebi, o Jesuf! ker si ti zhaftito od mertvih gorftanil.

To pa, kaj je Jesuf obezhal, je gvifhno; tak ali imamo savupati na vezhno svelizhanje ino na vse, kaj nam je od Jesufa obezhano.

V upanje je tedaj ta druga krepof, fkus kero mi od mertvih ino k' vezhnem shivlenji gorftanemo. Sakaj da je Jesuf v' svojem gorftajanji fkus svojo boshjo mozh smert ino greh premagal, tak mi, zhe smo fkus Vero per Bogi dobro gorvseti, se smerti nizh nemamo bati. Tudi mi bomo njo premagali, zhe gréh premagamo; gréh pa premagamo, zhe ga sami dolsateremo, ino ga premagamo fkus Sakrament te pokore, v' kerem odpufhenje gréhov sado-bimo. Kristuf nam je ali spravil odpufhenje grehov na semli, ino tak mi imamo fkus njega to savupanje, da po smerti sadobimo to na veke veselo shivljenje v' nebesah. Aleluja tebi, o Jesuf! ker si ti zhaftito od mertvih gorftanil. — Naj se nam tedaj smert s' svojoj lutoj kofoj grosí, nje se le télo bojí, dúfha se nje nema kaj v'ftrafhti, sakaj mi se bomo tam supet vidli, mi bomo tam drugozh vkupprifhli. Zhe tedaj ravno smert velko shaloft naredi, kader moshevi vsemi sheno, sheni moshá; naj se smiflijo na Jesufa, ker njim fkus svojo gorftajanje pernese to savupanje, da, zhe so v' svojem sakoni lepo ino mirno shiveli, nafkorem tam pridejo vkup, gdé vezh lozhenja nebo. Zhe ravno smert nékim starfhim jozh ino shaloft naredi, kader njim njihovega najpridnefhega otroka vsemi, naj se smiflijo na Jesufa, ker njim fkus svojo gorftajanje pernese to savupanje, da, zhe so svojega otroka lepo vuzhili, ino ga k' dobrem ravnali, bodo ga tam v' tem vezhnem veselji najfihli. Zhe ravno se néki otrozi možno shaloftijo ino fosíjo zhres smert svojih lubih starfhih, naj se smiflijo na Jesufa, ker njim fkus svojo gorftajanje pernese to savupanje, da, zhe so svoje starfhe lepo bogali, nje poshtuvali ino lubili, bodo nje tam per nebeskem Ozheti najfihli.

Da pa nam Kristuf fkus svojo gorftajanje toto savupanje pernese, gdo nebi se v' ferzi obudil tudi

na lubesen, gdo nebi se obudil, Boga zhres vse lubiti, ino blishnjega kak samega sebe?

Lubesen je ali ta tretja krepost, fkus kero mi od mertvih ino k' vezhnem shivlenji gorstanemo. Lubesen je ta pervá ino najvekfha sapoved tega Kerfhanftva, ino gdo more rezhti: Jas verjem ino savupam na Boga, zhe Vere ino Vupanja fkus Lubesen ne poterdi? Boga mi lubimo, zhe njegove sapovedi sdershimo, se hudega varjemo, ino dobro vzhinimo. Blishnjega mi lubimo, zhe jese ali ferdistofti ne dershimo, zhe smo ne prevsetni ali fhtimani, zhe nikoga ne sanizhujemo, ino zhe tudi nafhim fovrashnikom odpuftimo. — O lubi Kristjani! zhe mi nemamo sváje med sobom, zhe endruega ne golufamo ali vkanjujemo, zhe endrugemi krivize ne delamo, zhe smo endrugemi ne nevosflivi, zhe endruega ne ogovarjamo, endrugemi ne delamo fhkode, temuzh endrugemi pomagamo ino dobro ftorimo, tak imamo lubesen blishnjega, ino mi se homo enkrat vfi tam vkupsnajfhi v' tem vezhnem veselji. To nam je obezhano od Jesufa. Aleluja tebi, o Jesuf! ker fi ti zhaftito od mertvih gorstanil.

Ah gor k' nebesam ali podignimo nafhe ozhí; tam je Jesuf, nafh Svelizhar! tam je dobro, tá mi pridemo fkus Vero, Vupanje ino Lubesen, tá mi pridemo fkus Jesufa. Aleluja tebi, o Jesuf! ker fi ti zhaftito od mertvih gorstanil. Amen.

Na bélo ali 1. nedelo po Vusmi.

Od nasajpadnenja v' ftare gréhe.

Mir vam bodi. Luk. 20.

Jesuf, kak dnefni Evangelium poprizha, svoje Apofhtole previsha, da je refnizhno od mertvih gorstanil, ino nje posdravi s' timi besedami: Mir vam bodi! Kaj je pa to sa en mir, kerega Jesuf svojim Apofhtolom sheli? To je mir te vésti, mir tega serza, kerega sadobimo, kader smo se s' Bogom spra-

vili, ino nam naša vést nizh vezh naprejsnafhati nema. To je mir, kerega je Jesus fkus svojo smert ino gorstajanje svojim Apofhtolom ino nam vsem spravil. To je ti mir, kerega je Bog nam dal, kader smo per eni pravizhni spovedi fkus Sakrament te pokore odpuhanje tih grehov sadobli, ino s' sv. réshnim Télom se nahranili. Ali ah kak nefrezhni bi bili, zhe bi supet sagreshli, ino pále sovrashniki boshji postali! Pa je vender njih ne malo, ker se po Vusmi drugozh podajo v' svoje stare grehe, ino tak gnado boshjo tá vershejo. O nefrezhni takfhi Kristjani! Od njih dnef hozhem govoriti, ino pokasati: 1. Kak se takfhi greshniki nevrédni storijo, vezh odpuhanje sadobiti; 2. v' kakfho nevarnost sa tega volo svojo svelizhanje postavijo.

1. Gréshniki, ker se v' svoje stare gréhe nasajpovernejo, se nevrédni storijo, vezh odpuhanje sadobiti; sakaj nasajpovernenje v' stare gréhe je ena nesahvalnost, nesvéstost ino sametavanje. Je nesahvalnost proti Bogi, ino s' tem vekfha nesahvalnost, zhe njim je dosti grehov odpuhtil. Ali je né nesahvalno, kader zhlovek na te prijete dobrote posabi, ino to dobro s' hudim povrazha? Je ne najvekfha nesahvalnost, zhe zhlovek ravno s' toj prijetoj dobrotoj svojega dobrotnika rasshali? Ravno to pa storite, zhe se vu vashe stare grehe nasajpovernete, kajti tak vi vam fkasano milost boshjo k' hudem obernete, najmre k' tem, ka njega s' telko vekfhoj prevsetnostjoj rasshalite. — Nasajpovernenje v' stare grehe je ena nesvéstost ali nevernost proti Bogi ino Jesufi Kristufi. Sakaj ker se v' svoje stare gréhe nasajpoverne, prelomi to na spovedi storjeno oblubo, preterga to saveso, kero je per obrejuvanji ali vshivanji sv. réshnega Těla s' Jesusom napravil; on se odpovej, njega lubiti, ino lubi svoje gréhe; on njega povershe, ino stopi k' njegovim sovrashnikom. — Nasajpovernenje v' stare grehe je sametavanje dobrot boshjih. Sakaj ker to velko dobroto tega odpuhanja tak malo preshtima, da to sadobleno gnado boshjo tak hitro prozh vershe, tifti ja te prékobilne fhaze boshjih dobrot sametavle ino sanizhuje, ino se temi hudemi sovrashniki v' roke

dá. Toti ga pa sdaj nebode tak vzhási 's rok pustil: on bode, kak Kristuf pravi, she drugih sedem dosta hujšhíh duhov s' sobom vsel, ino bode vekšho mozh imel, kak gdá prejd, ino zhe ga premaga, tak se sred svojimi tovaršhi v' njem nastani, ino ah gorjé eni takšhi dufhi! o toshni vi, kerí enkrat na to pridete! sakaj Bog se dushe dale od vas prozh podá, on vam ali nebode vezh tak k' pobolšhanji pomagal, sato da njegovo pomozh savershete. Ino tak bote vfo volo k' enem pravem pobolšhanji sgrabli, da vidite, ka je vasfo vfo naprejjevanje sabstojn; vas bode fram drugozh k' spovedi iti, da bi pále s' tiftimi grehi mogli naprejpriti, kere ste she telkokrat tá pustiti obezhal; ino tak bote dushe globlej se v' gréhe sakopali. Ne storiteli se tak sami nevrédni, vezh od Boga odpušhenje sadobiti? Ino kaj she vezh?

2. V' kakšho nevarnost svojo svelizhanje postavijo tifti, kerí se v' svoje stare grehe nasaj povernejo! Da se Bog dushe dale od njih prozh podá, tak bode nje k' sadnjemi zelo sapuštíl; per komu te hozhejo svojo svelizhanje iskati? Oni so smertno sagrešhli, ino so Boga rasshalili; zhe pa se po spovedi pále v' svoje grehe podajo, tak so njemi odurni, oštudni. Ino ah kelkokrat so she néki is vas tak storili! V' Adventi so bili per spovedi, potli so supet pregrešhli, ob Vusmi so bili per spovedi, so potli she pále sagrešhli, ino tak she duge léta delajo; o gdé bodo po takšhem svojo svelizhanje najšhli? Jel ste gda zhuli, ka bli ti Svelizhani tak shiveli, kak eni is vas shivijo? O premiflite, da je toti greh, kerega ste sdaj vnovlem storili, morebiti vash ti flédni, kerega she vam Bog odpušti, potem pa bode vas sapuštíl, zhe bote she vezh pregrešhli, ja vi bote pres spovedi, pres sgrivanja, pres spokorjenja vmerli.

Kaj ali imate, I. Kr., kaj imate storiti, da se ene takšhne strafhne nefrezhe ognete? K' temu morete eno mozhno obrambo imeti; tota obramba pa so dobre déla. Sv. Ap. Peter pravi: Pomójajte se, da skus dobre déla vasfo posvanje ino isbranje poterdite; sakaj zhe bote to storili, tak nigdar nebote grešhili. (II. Petr. 1.) Dobrih dél ali storte, kaj njih najvezh morete, tak nebote vu vashe grehe nasaj opali, ino zhe se to sgodí, tak se nebode is prevset-

nosti sgodilo, temuzh is slabosti, per tem pa bude val Jesuf sam branil, ker skus sv. Johanesa vsakemi takshemi rezhe: Jas te hozhem pred skufhnjavo obvarvati, da si poleg tvoje mále mozhi mojo besédo dershal, ino si ne mojega Imena satajil. (*Rasod. 3.*) Vezh bote tedaj dobrega storili, bol bote se Bogi dopali, bol bo val on sa lubo imel. Zhe bote radi Boga molili, radi se postili, radi vbogeime daruvali, gresnih prilik se svésto ogibali, tak bote per njem v' gnado prifhli, ino on bo val pred tim hudim sovrashnikom branil, ino bo vam pomagal, vse hude skufhnjave premagati. Le storte, na kaj val on po gosto opominja skus predgare, skus valho vést ino v' drugih perloshnostih, ino ga proste sa pomozh.

Tak tedaj vidite, kaj sa ena strashna rezh je, v' svoje stare grehe nasaj opasti, pa tudi vidite, da nam Bog she tudi v' toti strahotni nevarnosti pomagati hzhe, zhe le mi hozhemo takshih nevarnih prilik se ogibati, ino zhe njega v' totih nevarnostih sa pomozh profimo. O lubesnivi Jesuf! ti si tisti, od kerega mi sadobimo mozh v' nafhi slabosti; ti si tisti, pres kerega mi ne, samoremo nizh — o kelkokrat smo mi she v' nafhe stare grehe opali, da smo ne tebe sa pomozh profili. Ah bodi nam odsdaj, to te ponishno profimo, bodi nam obramba proti vsem gréshnim skufhnjavam, sdaj ino na nafho smertno vuro. Amen.

Na 2. nedelo po Vusmi.

Od dobrotlivosti Jesufove.

Jas sem en dober pastir, Joh. 10.

Sa enega dobrega pastira se nafh lubi Jesuf imenuje, ino ah kaj sa en dober, kaj sa en lubleni pastir je on bil vse svoje shive dni! V' ti spodobi enega dobrega pastira ali on hozhe pred nami biti, da bi mi bol sposnali, kak dobrotlivi, kak poterplivi, kak smilzhen, kak lubesnivi je on proti nam, ino da bi

mi od njega se vuzhili tudi tak biti, kak je on. Temi dobrotlivemi ino lubesnivemi Jesufi na hvalo tedaj dnef hozhem govoriti, ino vaf hozhem v' njegovo lubesnivo serze pelati, da bi vidli, kak nesgovorno lepo se njegova dobrotlivoft pokashe: 1. fkus njegovo poterplivoft; 2. fkus njegovo fmilezhnoft; 3. fkus njegovo fkerb.

1. Jesuf svojo dobrotlivoft pokashe fkus svojo poterplivoft. On je, kaj je na svéti bil, imel famo preganjanje, protigovorjenje, zhertenje ino sanizhavanje — ne fo njemi hteli verjeti, ne fo ga hteli sa Mefiafa fposnati; ali on je nad tem fe né rasjesil, ne ene hude besede rekel, on je vse to s' mirnim serzom terpel, fkerbezih le sa njihov hafek ino njihovo svelizhanje. Kaj je on famo s' svojimi Apofhtoli mogel poterplenja imeti, s' totimi nevuzhenimi ino zelo prostimi ludmi? Ali on njih je vender ne sanizhaval ali savergel, temuzh je s' njimi shivel kak eden is njih, ino je bil vfigdar pripraven, njim postrezhi, ino njim vse dobro ftoriti. Oni ga permarjajo, ka bi puftil ogen dol kapati kres to neverno mesto Samaria, gdé fo njemi méftne vrata dolsaperli. O lubi moji Jogri! rezhe on, tak fhe vi ne posnate nove Postave, k' kerifte posvani? Tega ne, néti blifka, ne nikakega ognja od neba. Vi fhe ne posnate vafhega mojfttra. Njegovo serze bi se zhres to prevezh moglo shaloftiti, zhe bi on komi takfho nefrezho vzhinil. Vafh mojfter sna terpeti, muzhati, odpuftiti; ali ferd imeti nad kom, tega ne. Vse terpeti, pa nikomi terplenja napraviti, to je to posebno snamenje vafhega mojfttra.

Kaj sa eno poterplivoft on pokashe na konzi svojega shivljenja? On terpi preganjanje, njega krivo obrezhejo, njega k' najvekfhi framoti postavijo, pa fe s' nizh drugim ne sagovori, kak s' poterplenjom. Oni ga svesanega pelajo od enega obframotenja do drugega, od edne fodnize do druge, povfod njemi velko krivizo vzhinijo, on pa oftane miren ino krotek. Judje svojim njemi hudosadévanjom ne naredijo konza, on pa svojem poterpljenji ne. Sadnje besede, kere on fhe na krishi vifezh more poflufhati, fo ofhpotanje ino preklinjanje: Stopi dol, njemi pra-

vijo, stopi dol s krisha, ti pohvalez, ker ti en sidani tempel dolpoderešh, ino ga v' treh dneh drugozh gorpostavišh. On pa profi sa nje, rekozh: Ozha! ne razhuni njim tega sa greh. O kaj je to sa en dober pastir! kak poterplivo je njegovo ferze!

Ali gda bomo mi se od njega navazhli tudi tak poterplenje imeti s' drugimi? mi, ki se tak vzhafi svadimo, zhe nam gdo le eno malo kaj rezhe, ali le eno malo kaj prekrivi? O kak bi sa naf bilo, zhe bi nam Bog tudi tak vzhafi sameril?

2. Jesuf svojo dobrotlivoft pokashe fkus svojo smilezhnoft. O on nemore nadloge drugih viditi, ka njemi nebi vzhafi k' ferzi fhla, ino ka nebi fkerbel, kak bi pomagat. Vse mésta, vfi kraji, kodi je on hodil, prizhujejo od tega. Toj Naimskoj vdovi on dá njega fina shivega nasaj she prejd, kak ga ona sa to profi. Jozh te shalofne matere je njemi sadofti, ino on se smili kres njo. Na Jerusalelem se on famo ogledne, ino she se rasjozhe, da vidi, kaj sa ena nefrezha totemi terdokornemi mesti naprejstoji. Meni se to ludstvo mili, rezhe on od tih ludi, kí so sa njim v' pufhavo fhli, ino she ne imeli kaj jesti; ino glej, on nje nafiti. O eno takfhno smilezhno ferze je en nebeski dar.

Jel smo tudi mi tak smilezhni? ah toshno! kak neki, kí svojega blishnjega vidi v' jozhi ino nadlogi, pa je merslega ferza poleg — ah gorje tem, ker bi snali pomagati, pa nezhejo! Kak bo se pa she le k' ferzi Kristufovem perfpodoblalo ferze enega takfhlega zhloveka, ker svojemi blishnjemi nefrezho vofhi, ali njemi nefrezho sam rad naredi? O ne gledmo namer na takfhne ferza, gledmo rajshi she dushe ferze nafhega dobrega pastira, ino mi bomo vidli, kak

3. Jesuf svojo dobrotlivoft pokashe fkus svojo fkerb sa svelizhanje dufh. Sa dufh svelizhanja volo je on na svét prifhel; sa dufh svelizhanja volo je on telko hodov ino trudnih potov storil, ino povfod ludi vuzhil, opominjal, ino na pokoro obudjaval; on je v' svojih poboshnih molitvah dufhe svojemi nebeskemi Ozheti perporazhal. Vse, kaj je storil ino terpel, je sa dufh svelizhanje storil ino terpel.

O l. Kr.! jel moremo tudi mi sa dušhno svelizhanje našhega blishnjega kaj storiti? Ja, to mi snamo — sakonfki ino ledizhni, starfhi ino otrozi, naprejpostavljeni ino podloshniki, vfi snajo fkerb sa dušhno svelizhanje v' nami obuditi: Eno dobro opominjanje, eno pametno posvarenje, eno lepo podvuzhenje, en dober rat, ena perferzhna molitva, vse to sna našhemi blishnjemi k' svelizhanji pomagati. Ino ah kaj sa eno nesgruntano velko dobroto mi s' tem našhemi blishnjemi storimo! Da bi zesar ali kral nje-mi vse svoje shaze, ja da bi njemi krono ino deshe-lo dal, tak njemi nebi ene takfhe dobrote storil, kak njo njemi mi storimo.

O tak smo tedaj sdaj vidli to dobro, to lubes-nivo ferze našhega dobrega pastira; vidli smo, kak Jesuf svojo dobrotlivoft pokashe fkus svojo poterpli-voft, fkus svojo smilezhnoft, fkus svojo fkerb sa dušh svelizhanje. O kaj sa eni lubesnivi ludje bi mi bili, da bi tudi mi eno takfho ferze imeli; kaj sa eno ve-felo shivljenje bi to na svéti bilo, da bi mi glas tega dobrega pastira poslušhali, ino njegove pokorne ov-zhize bili; da nebi med nami bilo ogovarjanja, so-vrashtva, pohujshanja, kriviz, preganjanja — da bi od naš odifhlo shtimanje ino gisdofst, nesmilezhnoft ino fkopofst, nevoškливоft ino napezhnoft, serditoft ino nepokoj, da bi namesto vsega tega med nami bil lepi mir ino sloshnoft, pripravnoft k' pomaganji, odperto-ferzhnoft ino pravizhnoft v' besedi ino djanji, ferzh-no prijateljstvo ino prava kerfhanfka lubesen. O lu-besnivi Jesuf! gdo nebi dnef se v' tvojo ferze tak sa-lubil, da bo odsdaj le tebe si sa svoj isgled vsel? O refnizhno, fkus nikoga drugega, kak le fkus te mi pridemo k' ti zhrédi tvojih Isbranih, ah daj nam sa-to eno takfho ferze, kak je tvojo, eno ferze, kero bo tak poterplivo, tak smilezhno, tak fkerbno sa vezh-no svelizhanje. Amen.

Na 3. nedelo po Vusmi.

Vse na svéti je le kratko ino prasno.

Kres eno malo, tak me she nebote vidli, Joh. 16.

L. Kr.! gdé mi imamo enega tak dobrega prijatela, kak je Jesuf svojim Jogrom bil? pa naf vender velka shalofst obide, kader nafh prijatel, nafh dobrotnik od naf odhaja ali vmerje. Kaj sa ena shalofst she le je te lube Jogre mogla obiti, kader je Kristuf per sadnji vezherji njim pravil: Kres eno malo, tak me she nebote vidli? Ino refen je on she na drugi den bil svojim sovrashnikom prékdan, gaishlan, obframuvan, ino na krish perbit, ino njegovi Jogri so od same shalofsti ne vedli, kaj so bili, so se pa vender trofhtali s' tem, da njim je Jesuf oblubil, da bodo njega kres en mali zhaf pále vidli. Enega prijatela mi imamo, od kerega se najmenje hzhemo lozhiti, ino ravno toti je en vkanjliivi prijatel, to je ti svét s' svojim blagom. Od totega se po pravizi more rezhti: Kres eno malo, tak me she nebote vezh vidli; ali nigdar se od njega nemore rezhti: Kres eno malo, ino vi me bote pále vidli; sakaj vse na svéti je le kratko ino prasno, kakti se dnef previshati hzhemo.

Prava refniza je, kaj modri Sirah pravi: Vse sem vidil, kaj se pod sunzom godí, ino glej, vse je ena prasnözha. (*Sirah. 1.*) Sakaj kaj je vse to, na kaj se zhlovek sanafha, ino na kaj svoj trofht ino savupanje ima? Kaj je to, zhe je zhlovek lep, bogat, poshtuvan, zhe je sdrav, ino ima vse, kaj njegovo ferze posheli? Vse to je po besedah sv. písmo le prasnözha, le en dim, le en slab. Previshaj se od tega, o gresfhnik, o gresfhniza! na smertni posteli. Te, kader se bo perblishavala vura tega shalofstnega lozhenja, te, kader bosfh v' teshavi ino bolezhini na posteli leshal, ino bosfh v' to nefkónzhno vezhnoft tá pogledal, te, kader bo ti zhelo she rofnato, lize blédo, ozhi temne, jesik svesan, roke mersle, noge terde, vést bojezha, dufha terpezha, te, kader bo smert

s' shivljenjom se bojuvala, zhafnost ino vezhnost si v' roke segale, te, kader bosh najbolj pomozhi potreben, bo se vse od tebe prozh obernilo, ino te puftlo pres trofhta, pres pomozhi. Od ozhi bo odifhla svetloba, od liza lepota, od rok mozh, od vseh gli-dov shivozhnost; te bo tebe shtimanega sapuftila vfa zhaft, tebe gisdavega vfa nakinzhnost, tebe nezhistega vfa nafladnost, tebe, ker tvojo telo tak dobro shirifh, vfa vola do jestvine ino pitvine, tebe veselega vse veselize, tebe frezhnega vfa frezha; te bodo se prozh obernili od tebe tvoji otrozi, tvoja shena, tvoja drushina, tvoji prijateli ino snanzi. Vse to bo se od tebe prozh obernilo, ino ah kaj she vezh? Zhe si, o gresfhnik! ne se spokoril, tak bo tudi od tebe prozh se obernil tvoj Angel Varuh, Maria, mati boshja, Jesus, ozha te milosti, Bog, tvoj Stvarnik, Bog Duh sveti. Tak lozhi ta bridka smert, rezhe sv. pifmo. Ja, na smertno vuro bo te svét, ino vse posvetno sapuftlo, ino bo od tebe prozh se podalo, vfi bodo te sapuftli, ino bodo tvojo truplo v' grob zhervom sa hrano, tvojo dusfho pa vezhnem pogublenji prékpufthli. Tam bosh ti s' bridkofthjo sposnal, kak je vse prejfshlo: vse, sa kaj si telko si persadel, vse, sa kaj si v' telke nevarnosti se podal, vse, na kaj si tak se sanafhal. Ah! te bosh sposnal, da ti svét sevfem tim svojim pravi: Kres eno malo, ino she me nebote vidli, ino nigdar, nigdar me nebote vezh vidli.

Ah, l. Kr., kak naf tote refnize pelajo k' bojezhnosti, kak naf one postrafthi morejo! Ali koga se imamo bati? Modri Sirah rezhe: Strah boshji preshene greh. (*Sirah. 1.*) En hafnoviti strah boshji bo naf ali v' redi obdershal, ta misel, da vse na svéti je le kratko, ta misel, da je smert blisu, ta misel, da sodba je oftra, ino vezhnost nefkonzhna, ta misel, da pekel je pun terplenja, nebefa pa pune veselja, tota misel bo naf od greha vkrajdershala, ino k' dobrem ravnala: Smifli se, so besede sv. pifma, smifli se vu vseh tvojih délah na tvoje poslédne, ino nigdar nebosh pregréfhil. (*Sirah. 7.*)

Obernmo tedaj besede Kristusove na nafh hafek ino sposnajmo, da ti svét sevfem svojim blagom nam pravi: Kres eno malo, ino she me nebote vezh vidli; ober-nmo tote besede na nafh hafek, ino rezhmo: Ah, troj-

noedini Bog! ker s'he ti sdaj milostivno gledaš na nas, ne pušti nam v' to posvetno tak se sakopati, ka bi, kader ti svét ino vse posvetno nas sapušti, tudi ti od nas se obernil, ino nas v' to vezhno pogubljenje puštil opašti, temuzh obudi ino perganjaj nas, da bomo sevšo mozhjo sa dobre déla ino nebeske saflushenja se s'kerbeli, ter totih plazhilo na véke tam vshivali. Amen.

Na 4. nedelo po Vusmi.

Od shalosti.

Da sem vam to povedal, je vašho serze s' shalostjo napunjeno. Joh. 16.

Nash Gospod Jesuf Kristuf je pres sroka ne se shalosti prék puštil, on je s'he per shalostnih pergode-njah vzháfi miren ino dobre vole bil. Ali kader je pravi srok te shalosti pred njim bil, je on né se potajil, temuzh je s' sdihavanjom, s' toshenjom ino s' jozhom pokasal, kak shalostno je njegovo serze, je pa vender tudi v' najvekfhi shalosti ne bil nepoterpliv, ne zagliv ali sdvojezh, temuzh potroshtan ino pun savupanja na svojega nebeskega Ozheta. To vidimo tudi is dnešnega Evangelja, v' kerem je popisano, kak je on svojim Jogrom od svoje smerti pravil. To meni da perloshnost, dnef od shalosti govoriti. Hozhem najmre dnef navuk dati: 1. tistim, kerif premalo shalostni; 2. tistim, kerif so prevezh shalostni; 3. tistim, kerif so pres sroka shalostni.

1. Edni so premalo shalostni. Da bi Kristusovi Jogri bili tak zelo pres shalosti poslušali, kader njim je od svoje smerti pravil, tak bi bili pokasali, da so takfhi, kakfhih je s'he sdaj sadošti. So najmre takfhi, kerif skós sa samim posvetnim vešeljom ino dobrim shivlenjom grejo, ino se tak vsakoj shalosti ogniti hzhejo. Takfhni si, naj pride, kaj hzhe, is vsega nizh ne naredijo, njih tudi ne-

vola ino nefrezha njihovega blishnjega nizh ne gene. Oni v' svoji frezhi ménijo, da se nizh shaloftnega nemajo bati. Vsem takšhim sv. Ap. Jakob pravi: Vafh sméh se ima na jozh, ino veselje na shaloft preverniti. (*Jak. 4.*) Sa tega volo je Kristuf svojih Jogrov ne pokrégal sato, kaj so shaloftni bili, sakaj en zhlovek, ker je tak merslega ino neobzhutlivega ferza, ka ga nizh na shaloft ne gene, namer nema zhlovezhkega ferza. Kristuf je svoje Jogre le sato posvaril, da so prevezh shaloftni bili.

2. Edni so najmre prevezh shaloftni! Je ravno ne sameriti, zhe se starfhi ali sakonfki zhres tiste shaloftijo, kerih so se snebli, ino kerih so njim tak lubleni bili — je ne sameriti, zhe se boleni možhno shaluje, da ga vse bolí — je ne same-riti, zhe se zhres nafho ali blishnjega nefrezho shalujemo — je ne sameriti, zhe naf zhres krivize nam storjene možhno notri pezhe: vse to je ne sameriti. Ali zhe je nafha shaloft tak velka, da nam je na téli ino dufhi fhkodliva; zhe je tak velka, da od same shalofti nemoremo dushnostih nafhega stana spuniti, ne Boga moliti, ne per boshji flushbi biti, kak bi mogli: te je nafha shaloft zhres red. Takšhim, kerih so prevezh shaloftni, je Trofhtar Duh sveti potreben. Toti nam je ravno vsem potreben, pa vender posebno tem, kerih so od prevelke shalofti pobiti. Toti Trofhtar Duh sv. bo nam dal sposnati, da nam je shaloft tudi hafnovita, ino naf k' pobolshhanji pela, zhe je ne prevelka, sakaj tota nemre hafnovita biti. Kerih so ali prevezh shaloftni, tisti naj k' molitvi se vtezbejo, da bo njim Bog dal sposnati, ka je perpravlen, nafhe terplenja pomenfhati ino perkratiti. To imajo storiti ti, kerih so prevezh shaloftni.

3. Edni pa so pres sroka shaloftni. Jesufovi Jogri so bili kres to najbolj shaloftni, da so shtimali, Jesuf bode eno posemelfko kralestvo gornaredil, ino v' totem nje sa te vishfishe oblaftnike postavil, sdaj pa so na enkrat vidli, da njim nebode tak prifhlo. Oni so se ali shaloftili kres eno rezh, kere je Jesuf namer ne na misli imel. Takšnih ljudi je možhno dosti, ki se shaloftijo, pa pres pravega sroka. Dostokrat je njihovo shtimanje, njihova fkopost, njihovo nevosfhlivost ti prvi srok. Da ne gre po njihovi svojoglavnosti, tak se jesijo ino se

shaloftijo. Dostikrat so njihove terpenja dolgo ne tak velke, kak se njim sdijo. Dostikrat se kerj jozhejo kres rezhi, kere ne so jozha vrédne. Kerj so ali pres sroka shaloftni, tisti se naj previshajo, kak je dostikrat ne vrédno, kaj se shalofstijo, ino naj ne ostanejo s' svojimi mislami samo per tem zhafnem ino posvetnem. To imajo storiti, kerj se pres sroka shalofstijo. Naj to preshtimajo, ino oni bodo dostikrat mirni, kaj se sdaj nepotrebno keshejo.

Tak tedaj vidimo, da je ne prav, zhe smo tak, da naf nizh ne rasshalofsti, ne prav, zhe se prevezh shalofstimo, ne prav, zhe se pres sroka shalofstimo. Profmo tedaj Trofhtara Duha sv., da bo on vsigdar yishal nafho serze. O Trofhtar Duh sveti! mi ponishno profsimo tebe, ne pufti naf pres obzhutenja luzke nádloge, ne pufti naf pres poshalovanja nafhjih grehov. O Trofhtar Duh sveti! oblehkoti naf v' prevelkoj shalofsti, ino vsemi prozh od nafhega serza ti teshki kamen, ker nam vzháfi na njem leshi; daj nam shaluvati kres nafhe grehe, pa ne sdvojiti. O Trofhtar Duh sveti! ne pufti nam is svojoglavnosti se shalofstiti, daj nam v' nafhem shivlenji le zhres to se shalofstiti, kaj je shalofsti vrédno, po tem shivlenji pa v' to vezhno veselje priti. Amen.

Na 5. nedelo po Vusmi.

Od molitve.

Profte, ino vi bote sadobli. Joh. 16.

● kak potrofhtajozhe so besede Kristusove v' dnefnem Evangelji! Profte, ino vi bote sadobli. Kak prijatelni, kak sferben sa naf se on v' tem fkashe! Rasvun tega, kaj naf on telkokrat kferzhno k' molitvi opominja, ino nam sam v' molitvi s' najlepshim sgle-dom napreigre, ino naf sam vuzhi, kak imamo Boga moliti, rasvun tega nam on she oblubi, da, zhe le profsimo, tak sadobimo, ino sa kajkoli homo profili, to se nam bo dalo. Zhe tedaj profite, pa ne sadobi-

te, rezhe sv. Jakob, tak sato ne sadobite, da nizhrédno profite. Nafha molitva je ne takfhna, kak bi mogla biti, sa tega volo nizh ali malo opravimo s' njoj. Med drugimi sv. zirkvenimi Ozhetmi je najbolj sv. Krisostomuf v' svojih predgah obilno od molitve govoril. Is ene njegove predge vsemem jas dnef mojo predgo, ino pokashem s' njegovimi besedami, kak preshtimana je prava molitva, ino kaj ona samore.

Molitva, tak govori sv. Krisostomuf, molitva je to^opervo vseh premoshenj, sakaj ona pela k' frezhnosti ino k' vezhnem svelizhanji. — Kaj se najvekshega od molitve povedati more, je to, da vsakfhi, ker moli, s' Bogom govori. Keri sposnajo, kaj to je, s' Bogom govoriti, tifti pokashejo, da imamo per molitvi na nafho zhlovezhko stvarjenost posabiti, ino v' sveti pohlebnosti, to nasozhno namer ne videozhi, veliko bol podigniti se k' korom tih Angelov, ter sred njimi ravno tiste flushbe boshje dopernefti. Drugazh so vse nafhe lastnosti od njihovih dalezh raslozhene: je njihova stvarjenost, njih shivljenje, njihova modroft, njihova saftopnost, ino vse to drugo je zelo posebno; opravljenje te molitve samo je, kaj Angeli ino ludje ednako vkup imajo. Molitva je, kera tebe s' Angelmi sdrushi, ino bo tistega, ker svojo shivljenje v' njoj dopernese, naskorem deleshnega storla njihovega kralstva, njihovega shivljenja, njihove visokofti, zhafti, modrofti, saftopnosti. Sa tega volo vupam rezhti, da je molitva podloga vse krepofti ino pravizhnosti, ino da ena dusha, kera je zelo profta od molitve, nemre do nizhesa priti, kaj k' pravi pòboshnosti pela.

Kak eno mesto, kero je ne s' sidom možno notersagrajeno, ino zhe ga nishe ne brani, sovrashnik lahko vseme, ravno tak bo ena dusha, kera je né s' sidom te molitve notersagrajena, od hudizha lahko premagana, ino s' vsakim grehom napunjena. Zhe pa ti hudi eno dusho s' molitvoj notersagrajeno vidi, tak ne vupa blishe stopiti od straha te velke mozhi, kero molitva dá, sakaj ona dusho bol hrani, kak hrana telo. Keri perferzhno molijo, tifti is pohlebnosti proti Bogi, s' kerim so ravno govorili, prezi odkashejo vsakem skufshavanji tega hudega. Oni si dobro k' ferzi vsemejo, kaj sa ena velka framota bi sa nje bila,

ravno sdaj s' Bogom govoriti, ino ga sa modrost ino svetost profiti, te pa prezi k' hudizhi hitriti, svojo duhno framotnim lufhtom prék dati ino hudizhi puftiti noter iti v' tisto serze, kero je Bog ravno sdaj obiskal, tim hudim duhom se prék puftiti, ka v' svojo oblast vsememo tisto duhno, kero je gnada sv. Duha s' lubesno ino sastopnostjo ravno sdaj oblepotila. — Sdaj ti sv. Vuzhenik od ene Evangelfke perglihe govori, potem pa nadale rezhe:

Gdo ne vidi, kak je luzh tega funza, mésza, ino svésd, kak je sdravi luft, vse forte hrana, bogastvo, shivlenje, ino taushent takfhih rézhi vsem ludem, tak tim dobrim, kak tim hudobnim dano, ino vse to fkus boshjo velko lubesen nam podéljeno? Da pa je Bog proti tem, ker ne profijo, vfaki den tak dobrotlivi ino milostivi, kaj fhe le morejo tisti sadobiti, ker vso svojo shivlenje v' profhnjah dopernefijo? Sa tega volo hozhemo sdaj od tega govoriti, fkus kelko pravizhnih moshi se méfta, narodi, ino vfa semla obdershi. Ino da je tu od molitve guzh, tak je Pavel najpervega spomina vréden, Pavel, ker je v' Boga zhaftitji nedofitliv bil, on, ti obzhinfki ozha, ino prvi vseh flushebnikov Kristufovih.

On ali je strashnik vsega sveta, on fkus svojo neprehejano molitvo obdershi vse narode, kader nam pravi: Sa tega volo jas moje kolna perpogiblem proti Ozheti Gospada nafhega Jesufa Kristufa, ker je ti pravi ozha vsega, kaj je na nebi ino na semli, da vam on po prékobilnosti svoje zhafti dá, fkus njegovega Duha na tem snoternjem zhloveki se okrepi, da bo fkus vero Kristuf vu vafhizh serzah prebival. (*Efes. 3.*) Glej ali, kaj sa eno mozh molitva ima! Ludi ona ftori k' tempelnom boshjim, ino kak so kralevfke hishe is slata, najbolfhizh kamnov, sofebno is mramora narejene, tak tempelni Kristufovi is molitve — „da bo Kristuf vu vafhizh serzah prebival.“ Kak morem molitvo bol hvalti, kak fkus to, da rezhem, da se 's nje tempelni Kristufovi napravijo?

Kerega nebelki prostori nemorejo obsezhi, toti prebiva v' eni duhni, kera v' molitvi shivi. — Is tega sposnamo mozh te molitve. Sakaj kader je Pavel zéli svét kak en ptizh oblétal, v' jezhi sedel, se s' fhibami biti, s' ketnami vesati puftil, v' smertnih nevarnostih shivel, hude duhe isganjal, ludi od mertvih

šbudil, ino bolene vusdravil, je on is vseh rézhi nibeni ne savupal, kak molitvi — s' njoj je on vterdil semlo, ino je, potem kak je zhudeshe bil delal, ter mertve v' shivljenje nasajsesval, k' molitvi se vtekkel, sakaj preftimanésha, kak ta mozh, mertvim shivljenje nasajdati, ino druge takfhne rezhi storiti, preftimanésha je molitva.

Tak je tudi Peter, ti veliki mosh, ker zhaftitlivéshhe se svéti, kak nebo, is jezhe odifhel, on je odifhel is lastne velke mozhi k' obzhinfki frezhi vseh ludi. Kader je zirkva sa njega molila, so se prezi vrata te jezhe odperle. Sakaj ne sabstojn je Lukash sapisal: Pres henjanja se je od zirkve sa Petra k' Bogi molilo, temuzh da bi mi sposnali, (*Djanj. Ap. 12.*) kaksho mozh molitva v' nebesah imá, ki je Petra ino Pavla is nevarnost potegnila, njuh, stebre te zirkve, ta perva tih Apofhtolov, ta prejdnja v' nebesah, ti sid te semle, ino to obzhinfko brambo na vodi ino na semli.

Kak je Moisef v' boji Israel obdershal? Je né oroshjê ino vojsko enemi Jogri prékdal, on sam pa mnoshini tih sovrashnikov molitve naproti postavil? On naf vuzhi, da molitva tih pravizhnih ima veksho mozh, kak oroshjê, konjeniki, péfhzi, ino vfa vojska. Zela vojska is dosti taushent vojfhakov svojo savupanje na molitvo tega Preroka postavla. Skus molitvo Moisefovo so Judje premagali; kader pa je od molitve henjal, so oni premagani. (*II. Mois. 17.*) Tudi mi bomo, zhe v' molitvi ostanemo, lahko hudizha premagali: zhe pa smo léni, tak bomo tega hudega k' nam vabli. Tudi Moisef je to prevsetuvajozho ljudstvo samo skus molitvo obdershal, ino je skus tisto imel boshje rasodenja, ter veliko drugega velikoimenitnega. Molitva je njegovo shivljenje perspodobno naredla k' shivljenji nebeskih stanovnikov.

Molitva ognji vseme mozh, ona leve vkroti. Eno se je pokasalo per Danieli, to drugo per tih treh mladenzhih. Is tega, jas ménim, je nam vsem saftopno, da, kerkoli v' nevarnost pride, bo skus molitvo od vsega hudega obvarvan, molitva je perva podloshnja ali fundament k' nafhi frezhnosti, je pomozh k' vezhnem svelizhanji, je ti nepredertliv sid te zirkve, en neporufhliv obrambni grad k' postrafhenji tih hudih sovrashnikov, k' obvarvanji naf poboshnih. Molitva

je rodila tega sv. pevza Samuela, sakaj da je natura toj materi déte sarekla, je njena molitva toto pomenkanje popravlja. Takfhi sad je prifhel od molitve, takfhega Preroka je ona rodila. —

Daniel je mozhno mnoge ino velke sovrashnike od sebe nasajdershal, ne sgrabezih sa oroshjê, ne porinozh kopjá, ne potegnozh mezha, temuzh samo s' obramboj te molitve. — S' totoj je Ezechial mnoshino Persianzov pregnal. Oni so s' toj sa premaganje spravoj pred vrata prifhli, on pa je side poterdil s' molitvoj, ino boj je bil dokonzhan samo fkus molitvo, pres oroshjá, pres trobente, pres vojske, pres prafke, pres prelijanja kervi: — molitva sama je bila sadosti sa postrashenje tih sovrashnikov.

Molitva je tudi Ninivetanze obdershala. Ona je to v' nebesah genjeno jeso vzháfi nasajdershala, ino je to hudobno sadershanje hitro popravlja. Takfho filno mozh ima molitva, da, zhe ravno so Ninivetanzi vso svojo shivljenje v' slozhestozhi ino framoti dopernesli, je prezi vse se preobernilo, kak hitro je duh te molitve kres to mesto bil prifhel. Praviza, mernoft, prijatelstvo, edinoft, fkerb sa te yboge, ino vse to dobro je s' njim pále noter prifhlo. Kak per prihodi ene kralize v' eno mesto veliko bogastvo noter gre, tak tudi per nastanenji te molitve v' eno dufho vsaka krepofst. Molitva je dufhi to, kaj je fundament hrami.

Poloshmo, tak sv. Krisostomuf dokonzha toto od molitve predgo, poloshmo tedaj molitvo kak koreniko ino fundament v' to dufho, ino vse one druge krepofsti, mernoft, dobrotlivofst, pravizo, fkerb sa yboge na njo postavmo; postavmo na njo vse postave Kristufove, fkus kerega ino s' kerim zhaft bodi ino oblast Ozheti ino Duhi svetemi na vse véke. Amen.

Na 6. nedelo po Vusmi.

Slovójemanje enega vmirajozhega ozheta.

Da se vi na to spomnite, ka sem vam jas povedal. Joh. 15.

Jesuf je, kak sdaj she ene nedele sem is Evangelja zhu-jemo, pred svojo smertjo od svojih Jogrov flovo jemal, ino je njim navuke dal, kaj imajo storiti, ino kak se potrofhtati, kader njega nebodo vezh imeli. K' sadnjemi je njim rekel: To sem pa jas k' vam govoril, da, kader bo ta vura prifhla, se na to spomnite, kaj sem vam jas pravil. Med vsem, kaj njim je on koli gda pravil, so se oni gvifhno najvezhkrat na to spomnili, kaj njim je te povedal, kader je tak slovó od njih jemal. Ino tak se tudi vfaki fin, vfaka zhi najvezhkrat na to spomene, kaj so njim njihov ozha ali mati na smertni posteli pravli. O dosti je nepridnih otrok, dosti malovrednih finov ino zheri. Nebili dobro, ino morebiti prav hafnovito bilo, da bi jas dnes namesto enega vmirajozhega ozheta od njegovih otrok slovó jemal? Ja, to dnes hozhem storiti, naj bi se ti nepridni otrozi spomnili na to. Slovójemanje enega vmirajozhega ozheta je ali moja dнешna predga.

Jas fi vobrasam enega ozheta, ker vidi, da je njegova sadna vura she blisu. Totega ozheta fini ino zheri so nepridni otrozi. Totim vsem on rezhe k' svoji smertni posteli stopti, ino posluhniti, kaj njim ima povedati. Kader so oni vfi to, ino tudi mati v' hishi, te on tak sazgne govoriti: Moji otrozi! vi vidite, ino jas vidim, da mojo shivljenje proti konzi gre, vi me nebote dugo vezh imeli. Jas sem k' smerti perpravlen, se nje tudi ne bojim, kajti sem med mojimi dru-

gimi terplenjami tudi toto vſeli Bogi gorofral, kero ſem ſavolo vaſhe nepridnoſti doſtikrat imel; ali to mene boli, ino bo me do moje ſadne duſhke bolelo, kaj ſte vi poleg vſega mojega ino maternega perſadenja tak nepridni oſtali — o glejte, da ſe vam ne bodo ozhi ſhe le te odperle, kader jas moje ſatiſnem. Jas odidem od vaſ, vaſha mati ſhe, kak dugo bo boſhja vola, pri vaſ oſtane. Vi ſte mene ne bogali, ne poſhtuvali, tudi matere ne; vi ſte mene doſtikrat, vaſho mater pa ſhe vezhkrat, možno raſſhalili; k' moji velki ſhaloſti ſem vaſ jas doſtikrat zhul kleti ino endruga zunjavati, Boga moliti pa ne ſte hteli, kaj dobrega ſe vuzhiti ne ſte hteli, ſhe v' zirkvi ſte ſe tak ſadershali, ka ſem toſhbe ſa vami mogel zhuti; vi ſte ſe fkrili, ino ſte ſe podali v' piane tovarſhtva, v' druge gréfhne ſhpanie, ſte ſhkodo delali meni, pa drugim, vſi moji navuki ino opominjanja, vſo materno pokréganje je ſkoro ſabſtojn bilo. O kak teſhka bo meni ſamo ſa tega volo moja poſlédna vura! To imate vaſho mater, tota bode odſdaj vſe na ſkerbi mogla imeti, mojè pomozhi bode ſe ſdaj ſnebila, bode ali vaſho potrebuvala, o tak bodite odſdaj — drugazhifhi, popravte konzhi ſdaj nad vaſho materjo to, kaj nad menom vezh popravti nemorete. — Radi njo bogajte, ſkaſhte njoj poſhtenje, ino premiflite, da ſi ona vekſho poſhtenje ſafluſhi, kak njoj ga gda ſkaſati morete; bodite pridni, dobri, verli, lepega ſadershanja, radi pomagajte vaſhi materi per vſem, kelko najvezh morete. Ne ſapuſtite nje, zhe ſe ſtaroſti vzhaka. Tak ſtorte, moji lubi otrozi! jas ſem vam to povedal, da bi ſe vi na vſe to ſpomnili, kaj ſem vam jas pravil. To ſtorte, ſakaj to je moja ſadno ſhelenje, ino da vidim, ka ſo vaſhe ſerza do jozha genjene, tak ſegnite mi v' roko, ino mi oblubte, da bote tak ſtorili: tak mi vi polehkotite mojo poſledno vuro — po moji ſmertí pa molte ſa me.

To ſem ſdaj jas nameſto enega vmirajozhega ozheta k' vam govoril, ino da vidim, ka ſo tudi vaſhe ſerza obudjene, o tak ſtorte ſdaj tu to oblubo:

O prelubleni Jesuf! ker si ti, kak otrozi morejo biti, ne samo vuzhil, temuzh tudi bil, ah kak je nam shal, kaj smo mi skus nasho nepridnost ne samo nasho starfhe, temuzh tudi tebe telkokrat rasshalili, mi terdno oblubimo, odsdaj pridni ino tak biti, kak bomo se nashim starfhim ino tebi dopali, ah poterdi skus tvojo gnado nasho naprejevsetje, ino nam daj, da bi se enkrat s' nashimi lubimi starfхими per tebi snajfhli, gdé nigdar vezh lozhenja nebo. Amen.

Drugi rasdélek.

Predge na nedele.

Od perve do poslednje nedele po
Finkofhtih.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Drugi raschelo

Prozhe na noshelo.

Ob perva do polozaja noshelo po

razkolniti

Na Finkofhtno nedelo.

Kaj fkus fv. Duha postanemo.

Trofhtar pa Duh sveti bo vas vse vuzhil. Joh. 14.

Isvoleni! jas sem moje podvuzhenja she vezokrat is predgih kerega fv. zirkvenega Vuzhenika vsel. Tudi dnef to storim, kader sa fv. Krisof tomufom hozhem predgati od fv. Duha, ino od dnefnega svetka. Ti fv. ozha tak sazhne:

Velki dari so, moji Lubleni! kere je Bog v' svoji visoki dobrotlivosti nam na dnefni den podéil: so dari, kerih nibeden zhlovezhki jesik sgovoriti nemo-re. Vefeli sato bodmo, ino hvalno nafhega obzhinfkega Gospoda! kajti dnefni den nam en svetek dá, ker naf vse vkupperpela. Kak létni tali se eden s' drugim vkupdershi, tak tudi v' toj zirkvi en svetek pride sa drugim. Najprejd smo svetili svetek tega krisha, tega terplenja, tega gorftanja, potem v' nebo hojenje nafhega Gospoda Jesufa Kristufa. Dnef smo prifhli do verha vseh dobrot, dnef smo prifhli v' ti grad vseh svetkov, dnef smo prifhli do sada obezhanja tega Gospoda, ker pravi: Kader bom jas tá fhel, tak vam enega drugega Trofhtara hozhem poflati. (*Joh. 16.*) Ino: Jas val nezhem kak sapufhene otrozhizhe puftiti. (*Joh. 14.*) Glejte to nesgovorno dobroto ino lubesen! Sdaj ti fv. Predgar govori od tega, kaj mi fkus fv. Duha postanemo, ino to je sapopadek njegove ino moje dnefhne predge.

Pred nekimi dnevi je Gospod Jesuf v' nebo odfhel, si je sel na ti kralvfki tron, si je sel drugozh na defnizo svojega Ozheta. Dnef naf on daruje s' poflanjom fv. Duha, ino nam fkus njega is neba pofhle dobrote pres fhtevila. Ne podéli se li nam od fv. Duha vse, kaj k' nafhem svelizhanji flifhi? Skus njega smo mi od fushanftva odteti, ino k' flobodnosti posvani; fkus njega mi postanemo otrozi boshji, ino smo odsgoraj semdol kakti novof tvorjeni; fkus njega mi prozh denemo to shmetno tesho tega greha, od kerega je to hudo k' tem Gospodi gorta fhlo; fkus

njega imamo stave tih Mefhnikov; fkus njega imamo rede tih Vuzhenikov. Is totega sviralifha tezhejo rasodenja ino ti svelizhanfki dari tega vusdravljanja; is nje tezhe vse to drugo, kaj zirkvo boshjo lepoti. Sa tega volo krizhi sv. Pavel s' temi besedami: Vse to dela le eden, ino ravno tisti Duh, ker vsakemi deli, kak on hozhe. (*I. Kor. 12.*)

Skus sv. Duha mi sadobimo odpuštenje tih grehov; fkus njega mi doloperemo vso nefnashnost tega greha; fkus njegove dare vfi tisti, ker k' njemi hitrijo, is ludih postanejo Angeli. Oni ravno svoje stvarjenosti ne premenijo, ali, kaj je dofti zhudeshnefho, oni obdershijo svojo zhlovezhko naturo, pa se vender kak Angeli fkashejo. Tak velka je mozh sv. Duha! Ravno kak ti posemelfki ogen mehko jilovzo na terde posodbe oberne, tak tudi ogen sv. Duha, zhe v' eno sporedoma dufho padne, njo naredi dofti terdesfho, kak je sheleso, ako bi ravno prejd bila mehkefha, kak je jilovza. On tega, ker je prejd od nefnashnosti greha kakhté omadeshan bil, prezi naredi svetléfhega ino bol lefhezhega, kak je sunze. Ino to je, kaj naf je sveti Apofhtol Pavel vuzhil, kader je rekel: Ne motite se! Né kurveri, né malikuvavzi, né lotri, né ti rahlivi, né nezhistniki svojega spola, né tatje, né pograblivi, né preklinjavzi, néti odiravzi bodo kralestvo boshjo posedli. (*I. Kor. 6.*)

Potem kak je (ti sv. Apofhtol) vse forte te hudobnosti naprejsefhtel, ino pokasal, da ti, ker se to tih grehov krivi zhinijo, se fkus nje kralestva boshjega snebijo, tak on hitro perrezhe: Ino takfhi ste vi nekeri bili, ali vi ste oprani, vi ste posvezheni, vi ste spravizhani. (*I. Kor. 6.*) Pa kak, na kako visho? Govori, sakaj sa to se bara. Vi ste spravizhani v' imeni Gofpoda nafhega Jesufa Kristufa, ino fkus Duha nafhega Boga. (*I. Kor. 6.*) To vidifh, ti, moj lubleni! mozh sv. Duha. Ti vidifh, da Duh sveti vso hudobnost prozh vsemi, ino zelo tiste, ker so prejd fkus svoje grehe globoko opali, na enkrat pále k' najvekfhi zhasti podigne.

Sdaj ti sv. Ozha govori od Apofhtolov, kak so oni fkus Duha svetega, ker je v' spodobi tih jesikov se perkasal, sadobli dar tih jesikov, kere so govorili v' tih deshelah, kam so sv. Evangelja fhli predgat; kak so od totega sv. Duha sadobli to nepremagljivo

segurnost k' spunenji tega, kaj je Gospod Jesus njim rekel, govorezh: Pojdite, ino vuzhte vse narode — kak so sadobli dar tih zhudeshov, to mozh najmre, mertve k' shivlenji sbuditi, gobave ozhiftiti, hude duhe isganjati, bolene vusdraviti. — Potem pa ti sv. predgar nadale tak govori:

Tote ino druge takfhne dare mi imamo dnefnemi dnevi sahvalti. Sa tega volo val glasno opomenem k' sahvali sa te prijete dare. Mi hozhemo toti svetek svetiti s' tem, da nafhi dufhi oblezhemo to prelepo oblazhilo te kreposti, da na tako visho tak gnado sv. Duha sadobimo, kak tudi njegovega sada delshni postanemo. Kaj pa je sad tega Duha? To hozhemo od sv. Pavla zhuti: Sad tega Duha je lubesen, veselje, mir. (*Galat. 5.*)

Lubesen je korenika, svirovzhina ino mati vseh darov; ona poshene kak en koren taushent vej te kreposti, ona se raslije kak ena svrelzhina v' neprefhtetlive tekozhe vode, ino obine kak ena svefta mati tiste, keru se k' njoj vtezhejo. Da je sa to sv. Pavel dobro vedil, tak je on njo imenuval sad tega Duha. Na eni drugi strani njo on tak mozhno povikfha, da njo imenuje dopunenje te postave. Lubesen je spunenje postave. (*Rim. 13.*) Gospod vseh rezhi kak eno sadofti snamenje ino verno sposnanje sa svoje Jogre ne dá drugo nizh naprej, kak lubesen, kader rezhe: Na tem bo vskafhi sposnal, da ste vi moji Jogri, zhe endruega lubite. (*Joh. 13.*) Sato val profim, k' njoj vfi perbeshmo, nje se dershmo, ino s' njoj obhajajmo toti svetek! Sakaj gdé je lubesen, tam prozh pobegnejo vse flabofti te dufhe; gdé je lubesen, tam so tiho vse nemirne ino rasdrashene fhgavofti tega serza. Lubesen, tak je rezheno, lubesen ne stori napezhливо, ona se ne napihuje, ona je ne zhastishelna. (*I. Korint. 13.*) Lubesen blishnjemi ne pernese fhkode. Gde lubesen kraluje, tam nega Kaina ino bratovega vmarjavza viditi.

Saterdi svrelzhino te nevofhlivofti, ino vsufhil si potok vseh hudobnostih. Prozh vreshi koreniko, ino prozh si vsel sad. To jas rezhem, da sem si bol v' fkerbi sa te nevofhlive, kak sa te obnevofhlene. Sakaj ovi so, keru sami sebe najhujfhe kafhtigajo, ino sami sebi najvekfhho fhkodo naredijo. Tim obnevofh-

lenim da nevošhlivoft priliko k' plazhili ino kroni, zhe njo mirno hzhejo prenefti.

Sa tega volo prozh denmo vse omadeshane oblazhila te dufhe, sošebno pa hozhemo oblazhilo te nevošhlivofti od sebe verzhi, da tak tu kak tam eno vekšho savupanje sadobimo, ino ti dnešni svetek s' tem s' vekšhim veseljom obhajati samoremo. Zhe mi taushent krepoftih imamo, ako naf nevošhlivoft, tota najodurnešha gerdoba, prespodabla, tak nam vse nizh ne pomagajo. Da bi le od nje profti bili!

Sato, tak ti sv. Ozha svojo predgo dokonzha, sato val' opomenem, dolsaprite po vseh krajih hudizhi pristop, da s'he obilnešhi dar sv. Duha primete, da triestiverštni, s'hestdesetverštni, ino stoverštni sad pernefete, ino vrédni poftanete, puni savupanja krali tega neba proti hitriti, kader bo prišhel, nesgovornih darov med tiste rasdelivat, keru so svojo shivlenje krepoftno ino poboshno dopernefli v' Jesufi Kristufi, nafhem Gospodu, keremi zhaft bodi ino oblašt sdaj ino v'šigdar na vse véke. Amen.

Na nedelo presvete Trojize.

Dufha zhlovezhka najlepšha spodoba
presvete Trojize.

Keršhavajte nje v' imeni Ozheta, ino Sina, ino sv. Duha. Math. 28.

Ne je dneva v' leti, ker bi bil tak višokega, tak zhaštitega spomina, kak je dnešni, sakaj zhe ravno naf sveti den ali Boshizh veselo spomene na to vseni svéti frezhno rojstvo nafhega Gosпода Jesufa Kristufa; zhe ravno naf Vusem ali Velikanozh veselo spomene na to vseni svéti zhaštito gorštajanje nafhega Svelizhara; zhe ravno naf Finkoštni svetek zhaštito spomene na to vseni svéti potrebno pošlanje sv. Duha: tak naf toti ino drugi svetki le na to drugo ino tretjo boshjo peršhono spomenejo, dnef pa kak na den presvete Trojize mi glavo ino kolna naklonimo

trojnoedinemi Bogi, ino s' vsemi Angeli ino Arhangelji, s' vsemi Kerubimi ino Serafini, s' vsemi svolenimi Svetimi v' pohlebni ponishnosti rezhemo: Zhaft bodi Bogi Ozheti, ino Sini, ino sv. Duhi! O kak tedaj hozhemo toti najvekfhi, najzhaftitelhi svetek po vrednosti svetiti? Skus to najbolj, da premiflimo, da preshtimamo, ka mi sami spodoba presvete Trojize v' sebi nosimo. O stormo tedaj k' zhaftitji dnefnega svetka ino na zhaft presveti Trojizi sdaj prav kferzhno to premifhlenje: Dufha zhlovezhka je najlepsha spodoba presvete Trojize.

Ker ne preshtima, kaj je njegova dufha, tisti naj premifli, da njegova dufha je tista, kero je 1. Bog Ozha na sam svojo spodobo stvoril, 2. Bog Sins' sam svojo kervjo odréfhil, 3. Bog Duh sveti s' sam svojoj gnadoj posvetil.

1. Oberni tvoje ozhi po tem stvorjenem sveti, ino preshtimavaj v' njem nebo ino semlo, ino vse, kaj je na nebi, kaj je na semli, o kelko taushent ino taushent je stvorjenih rezhi, kere ti vidish, kelko taushent she drugih, sa kere ne véfh! Sa koga je vsegamogozhni Bog vse to stvoril? Sa koga drugega, kak sa zhloveka? O kaj ali more ti zhlovek vréden biti! Ja, ti zhlovek se she od strani svojega téla sna perspodobiti zelemi svéti. Tak najmre, kak nebo vkupsbíra to, s' zhem mózhi ino sufhi semlo, tak nasho zhelo vkupsbíra ino rasdeluje mishlenja; kak funze s' svojoj toplotoj vse oshivi ino okrépi, tak nasho serze vsem glidom okreplenje dá; kak velke vodé is morja vun pertezhejo, ino se nasaj v' morje slijejo, tak se kerv od serza po vseh shilah raslije, pále se k' serzi odbije nasaj. S' ednoj besedoj, nasho télo je perspodobno stvorjenem svéti. Ino kaj je nasho kerhko télo proti tem, kaj v' njem prebiva, ino njemi shivljenje dá?

Nadehnil je njega s' duhom tega shivljenja, rezhe sv. písmo. Bog Ozha je temi zhloveki, kerega je is semle spodobil, s' svojoj dufhkoj oshivil, na svojo spodobo je storil njegovo dufho. Od nevmerjozhnega, rezhe sv. Augufhtin, od nevmerjozhnega, duhovnega, vezhnega shivljenja je dufha prijela svojo nevmerjozhnost, duhovnost, ino vezhnost. Bog Ozha, nas h Stvarnik, je ali toj dufhi vse od svojega dal, kaj je njoj

dal. Ah moli ino hvali tedaj, o zhlovek! dnef Boga Ozheta, ker je tvojo duſho na ſvojo ſpodobo ſtvoril, premifli pa tudi, da je on toto duſho tebi na ſkrambo dal ino na obvarvanje, né pa, ka bi ti toto ſpodobo boſhjo v' blati tega gréha vkotal.

2. Zhe pa viſoke preſhtimanofiti tvoje duſhe ne ſposnaſh is nje ſtvorjenja, tak premifli, da je njo Bog Sin s' ſam ſvojo kervjo odrefhil. Glej, on je s' neba ſemdol priſhel na ſemlo, ino ah kelko lét je on ſe vſem trudom ino persadenjom to ſgubleno duſho ifkal, kelko kervi je ſa njo prelil, kakſhe terplenja preſtal! O moj Kristjan! pitaj Jeſufa, kelko je tvoja duſha vrédna, ino on bi ti odgovoril: Ona je telko vrédna, kelko ſem jas ſa njo dal; jas ſem pa vſe ſa njo dal, kaj ſem imel: dal ſem mojo zhaſt ino viſokof, ino ſem poſtal eno malo déte; dal ſem mojo neduſhnoſt, ino ſem po krivizi ſe puſtil k' ſmerti obſoditi; dal ſem mojo ſvetof, ino ſem ſe ſa greſhnik, ſa rasbojnika puſtil imeti; dal ſem mojo modroſt, ino ſem puſtil ſa enega norega ſe imeti; dal ſem mojo ſhivljenje, ino ſem na krishi ſe puſtil perbiti — ino ſhe mertev na krishi ſem mojo ſtran ſi puſtil preboſti, da bi ta ſadnja kapla kervi ſa njo ſtekla. Vſe to ſem dal ſa tvojo duſho, ah glej, kelko je ona vrédna! ali glej, kakſho boſh ti meni njo ſódni den naprejſpravil. Ah moli ino hvali tedaj, o zhlovek! dnef Boga Sina, ker je tvojo duſho s' ſam ſvojo kervjo odrefhil, ino nigdar nje ſa ti odurni greh tá ne daj.

3. Premifli ſhe ſverh tega, da je tvojo duſho Bog Duh ſveti ſhe tudi s' ſvojoj gnadoj poſvetil. Tote gnade Duha ſvetega, s' kerimi on naſho duſho oblepoti, ſo, kader nam on pamet raſſveti, kader naſ k' dobrem nagible, ino nam k' ſvelizhanji poma-ga; ſoſebno pa, kader nam ſkus ſv. Sakramente poſebne gnade podeli ino dodeli, kader naſ najmre na ſv. Kerſti ſtori erbe kraleftva nebeſkega; kader naſ v' ſv. Firmi vu veri poterdi; kader nam v' Sakramenti te Pokore po ſadoblenem odpuſhenji tih grehov ſupet podeli gnado boſhjo, ino toto per vrédnem prijetji ſv. reſhnega Téla v' nami povekſha: kader v' Sakramenti meſhnega ſhegna tim duhovnim podeli eno ſverhnaturalſko oblaſt na vredno ino valano opravlanje najſvetefhega ofra ſv. Meſhe, na odveſanje od grehov, ino na nabranenje tih Pravovernih s'

tim Angelfkim kruhom; kader sakonfkim v' Sakramenti tega Sakona dá to gnado, svoje otroke v' kerfkanki veri, ino v' strahi boshjem gorsrediti; kader naf na smertno vuro krépi skus Sakrament poslédnega Olja. — O glej, s' kaj sa enimi gnadami je tvoja dusha oblepotena! Ah moli ino hvali tedaj, o zhlovek! dnef Boga Duha svetega, ker je tvojo dusho s' sam svojoj gnadoj posvetil, ino gledi, ah gledi, da njoj ne vsemešh tih lepih venzov, s' kerimi je njo Duh sveti oblepotil.

O tak na zhaft presveti Trojizi preshtimajmo ino k' ferzi vsem'mo dnef, kaj je nasha dusha, kero je Bog Ozha na sam svojo spodobo stvoril, kero je Bog Sin sam s' svojoj keryjoj odréshil, kero je Bog Duh sveti sam s' svojoj gnadoj posvetil. Nasha dusha je ali to najpreshtimaneshho od vslega, kaj je Bog stvoril, ona je najlepsha spodoba presvete Trojize. O ne posabmo tedaj, da le samo edno dusho imamo, ino da je tota vezh vredna, kak vsi shazi, vso blago, vsa zhaft tega sveta; sa toto ali sferbmo sevsoj mozhjoj, da nebo nikomi drugemi flishala, kak Bogi Ozheti, Bogi Sini, Bogi svetemi Duhi. Amen.

Na 2. nedelo po Finkoshtih.

Od sv. Mefhe.

En zhlovek je eno velko vezherjo napravil, ino je njih veliko povabil. Luk. 14.

Ta vezherja, od kere dnešhni Evangelium govori, snamenuje to Kerfhanstvo, na kero so vsi posvani bili; ona poméni to vezhno svelizhanje, na kero Bog vse ludi povabi; ona pa snamenuje tudi to velko vezherjo, kero je nash Svelizhar Jesus Kristus kratko pred svojoj mantroj ino smertjoj napravil, ino kera se vsaki den na misah tih Altarov ponavla, kader se sv. Mefha flushi. K' toti vezherji sv. Mefhe ste vi vsi povabljeni, posebno pa po nedelah ino svetkih ne famo povabljeni, temuzh skus sapoved te zirkve permo-

rani sem priti. Ali zhe ravno je Jezus Kristus toti sv. ofer sa hrano nafhe dushe, ino sa vezhni ofer kerfhanfkokatolfhke zirkve noterpostavil, ino naf vse povabil, k' toti njegovi velki vezherji priti, je njih vender ne malo, ker, tak kak ti povabljeni v' dnefnem Evangelji, se odpovéjo, ino namesto tega rajfhi grejo po kupzhii, ali sa svojoj shivinoj, ali zelo grefnih prilik ifkat. Ino zhe ravno vi kmetizhki ludje fhe vekfhital k' mefhi pridete, tak je vender nékih sadershanje tu takfnho, kak da nebi snali, gdé ste. Po svetkih ino nedelah od Mefhe vun oftati, ali per Mefhi nedostojno se sadershati je ne mala rézh, to je velka nesahvalnost, velka pregreha. Jas bom savolo tega dnef od sv. Mefhe govoril, ino vam pokasal, da je ofer sv. Mefhe najpreshntimanéfho opravilo vseh duhovnih opravil; kajti 1. sv. Mefha se samemi Bogi gorofra, 2. v' njoj se Bog sam gorofra.

1. Sv. Mefha se samemi Bogi gorofra. Ofer sv. Mefhe od Jesusa Kristusa noterpostavljen je eno opravilo tega molitvanja, eno opravilo te edinosti nafhe zirkve, en ofer zelega Kristjanstva. K' totem mefnem ofri vi imate posebno po nedelah ino svetkih priti, ino se tu fkasati kak prizhe, kak flushebniiki, kak ofer.

Kak prizhe morete vi vafho na Jesusa vero tu ozhitno ino v' djanji pokasati, pred njim najmre se ponishati, ino njega kak pravega Boga moliti. Ali néki Kristjani per sv. Mefhi ozhitno pokashejo, da na Kristusa ne verjejo, temuzh njega le sanizhavajo, kader se samo okol oglejujejo, 's drugih se posmehavajo, ali zelo fhpot delajo. Néki se per podigavanji namer ne naklonijo vsegamogozhnemi Bogi, ker na besede tega Mefhnika is neba dol pride, ino keremi se vklonijo vfi Angeli ino Arhangeli, vfi Kerubimi ino Serafini, vfi Isvoleni boshji. Tak toti hudobni prizhujajo od svoje na Kristusa vere. Ali Bog njim fkus Preroka Jeremiafa pravi: Vi ste stali v' toti hishi, gdé se na mojo Ime sesavajo, jel je te k' eni jami tih rasbojnikov napravlena? (*Jerem. 7.*) Jas, jas sem vidil vafho nepofhtenost.

Kak flushebniiki morete vi s' Mefhnikom vkup ti sv. mefni ofer dopernefti, sakaj Mefhnik sv. Mefho ne flushi sa sam se, on pomeni vfo nasozhno

ludstvo. On ne rezhe: Jas ofram, jas profim, temuzh on rezhe: Mi oframo, mi profimo. Vafha mifel ino molitva more ali s' molitvoj tega Mefhnika sedinjena biti. Ali tifti, ker per sv. Mefhi svoje mifhlenja indi imajo, ino namer Boga ne molijo, ali te, kader je Mefha, kod indot hodijo, tifti ne rezhejo s' Mefhnikom: Mi se tebi, o Bog! sahvalimo, tebi goroframo, tebe profimo, temuzh oni ofravajo svoji nemarofsti, rastrofhnofti, nafladnofti. O nesgovorna nedoftojnost! pasite vi, ker tak ftorite, da Kristuf s' toj ftrafhnoj ftreloj vezhnega pogublenja ne pride nad vas, sakaj Bog je fkus Preroka Jesaiafa she davno rekel, ka fi je naprejvel, savolo obframotenja tega svetka svojo jeso zhres Israel vunspuftiti, ino nje pokonzhati. (*Jesai. 1.*)

Kak ofer morete vi fami febe Bogi gorofrati, sakaj da je Kristuf glava, vfi pravoverni Kristjani pa fo ovo telo, ino da se Kristuf svojim nebeskemi Ozheti gorofra, tak se tudi mi vfi moremo gorofrati. Ali zhe vi fkos vu vafhah grefhnih navadah oftanete, kak se morete tak sblatjeni s' Jefusom nebeskem Ozheti gorofrati? O kaj fte vi tak sa en ofer? Vi ne fte ofer milofsti boshje, temuzh, kak sv. Krisoftomuf pravi, en ofer tega savershenja, en ofer jese boshje ino njegove fodbe.

Ofer sv. Mefhe je ali najpreshtimanefho opravilo vseh nafhah duhovnih opravil, sato da se toti ofer fameni Bogi gorofra.

2. V' sv. Mefhi pa se tudi Bog fam gorofra. Sv. Mefha je en ofer dopadenja boshjega, en ofer tega ponishanja, en ofer najvekfhe pomozhi.

Sv. mefhni ofer je ponavljanje tifttega ofra, kerega je Jefuf Kristuf na gori Kalvarie sa odrefhenje tega sveta dopernefel. Da je Jefuf Kristuf fkus svoj ofer na krishi volo svojega nebeskega Ozheta zelo dopunil, o kak dopadliv more Bogi ofer sv. Mefhe biti, ker je ravno tifti ofer, kak na gori Kalvarie. Ker se ali tu ne smifli na terplenje ino smert Kristufovo, ker se tu s' svojim nedoftojnim sadershanjom terpljenji ino smerti Kristufovi fhpotari, kak fo Jude ftorili: o tiftemi je terplenje ino smert Kristufova ne k' svelizhanji, temuzh k' vezhnem pogublenji.

Sv. Mefha je en ofer tega ponishanja, sakaj Jefuf Kristuf se fhe fploh v' sv. Mefhi pred svojim nebeskim Ozhetom ponisha savolo nafhah grehov, ino se

njemi v' roke dá. O kelko bol bi s'he le grefhniki se mogli pred Bogom ponishati, ino k' zirkyi pridozhi s' tim Evangelfkim publikanom rezhi: O Bog, bodi smilen meni grefhniki! ino se njemi s' dušhoj ino s' télom v' roke dati. Zhe pa gisdavi ino shtimani sem pridete, o kaj sa en dél bote imeli od tega ofra, v' kerem se Kristuf nash Gospod tak ponisha?

Sv. Mefha ja en ofer najvekshe pomozhi. V' sv. Mefhi se Kristuf sa naf svojem nebeskem Ozheti gorofra, ka bi naf s' njim pomiril. Poglejte, rezhe sv. Johanes Jerusalemski, poglejte, kaj se sa vaf per sv. Mefhi stori. Sa vaf stoji Altar to, sa vaf se to jagne gorofra. Vi ste ti grefhniki, kerim Bog skus toti ofer svojo gnado podeli. O s' kakshno sahvalnostjo, s' kakshnim sgrivanjom, s' kakshnoj lubesnoj bi ali mogli per sv. Mefhi se snajti. Jel pa tudi tak storite? O toshno! per kelko stó Mefhah ste morebiti she bili, gdé ste vseh totih dobrot sami se nevredni storili, kajti ste le Boga shalit sem prifhli.

O sposnajte toto valho pregreho, ino se pobolshajte, posvezhujte hisho boshjo, ino njegov ofer.

Gdakoli tedaj k' Mefhi pridete, premislite prejd, kak v' zirkev noter stopite, kam grete, per Mefhi pa premislite, kaj je to sa eno duhovno opravilo, kaj sa en ofer, v' kerem se Bog sam ino samemi Bogi gorofra, v' kerem mi telko gnad, telko pomozhi sado-bimo. Premishlavajte per sv. Mefhi terplenje ino smert Kristufovo s' obudjenim ferzom, da tak vredni postanete, skus sv. mefhni ofer to pomozh k' vezhnem svelizhanji sadobiti. Amen.

Na 3. nedelo po Finkofhtih.

Keri imajo odpušhenje grehov savupati,
ino kerí né.

Jas vam povém, ravno tak bode zhres enega grešnika, ker se spokori, vekšho veselje v' nebesah, kak zhres devetnodevetdeset pravizhnih, kerí pokore ne potrebujejo. Luk. 15.

Dvoje forte so grešniki, ino so eni tak kak drugi podvuzhenja potrebni. Eni grešniki so prevezh bojezhi. Toti, zhe ravno svoje grehe možno sgrivajo, ino se poboljšajo, she le dvojijo, jel bo njim Bog odpuštil ali ne, ino tak so si sploh v' strahi. Takšnim se more povedati, da se naj smilijo na lubega Boga, ker pokoro delajozhim grešnikom rad odpušti. Ene druge forte grešniki so tisti, kerí se nizh ne poboljšajo, kerí v' svojih gréšnih navadah ostanejo, ino shtevilo svojih grehov od dne do dne povekšhajo, pa le savupanje imajo, da bode njim Bog vse odpuštil, ino nje v' nebesa vsel. Takšnim se more povedati, da je Bog pravizhen, ino da, ker se ne spokori, ino ne poboljša, nebode odpušhenja sadobil. — Tote besede she kashejo, od zhefa dnef hozhem govoriti, od tega najmre: kerí imajo odpušhenje grehov savupati, ino kerí né. 1. Kerí pokoro delajo, tistim Bog rad odpušti; 2. kerí pa se nezhejo spokoriti, tisti nemajo odpušhenja savupati.

1. Kerí pokoro delajo, tistim Bog rad odpušti. Bog je sama lubesen ino dobrota, ino tak kak en ozha svojemi otroki odpušti, zhe svojo pregreškó sposna, se sgriva ino poboljša, tak she bol je Bog temi grešniki smilen, ino njemi rad odpušti, zhe svoje gréhe is serza sgriva, ino se resnizhno poboljša. To se poprizha is vezhjih peld, is ozhitnih besed, is vezhjih perglih sv. písmá.

Poprizha se to is vezhiv peld sv. pisma. Judofko ludstvo je dostokrat pregreshlo. Ono je dostokrat na dobrote boshje posablo, njegove sapovedi saverglo, je zelo od njega odstoplo, ino krive boge molilo. Ali Bog je njim odpuštil, kader so svojo pregreshstvo sposnali, ino se pobolshali. Kral David je možno pregreshil; ali da je on na Preroka Natana opomenenje svojo krivizo sposnal, ino svoje grehe s' velikim jozhom sgrival, je njemi ravno tisti Prerok obšnanil, rekozh: Gospod Bog je tvoj greh od tebe prozh vsel. Kaj je Ninivetanzom savolo njihovih odurnih grehov poprétjeno bilo! Ali da so Gospoda Boga sa smilenje profili, ino oblubli se pobolshati, je Gospod Bog se kres nje smilil, ino njim je njihove grehe odpuštil. Tote pelde pokashejo, da Bog rad odpušti tistim, keru pokoro delajo. To pa pokashejo tudi

Ozhitne beséde sv. pisma. — Bog skus Preroka Ezehiela pravi: Povej njim, tak resnizhno kak shivim, jas nezhem, da bi greshnik vmerl, temuzh da bi se povernil, ino bi shivel. (*Ezech. 33.*) Skus Preroka Miheasa on rezhe: Zhe se greshnik spokori, ino se poverne od vseh svojih grehov, kaj njih je vzhinil; tak na njegove mnoge hudobnosti namer nebom vezh smilil. (*Mih. 7.*) Kral David nam povej: Smilen ino milostivni je Gospod, poterplivi ino predobrotlivi. (*Pšalm. 102.*) On nam ne štori po našhiv grehiv, ino nam ne poverne po našhiv hudobnostih. Kak se en ozha zhres svoje otroke smili, tak se Gospod Bog smili zhres tiste, keru njega zhaštijo. Kaj pa nam Ap. Peter povej? Bog poterplivo s' nami štori, sato da nezhe, ka bi ker pogublen bil, temuzh da bi se vsi k' pokori povernili. (*II. Petr.*) — Tudi tote ozhitne besede sv. pisma naš ali previshajo, da Bog greshnika, ker se pobolshva, ne savershe, temuzh njemi odpušti, ino ga s' veseljom gorvseme. — To šhe sadnizh poterdijo

perglihe sv. pisma: pergliha od sjublene ovzhize, od sjublenea dnarja, od sjublenea fina. Ti dober pastir, rezhe Jesus, gre sa toj sjublenuj ovzhizoj, ino pres henjanja po vsoj pušhavi sa njoj krizhi: Vštavi se, oberni se nasaj, jas te hozhem gorvseti. Ino kader njo najde, si njo na ramo naloshi, ino njo s' veseljom nese v' ovzharnizo k' zhrédi nasaj. Ena shena, rezhe Jesus nadale, kera je svoj dnar sjublila, sprei-

ſhe vſe po vſem hrami, ino zhe ga per vunsmeťanji najde, je tak veſela, da ſvoje ſofede ino prijatelze vkupposove, ka bi ſe vſe s' njoj veſelile. Ino en ozha, keremi je en ſin prozh odiſhel, ino vſo ſvojo erbio po ſveti ſaprazil, gre temi naſajpridozhemi ſini proti, ga od veſelja obine ino kuſhne, ſe od veſelja raſjozhe, ino rezhe: O kak ſrezhen ſem jaſ! toti moj ſin je bil mertev, ino on je ſupet ſhiv; on je bil ſgublen, ino on je najden. Ravno tak, rezhe Jeſuf k' ſadnjemi, kak ſe paſtir kres to najdeno ovzhizo, ta ſhena kres ti najden dnar raſveſelí, tak ſe raſveſelí vſo nebo kres enega greſhnika, ker ſe ſpokorí. Ino ravno s' takſhim veſeljom, kak ti ozha ſvojega naſaj domo pridozhega ſina gorvſeme, tudi Bog greſhnika gorvſeme, ker je njemi prejd prozh odiſhel, ſdaj pa k' ſvojim duſhnoſtim naſaj pride.

O ne ſdvojte tedaj, ino ne bod'te zaglivi, vi, ker ſe 's vaſhjih grehov reſnizhno ſgrivate, ino ſe pobolſhate. Le gorpovſdignite vaſhe glave, ino s' veſeljom id'te po ti ſteſi te krepoſti; bedite ino molte, Bog je ja ſama lubesen, ſama dobrotá.

Ali ſdaj ſe morem pa tudi k' tim prevſetnim greſhnikom obrn'ti, ino totim morem rezhti, da

2. Keri ſe ne ſpokorijo, tiſti nemajo odpuſhjenja ſavupati. Zhe bote vi kakkoli ſe ſpovedavali, kakkoli Boga molili, kakkoli ſheleli, da nebi bili pregreſhli — zhe bote rayno drugazh doſtikrat kaj dobrega ſtorili: doklam navadnih grehov ne poverſhete, ino ne ſtorite, kaj vaſ vera ino pamet vuzhí, tak ſte v' gréhi, vaſho ſerze nemore mirno biti, ino vi nemorete k' ſvelizhanji priti. Sv. piſmo nam naſozhi pravi, da pres pokore, pres pobolſhanja nega odpuſhjenja grehov. To ſe najde v' ſtarem, ſe najde v' novem Teſtamenti.

V' ſtarem Teſtamenti Bog ſkus Preroka Jeſaiáſa rezhe: Jaſ hozhem, kader vaſhe roke k' meni gorpodignete, moje ozhí od vaſ prozh obrniti, ino tudi vaſhjih veliko molitvih nezhem ofliſhati, ſato da ſo vaſhe roke s' kervjo omadeſhane. (*Jeſai. 1.*) Vmijte ſe prejd, tá puſtite vaſhe hude miſli ino nakanenja, henjajte hudo ſtoriti, vuzhte ſe dobro ſtoriti, praviſo guzhte, pomagajte tem, ker ſo v' ſtiſki, ſa te ſapuſhene otrozhizhe ſe gorvſemete, brante vdovo: te prid'te, ino klizhte k' meni; ino da bi ravno vaſhi

grehi erdezhi bili, kak fhkerlat, tak bodo beli postali kak snég. Prerok Joel pravi: Raszhefnite vashe ferza, ne vashe oblazhila, ino povernte se k' Gospodu vas hemi Bogi. (*Joel. 2.*) Ino Prerok Jeremiaf rezhe: To pravi Gospod Bog: Storte prav, ino mislite na to, kaj je dobro, te hozhem pri vas biti. (*Jerem. 7.*)

V' novem Testamenti Johanes Kerstnik predga odpufhenje grehov, pa rezhe: Delajte pokoro. Jesuf pravi, da je zhres enega gréfhnika, ker pokoro dela, veksho veselje v' nebesah, kak zhres devetnodevetdeset pravizhnih; — ali on rezhe: Zhres enega gréfhnika, ker pokoro dela. Apofhtoli govorijo od ozhistenja ferza, ino rezhejo, da more tega starega zhloveka dolflézhi, ino enega novega oblezhti po spodobu Kristufovi; da more ferze se preoberniti, ino shivljenje sveto biti: pres tega nibeden ne dóbi odpufhenja grehov. Oni le rezhejo: Delajte pokoro, ino preobernte se, da bodo vas hi gréhi dolsbrifani. (*Djanj. Ap. 3.*)

Da se ali pres pokore nemore odpufhenje grehov sadobiti, tak sapuftite enkrat vashe pregrehe, da si nebote vfako vezher mogli na vuho rezhti: Jas fem moje stare grehe dnef pále storil. Sabstojn je drugazh vas ho savupanje, ka bi se vam vas hi gréhi odpustili. Sv. písmo pravi: Ti pa, ker si terdokoren, ino nespokorjenega ferza, si na kup spravlah kafhtigo na den tega plazhila ino rasodenja pravizhne sodbe boshje, (*Rim. 2.*) ker bode vfakemi po njegovih délah povernil: tistim, ker i v' stanovitnem storjenji dobrih djanjih zhaft ino hvalo, ter nepreminozhnost ífhejo, to vezhno shivljenje; tistim pa, ker i so svadliivi, ino so resnizi ne pokorni, krivizi pa verjejo, jeso ino serd: nadloga ino bridkost pride zhres vfakega zhloveka, ker hudo stori.

Opitajte tedaj sami sebe, kakfhno je vas ho ferze, kakfhno vas ho shivljenje. Zhe najdete, da to hudo sdaj zhertite, da ne ste vezh jesi, gisdi, fkoposti, nezhistosti, krivizam, ino drugim gréhom podversheni; zhe morete rezhti, da ste resen ne vezh tak kak prejd, hudobni, temuzh vu vfem bolfhi: o tak imate snati, da vam je Bog vse odpustil, ino da ste njegovi prijatelji. Ako pa najdete, da fhe greh sploh zhres vas oblast ima; zhe najdete, da fhe ste sploh lashlivi, svad-

livi, krivizhni, preklinjavzi, ogovarjavzi, lotri i. t. d.; zhe najdete, da fhe se nizh ne fte pobolffhali: o tak val ftrah more obiti, sakaj vi fte v' enem ftani, v' kerem fami febi rezhti morete: Ah kaj meni naprejftoji, zhe mojega hudobnega shivlenja nebom pobolffhal, kaj drugo, kak vezhno pogublenje. Amen.

Na 4. nedelo po Finkofhtih.

Od shegna boshjega.

Simon njemi odgovori: Moifter, mi smo vfo nozh delali, pa nizh vlovli. Luk. 5.

Od dela dnefhni Evangelium govori, tak ali od tega, kaj fe vam delavnim ludem najleshi dopovej, sakaj delo je vafhe glave fkerb ino mifel, delo je vafhega ftana vfakdenji pofel. Ali per vafhem deli je tudi vafhega ferza shelenje, da bi fi s' njim kak najvezh fhafniti mogli; sabftojn, kak Simon Peter, nibeden nebi rad delal. Vzháfi fe vam tudi vafh trud ino vrozhí pót dobro plazha, kader vam semla k' vafhem ferzhnem vefelji vfega obilno pernefe, ino vam per vafhem gospodarftvi vfe po frezhi gre; ali vzháfi je vafho vfo delo sabftojn, vfo vafho gospodarftvo razhjega hoda, tak da morete rezhti, da fte, ne famo eno nozh ali en den, temuzh vfo leto sabftojn delali. Kak to pride? To pride po tem, da nega shegna boshjega. Sakaj pres shegna boshjega mi ne samoremo nizh. Na to pa fe mnogi ne smiflijo. Jas sa tega volo dnef hozhem od shegna boshjega govoriti, ino pokazati: 1. da pres shegna boshjega je vef nafh trud ino persadenje sabftojn, 2. da fe ali moremo shegna boshjega vrédni ftoriti.

1. Pres shegna boshjega je vef nafh trud ino persadenje sabftojn. Zhe vi kakhte saran ftanete, ino s' plugom na njivo, ali s' motikoj v' gorize grete, ino vafho drugo delo s' trudom ino pótom delate, pres shegna boshjega nizh ne opravite. Sv. písmo pravi: Zhe Gofpod (Bog) hrama ne

štavi, tak delavzi sabstojn delajō, ino zhe on mesta ne obvaruje, tak strashnik sabstojn strashe dershi. (*Psalms*. 126.) Da pa mi pres shegna boshjega nizh ne samoremo, od tega se lahko previshamo, gledozhi na to, kaj mi samoremo, ino kaj ne samoremo.

Mi vsi si shelimo stalno sdravje, ti potreben shivesh, dobre prijatele, ter poshtenje per ludeh. Kaj mi per tem sami samoremo? Sa dravje snamo to sder-shati, kaj nam je k' sdravji; to smo tudi dushni. K' sdravji nam je, zhe smo snashni, per jéstvini ino pitvini merni, zhe radi delamo, zhe se zhiftofti ino krepofti dershimo; kajti nefnashnost, nemernost ali poshrétnost, lénost, nezhistoft, jesa, ino druge takfhe shege so sdravji nafhkodne. Ali zhe se ravno vsega tega dershimo, kaj nam je k' sdravji, jel mi moremo tudi luft od fhkodlivih slabov ino sopotov szhifititi? jel moremo pomor ino druge nevarne bolesni prozh savernti? Sa nafh shivesh mi snamo nafhe njive, gorize, nafhe grunte obdelavati, ali to delo, kero smo se navuzhli, delati; ali jel mi moremo nafhi sétvi, nafhem terfi ino drugi srafti tudi rofo, desha, funzhne toplote dati? jel moremo mras, tozho ino hudo vrémen prozh savernti? Da dobre prijatele, ino poshtenje per ludeh dobimo, snamo dobroferzhni, prijatelni proti drugim biti, ino tak storiti, da se ludem dopadnemo; ali jel moremo komi filo naredti, ka bi nam prijatel biti, naf shtimati ino lubiti mogel? jel moremo hudobnim ludem jesike savesati, ka nam nebi poshtenja jemali? O od vsega tega mi nizh nemoremo.

Vse to je le Bogi v' rokah, le njemi, ker je Gospod tega svéta, keremi so elementi pokorni ino vse, kaj je stvorjeno, ker shivljenje ino smert v' svoji oblasti ima, ker vse po svoji modrosti visha ino ravná. Pres njegovega nebeskega shegna mi ne samoremo nizh, sabstojn je nafha fkerb, sabstojn nafh trud ino persadenje. Da pa nam je ali shegen boshji povfod potreben, tak

2. Moremo se shegna boshjega vrédni ftoriti. Kak pa bomo to? O ker sposna, da pres Boga nizh ne samore, tifti nebode na Boga posabil, temuzh bo vsfigdar na fkerbi imel, kak bi se njemi dopadnil, varvajozh se tega, kaj je njemi nedopadljivo: on nebo nibenega dela sazhel, néti s' nibenim gorhenjal, ka se nebi na Boga smiflil; on bode rad

Boga molil, bode lepo svetke svetil, ino v' zirkvi s' pravo poboshnostjo Boga zhaftil, ter njega v' ponishrofti sa njegov shegen profil, ino per deli nebode nermral, né klel.

En zhlovek, ker premifli, da pres shegna boshjega nizh ne samore, se nebode nigdar sgisdil ali previel, v' ponishrofti bode s' Apofhtolom rekel: Kaj jas inam, kaj nebi bil sadobil; zhe pa sem sadobil, kaj bom se tedaj fhtimal? To, kaj imam, je od Boga.

En zhlovek, ker je previshan, da pres shegna boshjega nizh ne samore, bo tudi Boga sahvalil sa vse, kaj imá, sa jestvino ino pitvino, sa mozh ino sdravje, sa pamet ino saftopnost, sa vfako rézh.

Ino zhe mi tak storimo, te bomo shegna boshjega vrédni.

O ne sabmo tedaj nigdar, da nam je shegen boshji per vfakem deli ino posli potreben; fkerbmo se pa tudi, da se ga vrédni storimo. O prelubljeni Jესus! ker si ti delo Ap. Petra tak poshegnal, da je vse se sazhuditi moglo, ah poshegnaj tudi naŕho delo, ino nam daj to gnado, da bomo tak shiveli, ka bomo tvojega nebeskega shegna vredni. Amen.

Na 5. nedelo po Finkofhtih.

Vu velkem sovrashtvi so vse dobre déla sabstojn.

Spravi se s' bratom tvojim, te pridi, ino pernesi tvoj dar. Math. 5.

Judje so svoje ofre sa najvekfho ino najpreshtimanéfho flushbo boshjo dershali, ja oni so menli, da zhe le prav dofti ofrajo, tak so she prav poboshni ljudje, ako bi ravno drugazh njihovo shivljenje ino sadershanje kakkoli hudobno bilo. Najbol so pa Judje pregreho tega sovrashtva ino nepotalashnosti na sebi ino pri sebi imeli, ino so mislili, da to nizh ne dene, zhe svoj serd nad svojim neprijatelom vunspuftijo, ino njemi hudó vzhinijo, zhe le pále kaj ofrujejo, te je

Bog she potalashen. Néki Kristjani ravno tak mislijo da je to né tak slo gréh, zhe svojemi sovrashniki hudo vzhinijo, ino serd na njega imajo; oni mislijo, da zhe se le 's tega spovejo, te je she vse dobro. Ai kaj pa Jesus od tega Judom pravi? Zhe ti tvoj ofer pernefeh, ali k' boshji flushbi prideh, tak se najprejd smisli, zhe si ne s' kom si v' sovrashtvi; ako je to, kak puhti tvoj ofer, ino pojdi najprejd se s' tvojim sovrashnikom spravlat, potem pridi, ino Bogi tvoj ofer pernesi, le te bo tvoj ofer ali tvoja molitva Bogi povolna. Is tega se vuzhimo, da vu velkem sovrashtvi so vse dobre dela sabstojá, kakti dnef pokasati hozhem.

Néki zhlovek, kader k' enemi ali drugemi pride, ino pri njem kaj ishe, ali ga sa kaj profi, se sná tak ponishati, tak pohleben napraviti, da ovi resen more misliti, ka je toti zhlovek odpertoferzhen ino pravizhen, zhe ravno je njegovo serze hudobno. Ali per Bogi je to drugazhi; on vidi, kaksho je nafho serze, on vej sa nafhe misli ino nakanenja. On hozhe, dá mi odpertoferzhno k' njemi molimo, on sosebnó hozhe, da mi nafhe molitve ino druge dobre déla s' potalashnim serzom opravlamó. Sato Jesus pravi, da rajshi ne treba ofra pernesti, kak pa v' sovrashtvi ofruvati, sakaj néti flushba boshja, ne molitva, ne post, ne vbogeime daruvanje, néti nibeno drugo dobro delo je Bogi dopadljivo, kaj se vu velkem sovrashtvi stori. Ali, kak hozheh, da bo Bog tebe oflishal, kader ga sa odpuhjenje grehov profish, da ti tistemi, ker je proti tebi kaj sakrivel, nezheh odpuhtiti, ali tistemi, kerega si ti rasshalil, nezheh sadovolhine storiti? Jel ne vejsh, kaj Kristus pravi: Zhe vi ludem njihovih pregreshkih ne odpuhtite, tak vam tudi moj Ozha nebeski nebode odpuhtil? (*Math. 6.*) Ne vejsh, kak naf on vuzhi Boga moliti: Odpuhti nam nafhe duge, kak mi odpuhtimo nafhim dushnikom? Doklam ali nepotalashno sovrashtvo v' tvojem serzi imash, tezhaf s' tvojoj molitvoj nizh ne opravish, ino so ti tudi te druge dobre déla sabstojn.

Ah kak shalofstno je to, kak bo sa te, zhe v' tem vmerjesh? Ti ja vejsh, da tudi tvoja spoved nizh ne valá. Zhe tedaj hozheh odpuhjenje tvojih grehov od Boga sadobiti, zhe hozheh, da bodo tvoje dobre déla per Bogi prijetne, ino tak saflu-

shenja tebi sa vezhnost, tak morefh vsem tiftim odpuštiti, kerí so tebe rasshalili, pa tudi sevsemi tiftimi se pogoditi, kerim lí ti kaj huđega vzhinil, ali kakfhno krivizo storil, drugazh ti vezhna kashtiga naprejstojí.

Je she réfen, da je vzháfi slo teshko, svojemi sovrashniki tak zelo odpuštiti, ker nam je vfo nafho pošhtenje vsel, ker naf je skus krive toshbe v' fhpot ino framoto spravil, ino nam veliko shkodo naredil, ker naf je ob to nafhe spravil, ker je tak hudoben, da nigdar mira pred njim nemamo. Ali zhe se nam to teshko sdí, tak premislimo samo, jel je teshej, nafhemi sovrashniki odpuštiti, ali teshej, vse nafhe dushnosti pres saflushenja, vse dobre déla sabstojn storiti, ino she potem vezhne mantre sa to terpeti? Je she réfen, da je teshko, pred tiftim, keremi smo krivizo storili, svojo krivizo sposnati, ino ga sa odpuštenje profiti. Ali kaj je leshi, s' totim se pogoditi, ali sploh v' nemiri te véfti shiveti, pres saflushenj vmréti, ino na véke pogublen biti?

O tak ne odlagajmo, nafhim sovrashnikom is serza odpuštiti, ino pogoditi se s' tiftimi, kerim smo mi krivizo vzhinli, sakaj she juter, ja she dnef snamo is totega sveta posvani, ino pred sodnika boshjega postavleni biti; kaj bomo te imeli naprejpokasati, zhe nafha molitva ino nafhe dobre déla savolo nafhega velkega ino nepotalashnega sovrashtva nebodo valane? O gorjê nam, kak bo nam te!

O prelubeni Jesuf! ne daj tega, mi sposnamo, da je dosti leshi, svojim sovrashnikom odpuštiti, ino s' temi se pogoditi, kere smo mi rasshalili, kak v' nepotalashnem sovrashtvi nemirno shiveti, ino nefrezhno vmréti; dosti bolfhe, v' takfhnem stani biti, v' kerem so nafhe dobre déla nam k' saflushenji, kak vse dobre déla sabstojn storiti, pa she potli na véke terpeti. Ah pomagaj ti nam s' tvojoj gnadoj, da bodo nafhe terdokorne serza se omehzhile, ino mi storimo, kaj je nam k' vezhnem shivlenji. Amen.

Na 6. nedelo po Finkofstih.

Svelizhani so, ker so lazhni ino shejni pravize.

Meni se to ludstvo v' serze smili, kajti so she tri dni per meni, ino nemajo kaj jesti. Mark, 8.

Ti ljudje, ki so, kak dnefni Evangelium pravi, tak dalez sa Jesufom fhli, so njegovih nebel'hkih navukov tak shelni bili, da so namer na svojo telovno lazhnost se prejd ne smislili, kak kader je on sam she rekel: Meni se to ludstvo v' serze smili, kajti so she tri dni per meni, ino nemajo kaj jesti, ino zhe nje tak na teshe domo pustim, bodo od glada obnemogli. Jesuf je tedaj fkerbel, da so ti ljudje se nasitili telovne hrane, kero je njim na zhudeshno visho spravil, ino je fkerbel, da je nje tudi nasitil na dushi s' svojimi lepimi navuki, kere je ravno fkus tifti zhudesh poterdil. Totim lubim ludem je tedaj rezheno bilo, kaj Kristuf pravi: Svelizhani so, ker so lazhni ino shejni pravize, sakaj oni bodo nasiteni. (*Math. 5.*) Tudi nam vsegamogozhni Bog dá telovno hrano, pa tudi hrano sa dusho v' obilnem predganji tega Evangelja. Da je pa dofta takfhih, ker nemajo shele do Evangelfkih navukov, tak hozhem dnef zhres te besede predgati: Svelizhani so, ker so lazhni ino shejni pravize.

Kaj to lzhe rezhti: Ker so lazhni ino shejni pravize? Pravize lazhen ino shejen biti, se pravi: velko shelenje do pravize imeti, t. j. do kerfhanfke pravize. Kerfhanfka praviza pa je: Hudega se varvati, ino dobro storiti. Ker ali ima velko shelo do kerfhanfke pravize, tifti bo vfako perloshnost na to obernil, da bo greha se ognil, ino dobro storil. Zhe tedaj sdaj zhuje en lepi navuk, tak je she perpravlen, ga tudi sdershati; zhe vidi, kak je en drugi v' svojih krishih ino nadlogah poterplivi ino potrosh-tan, tak je she perpravlen, tudi svoje terplenja rad prenefti; zhe vidi, kak en drugi ogovarjanja ino

rasnafhanja ne terpi, tak je she pri njem tudi fkle-
njenó, ne ogovarjati ali rasnafhati; zhe vidi, kak
en drugi nikol neframno ne guzhi, nikol ne perfe-
she, nikol ne lashe, tak je she tudi njegovo terdno
naprejšvsetje, nizh takfhega govoriti; zhe vidi, kak
tam en mosh ino shena tak lepo v' edinosti, pobosh-
nosti ino v' lepem miri shivita, pres kreganja, pres
fváje, pres zhertenja, tak je to njemi en isgled,
tudi v' svojem sakoni tak shiveti. Ino do besede
boshje, do navukov Evangelfkih en takfhi imá dushe
vekfho shelenje, vezh njih zhuje, vezh njih zhuti
shelí, da bi tak dushe bol k' popunomnosti prifhel.
Vfo shivljenje enega poboshnega Kristjana je ali sama
shela do pravize, shela do tega, kaj je njemi k'
vezhnem svelizhanji. Ne tak, kak so shele tega
grefhnika. Gréfhnik ima shelo do grefhnih djanj;
kakhitro pa svoje shele nafiti, se njemi she mersí,
se njemi she gerdí, kaj je vzhinil. En poboshen
Kristjan se nigdar ne navoli, sploh vezh hrane sa
svojo dufho ífkati. Poboshnost je nedofitliva, rezhe
fv. Krisoftomuf.

Is tega sdaj lahko sami sposnate, jel ste is tiftih,
keri so lazni ino shejni pravize, ali ste ne is tiftih.
Sakaj zhe le po navadi ino kakti perfiljeni grete
fem v' bisho boshjo, gdé se fv. Evangelium predga,
gdé se naj svetéshí ofer fv. Mefhe nebeskemi Ozheti
sa naf gorofruje, gdé se fv. Sakramenti nam delíjo
k' nafhem dufhnem svelizhanji, zhe vam je malo sa
predgo ino kerfhanfki navuk, ne velko sa Mefho,
néti sa druge pomozhi te gnade, zhe vam je nizh
ne na fkerbi, kak bi vafhe gréfhne navade v' besédi
ino djanji dushe bol tá pufhali, ino dushe bol s'
kerfhanfkimi krepostmi ali zhednostmi se ofkerbe-
li, tak ste ne lazni ino shejni pravize, temuzh vsega
tega fiti, lazni ino shejni pa le tega, kaj vafhim
telovnim shelam nagaja. Od takfhih pa je ne rezhe-
no, ka bi svelizhani bili, temuzh pred takfhnimi
mudnimi bodo vrata nebesfke dolsaperte, ino ti ne-
besfki shenih bo odsnotraj rekel: Jas vaf ne posnam.
(*Math.* 25.)

O tak shivozho fi k' ferzi vsem'mo te besede:
Svelizhani so, kerí so lazni ino shejni pravize, sa-
kaj oni bodo nafiteni. Dushe bol tá pufhajmo gréfh-

ne navade, ino se varmo hudega, do tega dobrega pa imejmo dushe vekfho shelo; eno shelo, kera nebo prejdnafitena, kak kader bo njo Jefuf nafitil v'nebefah s' enim popunoma vefeljom, s' eno popunoma zhafstjo, s' vezhnim shivlenjom. Amen.

Na 7. nedelo po Finkofhtih.

Od sapelanja.

Varte fe krivih prerokov. Math. 7.

Kriivi preroki, kerih fe, kak Kristuf rezhe, varvati imamo, fo sapelavzi, fo tifti hudobniki, kerifozazhetek ino srok v'fega hudega; fo tifti, kerifozedushnoft, bogabojezhnoft, poboshnoft ino kerfhanfko pravizhnoft dofpravljajo; fo tifti, kerifozefi ino telko drugim k' vezhnem pogublenji pomagajo. Sapelavzi fo en pomor, fakaj oni tak kak pomor, na hitrem zele rodbine, zele fofezhke na dufhi fpomoriti snajo; oni fo te kraftave ovze, kere zelo zhrédo nakugajo; oni fo ti od hudizha vunpoflani nefmilni vmarjavzi, kerifoztelko od Kristufa odkuplenih dufh grosovitno vkonzhajo. O ftrahota takfhnih ludi! Ino da je takfhnih ne malo, tak bom dnef od sapelanja govoril, ino pokasal: 1. kaj fa ena velka hudoba je sapelanje; 2. kaj fa ena kafhtiga sapelavza zhaka.

Kaj je sapelanje? Sapelanje je: kader en zhlovek druge fkus fvoje pregrefhne djanja, fkus pohujfhlive navuke, fkus nafladne navablenja od ftese nebefke odverne, ino na fteso tega pogublenja pela. She is tega vidite:

1. kaj fa ena velka hudoba je sapelanje. Sakaj kaj delafh, kaj vzhinifh ti sapelavez? Kaj ti je Bog ftoril, kaj ti je vzhinila ta perfhona? Jel morefsh kaj hujfhega vzhiniti, kak to, kaj Bogif eno dufho prozh vsemefsh? eno dufho, kero je on na fam fvojo fpodobo ftvoril, ino kero je on fkus prelijanje fam fvojé kervi odréfhil — eno dufho,

kero je on zelih trinotridefset lét sevšem persadenjom iškál, toto ti njemi prozh vsemešh, pa sakaj? kaj ti je vzhinila, ka nje njemi ne puštish? O nesmilén, o grosovitni zhlovek! kak strafhno hudobno je tvojo djanje, ker ti eno dušho, kera je sa vezhno nebesko veselje stvorjena, sa vezhno pogublenje obšnovafh? Si ti ne hujšhi, kak en rasbojnik, en tolvaj, ker zhloveki, kaj per sebi imá, al' pa tudi shivljenje vseme, pa le shivljenje téla, né pa dušhe? ti si vmarjavez dušhe, o strahotna stvar! ino to ti vzhinish, kader drugim krive ino sv. Evangelji suprotivne navuke davafh, kader nje od poboshnosti, od bogabojezhnosti, s' ednoj bešédoj, od sdershanja sapovedi bošhje odvrazhafh, ino nje s' bešédoj ino djanjom na nepoboshnost, na krivizhnost, na lashlivošt, na nezhistoft, na sovrashtvo, na krivizhne toshbe, s' ednoj bešédoj, na krivizhne ino grešhne djanja sapelafh. O sapelavez, sapelavez! kam mišliffh? Jel vejšh, kak bo sa te? Jel vejšh:

2. kaj sa ena kašhtiga sapelavze zha-ka? O na to se namer ne smiffish, ti she le rezhešh: O to je nizh né, so ja drugi tudi tak, ki vender nekaj saštopijo; ja ti she se k' temu smeješh, kaj storish. Ah premiffli samo, kaj ino gdo si ti? Ti si, naj bošh tedaj prijatelj ali dobrotnik, naj bošh ozha ali mati, brat ali šestra, si pazh en Satan. Je ena strafhna bešeda; ali glej, dušhe Bogi prozh vseti, ino nje v' pekel pošlati, je delo tega Luzifera ino njegovih flušebnikov, sagovarjanje ino sakrivanje tvojih bešéd ino djanjih je guzh tiste kazhe, kera je she v' Paradishi svoj mešhki sazhetek naredla, ja sapelavzi došti vezh šhkode med ludmi naredijo, kak ti hudi sovrashnik sam. On kerokrat more tak oditi, ka nizh ne opravi; pride pa en sapelavez v' ovzhinjem oblazhili, v' špodobi enega prijatela, odeshene bogabojezhnost, ofmehava keršhanško sadershanje te peršhone, ino tak njoj prozh vseme njeno oroshje, njeno brambo, njo premaga, ino njo temi hudemi sovrashniki v' roke spravi, kí se njemi je prejd dugo branila. Refnizhno, da bi ti hudi sovrashnik tak v' svoji špodobi k' vam prišhel, ino val na preklinjanje, na sovrashtvo, na tatbino, na krivizo, na nezhistoft, ino na druge pregrehe napelaval, nebi ga bogali, nebi ga namer

poslušali; ali on sapelavze k' vam poshle, ino toti val premagajo.

Ali gorjê njim! Da ta po nedushno prelita kerv Kristufova sa kashtigo krizhi, da ta sapelana dusha sa kashtigo krizhi, ino da je Bog tak mozhno rasferdjen: kaj njim naprejstoji, kaj drugo, kak vezhna kashtiga s' tim strafhnim peklenfskim ognjom? sakaj Kristuf sam pravi, da sa takfhega, fkus kerega pohujfhanje pride, bi bolfhe bilo, da bi njemi en mlinfski kamen na fhinjak obéfhen, ino on v' globozhini tega morja vtoplén bil. (*Math.* 18.)

Tak vidite, kaj je sapelanje sa ena velka hudoba, ino vidite, kaj sa ena kashtiga sapelavze zhaka. O varte se tedaj, da nebote nikoga ne s' besédoj, ne s' djanjom sapelali, ino zhe ste to storili, tak s' dobrimi navuki ino s' enim spokorjenim lepim shivlenjom papravte to, kaj ste sakrivli, vfo fkerb si vseste, da te dushize, kere ste od Gospoda prozh odvernili, njemi nasaj spravite, sakaj drugazh vam je ne mogozhe, vezhne kashtige se ogniti. Amen.

Na S. nedelo po Finkofhtih.

Siromafhtvo je né k' fhpoti, lenofst je k' framoti.

Kopati nemorem, vbogeime profiti me je fram.
Luk. 16.

Kaj bom sdaj sazhel? si guzhi ti krivizhen gospodar v' dnefhnem Evangelji. Ali toti razhun je she prepósni, penesi fo she prozh, njegovo nizhvredno gospodarstvo, ino njegove krivize fo na svetlem, njegovo poshtenje ino per gospodi valanje je saigrano. Prejd da bi bil se pital: Kaj bom sdaj? te najmre, kader fhe je gospodove penese vkup imel, te da bi bil k' sam sebi rekel: Kak bom s' totimi penesi kaj obernal, ka bi sa gospoda vekfhi hafek bil, ino jas do smerti pri njem moj kruh imel? Ne te, kader je she vse to prozh, te si she guzhi: *Kopati nemorem,*

kruha si profit iti me je fram. Ali ravno per tem te pitam: Sakaj te je fram? si né si sam kriv? To bi te moglo fram biti, ka si tak hudo gospodaril. Kaj si siromak kruha profit gre, je né nikaki shpot; to je framota, zhe rezhe, da nemore ali nezhe kopati ali delati. Ino glejte, ravno od tega dnef hozhem govoriti, hozhem najmre pokasati, da siromashtvo ne je k' shpoti, le lenost je k' framoti.

Med te mnoge nadloge nashega posemelfkega shivlenja flifhi tudi siromashtvo, ali tifti toshni stan, kader zhlovek nizm nema. Da je siromashtvo ne nikakfhi shpot, to je Jefuf sam pokasal, sakaj on se je v' siromashtvi narodil, je v' siromashtvi shivel, ino v' siromashtvi vmerl. Mi tudi vejmo, ino sv. Ambrosiuf poterdi, da se nibeden bogat na svét ne narodi, temuzh siromak, pres oblezha, hrane ino pitvine potreben. Mi vejmo, kak hitro nefrezha tudi bogatega v' siromashtvo postaviti sna. Belisariuf, en mozhen vajvod, fkus mnoge premaganja vojfke pride vu veliko zhast, ali na enkrat je tak siromak, ka si more kruha profit iti. Rustiziana, ena is najbogatefshih ino najpreftimanefshih Rimariz po smerti svojega mosha tak na nizm pride, ka namesto svojih slatih ino frebernih oblazhil s' boshnimi kmetizhkimi halami more sa dobro vseti. Elisabet kraliza po smerti svojega mosha ob vfo svojo premoshenje pride, je she sverh tega od svojega doma pregnana, ino nje namer ne smejo v' one shpitale gorvseti, kere je ona sama dala postaviti, ino nje sevfem ofkerbela, ja ona tak na siromashtvo pride, da more v' eni shtali prebivati, ino od sproshenega kruha shiveti.

Tak so toti v' siromashtvo prifhli, ino tak se taushent drugim sгоди. Ali tak kak so toti svojo siromashtvo poterplivo prenefli, ino njih sa siromashtva volo ne fram bilo, tak je siromashtvo tudi drugemi nikomi ne k' shpoti. Ja, ker svojo siromashtvo poterplivo prenese, naj potroshtan bo, sakaj njemi je Bog vezhno blago perpravil, ino bo enkrat, kak ti vbogi Lazaruf, v' kralestvo nebesko gorvset, ti terdni ino krivizhni bogazi pa, ker, kak ti Evangelfki bogatufh, tu na semli svoje nebesa imajo, bodo tam sred njim takfhi siromaki, da njim v' njihovem strafhnem terplenji namer nishe nebode ene kaple vode dal. To

je pa ne rezheno od takfhih firomazhkih, kerí kres firomafhtvo mermrajo, ali kerí fo firomazhki, da nezhejo delati, ino íshejo s' lashmí, s' golufanjom, s' ziganioj, s' kradnenjom sí pomagati. To je zhloveki k' zhafni ino vezhni framoti.

Sakaj kak je ptiza sa létanje, tak je zhlovek sa delo rojen, rezhe poterplivi Job. (*Job. 5.*) Ino Bog je ja she Adami gornaloshil delati, fhe prejd, kak je bil sagrefhil, zhe ravno ne tak teshko, kak je potli delati mogel. Bog je sa tega volo funze stvoril, da zhloveki she vjuro rano pravi: Stani, ino pojdi na delo; ono njemi per njegovem deli svéti, ino ono famo hitro idozho ga vuzhí, da per deli nebi smel muden ino lén biti; ono sahajozho njemi pravi, sdaj od dela gorhenjati. Ona shlahтна shena, od kere modri Salomon govori, je delala, zhe ravno je vifokega shlahтnega stana bila. (*Pravozhi. 31.*) Salomon je bil v' obilnosti bogastva, pa je tudi delal, ravno ne s' rokami, pa s' glavoj. (*Modr. 9.*) Ap. Pavel, ker je nozh ino den v' predganji Evangelja bil sapopadjen, rezhe: Mi delamo s' nashimi rokami. (*I. Korint. 4.*) Sa tega volo sv. písmo pravi: Ne savershi dela, tudi ne kmeštva, kero je Najvishish stvoril. (*Predg. 7.*)

Ako bi pa ker rekel: Sakaj bi se takfhni s' delom mantral, ker ima vséga sadosti? tak se njemi na to more odgovoriti: Bog je ravno ne sapovedal, ka bi vfakfhi mogel orati, kopati, mlatiti, je pa vender sapovedal, da vfakfhi ima to delo delati, kero v' svojem stani gornalosheno ima, da bi drugazh ravno kakhtè bogat bil. Zesar Teodosiuf je veliko fhazov dobil is morja, is semle slato ino frebro, od podloshnikov velike dazhe, je ali bil bogatéfhi, kak je naf ker; je pa vender sapovedal, da od vséga tega se nizh sa njegov stroshek ino shivesh ne sme vseti, on sí svoj stroshek hozhe s' svojimi rokami perpraviti. Da sem tudi jas is semle stvorjen, kak drugi, tak tudi jas morem delati, kak drugi.

Pa zhe le nasho pamet opitamo, tak nam povej, da nam je Bog né sato dal mozhi ino rók, ka bi famo jeli, pili, ter spali ino nizh delali. Takfhni vmanjuhi, takfhni pres dela potepuhi, rezhe sv. Tomash de Vilanova, namer nebli smeli na svét priti, sakaj kaj oni na svéti delajo? So pazh, kak en suhi

štor, ker je sa drugo né, kak dol ga posekati, ino v' ogen verzhi.

Namer Haidi so takšnih nemarnih ne mogli terpeti. Ker je sa Katove dni htel Rimski purgar biti, je prejd mogel svoje roke tá pokasati: zhe so bile od dela terde ino ostre, tak je bil sa purgara gorsvet; ker pa so lepe mehke roke imeli, tiste so hitro odpravili. Nibeden je né smel od hishe iti, ka nebi bil sekire, ali klaftra, ali klepazha, ali kako drugo snamenje svojega dela s' sobom nefel, drugazh so pajbi sa njim idozhi blato po njem metali. Ate-nianzi so takšhe vmanjuhe tak kashtigali, kak tate, sakaj oni so rekli, da se takšhi nemorejo hraniti, zhe nebi krali ali golufali. Shaloftno je, ka néki staršhi is svojih otrók sami takšhe vmanjuhe naredijo, da njih nizh ne navuzhijo, temuzh nje tak pres dela puftijo gorraſti, ka njih potli niſhe nezhe na delo, ne v' flushbo imeti. Kaj bo tedaj 's takšlih? Potepuhi, pa tatje. To je ſhpot ino framota, né ſiromafhtvo.

Ako ſte tedaj v' ſiromafhtvi ſhe gorsraſli, ali po nefrezhi v' ſiromafhtvo priſhli, tak ſi ne miſlite, ka bi vam to k' ſhpoti bilo; le lénoſt vam je k' zhaſni ino vezhni framoti. Lénoſt je svrelzhina vſega huđega, je odurna pred Bogom ino ludmi. Ker rad dela, tiſtega Bog nebo ſapuſtil, pa ne ludje; vmanjuha pa more vſe zhertiti, da je drugo ne, kak ena ſuperna napota na ſvétu. Sa tega volo naj mojo dneſhno predgo dokonzhajo beſede Ap. Pavla, ker rezhe: Ker nezhe delati, tudi neſme jeſti. (II. Teſal. 3.) Amen.

Na 9. nedelo po Finkoſhtih.

Od ſavershenja gnade boſhje.

O da bi ti ſposnal ſhe na toti tvoj den, kaj je tebi k' miri. Luk. 19.

Ah naſh prelubeni Jeſuf ſe dneſ zhres Jeruſalem raſjozhe! Jeſuf, od kerega beremo, kak je ſhe v'

svojem detinstvi v' luzko deshelo bil pregnan, ker je potli per predganji svojega sv. Evangelja telko sametavanja, telko shpota, telko preganjanja preстал, ker je sadnizh na smert oblojen sam svoj teshki krish na goro Kalvarie nesel, ino na njega perbit pod najstrahnešhim terplenjom svojo shivljenje gor-dal: — ali mi nigdi ne najdemo sapifano, ka bi se on gda bil rasjókal; samo dneš, kader Jerusalem sagledne, njemi to tak k' serzi gre, da se rasjózhe. Ah! kaj more to biti? O glej, on vidi, kaj sa ene strahne kahtige temi terdokornemi mesti naprejstojijo, sato, da ono nikak nezhe sposnati, ka bi sdaj she se snalo tega ogniti, ino da vidi, kak ono tak flépo v' ogen grê. Tak stori Jerusalem; jel ti, o Kristjan! drugazh storish? Bom te ravno dneš previshal, kak tudi ti s' gnadoj boshjoj delash. Od savershenja gnade boshje bom govoril.

O Kristjan! kelkokrat bi se Jesuf she bil mogel zhres te rasjokati, da je naprejvidil, kaj tebi naprejstoji sato, da ti njegove gnade vse savershefh, ino zhasa tvojega obiskanja nezhefh na tvoj hasak vseti. O kelkokrat je on she tebi morbiti rekel: O da bi ti sposnal, kaj je tebi k' svelizhanji, she konzhi sdaj v' totih dnevih, kerih she so ti dani na spokorjenje ino pobolshanje tvojo; ali ti nezhefh. Glej pa, zhe je to ta sadna gnada od Boga, po keroh nibedne vezh ne dobish, temuzh pridejo tvoji sovrashniki, ino te vkonzhajo, tak kak so s' Jerusalemom napravli. Hozhefh snati, kak se je Jerusalemi godilo?

Vêsh, kak je Bog Jerusalem tri zele léta obiskaval, poslajozhi njim Mesiasha, ker je nje s' svojimi nebeskemi navuki, s' svojim najlepshega sadershanja isgledom, s' mnogimi zhudeshi opominjal na poverenje, ali vse je bilo sabstojn. Kristuf vmerje na krishi, ino Bog pušti zhudovitne snamenja se goditi na nebi ino semli; on shtima, da bo otemnenje sunza nje odimelo, odpiranje grobov nje postrahlo, semle potrêf nje strosil, raspoknenje pezhin njih kamene serza rasklalo: ali da je vse sabstojn, tak se on prozh od njih oberne, pa she le pozhaka zelih petnotridešet lét po Kristufovi smerti, ino da tudi

toto pozhakanje nizh ne valá, tak pride kashtiga davno she nagroshena.

Jerusalemitanzi se sami med sobom grosovitno sazhejo bojuvati; Titul to mesto saleshe, ino ga naskorem she en velki tal pod svojo oblastjo imá. Potem nastane pomor, ino takfhi glad, da eden drugemi jestvino od vust prozh jemlejo; takfhi glad, da travo jéjo, ino se sa njo tergajo; takfhi glad, da ena shena svojo lastno dete si spezhe, ino ga pojé. V' desetih tjednih samo skus ene vrata petnajst tashent, ofem stó ino ofemdeset mertvih trupel vunsmezhejo. O strahota, o strafhna kashtiga! Sadnizh Rimari vushgejo she ti nesgruntano lepi tempel, ino spomoriyo vse, kaj njim v' roke pride, mesto poshgejo vso, samo tri turne zesar pusti stati k' snamenji, da bi se na vsigdar vidlo, kak velki je Jerusalem bil. Tak je Jerusalem vkonzhan. Ino kaj je skus pomor, glad, ogen ino mezh ne prejsfho, je po vsem svéti moglo rasoditi.

To je Kristul vse naprej vidil, sato pa so ga fose polile; ali jel je, o Kristijan! s' tobom drugazhi? Ti si slep ino gluh, nezhefh viditi, ne zhuti, kaj je tebi k' svelizhanji. Pride sato kashtiga, kader bo se spunilo, kaj sv. pismo pravi: Vi bote se na Boga sesavali, pa vas nebo posfluhnil; bote saran stanili, pa ga nebote najshli. (*Pravozhi. 1.*) Véfih od krala Antioha? kak je njega Bog vezhkrat opominjal, pa sabstojn, te je pa prishla serditost boshja zhres njega. (*II. Makab. 9.*) On óblubi, vse popravit, kaj je koli sakrivel, on hozhe po svéti iti, ino od vsegamogozhnega pravega Boga vuzhiti; ali kaj njemi Bog is neba odgovori? Da nebode nibene gnade, né milosti vezh sadobil, kajti je pravizhen sod boshji prishel zhres njega. Véfih od Judasfa? On je dneva te gnade ne sposnal, kader njemi je Kristul rekel: Moj prijatel! sakaj si prishel? jel ti Sina tega zhloveka s' enim kushzom prodash? Da bi on bil toto gnado sposnal, kak Peter, Matheufh, Zacheufh, Magdalena, ino vezh drugih, bi bil tudi milost sadobil; tak je pa samudil, ino sabstojn je bilo njegovo potlanjo sgrivanje.

Jel shtimash, da bo Bog s' tobom drugazhi storil? Ti imash gnado obezhano, ali ti jutranjega dneva nemash obezhanega. Kak tedaj morefh rezhti: Jas

fem she mladi, fem sdrav, bom she po sebi preshtimal; gda bo na to prishlo, ka bi se s' Bogom mogel spraviti? Kak moresh to rezhti? nebili snala tota gnada ta sadnja biti, po keru nibene vezh ne sadobish? ino gorjê tebi, zhe v' smertnem grehi vmerjesh! Neli je tudi v' Jerusalemi bilo taushent ino taushent mladih, sdravih? Jel je pa gdo na to gledal? Ah gorjê tedaj onim gresnikom, keru tak pres skerbi v' svojih grehah shivijo, ino se Boga nizh ne bojijo! Boga, ker, kak Prerok rezhe, zhloveka s' duskhoy svojih vust skonzha; ker, kak David pravi, samo s' ednim ózhnim mignenjom vso semlo strofi, (*Psalms*. 103.) ino v' kerega rokah je germlaviza ino treskaviza, vsi valovje tega morja, vse nevihte, vsa semla s' svojimi strasnhimi votlinami — totega Boga, ker, kader telo vmori, tudi oblast ima, dusho v' peklenfki ogen verzhi — totega Boga, ker bode prishel sodit shivih ino mertvih — totega Boga se nizh ne bojijo? Ah gorjê njim! (*Luk.* 12.) Ap. Pavel od njih rezhe: Da mislijo, ka so v' najboljhem miri, ino slobodni, tak bo pogublenje naglo zhresnje prishlo. (*I. Tes.* 5.)

Tak tedaj vidite, kaj nam naprejstoji, zhe gnado boshjo savershemo. Ah tak ne stormo tega, sakaj Jesus nam sploh pravi: Glej, o gresnik! mene v' mojih mantrah, glej me v' mojem gorstajanji! sa te je mene kervavi put polil, ah naj tudi tebe polijejo vrozhe serzhnega sgrivanja fose; sa te sem jas tak nesmilno gaishlan bil, ah ne gaishlaj mene supet s' tvojimi grehi; sa te sem jas s' tim teshkim kreshom obloshen se Jerusalemfkim shenam v' serze smilil, jel se tebi nizh ne milim? sa te sem jas na kreshi vmerl, ah vmeri tudi ti tvojim grêhom; jas sem od mertvih gorstanil, stani tudi gor is groba tvojih grêhov, ino pojdi v' mojo vezhno zhasht. Amen.

Na 10. nedelo po Finkofhtih.

Od fodenja zhres druge ludi.

Jas sem ne tak kak drugi ludje, Luk. 18.

Zhe ravno so Fariseari bili zhafnega blaga poshelni, (*Luk. 16.*) zhe ravno so pravizo vnemar pufhali, (*Math. 23.*) ino per njih né bilo pres sakona prelomnikov: (*Joh. 8.*) vender is totih eden dnef pride v' tempel, ino naprejstopezhi sazhe tak govoriti: O Bog, jas se tebi sahvalim, kaj sem ne tak kak so drugi ludje, ne blagaposhelen, ne krivizhen, ne sakona prelomnik, al' pa tak, kak toti zolnar. O kaj so to sa ene besede? jel tak more govoriti, kader molit pride? Néli so to besede enega takfhega, ker je le prifhel sebe hvalit, svojega blishnjega pa sanizhavat? Pa je vender ne famo toti Farisear tak govoril, takfhih she je sdaj sadofti, ki le na fami sebe dofti dershijo, na druge pa nizh, keri svojega blishnjega grajajo, sodijo ino obfojujejo, ka te fami sebe bol povikfhajo. To je ena velka pregréha, sakaj: 1. Nifhe nema pravize, drugih soditi ino obfojuvati; 2. nifhe nema sroka, se kres druge povikfhavati.

1. Nifhe nema pravize, drugih soditi ino obfojuvati. Sv. Ap. Pavel pravi: Sato nemah nibenega sgovora, o zhlovek, gdokoli si, ker sodish; sakaj v' kom ti enega drugega sodish, v' tem se sam obsodish, kajti ti ravno to delafh, kaj sodish. (*Rim. 2.*) Sakaj mi vejmo, da boshja sodba po refnizi zhres tiste gre, ker takfhne rezhi delajo. Ino sv. Ap. Jakob pravi: Bratje! ne opravljajte eden drugega. (*Jak. 4.*) Ker brata opravla, ali svojega brata sodi, tisti opravla postavo, ino sodi postavo. Zhe pa postavo sodish, tak ne si dopunjavez, temuzh sodnik te postave. Eden je sapovednik ino sodnik, ker samore pogubiti ino odteti. Gdo si pa ti, ker blishnjega sodish? — Gdo po totih besedah tih Apofhtolov ima pravizo soditi? gdo drugi, kak Bog sam?

Kaj pa Jēsus pravi? Ne sodite, tak nebote sojeni, ne pogublujte, tak tudi vi nebote pogubljeni. (*Luk. 6.*) Zhe ali hozhete, da nebote sami sojeni ino pogubljeni, tak nesmete vafhega blishnjega soditi ino obsojuvati. Zhe pa le to storite, tak vam Kristuf nadale rezhe: S' kakoj meroj ste vi vunmerli, s' takoj se vam bo nasajmerlo, t. j. kak vi s' drugimi ljudmi storite, tak bo Bog s' vami storil. Zhe bo tedaj ti nebeski sodnik vřako vafho djanje ino popufhenje, vřako vafho besēdo ino stopinjo vzhista vse preiskal, tak bode vam le tak nasajmeril, kak ste vi vunmerili, sakaj tudi vi ste vu vafhem sodenji ne nibenega djanja ino popufhenja, ne ene besēdo ino stopinje s' ōzhi puřtili. Ako bo vaf pres smilenja sodil, tak bo vam le nasajmeril, kak ste vi vunmerili, kajti tudi vi ste s' vafhim blishnjim ne nikakega smilenja imeli, vi ste ga sodli ino obsodli, ki ste sami ne prav vedli, kaj ste sodli. Sabstojn bote se te sgovarjali, rekozh: Jas sem tak od drugih zhul praviti, pa sem tudi sam nekaj se previshal. To bo vse sabstojn, kajti nishe nema pravize, svojega blishnjega soditi ali obsojuvati. Ino da ker to stori, se le kres druge povikřhati hzhē, tak se moremo she previshati, da

2. Nishe nema sroka, se kres druge povikřhavati. Dořti je takřhiv, kak je ti dneřhni Farisear bil, ki řhtimajo, da so kam řakřhi ino bolřhi, kak drugi, pa so nē. Oni na sebi ne vidijo nikakřhiv blodnjih ino pregreřhkih, pa njih imajo sadořti. Sa kelko řakřhega ino bolřhega zhlovek sam sebe dershi, telko menje druge řhtima. Glejmo samo na dneřhnega Fariseara, kak on tega zolnara sanizhuje! Ali nibeden zhlovek je ne telko vrēden od drugih, ka bi on pravizo imel, koga sanizhavati, sakaj vřakřhi ima svojih pomenkanjih ino pregreřhkih sadořti. Naj le vřakřhi svojo vēřt dobro opita, ino svojo shivljenje prav preiřhe, bode she najřhel, jel je vezh vrēden, kak drugi, ali nē. Ako bi ravno s' dneřhnim Farisearom snal rezhti: Jas sem ne krivizhen, ne sakona prelomnik, tak naj le pogleda, zhe nema drugih pregreřhkih na sebi, kerē so od totih ne velko menřhe. Zhe rezhe, da je ne tak kak so drugi veliki greřhniki, tak ga pitam, sakaj ravno na takřhe gleda; sakaj ne gleda na druge ponishne ino poboshne perřhone, ter poleg na sam

sebe gledezh sakaj ne pita: Sakaj pa sem jas ne tak ponishen, tak poboshen? Sakaj pa sem tak shtimani, tak sovrashen v' mojem sodenji, tak bodezhi v' mojih besedah, tak léni v' dobrih délah, tak odluden ino neprijatelni? — Ja pun hudobnosti ino pregréfhkih je svekshinom tisti, ker druge tak rad sodi; nevozh-livost, zhertenje, shtimanje ga pela na to, ka posde-ro v' luzkem oki vidi, bervna pa v' svojem ne. Ni-she ali nema sroka, zhres druge se povikshavati.

Ne bod'te ali sodniki vashega blishnjega, da, kak smo sdaj previshani, nishe nima pravize, dru-gih soditi ino obsojovati, nishe nema sroka, zhres druge se povikshavati. Zhe pa le hozhete soditi, tak sami sebe sodite, ino tota sodba naj bo prav ostrá. O prelubleni Jesuf! ker si ti, zhe ravno naf enkrat vse sodil bosh, tako smilenje imel do greshnikov, ino njih ne si obsojuval: vishaj, mi profimo tebe, tudi nafhe misli ino besede, da nebomo nafhega blish-njega, temuzh sami sebe sodli, ino tam na tvoji sod-bi dobro obstali. Amen.

Na 11. nedelo po Finkolhtih.

Od gréhov tega jesika.

Ino on je prav govoril. Mark. 7.

⊙ kaj sa ena zhudovitna mozh je v' tem, ker dnef enemi gluhemi ino mutaftemi dá supet zhuti ino prav govoriti! ena mozh, kera je ednaka s' mozhjo tiste-ga, ker je naf tak stvoril, da rasvun tega, kaj ima-mo obzhutenje ino pogled, tudi zhujemo ino govo-rimo. Ali ah kak malo se ljudje smiflijo na to ne-sgovorno velko dobroto, kero nam je Bog v' tem fksal, ka zhujemo ino govorimo. Malo to ljudje sposnajo, sakaj, kader bi besedo boshjo, kader bi refnize te vere poslushati mogli, so gluhi, ino kader bi Boga zhaftiti, Boga moliti mogli, so mutafti; od druge strani pa, kader njih le gdo kaj rasjesi, ali kader se od blishnjega shpotljivo ino ogovorno guzhi,

kader gdo kaj klafarškega rezhe: o te so odperte njihove vuha, ino prav sgovoren njihov jesik. O kelko greha se s' jesikom vzhini! kelko duh bo sa famo totih gréhov volo v' pekli! Proti toti hudobni navadi hozhem dnef govoriti, najmre: Od gréhov tega jesika.

Kader je Jesuf temi mutaftemi htel jesik odvesti, je k' njemi rekel: Efata, odpri se; ino glej, ti mutafti je prezi dobil sgovor, ino je prav govoril. Tudi vam se je pri sv. kersti reklo: Efata, odpri se; ali jel tudi vi prav govorite? O shaloftno, ka se ravno s' jesikom, ker je she na sv. kersti k' hvali boshji odlozhen, najvezh greha vzhini! Sakaj kaj se vse pregresfnega guzhi? ali kerí so gréhi tega jesika? Gréhi tega jesika so: 1. Neframnost ali klafarfki guzhi; 2. ogovarjanje ino rasnafhanje; 3. shpótanje ino kletvize; 4. krivizhni guzhi.

1. Gréhi tega jesika so ali neframni ino klafarfki guzhi. Sv. Ap. Pavel pravi: Kurvaria pa, ino vfa gnušnost se med vami namer naj ne imenuje. (*Efes.* 5.) Ali kelko se tega sguzhi, kelko tak gerdega ino neframnega, kaj se zhloveki nigdar ne spodobí! Kaj pa takfhi guzhi pokashejo? Kristuf rezhe: Od zhefa je serze puno, od tega vušta govoriyo. (*Luk.* 6.) Da je ali vafho serze puno neframnih shel, tak so tudi vafhi guzhi tak neframni ino gerdi; pa se ne smiflite, kakfho pohujfhanje s' tim drugim, posebno mladim ludem date. Sv. Ap. Jakob pravi: Kak en mladi ogen velko hošto vushge, tak je jesik en ogen. (*Jak.* 3.) Kak ogen se vafhe neframne klafarfke besede primejo mladih serz, ino vidli bote na sodbi boshji, kaj so vafhi guzhi naredli.

2. Grehi tega jesika so ogovarjanja ino rasnafhanja. O kelko se tega vzhini! Kelko endrugemi v ózhi sponofite, ino dostikrat takfhne rezhi, kere namer ne so refen; kelko endrugega per drugih rasnafhate, kelko takfhlega od drugih sguzhite, kaj je vse smifhleno, ino ali pravo ogovarjanje! Ali tu vam sv. Pavel rezhe: Ogovarjavez je Bogi superni, (*Rim.* 1.) pále v' drugem tali sv. písmo rezhe: Ogovarjavez je ena odurnost med ludmi. (*Pravozhi.* 24.) Pa tudi nemre drugazhi biti, sakaj da, kak pále sv. písmo pravi, je dobro ime ali poshtenje bolfho, (*Pravozhi.* 22.) kak

velko bogastvo, ogovarjavez pa zhloveki poshtenje, ino tak vse v seme, kaj najdragšhega imá; kak nebi en takšhi Bogi ino ludem superni ino oduren bil?

3. Grehi tega jesika so shpotanje ino kletvize. Ah kelko pa she le se tega vzhini! Kak tu preklinja mosh sheno, shena moshá, brat brata, sestra sestro, sofed sofeda, staršhi otroke; kak tam kune orazh, fórar, pastir shivino, kak soldat na maršhi, kak podloshnik gospodsko, kak gospodinja ogen, gospodar drushino, o strahota! kaj se samo kletvize vzhini. Ali strashne so ravno sato tudi besede sv. pisma zhresto. Kristuf pravi, da ker svojemi blishnjemi to besedo norz 's jese povej, je peklenškega ognja vréden; (*Math. 5.*) ino Ap. Pavel rezhe, da preklinjavzi nebodo v' kralestvi boshjem. (*I. Korint. 6.*)

4. Grehi tega jesika so krivizhni guzhi. O kelko se pále totih naredi! Tu se krivo prizhuje na velko shkodo blishnjega, tam se krivo toshi, tu krivo podushi. Ah grehi, grehi tega jesika, kelko je vaf! Ne sahman, ka Ap. Jakob telko od jesika povej. On rezhe: Jesik je en sapopadek vse krivize. Jesik se med nashimi glidi snajde, ker zelo telo ognufi, ino zeli ték nafhega shivlenja sashge, zhe se enkrat od peklenškega ognja nashge. Sakaj vfaka shega tih sverin, ino ptiz, ino kazh, ino druge shivadi se vkrotí, ino je bila vkrotena od zhlovezhke nature; (*Jak. 3.*) jesika pa nemore nibeden zhlovek vkrotiti: on je ena nemirna hudoba, pun smertnega gista. Skus njega mi Boga ino Ozheta hvalimo, ino skus njega mi ludi kunemo, kí so po boshji spodobi stvorjeni. Is enih vust pride hvala, ino kletviza.

So ostre beséde, ali one so resnizhne, sakaj nega tak hudobne navade na svéti, kak je navada enega hudobnega jesika. Kak pa bode se tedaj temu pomagati moglo? O teshko, ali da je per Bogi nibena rézh ne nemogozhna, tak se tudi toti navadi, kerinjo imate, pozhasih snate odvaditi. (*Luk. 1.*) Najprejd morete Boga profiti, da vam, kak je kral David profil, strasho postavi pred vafhe vusta, ino dveri okoli vafhiv vustniz (*Pfalm. 140.*) — ter, da, kader po vafshhi navadi kere takšhe beséde sguzhíte, se prezi 's njih sgrivate, ino vafho naprejsvetje, ne vezh tak guzhati, terdno ponovite. Rasvun tega morete takšhivh perloshnostih, kelko morete, se ogibati, sosebnó pa

nesmete nigdar posabiti, da je Bog povfod nasozhi, ino ali vse zhuje, kaj govorite, ino da bo zhlovek zelo od vřakřhe nepotrebne beféde enkrat mogel razhun dati.

O da bi tedaj vři sponali, kelko greha se famo s' jesikom vzhini, ino kak teshko bo takřhim v' nebefa priti, bi refnizhno si vse persadeli, da bi, kak ti dneřni mutařti, prav govorili. Ja, o prelubeni Jesuř! ne dopuřti, ka bi nařh jesik gda pregreřhno govoril, ino mi s' nařhimi guzhi pohujřhanje davali, ali nařhemi blishnjemi na njegovem pořhtenji ali drugazh nařhkodili; daj nam to gnado, da bomo tvojo lubesen, dobroto, ino zhařt sponajozhi vřigdar tak govorili, kak si ti govoril, ino tak vřédni pořtali, enkrat tebe tam s' Ozhetom ino řv. Duhom na véke hvalti ino zhařtiti. Amen.

Na 12. nedelo po Finkořhtih.

Kak je tam, gdé je lubesen blishnjega, ino kak tam, gdé nje nega.

Stori tak, ino ti bořh na véke shivel. Luk. 10.

Kak imam storiti, da vezhno shivlenje sadobim? Tak je en Vuzhenik te Pořtave Jesufa pital, ino tak imamo mi fami sebe pitati: Kaj imam storiti, da bom vezhno shivlenje sadobil? Ino tak kak je ti Piřmavuzheni si na svojo pitanje mogel sam odgovor dati, tak mi fami sebi lahko odgovorimo. Lubiti moremo najmre Gosřpoda Boga is zelega ferza, is zele nařhe mozhí, nařhega blishnjega pa kak samega sebe. Sakaj tota sapoved je she v' starem Testamenti Judokem ludřtvi dana, v' novem Testamenti pa sa najpervo ino najpreřhtimaneřho sapoved pořtavlena, ino je rezheno, da, ker toto sdershi, bode na véke shivel, pa tudi rezheno, da, ker tote ne sdershi, né je is Boga. (I. Joh. 3.) Od tega vař dneř previshati hozhem, kader pokashem: Kak je tam, gdé je lubesen blishnjega, ino kak tam, gdé nje nega?

O frezhen tifti kraj, gdé je lubesen blishnjega! sakaj tam je en pravi Paradish. Tam deshelfki poglavar ne strafhi famo s' svojo oblastjo, temuzh se fkashe kak en lubleni ozha, ker sa svoje podloshnike kakti sa svoje otroke fkerbi, njim pravizo sposna, ino nje ino to njihovo v' svojo obrambo vseme; tam gospodfka s' podloshniki storijo, kak je po pravizi, njim pomagajo, kader se njim kakfha kriviza vzhini; oni nje ino njihove pravize branijo, so njim dobri ino vsigdar odpertoferzhni proti njim, ino le te oftri, zhe se deshelfkega poglavara postav ne dershijo. Tam so ljudje med sobom li dobri, v' miri ino sloshnosti, tam je eden tega drugega prijatel, dobrotnik ino pomozhnik, tam je vfakemi to njegovo per mirem, ino sna vfakfhi svoj pripravek vshivati, tam se eden drugemi lahko sastopijo, ino je vfaka hisha eno prebivalifhe te sadovolnosti ino ferzhne radofti. O lubesen blishnjega, kaj sa ena dobrota fi ti!

Ali kak je tam, gdé lubesni blishnjega nega? Ah toshno! tam je deshelfki poglavar le en nefmilni grosovitnik, ker svoje podloshnike pres smilenja mant-ra ino shmizhe, ker ne poslufhe na njih profhnje, ne na njihov jozh, temuzh njim le svoj mezh kashe. Tam gospodfka nemajo s' podloshniki nikakega smilenja, oni le gledajo, da to svoje 's njih stergajo, naj njim te kaj prék oftane ali ne; tam gospodfka, zhe ne vidijo svojega dobizhka, ne branijo pravize, ne premoshenja, ne perfhone, sabstojn se njim vbogi podloshnik jozhez h pertoshi, grobianstvo, poprétenje s' kajhoj sna imeti: naj se njemi kakhte hudo godí, to njihovega terdega ferza nizh ne gene. Gdé nega lubesni blishnjega, tam so ljudje eden zhres drugega: per sakonfkih je drugo né, kak svája, kletviza, bitje; med starfhimi ino otrokmi fama vjediza ino nemirovnoft; med sofedi drugo ne, kak vezhno sovrashtvo, sdaj savolo kakega obrezhenja, sdaj savolo kakega ofhkodenja, sdaj savolo kake krivize, pále savolo dershine, savolo otrok, savolo kakih toshbih ino veliko takfhih rézhi. Gde nega lubesni blishnjega, tam le vfakfhi na svoj hafek ino dobizhek gleda; ti firomazhki, ti nefrezhen nigdi ne najde pomozhi, ne dobrotnika. Gdé nega lubesni blishnjega, tam je nevofhlivoft, kraja, golufanje, bitje ino raneje, tam fi je nishe s' tim svojim ne floboden. S'

ednoj besedo, gde lubesni blishnjega nega, tam je sam nemir, sama nesloshnost, samo shalenje, samo neprijateljstvo, sama nesadovolnost. Ah kaj je to sa eno shivljenje! Ena predspodoba od tega, kak je v' pekli.

O moji lubi Kristjani! jas vem, da je tudi med vami v' nekkih talih en takshni pekel. Dajte si ali dopovedati, kaj je en zhlovek pres lubesni blishnjega. En takshi je namer ne en Kristjan, sakaj on ne vse me gor, kaj Kristuf ino njegovi Apofhtoli vuzhijo. Kristuf pravi: Na tem bode vsakshi sposnal, da ste moji Jogri, zhe endruega lubite. (*Joh. 13.*) On pravi, da skus lubesen blishnjega postanemo otrozi Ozhe-ta nebeskoga; (*Math. 5.*) — da, kaj mi enemi nefrezhnemi dobrega storimo, to njemi storimo. (*Math. 25.*) On pravi, da, zhe lubesen blishnjega imamo, pridemo k' vezhnem shivljenji. Kaj govorijo Kristusovi Apofhtoli? Sv. Ap. Pavel rezhe: Sdaj pa ostanejo vera, vupanje, lubesen, tote tri: ta veksha pa med njimi je lubesen. (*I. Korint. 13.*) Sv. Johanes pravi: Ker lubi, tisti posna Boga; ker ne lubi, tisti Boga ne posna. (*I. Joh. 3.*) Pa tudi refen, sakaj tudi Neverniki, ki od pravega Boga nizh ne vejo, skashejo endrugemi dela te lubesni; tudi ti divji ludje, kak dalni popotniki od njih povejo, so proti nadloshnim smilezhni; ja zelo neme stvaru ena drugo branijo. Kaj je tedaj en zhlovek pres lubesni blishnjega? Jel je Kristjan? She skoro bi se od Nevernikov ino tih Divjih lesih reklo, ka od Boga kaj vejo, kak od enega takega Kristjana.

Ne saprimo ali nasho serze pred lubesno blishnjega, kajti smo sdaj vidli, kak je tam, gde je lubesen blishnjega, ino kak tam, gde nje nega. Zhasno ino vezhno frezhni smo, zhe imamo lubesen blishnjega; zhasno ino vezhno nefrezhni pa, zhe nje nemamo. O dragi nash Jesuf! ker si ti vse, kaj si koli storil, le is lubesni proti temi greshnemi zhlovezhanstvu storil, ino ah kelko si ti storil! daj nam eno taksho serze, kak je tvojo, da bomo po tvojem isgledi nashoga blishnjega nefrezho ino nadlogo tak obzhutli, kak nasho lastno, ino tak njemi to storili, kaj sami shelimo, da bi se nam storilo, ino tak vredni postali, enkrat v' nebesah plazhilo sa nasho dela te lubesni sadobiti. Amen.

Na 13. nedelo po Finkofhtih.

Od dobrot boshjih.

Eden pa is njih, da je vidil, ka je vusdravlen, se je nasajpovernil, ino je na ves glas Boga zhastil; on je k' njegovim nogam dolpadnil, ino je njega sahvalil. Luk. 17.

Zhe ravno naf she obzhutnost serza k' sahvalnosti perganja, je vender veliko ino veliko nesahvalnih ljudi na sveti. Med defetimi, kak dnefni Evangelium pokashe, je famo eden se snajshel, ker je sahvalen bil. Toti moshje so imeli ti bolezhni ino grésni beteg, kerega mi imenujemo gobavega; ti lubesnivi Jesuf se je kres nje smilil, ino je nje tote nadloge réshil. Kaj blo leshi bilo, kak nasaj se poverniti, ino svojemí dobrotniki se sahvalti sa to velko dobroto tega osdravlenja? pa so namer tega ne storili, rasvun enega; ker je en Samaritan bil. Takfhe nesahvalnosti je dosti. Kaj morejo starfhi sa svoje otroke storiti? kaj shkolniki, kaj vuzheniki tega Evangelja, kaj naprejpostavljeni? Kaj vekshital imajo sa to? Drugo ne, kak nehsavalo.

Tudi proti Bogi so ludje nesahvalni. Bog je en sapopadek vsiega dobrega, per vfaki stopinji naf frézhá njegova dobrotlivost. Kaj pa ludje storijo sa njegove dobrote? Oni posabijo na njega, ino njegove sapovedi vnémar puftijo. O Kristjani! zhe fino tudi mi takfhi, tak vsemímo si dnef tega Evangelfkega Samaritana sa en isgled, tega Samaritana rezhem, ker se je tak lepo sahvalil sa to prijeto dobroto. Premislimo ali dnef: 1. kaj sa ene dobrote nam je Bog storil; 2. kaj mi njemi sa to storiti imamo?

1. Kaj sa ene dobrote nam je Bog storil? Gdo nam je shivlenje dal? Bog je vam shivlenje, dufhko, ino bitje dal, je ta Makabearfka mati svojim finom rekla. (II. Makab. 7.) Gdo je nafho telo tak fspodobil? O Bog! jas tebe sahvalim, je David rekel, kaj sem tak zhudeshno stvorjen. Gdo je naf vse nafhe

shive dni obvarval? Bog je svojim Angelòm sapovedal, da tebe na svojih rokah nosijo, da ti gdé nebi s' tvojoj nogoj v' en kamen vdaril, rezhe pále David. (*Psalms*. 90.) Gdo naf s' hranoj ino s' oblézhom ofkerbi? Ti puftish travo rafti sa shivino, ino sétvo na hafek tih ludi, so pále Davidove beséde. (*Psalms*. 64.)

O kaj sa ene dobrote nam je ali Bog she na nafhem téli storil, kaj sa ene pa she le na nafhi dufhi! Gdo je nafhi dufhi dal pamet ino volo? Gdo je naredil, ka se mi telko snamo navuzhiti? Gdo je naredil, ka tudi nebeske refnize sposnamo, ino se s' njimi potroshtamo v' nefrezhi ino nadlogi? Gdo je naredil, ka mi to dobro od tega hudega vémo raslozhti, ino ka posnamo, da le to dobro bi mogli storiti, ne pa to hudo? Gdo nam je dal eno vést, kera nam grisezho sponafha, kader smo pregrefhli, ino naf rasveselí, kader smo dobro storili? Gdo je naredil, da se v' kerfhanfki veri snajdemo? O to je vse od Boga, to so vse njegove dobrote.

Ker totih dobrot ne sposna, tifti naj le premifli, kak bi njemi te bilo, zhe tega vsega nebi imel. — Zhe ne preshtimafh, kaj je tvojo shivljenje vrédno, tak le gledí, kak se en nevarno beteshen sa svojo shivljenje bojí. Zhe ne preshtimafh, kaj je tvojo sdravje vrédno, pojdi k' beteshnim, ino poslushaj njihovo sdihavanje, javkanje, jokanje. Zhe ne preshtimafh premoshnofti tvoje, poglej na te firomazhke, ino premifli, kak bi ti bilo, zhe bi tudi en takfhni firomak bil. Zhe ne preshtimafh, kaj sa ene podvuzhenja ti sadobísh, le gledí na takfhne, kerí pres vsega podvuzhenja tak divji gorrasejo. Zhe ne preshtimafh, kaj so tebi tvoji svésti prijateli k' hafki, le se smifli, kak bi ti bilo, zhe bi ti toti vfi hitro spomerli.

Ker pa she tudi is tega nebi sposnal velikofsti dobrot boshjih, tifti naj premifli, gda je tote dobrote od Boga sadobil. Dostokrat ravno te, kader njih je najmenje vréden bil. Bog naf je per shivljenji ino sdrave obdershal, kader smo dosti takega storili, kaj je shivljenji ino sdravji fhkodljivo. Bog nam je dal hrano ino pitje, kader smo s' totimi darmi ne po redi djali. Bog nam je dal perloshnoft, se kaj navuzhiti te, kader smo s' nafhim malim snanjom she prevsetno se fhthalmi. Bog nam je puftil te svelizhe-

zhe Evangelfke navuke osnanjuvati, kader so predgari od nékih is naf bili ofmehavani, ja zelo sanizhuvani. Bog nam je dal zhaf, pokoro delati, kader smo k' tim starim gréhom fhe nove perloshli. Ah kelkokrat nam je Bog dobrete storil, kader smo njih najmenje vrédni bili!

Da pa nam je Bog telko dobrega storil, ino fhe dostikrat ravno te, kader smo si nizh ne saflushli:

2. Kaj imamo njemi sa to storiti? Sa tote velike dobrete mi Bogi imamo najprejd sahvalti. Da smo she enemy zhloveki, ker nam kaj dobrega stori, dushni sa to sahvalti, kam bol fhe smo dushni Bogi sahvalti, ker nam je telko dobrot storil. Sahvalno se tedaj dostikrat smiflimo na vse dobrete boshje, ino vshivajmo njegove dare tak, kak je prav.

To drugo, kaj mi Bogi sa njegove dobrete imamo storiti, je, da njegove sapovedi sdershimo. Sakaj poverniti mi njemi njegovih dobrot nigdar nemoremo; on tudi tega ne potrebuje; on le hozhe, da mi njegovo volo spunimo, toto pa spunimo, zhe njegove sapovedi sdershimo. Nesahvalni tedaj smo, zhe se jesi, nevoslhivosti, pianosti, nezhistofti ino drugim takfhim hudobnostim prék puftimo. Sahvalni se le skashemo, zhe smo svefti v' nafhah dushnostih, zhe nafhemi blishnjemi dobro storimo, ino nafhe gréfhne shele v' strahi dershimo.

To tretjo, kaj mi Bogi sa njegove dobrete imamo storiti, je, da imamo savupanje na njegovo sa naf fkerblenje. Sakaj zhe se na nafho vfo shivljenje smiflimo, ino vidimo, kak je Bog nam dal hrano ino pitje, oblazhilo ino stan, podvuzhenje v' ti pravi veri; zhe premiflimo, kak je on naf v' nevarnostih branil, kak je on tudi kratke terplenja k' nafhem hafki obernil — zhe to premiflimo, tak vejmo, da bode tudi dale naprej sa naf ozhinfko fkerbel. Ne sdvojmo, ne toshmo se tedaj, zhe nam vzháfi kaj smenka, zhe eno hudo leto pride: Bog je nafh ozha, on je nafh ofkerbnik, on bo nam pále dal, kak nam je prejd dal. Bog nibenega ne sapufti, ker njega zhafti. (*Pfalm. 9.*)

To sem vam ali od dobrot boshjih dnef htel rezhí. Ah sposnajmo tedaj ino presftimajmo, kelko dobrega nam Bog stori, ino sahvalmo se njemi sa njegove

dobrote; bodmo pokorni njegovim sapovedim, ino imejmo to savupanje, da naf tudi naprej nebode sapustil. O Bog! o lubesnivi Ozha nebeski! mi sposnamo tvojo lubesen, tvojo dobroto: ah taushentkrat nam je shal, kaj smo dosdaj tak nesahvalni proti tebi bili, ino tebe, nafhega najvekshega dobrotnika, sverh tega she telkokrat rasshalili; mi te jozhezh profimo sa odpufhenje, ino na kolna dolpadnozh sahvalimo se tebi sa vse dobrote, s' tim terdnim naprejvsetjom, da bo nafha najperva fkerb, odsdaj tvojo volo vu vsem spuniti, ah daj nam k' temu tvojo gnado, keremi zhaft ino hvala bodi na véke. Amen.

Na 14. nedelo po Finkofhtih.

Od velke fufhe.

One ne shnjejo. Math. 6.

Od ptiz nebeskih dnefhni Evangelium pravi, da one ne sejajo, pa ne shnjejo; mi pa moremo sejati, zhe hozhemo sheti, pa she se dostikrat pergodi, da nafhe njiva obsejamo, pa nemamo kaj sheti: nerodovitost semle, mras, tozha, fufha nam vseme vse, ino mi moremo s' toshnim serzom ino glafom pitati: Kaj bomo jeli, ali kaj bomo pili, ali s' zhim se bomo oblazhli? Tak nam letof gre *). Stari ludje rezhejo, da ne pomnijo tak velke fufhe, kak je letof, ino gdo vej, kak dugo she bo terpela. Sa kaj njo imamo sposnati? Sa kaj drugo, kak sa kafhtigo boshjo? Stormo tedaj dnef eno poboshno premifhlenje zhresto. Kaj je ti Zesarejski Vifhifshkof sv. Basiliuf enkrat ob zhafi ene velke fufhe predgal, tisto hozhem jas dnef od letofhne velke fufhe k' vam govoriti.

Glejte, moji brati! je sv. Basiliuf k' svojim Zesareanzom rekel, glejte, moji brati! nebo je saper-to, golo je, ino pres megel, shaloft nam dela njegova jafnost, toshnost njegova zhiftozha, po ker

*) T. j. v' leti 1834.

fmo prejđ takfho shelenje imeli, te, kader je ono od oblakov prevlezheno temno naf obfenzhalo, ino nam vselo luzh tega funza. Semla pa, vun ino vun fpreſufhena, je neprijatelna viditi, je puſtna ino nerodovita sa obſejanje, na raspoknje ſe razſefala je, ino funzhni traki globoko ſegnejo v' njo. Obilne, ſploh tekozhe svrelzhine naf ſapuſtle ſo, velki potoki perſufhli ſe, najmenſhi otrozi lahko grejo kres nje. Doſtim is naf menka ſhe voda, ino ſtradanje nam je ſhe blisu. Kak novi Israelitanzi ifhemo mi enega novega Moiseſa s' njegovej zhudeshnoj ſhiboj, da bi pale s' enim vdarzom po pėzhini temi ſhejnemi ludſtvi v' potrebi pomagali, ter naredil, da bi is zhudeshnih oblakov isbrana Mana ſemdol kapala sa hrano tih ludi. Jas ſem vidil pola, ino veliko ſos ſem mogel pretozhiti kres njih nerodovitost. Jas ſem ſe milo raſtoſhil, da je ne ſe deſh kres naf raſlil. Eno ſemen ſe poſufhlo je, prejđ kak ſe je ſklilo, v' brasdi je oſtalo, kam je plug ga pokopal; drugo je vunpriſhlo, ali kumaj ſe je viditi puſtlo, je od vrozhine ſhe toſhno potroſheno, tak da prav pridejo Evangelja beſede: „Doſti delavzov, pa malo ſhetve.“ (*Luki. 10.*) Proſti ludje per ſvojih njivah ſtojiſjo, gorsdigajo, kak v' ſhaloſt pogroſhene, ſvoje roke, ino ſe jozhejo kres ſvojo ſabſtojn delo, toſhno gledeſhi na ſvoje male otroke ino njih matere priſimlejo oni te ſuhe betva, ino ſi sdihavajo kak ozheti, ker ſe ſvojih ſinov v' zvetoſhi mladoſti ſnebiſjo. Tudi nam bodo rezhene beſede tega Preroka: „Jas ſem vam deſh tri meſze pred ſhetvoj ſadershal, jas ſem puſtil deſh iti kres eno meſto, kres drugo pa ne ſem puſtil deſha iti. Kres en kraj ſem puſtil deſh iti, ino ti drugi, gdė je ne deſha bilo, ſe je poſufhil. Priſhle ſo dve ali tri meſta vkup, ka bi vodo pili, ſo nje pa ne ſadoſti mogli najti, ino to ſato, da ſte ne ſe k' meni povernili, rezhe Goſpod.“ (*Amos. 4.*)

Is tega, moji lubi! ſe vuzhmo, da nam Bog ſavolo nafhega odſtoplenja ino nafhe nemarnoſti toto nadlogo poſhle; on ne ifhe naf vkonzhati, temuzh naf pobolſhati na tako viſho, kak ozheti ſvoje nepokorne ſine. — Glejte ali, kak je ſkus mnoshino naſhlih grehov zelo letina ſe premenila, ino zelo drugazhiſha poſtala. Sima je ne imela te navadne mo-

krote s' fuhotoj, snega ino mokrote ne smo vidli. Sprotulétje je le en tal svojo lastnosti rasvilo, najmre vrozhino, pa nizh mokrote. Ena zhres red vrozhina se je kakti k' nashem vkonzhanji sapersegnila. Kaj je ali sa en srok tote neporednosti ino smotnje, odkod je toto prevershenje tih rezhi ino te letine? To premislimo — jel' nega nikoga, ker vse ravna? Je ti modri Moister, Bog, na svojo delo posabil? Je morebiti ob svojo mozh prifhel? Ali she morebiti ima tisto mozh, pa nje ne pokashe: je morebiti svojo dobrotlivoft ino skerblivoft na odurjavanje tega zhlovezhanstva preobernil? Tega nibeden saftopen nebo-de mogel rezhi; je le en drugi srok na svétlem, sakaj smo ne tak kak perle oskerbleni. —

Sdaj ti sv. Predgar naprejpernese sroke, sakaj je Bog taksho kashtigo posljal. En srok je najmre: da ti bogati nemajo nikakega smilenja zhres te firmazhke; ti drugi srok je: da nishe objokan ino sgrivan ne profi sa rodoviti desh; tretji srok je: da se nishe ne vseme sa sapushene otrozhizhe ino sapushene vdove; shterti srok je: da nishe ne poverne, kaj je po krivizi dobil ali vsel. S' ednoj besedo, srok tote nadloge je: da se ne spokorijo s' svojih grehov, da ne skashejo lubesni boshje, ne lubesni blishnjega, ino zhe tote nebo, tak bo samo boshji dobrotlivofti perpifati, zhe on nebi naredil, ka bi tota sufha vfo semlo vushgala, ali ka bi ogen od neba dol kapal, tak kak je on she negda grehe tega zhlovezhanstva kashtigal.

Tak je sv. Basilius v' Zesarei od enega sufhnega leta govoril, ino tak morem jas od letofhne sufhe govoriti. Sakaj jel ker med vami pomni, ka bla vfo leto taksha sufha bila, kak je letof? Je ne zéla sima bila pres snega ino desha? Je né vfo sprotuletje le fuho ino dushe bol vrozho bilo? Ne sdihavamoli she vezh mézov sem sa desh, pa sabstojn? Je ne vrozhina sdaj po leti she tak gorvsela, da je semla globoko — globoko she fuha; da studenzi she skoro nigdi nemajo vode, ino se na mestáh od dalezh more sem perpelati; da so trate tak seshgane, ka shivina ne najde ne ene travize vezh, ino she se drevje sufhi? Ah sabstojn se nam dnef rezhe, na roshe pogledati; nega njih nigdi, she davno so vsehnile vse! Néli je sabstojn vse, kaj ste posejali ali posadli?

Néli je vašho milo toshenje, ka vašho lubo shivino morete prozh dati, da nema kaj jesti, ino kak fhe bo sa vaš? Na Jesufa imamo ravno savupanje, da bo našho troho kruha poshegnal; ali kak bo, zhe on tega nebo htel storiti savolo nesmilezhnosti našhe, savolo nespokorjenja našhega, savolo krivizhnosti našhe, savolo gerdobnosti našhe, savolo menkanja lubesni boshje ino lubesni blishnjega, savolo menkanja serzhne, stalne molitve?

O prelubeni Jesuf! ne sapuști naš v' toti suhi pufhavi, oflišhi našhe ponishne profhnje, kere odsdaj sgrivano ino po gošto, serzhno ino savupljivo k' tebi hzhemo poflati sa dober, rodoviti desh; ah daj, milostivni Ozha nebeski! toj suhoj semli mokrote, da bomo mi, tvoji otrozi, sadobli shivljenje is nje; ne fkrati nam, o lubi Ozha! vsakdenjega kruha, ah daj nam pa tudi to gnado, da bomo odsdaj po navuki tvojega Sina Jesufa Kristufa najbol ifkali tvojo kralestvo ino njega pravizo, tak imamo savupanje, da bofh nam vse to drugo pervergel. Amen.

Na 15. nedelo po Finkofhtih.

Kres smert tih našhiv fe ne smemo prevezh shalofšiti.

Jesuf je rekel k' njoj: Ne jozhi se, Luk. 7.

Ah shalofšna mati, ah toshna vdova! samo enega fina ši imela, pa fhe toti je mertev. — Na mesto kaj bi on fhe dugo po tvoji smerti na pokopalifhe bil prišhel, grešh ti jozhezha ino v' serzi vsa bolezhza sa njim na to mesto, gdé bodo pred tvojimi mokrimi ozhmi njega pokopali. Gdo nebi tvoje grenke shalofšti obzhutil? Ali ne samo tota mati se je snebila svojega fina; takfšhiv mater je došti, kere so svoje otroke toj nesmilenoj smerti mogle prekpuštiti, ino fhe se sdaj tak shalujejo sa nje, da, kamkoli poglednejo, tam se ponovijo rane njihovoga bolezhzega serza: kajti nigdi nega njihovih lubih otrok, ino

se od njih more rezhi, kaj Evangelium od te jozhe-
zhe Rahel pravi: Rahel se je jokala sa svoje otroke,
ino se ne dala potalashiti, kajti njih nega vezh. Ali
lubi Kristjani! jas ne ménim vafhe she tak sa-
dofti velke shalofti she povekfhati, temuzh jas s' Kri-
stufom k' vam rezhem: Ne jozhte se! ino zhe ravno
nemorem vafhiv otrok od mertvih sbuditi, kaj je Je-
sus storil, tak vaf hozhem dnef potrofhtati, ino vaf
podvuzhiti: da se ne smete kres smert tih va-
fhiv prevezh shaloftiti. V' toti moji dnefhni
predgi bom pále svekfháma sa sv. Basiliom govoril.

Ne objozhmo, tak govori ti sv. predgar Basi-
liuf, ne objozhmo odhajanja is totega shivljenja, naj-
menje pa odhajanje svetih moshi; temuzh (objozhmo)
bol rojstvo, prihod v' toto shivljenje. Sakaj prihod
na toti svét je nefnashen, ino pun supernofti — od-
hajanje pa, ino oflobodjenje odtót je lepo ino drago,
ne ravno sa vse ludi, temuzh le sa tifte, kerí so tu
sveto ino pravizhno shiveli. Zhaftita je smert, ne
zhaftito je rojstvo tega zhloyeka: sakaj feja se, re-
zhe Ap. Pavel, feja se v' nezhafti, gorstanilo se bo v'
zhaftitlivosti; feja se v' strohlivosti, gorstanilo se bo
v' nestrohlivosti. (*L. Korint. 15.*)

Dershi ali rojstvo ino smert proti endrugem, ino
henjaj tedaj objokati tistega, ker je totega te fram-
te shivljenja se réfhil. — Ali smert enega lublenega
fina mozžno tvojo ferze teshí. Ino gdo ima eno tak
kamenó ferze, ka bi toto nefrezho pres rastoshenja
mogel prenefti, ali ka bi njegovo ferze le malo ga
sabolelo? Erb ene lepe hishe, pomozh te hishne
drushbe, savupanje ozheta, otrok poboshnih starfhiv,
gorsrejen s' taushent shelenjom, toti gre tá na fred
zvetozhnofti svoje dobé, prozhstergan is krila svojih
roditelov! Nebili to rastopiti moglo terdoft enega
diamantkamna? Ali refnizhno, zhe bi mi zhres per-
godenja tega shivljenja toshti se ino jokati hteli, tak
vfo shivljenje nebi sadofti bilo; ako bi vfi ludje vkup
s' nami se jokali, tak nebi samogli naf od jozha ino
shaluvanja odverniti, ino da bi vse tekozhe vode sóse
postale, nebi sadofti bile, nevolivanje tih ludi obse-
zhi. Sa tega volo te opomenem, da ne dopuftish,
ka bi tvoja dufha od te ferzhne bolezhine premaga-
na bila, dobro previshan, da, zhe ravno srokov ne

vémo, po kerih Bog vse rezhi visha, si vender dopovedati mormo, da vse, naj se kakkoli teshko vidi, od enega modrega ino lubesnivega vishara nam poslano je. Sakaj on vej, kak vřakemi to hafnovito vtála, ino sakaj temi shivlenji neednaki konez postavi.

Sato se nam pristoji, da vu vřem molimo njegovo dobrotlivořt ino lubesen proti ludem, ino da nigdar ne postanemo mersezhi, řpomnezhi se na one viřoke ino glařovite beřede mozhnega Joba, ker, kader je řvojih deřet otrok per eni misi řkus vkupporuřhenje v' eni minuti pořipati ino pokopati vidil, je k' nařhem podvuzhenji rekel: Gofpod je nje dal, Gofpod je nje vsel; kak se je Gofpodi dopalo, tak se je řgodlo. (*Job. 1.*) Po totem lepem řgledi hořhemo tudi mi řtoriti (ino rezhti): Mi řmo ne se nařhega otroka snebli, řemuzh mi řmo ga nasajdali tiřtemi, ker ga je nam dal. Njegovo řhivlenje je ne vgařnilo, ono je le na eno bolřhe se obernilo. Ne řkrije semla tega lubega, řemuzh nebo je njega gorvselo. Le en máli zhař řhe nam je dani, te pa bomo s' njim pale vkup.

Velka je ta teshavna boleřhina, to rad verjem; ali tudi eno velko plazhilo je od Gofpoda. perřkranjeno řem, ker i njo mirno preneřejo. Kader ři ti kak mati (tvojega řina) porodila, to deřte vidla, ino Bogi hvalo dala, ři ja tudi vedla, da ři ti ta vmertelna tudi le enega vmertelnega rodila. Kaj je ali to pořebnega, zhe je ti vmertelni vmertl? Ogleduvaj se po vřem řvřti, na kerem prebivařh, ino řnaj, da vse, kaj vidifh, je vmertelno, ino vse prejde. Gledi gor k' nebi, tudi ono bo enkrat vkuppalo; poglej řunze, tudi ono nebo na véke řerpelo; řvéřde vse, řhivadi tak na řemli, kak vu vodi, vřa lepota te řemle, zelo řemla, vse je preidořho, ino vse bo preminilo. —

Řiřhe je ne tak velik, ka bi řmert ga řařhonařti mogla. Lep ali ino velik, ino preřhudenja řreden, ino hiter řkus řvojo řelovno mořh je bil tudi tiřti mořh. Ne menřhe řo bile tudi krepořti njegove duřhe, tak da je teshko njemi gdo naprej bil, ino vender je le bil en zřlovek, ino je vmertl, kak Adam, Noe, Abraham, Moifeř ino kak drugih veliko, ker i ravno tiřto řtvorjenořt imajo. — Ne je drugazhi se s' njim řgodlo, kak kaj bo enkrat se řgodilo nebi, řunzi ino řemli. Tak pomeňřhaj ali řvojo řerza bo-

lezhnost. — Misli, da tisti, kerí so v' shivljenji med sobom se svesali, ino potem skus smert se raslozhli, so perfpodobni popotnim, kerí po eni stesi vkup grejo, ino skus perferzhne sguzhavanja se endrugemí slo pervadili so. Kader je tota perdrushena stesa na konzi, se vsakfhi po eni raslozheni zesti oberne.

Je snamenje enega lepega ino poboshnega serza, zhe ono to raslozhenje od enega s' njim svesanega ne dershi sa preteshko, temuzh tistemi sa to saveso sahvali, ker je s'pervega toto naredil. Ti si, doklam si mosha, ali enega otroka imela, darovniki vs'ega tega hvale ne vedla, temuzh si ga skós s'he sa drugo profila, kaj se ti je sdelo, da s'he ti menka. Zhe si imela samo mosha, tak si se toshla, ka nemas' otrok, kak bi nje si shelela; zhe si pa tudi otroke imela, tak si sa bogastvo profila. Vari se ali, da nebof' sgublenji tvojih lublenih sama srok skus to, ka tega, kaj imas' sdaj, ne preshtimas', ino si to shelis', kaj je prozh. Sakaj zhe mi Boga sa te sdaj sadoblene dobrote ne sahvalimo, tak je potrebno, da se nam prozh vsememo, ka se vuzhimo skus to, nje s'posnati. — Doklam mi te povolnosti vshivamo, ne vémo temi darovniki nikake hvale sa nje; kader se pa njih snébimo, te mi hvalimo ino prehvalimo, kaj je prozh.

Odhenjati ali hozhemo od te shalosti zhres to, kaj vezh nega, ino hozhemo sahvalo se vuzhiti sa to sdajno. Sami sebi hozhemo obftati, da smo v' teshkih prebitkih enega modreshega vrazhitela potrebni, ker nas skus mále stífke gorredí. Rezhti hozhemo: Dobro je, o Gospod! ka si ti mene ponishal. (*Psalms*. 118.) Rezhti hozhemo: Ne so v' razhun vseti terplenja totega zhasa proti ti zhasti, kera enkrat nad nami imá rasodeta biti. — O da bi toto, ozhifheni od vseh slabostih tega mesa, mogli sado-biti skus gnado ino dobrotlivoft nashega Gospoda Jesusa Kristusa, keremi je zhast ino oblást sdaj ino v'figdar na vse véke. Amen.

Na 16. nedelo po Finkofstih.

Kaj nam nedele ino svetki imajo biti.

Je dopuſheno, ob sobotnem dnevi vusdravlati?

Luk. 14.

Pifmavuzheni ino Fariscari ſo menli, da ob svetſhnem dnevi namer ne ſme del te miloſti ſtoriti, kakti beteshnih vrazhti, rasvun ſmertne nevarnoſti. Jeſuſ je nje ſa tega volo pital: Je dopuſheno, ob ſobotnem dnevi vusdravlati? ino je njim prezi v' djanji pokasal, da je to dopuſheno. On je naſozhi pred njimi enega vodenizhnega vusdravil, ino ga od ſebe puſtil. On je nje od tega ſhe bol previshati htel, ino je nje pital: Kaj vi ſtorite, zhe vam na ſobotni den en junez ali ofel v' ſtudenez padne? Jel ga ne potegnete vun? Zhe ſe ali na ſobotni den enemi ſhivinzheti ſme pomagati, kaj pa, ka ſe enemi zhloveki nebi pomagati ſmelo?

Nameſto ſobote mi Kriftjani nedelo ſvetimo, ino poleg nedel imamo tudi nekere druge ſvetke. Ali kak ſo Piſmeniki ino Fariscari od ſobotnega dneva ne to pravo preſhtimali, tak tudi eni Kriftjani me-nijo, da je ſhe ſadoſti, zhe ſo po nedelah ino ſvetkih le per Meſhi. Da bi tedaj vſi snali, ſakaj ſo nedele ino ſvetki noterpoſtavleni, tak bo mojo dneſhno k' vam govorenje toto podvuzhenje: Kaj nam nedele ino ſvetki imajo biti.

Zhe zhlovek le eno malo premifli, ſakaj ga je Bog ſtvoril, tak more ſpoſnati, da je ne ſamo ſa toto poſemelſko ſhivljenje ſtvorjen, ſakaj ta ſemla njemi nemore ne v' blagi ino bogatſvi, ne v' zhaſti ino oblaſti, ne v' naſladnoſti ino veſelji dati tiſte popunoma povolnoſti, kero on ſverh vſega tega poſhelí, najmre eno ſtalno popunoma dobro vezhno ſhivljenje. Zhlovek ali ſam per ſebi preſhtima, da je ne ſamo ſato to, ka bi to ſemlo obdelaval, ino od nje ſada vshival, ter te kratke ino prasne veſelja totega ſveta ſa plazho ſvojega truda vſel. Tudi naſha vera nam pravi, da tu nemamo ſtalnega prebitka,

temuzh da se sa eno drugo shivljenje imamo perpravti. Ona nam pravi, da smo otrozi boshji, ino sato gledati mormo, da homo popunomni ino sveti, tak kak je Bog popunomen ino sveti. Ona nam pravi, da je v' boshjem velkem kralestvi veliko prebivalish, ino da je smert tega tela sazhetek enega novega bolshega shivljenja v' enem dosti bolschem kraji. Ona nam pravi, da te zhishte dushe Boga gledale bodo, ino da ti pravizhni bodo noter shli v' to vezhno shivljenje. — Na vse to more zhlovek vezhkrat spomenjen biti, da si to premisli.

Ravno k' temu, glejte, so nedele ino svetki noterpostavljeni. Zhe tedaj skos tjeden vasho delo opravlate, tak po nedelah ino svetkih imate od dela si pozhinti, na tihem kres vasho shivljenje premishlavati, Boga moliti, per sv. Meshi biti, predgo poslufhati, ino tudi, zhe je drugazh mogozhe, kershanfski navuk; s' ednoj besedo; po nedelah ino svetkih imate posebno sa vasho dushe skerbeti. To nam imajo nedele ino svetki biti, najmre dnevi perferzhnega premishljenja kres nashe sdajno ino to perhodno shivljenja, dnevi te molitve, dnevi podvuzhenja v' nasnih dushnostih ino nashega sadershanja, dnevi posebnega zhastitja boshjega skus flushbo boshjo, dnevi serzhnega sgrivanja nasnih grehov, ino terdnega naprejvsetja tega pobolshanja.

Ali ah kak eni Kristjani svetke ino nedele dopernesejo! Ne je malo tistih, kerim so nedele ino svetki dnevi tega rasvusdanja, dnevi te ziganie ino krivizhnosti, dnevi te lenosti v' dobrih delah, dnevi tega pianzhivanja ino svaje, dnevi tega shpila ino sapravlanja, dnevi pregreshnega pajdashstva, dnevi ogovarjanja ino obrezhenja, ah dnevi vse hudobnosti! Ne zhuda sato, ka nam Bog svoj shegen skrati, ka pustil vse forte nadloge kres nas priti; on je ja she davno skus Preroka Jesaifa nam pustil povedati, da takshih svetkov nezhe imeti, ino da na tako visho nashe molitve nebode posluhnil. (*Jesais* 1.) Ne zhuda, ka njih telko v' nespokorjenji ostane, da totega dneva, kerega bi najbolj k' temu mogli oberiniti, ne dershijo sa den flushbe boshje, temuzh sa den te pregrehe.

Ali naj bo s' totimi málimi besedami sadoſti rezheno vſem, kak bi nedele ino ſvetke mogli ſvetiti, ino kak nje néki doperneſejo, ino jas le s' ſhaloſtnim ferzom, s' grenkim sdiſhavanjom, ja s' mokrimi ozhmi morem rezhti: Ah ti den tega Goſpoda, kak ſe ti doperneſeſh! To je ti prijetni zhaſ, to ſo dnevi tega ſvelizhanja, rezhe Ap. Pavel; (*I. Korint. 6.*) ino mi moremo rezhti: To je ti odurni zhaſ, to ſo dnevi tega pregreſhtva! O prelubleni Jeſuf! kak more tvoja lubesniva poterplivoſt tak velka biti, da ti ſhe ſdaj tvoje ozhí k' nam obernjene imafh? O to ti ſtorifh ſavolo tiſtih Iſvolenih, kerí tvoj den ſveto doperneſejo; ah daj, ponifhno te proſim, tudi tim drugim ſpoſnati, da ſo nedele ino ſvetki ne dnevi pregreſhtva, temuzh dnevi premifhlenja zhres naſho ſhivljenje, dnevi molitve, dnevi podvuzhenja, dnevi ſgrivanja grehov, dnevi tega pobolſhanja, dnevi ali, kerí naſ naravnajo na pot k' vezhnem ſhivljenji. Amen.

Na 17. nedelo po Finkoſhtih.

En nemiren zhlovek najvekſhi ſovraſhnik ſapovedi te lubesen.

Lubi bliſhnjega tvojega kak ſamega ſebe. Math. 22.

Vſaki zhlovek je na boſhjo ſpodobo ſtvorjen, vſi ſmo ſi med ſobom brati ino ſeſtre, ſakaj mi vſi imamo enega Ozheta, ker naſ je ſtvoril, ker naſ per ſhivljenji obdershí ino naſ hrani, ker naſ je vſe k' vezhnem ſvelizhanji poſval. Sa tega volo nam Kriſtuſ v' dneſhnem Evangelji pravi, da je vſaki zhlovek naſh bliſhnji, ino da imamo naſhega bliſhnjega lubiti kak ſamega ſebe. On lubesen boſhjo ino lubesen bliſhnjega poſtavi ſa najpervo ino najvekſho ſapoved, ſakaj zhe ſmo mi totemi naſhemi ozheti pokorni, ter kak brati ino ſeſtre med ſobom endrugemi dobri, tak ſmo ſpunli vſe ſapovedi, ino bomo nadloge ino teſhave naſhega poſemelſkega ſhivljenja lahko preneſli. Takſha kerſhanſka lubesen bi tudi

snala med nami biti, da nebi eni ljudje bili sovrasniki tote najvekfhe sapovedi. To so tisti nemirni spazhlivi, ker imajo svojo najvekfho opravilo s' tem, ka druge rasedinijo, rasdrushijo, ino v' njihove serza natorijo ognja tega sovrashtva. Takfhi nemirni ljudje so ena odurnost na svéti, ena gerda smotnja med ludmi. Od totih dnes hozhem k' vam govoriti, ino pokasati: da je en nemiren zhlovek najvekfhi sovrasnik sapovedi te lubesni.

Enemi dobremi ozheti je na skerbi, pa tudi k' veselji, zhe ga njegovi otrozi lepo bogajo, ino so med sobom mirni, endrugemi dobri ino prijatelni. Bog je nal vseh ozha: on hozhe, da mi po njegovi voli storimo, ino med sobom se endrugemi dobrotlivi, poterplivi, prijatelni, smilezhni, s' ednoj besedo, tak f'kashemo, da smo v' potrebah ino nadlogah endrugemi k' pomozhi ino polehkotenji.

Toto volo nafhega nebeskega Ozheta nam je Jesuf obilno saftopti dal. Lubi Boga, rezhe on v' dnefnem Evangelji, lubi Boga is zélega tvojega serza, is zele tvoje dushe ino sevse tvoje mozhi. Tota je ta pervá ino najvekfha sapoved. Ta druga je pa totoj ednaka: Lubi tvojega blishnjega, kak samega sebe. Toto volo nafhega nebeskega Ozheta so sposnati dali Angeli nebeski she per rojstvi nafhega Gospoda Jesufa Kristufa, kader so popévali: Zhaft bodi Bogi na vishini, ino mir na semli ludem dobrovolnim. (*Luk. 1.*) Ino na kaj so fhli Jesufovi vsi navuki, kaj so pokasale njegove vse déla? Néli lubesen boshjo, lubesen blishnjega? Néli je on kratko pred svojo smertjo she svojim Jogrom rekel: Eno novo sapoved vam dam, da endruega lubite; po tem bode vsakfhi sposnal, da ste vi moji Jogri, zhe lubesen med sobom imate. (*Joh. 13.*)

Bog ali hozhe, da mi njega tudi f'kus to zhastimo, ka smo med sobom v' mirovnosti, sloshnosti ino dobri pogodbi, ino je njemi ali nizh ne supernéfho, kak en nemiren, en neprijatelni, en sovrashen zhlovek; sakaj en takfhi zhlovek je temu proti, kaj Bog hozhe, kak tudi temu, kaj je njegovemi blishnjemi k' hafki ino trofhti, k' frezhi ino veselji. Ino ah kelko se tega s'godi! kelko shalofti, kelko jese ino kletvize, kelko krivize, kelko nadloge na-

redi en sam nemiren zhlovek! Enemi takshemi je nizh ne povoli, kaj gdo sa obzhinško dobro hozhe storiti, vpelati, spraviti, narediti. On si glavò tere, kak bi to preprézhati ali saštaviti mogel. En takshi nemiroven zhlovek se med vse stane vtizhe, ino njih frezhnost podkapse. Zhe je gdé ena dobra shenitva nasnovana, tak on she gleda, kak bi to mogel rasdréti. Zhe kerì imajo pridno ino svésto drushino, tak on gléda, ka hlapza ali dekle odrata, ali nje per gospodari ali gospodinji samashe. Zhe gdo ima naprej, kaj dobro kupiti ali odati, tak on gléda, ka vse to prevershe. Zhe so tu ino tam sakonfski si dobri, ino v' lepem miri, tak on gléda, da smotnjo, spako, rasdrushenje med nje spravi. Zhe eni ino drugi starshi imajo pridne otroke, kere vfaki pohvali, tak on povsod graja starshie ino njih otroke. Zhe zhuje ino vidi, kak so ljudje s' svojimi naprejpostavljenimi sadovolni, tak gléda, da podloshnike proti naprejpostavljenim, ino naprejpostavljene proti podloshnim podhujsti. On dela krivizo per mejáh, per erbiah, per plazhilah, ino gde le more.

O kaj je to sa en zhlovek? Je to ne en sovrashnik samega sebe? Ali kaj enemi takshemi naprejstoji? Jesuf rezhe, da bo vse to dobro, kaj mi drugim storimo, tak gorvsel, kak da bi se to njemi storilo, pa tudi vse to hudo, kaj mi drugim vzhinimo, tak gorvsel ino kashtigal, kak da bi se bilo njemi samemi vzhinilo, ino da bo na sodni den po tem naf sodil, kak smo nafhemi blishnjemi lubesen ali sovrashstvo fkasali. (*Math.* 25.) K' temu she Ap. Pavel rezhe, da, kerì sovrashstvo, sdrashbe, nevosflivost, jeso, kreganje, klubivanje, nesloshnost delajo, nebodo kralestva boshjega dosegli. (*Galat.* 5.) Ja vso sv. pismo nam Boga pokashe kak Boga te lubesni ino mira; kak bi se tedaj njemi en takshi mogel dopasti, ker sam nemir, samo sovrashstvo dela? Le ti mirovni bodo se otrozi boshji imenuvali, rezhe sv. Evangelium, ne pa ti nemirovni, ti nevosflivi, ti neprijatelni, ti svadlivi, ti golufni, ti krivizhni, ti sovrashni, kí telko hudega med ludi spravijo, kí ne marajo sa boshjo sapoved, néti ne poslufhajo na to, kaj njim njihova vést pravi. (*Math.* 5.)

O sposnaj sato, ti nemiroven zhlovek, kaj si ti; sposnaj, da si ti največji sovrashnik sapovedi te lubesni, tak ali sovrashnik boshji, sovrashnik tvojega blishnjega, sovrashnik samega sebe; sposnaj to, ino rezhi samemi sebi, jel flifhifh v' ti na véke veseli kraj tih mirovnih, ali v' to vezhno jezho tih nemirovnih ino sovrashnih. Sposnajte to vsi, ino rezhte s' menom: O prelubleni Jesuf! ker si ti na svét prifhel, da bi eno vero vpelal, v' ker bi vsi ljudje kak brati ino sestre se lubili, pelaj naf k' sposnanji tvoje največje sapovedi, ino obudi nafhe serza k' nje obdershanji; ne daj nibenemi is naf nemirovnosti, sovrashtva ino krivize delati, temuzh daj nam v' miri shiveti tu, potem pa nam k' tebi priti v' ti vezhni mir. Amen.

Na 18. nedelo po Finkofhtih.

S' zhem bomo shli v' to hisho te vezhnosti ta?

Stani gor, vsemi tvojo postelo, ino pojdi v' tvojo hisho. Math. 9.

Lubi Kristjani! zéli tleden ste v' posvetni skerbi dopernesli, ino se morebiti malo na to vezhno smiflili; dnef tu v' toti hishi boshji pridemo vkup, da bi se tudi na to smiflili, kak bo kaj sa nafho dusho. Ino glejte, dnefni Evangelium nam ene besede povej, kere nam shgezho morejo k' serzi iti. Stani gor, vsemi tvojo postelo, ino pojdi v' tvojo hisho, je Jesuf rekel temi od boshjega shlaka vdarjenemi; — ino glejte, tak bo kres krazhe ali dushe se is naf vřakemi reklo: Stani gor, vsemi tvojo breme, ino pojdi v' to hisho te vezhnosti tá. Ah goryè nam, zhe bomo te le breme tih grehov nalosheno imeli, ino s' totim mogli ta iti! Potroshtani ino veseli pa snamo biti, zhe she sdaj eno breme dobrih del navesano imamo, ino zhe nam je Jesuf, kak temi dnefhnemi bolniki, tesho tih grehov odvsel. Naprav-

mo ali dnev to premišljenje: S' z hem bomo šhli v' to hisho te vezhnosti ta?

Dvojna je vezhnost sa naf: ena na véke nefrezhna ino shalofstna, ali ena na véke frezhna ino pres konza vesela vezhnost. V' eno ali drugo mi pridemo vfi, sakaj sv. písmo pravi: Zhlovek bo shel v' hisho svoje vezhnosti tá. (*Predg.* 22.) Ja v' to hisho te vezhnosti gremo mi vfi, ali né vfi s' ednakim bremenom, temuzh edni s' teshoj tih grehov, drugi s' bremenom dobrih dél. Gorjê tebi, ker ti v' nezhistosti shivish, ali s'he zelo sakon prelomish, gorjê, ah gorjê, zhe bo se tebi morbiti naskorem she reklo: Stani, vsemi tvojo postelo, ino pojdi v' tvojo hisho! — premisli, kakshna je tvoja postela, premisli, v' kero hisho te vezhnosti bosh prishel. Gorjê tebi, ker si ti eno velko brene krivizhnega, luzkega blaga nabirash, gorjê, ah gorjê tebi, zhe bo v' kratkem ti rezheno: Stani, vsemi tvojo brene, ino pojdi v' to hisho tvoje vezhnosti tá! — Ah kakshno je tvojo brene, kakshna tvoja vezhna hisha? Gorjê tebi, terdokoren greshnik, ker si ti si she eno strashno velko brene vse forte grehov naloshil, ino s'he toto od dnê do dnê veksho delash, gorjê, ah gorjê tebi, zhe bo ti naskorem, ali morebiti s'he dnev, se reklo: Stani, vsemi tvojo brene, ino pojdi v' to hisho tvoje vezhnosti tá! — Kaksho je tvojo brene? O nesgruntano teshko! Ino kaksha je tvoja vezhna hisha? Puna smrada, puna kletvize, ino vrishezhega krizha, puna nepogashlivega ognja. V' toto hisho ti gresh noter, pa nigdar vezh vun. To premislite dnev vfi, keri vejte, da imate eno velko brene tih grehov nalosheno, ino resnizhno, vi bote drugazhi sazveli shiveti.

Obernem pa mojo govorenje k' vam, ker imate eno brene dobrih dél perpravleno sa vashe vezhnosti hisho. Potroshtani snate biti ino veseli, kajti vi ste vsigdar s' sv. Augushtinom rekli: Sa tega volo smo Kristjani, da bi se vsigdar na to perhodno vezhnost spomenli. Ja, vi ste per vsem, kaj ste si vu vashe brene spravli, na misli imeli: To bo meni tam v' ti hishi te vezhnosti potrebnó. Kader ste tedaj Boga molili, ste od molitve mislili to, kaj sv.

Krisostomus od nje pravi, da najpre molitva je, ker naš s' Angelmi sdrushi, ino bo tistega, ker svojo shivljenje v' njoj dopernese, naskorem deleshnega stola njihovega kralestva, njihovega shivljenja, njihove vifokosti, zhafti, modrofti, saftopnofti. Kader ste te teshke dushnofti vafhega stana spunili, ste si miflili, da se s' tem Bogi dopadnete. Kader ste vu vafhah zhaftnih terplenjah néko sóso pretozhli, pa vender ne sdvojili, ne mermrali, tak ste tote vafhe terplenja Bogi gorofrajozhi se smiflili, da pridete enkrat v' tifti dober kraj, gdé bo Bog vam vse sóse od vafhah ózhi dolobrifal, ino gdé nebo nibene shalofli vezh, né javkanja, ne nibene teshave. (*Rasod.* 21.) Kader ste greha se sdershali, ino te prejd storjene hudobnofti sgrivano objokali, tak ste vedli, da le tak pridete v' to hisho vezhne frezhnofti, zhe vam Jesus rezhe: Savupaj se, moj sin, tebi so tvoji gréhi odpufheni. (*Math.* 9.) Kader ste blishnjemi déla te miflofti storili, tak ste vedli, da Jesus tote tak gorvseme, kak da bi se njemi samemi storile. (*Math.* 25.) Ja vi ste lazhnim dali jesti, nagim oblézh, vi ste nefrezhnim pomagali, enega is nadlog, drugega is nevarnofti refhli, vi ste enega sapufhenega otrozhizha sa svojega gorvseli, ino ga lepo gorsredli, ki bi drugazh se bil po svéti okoli klatil, ino en hudoben zhlovek, morebiti na véke nefrezhen postal. Vi ste shalofstne trofhtali, ino o bod'te tudi vi potrofhtani, sakaj vse to ste vi samemi Jesufi storili. Vi imate eno lepo breme famih dobrih dél nabrano, veseliti se imate te vure, kader bo se vam reklo: Stani, vsemi tvojo breme, ino pojdi v' to hisho te vezhnofti tá.

To so tedaj te beséde, kere sem vam dnef povedati htel, da bi sposnali, kak potrebno je, od pofvetnih fkerbi vezhkrat prozh se oberniti, ter premifliti, kak bo sa dusho, s' zhem bomo fhli v' to hisho te vezhnofti tá? Jel s' bremenom tih grehov, ali s' bremenom dobrih dél ino lepah saflushenj? kajti zelo blisu sna biti tá vura, gda bo se nam reklo: Stani gor, vsemi tvojo postelo, ino pojdi v' to hisho te vezhnofti tá. O prelubeni Jesus! obudi naš, da k' ferzi vsememo, kaj je to, s' teshoj tih gréhov iti v' hisho te vezhnofti tá, ino nam daj, da bo

nam tota tesha dolyseta, ino da bomo s' enim lepim bremenom dobrih dél veseló ta shli, gde ti stanujesh, ino bosh stanoval s' Ozhetom ino sv. Duhom na vse véke. Amen.

Na 19. nedelo po Finkoshtih.

Od oblazhila sa nebesko gostuvanje.

Vse je perpravleno, pridte na gostuvanje.
Math. 22.

Na to nebesko gostuvanje smo povableni: o veseli glaf! Ti nebeski shenih Jesuf Kristuf nam rezhe: Vse je perpravleno, pridte na gostuvanje. On nam rezhe doldjati tesho tega posemelfkega nemira, ino trudnega dela, od serza vseti nam hozhe ti teshki kamen telke shalofti ino bridkega jozha v' toti dolini tih sós, ino nam rezhe priti na eno gostuvanje, na kerem je vse perpravleno, kajkoli nasho serze more posheleti, perpravleno telko dobrega ino vselega, da se nibeden tega nigdar ne navoli: o veseli glaf! On nam rezhe priti na eno gostuvanje, na kerem se vkupsnajdemo s' tiftimi, na kerih smert nemormo posabti: o najveseléfhi glaf! Na toto gostuvanje naf Jesuf povabi; ali eno je, svatevfko oblezheni moremo ta priti, drugazh bomo vunversheni v' te vuneshne temnize, gde bo nam she dosti huje shlo, kak na tem svéti. Kakshno tedaj more toto oblazhilo biti? To she morebiti néki is val namer prav ne véjo. Ravno sa tega volo bom dnef od oblazhila sa nebesko gostuvanje govóril, ino bom se per tem vekshital dershaf ene predge sv. Efrem Sirufa.

Potem kak ti sv. predgar Efrem Siruf svojim poslushitelom pred ozhi postavi, da je nasho na semli shivljenje le eno bojuvanje, ino ta semla ne drugo; kak eno bojno torishe, potem on rezhe: Na se tedaj deni boshjo oroshjê, na se deni kreposti te dshe, ino kader si toto oroshjê na se djaf, imej skerb,

da ga ne denesh od febe, temuzh da s' njim obdan vfigdar pridefeh na to bojno torishe.

Vari se vina kak gista, da nebofh od pianosti premagan tudi tvojih krepostih se snebil. Jel ne posnash vinfke mozhi? — Noe, en pravizhen, sveti ino popunoma mosh v' onem zhafi, ker je sam sebi vkonzhanje naredil, je vréden bil, savolo njegove poboshnosti perporozhen ino hvalen biti, da je Bog k' njemi rekel: Tebe sem jas sa pravizhnega sposnal v' totem pogublenim rodi. (*I. Mois. 7.*) Toti pravizhen pa, ker je v' obzhinskem potopi vse vode ladal, je potli od eno malo vina premagan. Nefkonzhne vodê so ga ne premagati mogle; ena troha vina pa je flekla to spajozho truplo tistega pravizhnega mosha, ker je potli ozha ino pozhetnik vseh narodov postal. Ravno tak je tudi mozh tega vina pravizhnemi Loti v' spanyi vsela krepost tega sdershanja. —

Da je ali mozh tega vina svete, velike ino pravizhne moshi premagala, kam bol bo tebe, 'ki si slab ino nevolen, spravla pod se, zhe se pianosti prék dash? Vfigdar se mladost (vina varvati more, sakaj od njega bo to duhovno oko oflepleno, ta flepota bo dushe veksha, ti ogen hudih poshelenj dushe bol vushgan, mozhi te dushe bol rahe, misel na vezhno shivljenje bo vunsbrifana, ino tedaj dusha, nevidjeno premagana, pres nasajdershanja grefhi, prozh splashena bo od nje gnada nebeska. — Sakaj doklam je nasho telo en zhifti ino sveti tempel, tezha visokost boshja v' njem prebiva; kader pa je ono pogubleno ino obnesnasheno, tak ti sveti Gospod sapusti tisti tempel, ino namesto te neisrezhene luzhi nebeske se v' njem nastani tema tega nezhistega duha, ino hude ino odurne poshelenja v' njega noter grejo, kere so toj vbogoj dushi dostikrat srok, ka ona nespametnosti vzhini, ino v' besédi grefhi. — Gdo nebi od jozha obnemagal, kader to zhuje, ino v' svojem ferzi sapasi, ka je svetost boshja toti svoj tempel savergla, ino ka namesto nje hude poshelenja ino framotne navade prebivajo v' njem?

Sa tega volo opomémem vas, ino vas profim, moji lubleni brati! glejte, da bote storili sa onimi Svetimi ino Pupunomnomi, kak tudi sa nashimi ozhetmi, ker so v' nedushnem sadershanji ino najlepshem

shivlenji bili sveti ino sploh zhisti tempelni tega najzhisteshega Gospoda — njihovega izgleda se dershte. Imejte shelenje do pošta te dushe, najmre do zhistosti ino divishstva, imejte shelo do molitve — sakaj molitve tistih, ker refnizhno shelenje imajo do Boga, ino njega lubijo, tote molitve grejo gor k' nebi, Angeli ino Arhangeli njim s' veseljom pridejo proti, nje vsemejo gor, ino nje pernesejo do trona svete zhasthi boshje. Ino Angeli ino Arhangeli se veselijo ino rasveselijo najbolj te, kader najzhisteshe molitve tih Svetih pred Boga pernesejo. Skerbmo se sato, moji brati! da bomo nasledniki shivlenja tih svetih ozhetov. Hodi, lubi brat! po njihovem poti, ino shivi, kak so oni shiveli. Navadi se kreposti tega sdershanja v' pameti, v' dushi ino téli, kak oni. Bodi sdersshezh ino meren v' oblezhi, v' jestvini ino pitvini; sdersshezh bodi v' guzhi, v' pogledi, v' misli, v' fhali, da se kak popunoma vojshak fkashefh vu vfem. — —

Kaj nam, dragi moji brati! ti svét pomagati more, ka se fkus njegove fkerbi ino grimanje tak vesati damo? ali kaj sa en drugi dobizhek nam pernese ena prevelka fkerb sa oblazhilo, ali eno prelepo oblezhenje te gisde, kaj sa en drugi dobizhek, kak nevgafhliivi ogen? ali kaj drugo perdobimo v' téla postreshbi fkus eno fkerbno isbrano napunjeno miso, kaj druga, kak vezhne kashtige?

Ne pianost ali, kak so tote dosdajne besede tega sv. zirkvenega ozheta pokasale, ne pianost je oblazhilo sa nebesko gostuvanje, temuzh trésnost; ne nezhistost, temuzh zhistost; ne lénost, temuzh stalna molitva; ne mnogi ino pregresfjni guzhi, temuzh pametnost v' besedi ino misli; ne gisda, temuzh profstost ino ponishnost; ne posvetno blago ino dobro shivljenje, temuzh lepo sveto sadershanje. To je oblazhilo sa to nebesko gostuvanje, ino ker je s' totim oblezhen, od tistega ti sv. predgar rezhe nadale:

Glej, lubleni! she naf sovejo vrata tega Paradeshha, ino she dostikrat so naf opomenle, ino so rekle: Prejd, kak se saprem, naj vfakfhi is val hitro sem beshi, ino kader noter stopi, ostane na vse véke s' Kristusom tim Gospodom. Glej, Jerusalem, nafha mati, filno k' nam sove, rekozh: Prid'te, lubleni sinovje moji! prid'te k' meni. V' meni se naj

vaſho ſhteвило povekſha, ino v' hiſhi tega nevmer-
 telnega ſheniha ſe naj vaſhe mnoshine s' timi ſveti-
 mi Angeli ſvikſhujejo. Vidla bi vaſ rada v' zhaſti,
 v' lepoti ino viſokosti, vidla vaſ v' radoſti ino ve-
 ſelji. Lubite me, moji dragi ſinovje! tak kak tudi
 jas lubim vaſ. Ne perklépaſte ſe na laſtintvo te
 ſemle, ino ne bodte ſa nje bojezho ſi v' ſkerbi.
 Glejte, ſhe je vaſh ſhenih perpravlen, naprejſtopti
 ino priti na oblakih nebeſkih, ino vu viſokosti ſvo-
 jega zhaſtitega Ozheta. Tedaj bo vſakega is vaſ po-
 ſebe po imeni ſval, ino ga k' tiſtem opravili poſtavil,
 kero je on po ſvojih delah vréden dobiti. Sakaj
 kres vaſho ſerza gorezhnoſt ino vaſho bedenje ſo
 veſeli Angeli ino Arhangelj, ino vſe nebeſke oblaſti,
 tak kak kres vaſho neſkerbnoſt ino lénoſt ſe ſovraſh-
 nik s' ſvojimi tovarſhmi veſelí. Hitite ſato, moji
 ſinovje! hitite, da bomo ſe tu vkup od vékoma do
 vékoma veſelili.

Jas dolpadnem, molim te, ino te proſim, Je-
 ſuf Kriſtuſ, Sin ſhivega Boga! daj meni, ino vſem,
 kerj lubijo tebe, da poſtanemo vrédni, tvojo kra-
 leſtvo nebeſko viditi, ino nje ſevſemi tvojimi Sveti-
 mi poſeſti. — — — Puſti mojo duſho priti k' Para-
 diſhkega veſelja pozhinki. Ti ſi ono ſablodjeno ov-
 zhizo ifkal, ino najdeno ti njo neſeſh na plezhah;
 potegni mojo najnevredneſho duſho s' tvojimi roka-
 mi k' ſebi, ino perneſi njo tvojem zhaſtitem ino ne-
 vmertelnem Ozheti pred Angeli ino Arhangelj, Ke-
 rubimi ino Serafini, da bom v' Paradishkem veſelji
 ſe veſelezh ſevſemi Svetimi rekel: Zhaſt nevmer-
 telni Ozheti, zhaſt nevmer-
 telni Sini, zhaſt nev-
 mertelni ſveti Duh od vékoma do vékoma.
 Amen.

Na 20. nedelo po Finkofhtih.

Smert je blisu.

On je sazhel vmirati, Joh. 4.

On je sazhel vmirati. Ah ena rosha, kera je sdaj se rasvila, she povéniti hzhe; ena luzh, kera je sdaj se sashgala, she vgasniti hzhe; frishke ino svetle ozhi na enkrat otemniti hzhejo; mlada ino frishka kerv vsedati hzhe; en zhlovek, ker je kumaj le she shiveti sazhel, she vmirati sazhne, she hozhe odtod, ino v' to hisho te vezhnofti ta? O kak blisu nam je smert! — Naj se branimo toj misli na smert, kakoli se hzhemo; naj se ogiblemo vsiega, kaj naf koli spomene na smert; naj ishemo vshivati dobrote ino nafladnofti totega svéta, kak da bi na vfigdar tu imeli oftati, vse je sabstojn: kaj je Bog k' Moisefi rekel, to tudi nam vsakemi rezhe: Glej, dnevi tvoje smerti so blisu! (*II. Moiss. 31.*) Ker tega ne verje, tifti se dnefnaj s'menom od tega previsha, kader bo vidil, kak naf to: 1. nafha vera vuzhí; 2. kak nam to nafha pamet ino svédnoft pokashe.

Da smert nam je blisu, to naf:

1. Nafha vera vuzhí. Bog, ker nam skus Ap. Pavla povej, da je zhloveki postavleno, enkrat vmréti, (*Hebr. 9.*) nam tudi skus modrega Siraha pravi: Spoméni se, da smert ne odlaga. (*Sirah. 14.*) Ino o kelkokrat sv. pismo od tega govori! Zhe beremo v' Jesaiaf Preroki, tak se nam rezhe: Vso meso je trava. (*Jesai. 40.*) Zhe shtejemo v' krala Davida Pfalmih, tak se nam povej: Jas sem shel mimo, ino glej, she b'lo ga né. (*Pfalm. 36.*) Zhe ishemo v' poterplivega Joba knigah, tak najdemo tote besede: Tega zhloveka dnevi so kratki. (*Job. 14.*) Ino zhe sv. pismo nafho shivlenje perspodabla sdaj k' eni senzi, kera, kak na naf se spuští, she nam spred ózhi premine, sdaj k' enim flabi, ker se gorsdigne, ino she ga nigdi vezh ne, sdaj k' eni-roshi, kera, kak je raszvela, she ozvétati sazhne, -i. t. d.: — kaj

to drugo poméni, kak da je kratko nafho shivle-
nje, ino da smert nam je blisu? Ter zhe v' Evan-
geljih sapifano je: Bod'te perpravleni — (*Luk. 12.*)
pale: Bedite tedaj, sakaj vi ne vejte dneva, ne vure
— (*Math. 25.*) pale: Ti nespameten! fhe toto nozh
bodo tvojo dufho vseli od tebe: — (*Luk. 12.*) kaj
tote beséde rezhejo drugo, kak da k' smerti imamo
perpravleni biti, sakaj ona je blisu?

Ah kak moremo tedaj tak biti pres fkerbi sa
vezhnost? Kak moremo v' nafhkih hudobah ino grefh-
nih navadah tak mirni oftati, kak da bi vmréti ne
imeli? Kak moremo tak v' posvetno sakopani biti,
ino samo nagajati shelam nafhega tela? Ah to le
preozhitno pokashe, da ne posluhnemo tega, kaj naf
vera vuzhí, ino kral David ima prav, kader on re-
zhe: Per njih nega misli na smert. (*Pfalm. 72.*) Je to
ne tak, kak je ob zhafi gmain potopa biló? She je
blisu bil strafshen naliv vse potopezhe vodê. Noe na-
prejobsnani toto boshjo kafhtigo, she barko fforo
narejeno imá, vse forte shivadi she pertezhejo fem,
ka bi v' to barko fhle noter, to rasferdjeno nebo
she nenavadno dosti desha v' liva femdol. Ali ti ne-
spametni fhe isdaj ne odprejo ózhi, ka bi vidli svojo
nevarnost. Oni so jeli, rezhe sv. Evangelist Matheush,
oni so jeli v' tih dnevih pred gmain potopom, oni
so pili, so se shenili, ino shenitvi prékdali, do tiste-
ga dne, kader je Noe v' barko fhel noter: ino fhe
ne so sposnali, doklam je prifhel gmain potop ino
prozh vsel njih vse. (*Math. 24.*) Néli je ravno tak
per enih Kristjanih? Ta vera njim pravi, da blisu
je vura te smerti, oni pa nezhejo svojih ózhi odpré-
ti, tezhaf smert pride, ino ah kakfhna je njim tota
neprevidjena vura? Ah tak bodmo bedezhi, ino fkus
vero previshani, da smert nam je blisu. Previshajmo
se pa od tega tudi fkus to: kaj nam

2. nafha pamet ino svédnost pokashe.
Jel ne vidimo, kak vse, kaj je na svéti, kak naf-
tane, she svojemi konzi grê proti? Trava, kak je ra-
sti sazhela, she se njoj serp al' kofa pretí; zvetje
na drevji, kak difhezho je ono, ino kak lepo viditi,
ali kumaj se perkasalo je, she se ofíple; sad tega
drevja, sad tega terfa, kumaj je dobil svojo spodo-
bo, she sgniliti sazhne, ino prejd, kak se sesori,
padne she dol; listje na drevnih armadah, kak se

ono na sprotulétje mlado perkashe, ino kak ono rasveseli nafhe ozhi: ali kumaj telko, kaj nékokrat se prespimo, she se te lepe selene hoste shutijo, ino na enkrat vso drevje pres listja, kak gole kosti, pred nami stoji; kak serzhno prijetne so pesme tih ptizhov v' spomladi, ali kumaj nje smo sazhuli, she skoro vtihnejo vse. Kaj poméni vse to? Kaj drugo, kak to, da na svéti vse le kratko terpi? — Glej, tam ena mlada vdova bridko se jozhe, sakaj se jozhe? Njenega mladega mosha s' rók njoj ga je stergala smert. Tak je vzhinila s' totim ozhetom, s' toto materjo, s' totim otrokom. Ah kak blisu je smert! Glej, voda v' debelih nalivih se bistro kota semdol, semlo spod hrama prozh vnesse, hisha sprafhi, ah toshno, kerí so noter bili, she mertvi so vsi! Glej, tam je osharil se ogen, she hisha gori, she plamen kak morfki valovje vije se k' vishki, ino ah toshno! mati hzhê vuji, popadne spajozho déteze svojo, sadufhi njo slab tega dima, ino ona sred otrokom sgori. Ah kak blisu je smert! — Podajmo fhe se s' nafhim mishlenjom na bojno torishe: tam stoji taushent ino taushent mladih vojshakov zherstvih kak jedro; ali kumaj ta bojna prafka sestane, she mertvih trupel vse puno okoli leshi: ah toshen rasgled! — Smiflimo se na pomor, ino glejmo, kak v' totem stari ino mladi, deza ino starshi v' eni vuri so sdravi ino zherstvi, v' drugi she sami merlizhi: o toshen rasgled! — Ne sabmo na semle potref, kak on v' eni minuti hishe ino vesi, terge ino mésta porufhi, ino njih stanovnike ob enem vmori, ob enem pokople! — Kaj se na morji sgodí? Barka s' stotinami ludih sazhne plavati vunta po toj nepregledno shirokoj vodenoj ravnizi, ino ah glej, na enkrat sestane poshum, sestane vihêr, ta strafhna mnoshina vodê se valati sazhne, váli rantijo se kvishki, zmerki barko vlezhejo k' sebi, ino kumaj fhe telko, kaj ti toshni brodnar dufhko poprime, she se sred barkoj potuni. — Ah gdo is vsega tega ne vidi, kak je shivlenje ino smert le na eno nit od endruga? Naj smo na boji, ali domá, naj smo na morji ali na poli, naj smo na deli ali na mirnem pozhinki, smert gre povsodik kre naf.

Da je pa s' nami to tak, o ker pameten zhlovek bo fhe odlagal, razhun svoje dushe nared'ti

fkus eno sgrivano spoved, kres svojo premoshenje nared'ti razhun fkus en pravizhen testament? Ker nebo vzhãfi ino vzhãfi sazhel, dobrih ino svetih dël fi spravlati, da nebi, od smerti prenaglen, zelo vbo-gi v' to vezhnost fhel ta? Gdo nebode modro per sebi premislil, ino rekel sam sebi: Glej, smert je to, ti fhe fi v' tistem sovrashtvi! Glej, smert je to, ti fhe fi v' tistih krivizah! Glej, smert je to, ti fhe fi v' tvojih grefnih navãdah! Glej, smert je to, ti fhe fi v' tistem grefnem tovarsharvi! Ah, kaj mislil, kaj delal?

Previshani tedaj bodmo fkus nafho vero ali be-féde sv. pisma, previshani fkus nafho pamet ino svéd-noft, da je blisu vura te smerti, ino da je nafh naj-pervi, najpotrebneshi, najhafnoviteshi posel le toti, fe smisliti, da smert nizh ne odlaga. — Ah lubleni nafh Jesuf! kam smo gledali mi, ka smo nafhe léta tak pustli pretezhti? Ah, mi pred tobom padnemo dol, v' tvojih, rokah je nafho shivljenje, tebi le ima-mo sahvalti, da ne smo, kak drugi, naglo spomerli — ah daj nam to gnado, te dni, ker nam fhe od-lozheni so, tak dopernefti, kak da bi bil vsakfhi ti sadnji nafhega shivljenja. Amen.

Na 21. nedelo po Finkofhtih.

Ne sameri málih pregresfhkih.

Nebili se tudi ti mogel smiliti zhres tvojega vkupflushebniaka, tak kak sem se jas zhres te smilil? Math. 18.

Lubi Kristjani! eden is tih lepih ino nebeskih na-vukov nafhega Gospoda Jesufa Kristufa je toti: Kaj ti hozhefh, da drugi tebi storijo, to tudi njim sto-ri; kaj pa ti nezhefh, da bi drugi tebi storili, tega tudi njim ne stori. To vsakfhi dobro vej, kaj njemi dobro ali hudo dene; ali na to se malokeri smisli, kak kaj drugemi dobro ali hudo dene. Tak se v' dnefnem Evangelji najde, kak je temi velkemi dush-

niki dobro djalo, kaj njemi je njegov gospod vel dug dolpuštil; ali on je ne se na to smislil, kak bi bil se tudi njegov máli dushnik rasveselil, da bi bil s' njim ednako storil. Totega je on, kak ga je pred se dobil, le davil, ino s' jezhoj permarjal, da more plazhati, kaj je dushen. O kaj sa en lepi navuk nam je v' tem od Jesufa dani! Nam nash Ozha nebeski telko velikih pregresfhkih odpušti, da ga poprosimo sa to; mi pa nashemi blishnjemi vse samerimo, ino vfako malo pregréfhko sa velko gorvsememo. Zhe tedaj hozhemo, da bo Bog nam nashelke velke pregrehe odpuštil, tak moremo tudi nashemi blishnjemi njegove male pregresfhke odpušiti, ino njih namer ne samerti, ali tak sa velko gorvseti. Od tega dnef hozhem govoriti, kader rezhem: Ne sameri malih pregresfhkih.

Kader rezhem: Ne sameri malih pregréfhkih, tak ne govorim od tistih velikih kriviz, kerih eni drugim telko vzhinijo na njihovem premoshenji ino pravizah, ter na njihovem poshtenji, kajti sa totih volo ima vskafhi pravizo se gospodski pertoshti, ino sa sadovolfhino profiti; jas le govorim od malih ino vskadenjih pregresfhkih, ino rezhem, da totih nesmemo tak sa velko gorvseti, sakaj per tem moremo premisliti, kak bi nam djalo, zhe bi nam drugi tudi vfako prenaglenje v' besédi ali v' djanji tak vzhafi samerli, ino sa velko gorvseli. Rasvun tega moremo tudi premisliti, kak bi sa naf bilo, zhe nam tudi Bog nizh nebi odpuštil. O kelkokrat ino kak mozhno mi njega rasshalimo! Mi smo njemi pazh vezh kak defet taushent zentov dushni; jel pa bo nam toti velki dug dolpuštil, zhe mi nashemi blishnjemi tak vse vzhafi samerimo, ino njemi nemormo posabti? Ne rezheli Kristuf sam; Zhe vi drugim ludem njihovih pregresfhkih ne odpuštite, tak tudi vam moj Ozha nebeski nebode odpuštil? Ino v' dnefnuem Evangelji on rezhe: Ravno tak bode moj Ozha nebeski vam storil, zhe is ferza ne odpuštite vskafhi svojemi brati.

Sakaj pa te eni ludje tak vse vzhafi samerijo? Sato, da ne sposnajo sami svojih pregresfhkih. Ti rezhesh: Toti je lashlivo ino tak od me guzhal, ka mi je poshtenje vsel, tega jas nemorem tak pušiti.

Je she refen, da ti nemre dobro djati, zhe te drugi grajajo, ogovarjajo, ino ti poshtenje jemlejo, ali premifli famo, jel ti nigdar nizh od drugih takega ne rezhefh, kaj je ne prav? O le se ne sgovarjaj; temuzh po pravizi fam sebe preshtimaj, ino ti bosh vidil, da ti od drugih dosti vezh takega sguzhifh, ino njim dosti vezh takega ftorifh, kaj ti samerti snajo.

Ja na to bosh mi morbiti rekel: Zhe jas ravno vzháfi kaj takega rezhem, pa jas ne menim tak. Vidifh, to je per enem drugem tudi ravno tak. Zhlovek dostikrat is prenaglenja ino nepremifhleno kaj govori ali ftori, kaj njemi je vzháfi shal, ino bi rad bil, zhe njemi drugi nebi samerli. Oberni to na se, ino ne sameri tak vse.

Ti bosh ja she tudi na to rekel: Jas se morem gordershati, drugazh bi mi drugi snali rezhi, ka sem ne pameten, kaj se tak puftim sa nizh imeti. Ne poslufhaj ti tiftih, temuzh poslufni, kaj ti Kerfhanftvo rezhe: Ne povrazhaj hudega s' hudim, ne kletvize s' kletvizoj, ne ferdi se. (*Math. 5.*) Vfsaki, ker svojega brata foverashi, je en vmarjavez. (*I. Joh. 3.*) Ne daj se, da bi te to hudo premagalo, temuzh premagaj to hudo s' dobrim. (*Rim. 12.*) Tak govori Kristuf ino njegovi Apofhtoli.

Sadnizh she premifli, da, zhe tak vse rad samerifh, ino se rad ferdifh, te nebo nifhe rad imel: to bo ti dostikrat k' velki fhkodi; néka pomozh, néka dobrota, kero bi ti drugazh od drugih imel, bo vunoftala.

O fposnajmo tedaj, kak velki dushniki smo mi per Bogi, ino kak mali je ftoti dug, kaj ga drugi pri naf imajo, zhe vzháfi kaj govorijo ali ftorijo, kaj nam je ne po vóli. Sposnajmo, da nam nafh Ozha nebeski nebo odpuftil, zhe mi nafhemi blifh-njemi ne odpuftimo: ino ah, kak bo te sa naf? Nebomoli mi v' one temnize versheni, gdé bomo na vezhno mantrani? Ne samerjavajmo ali nafhemi blifh-njemi malih pregrefhkih, né ferdmo se na nje-ga, temuzh bodmo dobri ino mirovni, bodmo milof-tivni, sakaj svelizhani fo ti milofstivni ino mirovni, oni bodo milofst sadobli, ino se bodo otrozi boshji imenuvali. Amen.

Na 22. nedelo po Finkofhtih.

Od perlisavanja.

Moister! mi vémo, da si ti resnizhen, ino pot boshji v' resnizi vuzhish, ino ne marash sa nikoga, sakaj ti ne gledash na pershono tih ludi. Math. 22.

Sadofti je she tudi sdaj takfhnih, kakfhni se Fari-seari v' dnefnem Evangelji pokashejo, takfhnih najm-re, keru pridejo s' fladkimi besedami, ino se perlisava-
vajo, njihova misel pa je ne dobra, ne pravizhna. Takfhi perlisavzi se drugim, posebno Vifhifhim, hzhe-
jo s' tem permasati, ka od svojega blishnjega sploh kaj vejo povedati, ino ga sato sdaj grajajo, sdaj hvalijo, kak se njim bol vidi, ka bi tim Vifhifhim nagodli ino svojo sovrashno naprejevsetje vunspelali, ali k' svojem krivizhnem dobizhki prifhli. Takfhi ludje snajo drugim k' velki fhkodi biti, ino so eni hudobni ludje. Jas bom dnef, da mi ravno Evan-gelium priliko dá, od perlisavanja govoril, ino pokasal: 1. kaj so perlisavzi sa eni ludje; 2. kelko takfhni fhkode naredijo.

1. Kaj so perlisavzi sa eni ludje? Perlisavzi so tifti, keru se drugim, posebno Vifhifhim, ifhejo dopasti na svoj dobizhek, ali na luzko fhkodo. Da je enemi takfhnemi drugo ne na misli, kak to, kak bi se Vifhifhim mogel dopasti, ali svojo sovrashno ali krivizhno nakanenje vunspelati, tak ne gleda na pravizo, ne na resnizo, néti na to, kaj je drugemi k' fhkodi. To je ali en zhlovek, na kerega se níshe nemore sanesti, sakaj on le ifhe dobizhek sa se. Zhe se en takfhi sa nafhega prijatela vundá, tak ifhe kaj is naf svediti, ali kaj od naf dobiti. En takfhi je namer proti svojim starfhim, proti bratom ino sestram, proti svoji lastni sheni ino otrokom ne odpertoferzhen, sakaj on le ifhe svoj hafek. En takfhi je tudi ne malogda sapelavez te mladosti, en vmoritel te nedushnosti. O kaj sa eni odurni ludje

fo ali perlisavzi! Pa njih je vender sadofti najti povfodik, da je tudi povfod sadofti takfhih, ker perlisavanje lubijo. Obojni se najdejo per zefarih ino kralih tak kak per najnishifhieh flushebniekih; obojni se najdejo per foldazhkem kak per kmetizhkem ftani; obojni se najdejo per gospodfkem kak per hlapzhjem ftani. Ali

2. o kelko takfhni fhkode naredijo! Perlisavzi fo lashlivi, njihove befede fo golufne, fo krive befede, oni grajajo, kaj bi hvalti, ino hvalijo, kaj bi grajati mogli, ino zhe se tedaj ti Vifhifhi na njihove befede dershijo, tak ti poshten pride ob svojo poshtenje, nastanejo krive toshbe, ino nekemi to vekfho fhkodo naredi, kak da bi bil pogorel. Néki poglavari fo famo sa tega volo ne dobri ladavzi, da takfhe perlisavze poslufhajo; néka gospodfka fo na svoje podloshnike lagodni famo sa tega volo, da se od takfhieh perlisavzov pufstijo hujftiti. Neka shenfka bi frezhnefha bila, da nebi takfhim perlisavzom bila verjela. Eva nebi bila ti prepovedani fad pokufla, da se nebi bila od kazhe puftila sapelati, kera je perlisno njoj pravila: Le jejta od totega fada, fej nebota vmerla, vidva bota le poftala kak bogovje.

Naj bo ali s' totimi kratkimi befedami sadofti povedano od tih odurnih perlisavzov. Varte se njih, ino ne poslufnite na njihove golufne befede; odpravte nje, kak je Kristuf takfhe odpravil, kader njim je na njihove pohvalne mafne befede rekel: Vi fkashlivzi, kaj vi mene fkufhavate? Dajte zefari, kaj zefara gre, pa Bogi, kaj je boshjo. Amen.

Na 23. nedelo po Finkofhtih.

Od nafhega od mertvih gorftajanja.

Ino on je noter shel, ino je njo sa roko prijel, ino ta dekliza je gorftanila. Math. 9.

Semla, semla, semla! zhuj boshjo befedo. (Jerem. 22.) Tak naf Prerok Jeremias nagovarja. Sakaj pa on te-

ga zhloveka trikrat semlo imenuje? Dvakrat, vejmo, da se semla imenujemo, sakaj is semle smo stvorjeni, ino v' semli pále spherhimo, ino Bog sam je she temi pervemi zhloveki rekel: Ti si prah, ino na prah se supet obernefh. (*I. Moiss. 3.*) Ali ka smo trikrat semla, to je she tim vuzhenim ne prav saftopno. Sv. Pavlin rezhe, da naf Prerok Jeremiaf trikrat semlo imenuje sato, da smo semla v' nafhem rojftvi, semla v' nafhem shivlenji, semla v' nafhi smerti. O semla, semla, semla! poslufhaj ali boshjo befédo. Kaj pa nam pravi boshja beféda? O ravno sdaj smo zhuli, ka je enega Visfhifhega zhi vmerla v' svoji zvetozhi mladosti. Kaj je ali ti zhlovek na svéti? Kaj drugo, kak semla je bil, semla je, semla bo. Ali kader zhujemo, kaj Jesuf s' toj mertvoj deklizoj stori, tak to potrofhta nafhe shalofne ferza. Sose tega Visfhifhega fo samogle, da je Jesuf noter fhel k' toj deklizhki, ino njo je od mertvih sbudil. Zhe smo ali ravno semla v' nafhem rojftvi, semla v' nafhem shivlenji, semla v' nafhi smerti, tak nebomo semla oftali; tudi naf bo Jesuf od mertvih sbudil, ino ravno od tega hozhem dnef k' vam govoriti, najmre: od nafhega od mertvih gorftajanja.

Zhe ravno po nafhi flabi pameti nemoremo sgruntati, kak bi to telo, kero v' semli spherhni, ino na prah se oberne, moglo supet shivo postati, tak vejmo, da tifti, ker je to is semle stvorjeno télo oshível, samore ga 's praha pale nasaj v' shivlenje sesvati. To je Jesuf na tega Visfhifhega zheri pokasal, kak dnefni Evangelium prizhuje. Ino vse opominjauja, vfi navuki, vse obezhanje tega Evangelja grejo na eno drugo pridozho shivlenje. Sa tifto se imamo fkerbeti, k' tiftem se perpravti. Da pa nam eno pridozho shivlenje obezhano je, kero je dostavlenje totega sdajnega, tak imamo od mertvih gorftanti. Jesuf tudi rezhe: Jas sem gorftanje ino shivlenje: ker na me verje, tifti, zhe ravno bi she bil vmerl, bo shivel. (*Joh. 11.*) Ja on naf terdno sashihra, da nibeden nebo v' smerti oftal, temuzh vfi, kaj njih je v' grobih, bodo njegov glaf zhuli, ino bodo shiveli. (*Joh. 5.*) Bog bode najmre sato te mertve gorsbudil, ka bode sodbo dershal kres nje, ino vsakemi povernil po njegovih delah. (*Math. 16.*) Tak ali, kak je Evangelium refnizhen,

ino skus zhudeshe boshje poterdjen, tak refnizhno ino gvifhno je nafho od mertvih gorstajanje. Sakaj Kristuf, ker nam je toto obezhal, je mogozh, naf od mertvih sbuditi; on je to vezhkrat pokasal, kader je, ne, kak negda Preroki, skus molitvo, temuzh is lastne mozhi mertve gorsbudil. On kak Gospod zhres shivljenje ino smert je samo le rekel: Mladenzh, jas ti povém, stani gor! (*Luk. 7.*) Lasarus, pojdi semvun! (*Joh. 11.*) On je tudi sam is lastne mozhi od mertvih gorstanih, ino skus to ozhitno pokasal, da je nafho od mertvih gorstajanje ne nemogozhno. Sa tega volo tudi Ap. Pavel rezhe: Sdaj je pa Kristuf od mertvih gorstanih, (*I. Korint. 15.*) kak pervina teh, ker spijo, da skus enega zhloveka je smert, ino skus enega zhloveka gorstajanje mertvih, ino kak v' Adami vfi vmerjejo, tak bodo tudi v' Kristufi vfi se oshiveli. K' temu ima Kristuf tudi vso mozh ino oblast. On je po svojem gorstajanji si sel na defnizo Ozhetu, ino kraluje vednako s' Ozhetom kres nebo ino semlo, ino toto svojo oblast bo on vseni svéti pokasal, kader bode prifhel tih mertvih buditi, ino fedit vseh ludi po njihovih délah.

Da tak ali more vsaki previshani biti, da nafha vfa vera, vso nafho savupanje gre na eno novo, vezhno shivljenje; tak ne poslufhajte tistih, kerih bedaste besede grejo na to, kak da bi zhlovek ednaki bil s' drugimi stvarmi, kere nemajo drugega shivljenja, kak samo toto na semli. Mi verjemo na Jesufa, na njegovo boshjo mozh, na njegov sv. Evangelium. Ino da mi to verjemo, tak naj raspadnejo nafhe kosti, naj segnije nafho mefo, naj se oberne na semlo ino prah, mi vejmo, da bo naf nafh Odreshenik enkrat supet oshivel. Na njegovo besédo bodo nafhe raspadjene téla she to, ino bodo is flabofti na mozh, is strohlivofti ali sperhnétofti na nesperhnétoft, is nezhafti na zhaft obernjene. (*I. Korint. 15.*) Zhe ravno se nam smert shaloftna vidi ino mersezha, je vender to, kaj nam vera pokashe, prijasno ino veselo; kajti skus njo se nafha misel od tih mertvezhkih kosti prozh podá, ino se sdigne tá, gde bodo mnoshine vséga zhlovezhtva na Jesusov glaf pred njim na sodbi stale, ino svoj vezhni odlozhek sazhule. Ah kak bo dobro sa naf, zhe bomo tam s' mirno véstjo na Jesufa kak na-

shlega prijatela gledati smeli, ne se bojezhi ostre sodbe, temuzh veselezhi se kres nasho gorstajanje!

Da smo ali skus luzh te vere previshani, da bomo enkrat vsi od mertvih gorstanli, ino da nas tam eno novo ino bolsho shivljenje zhaka, o tak shivmo le tak, da nam nasho od mertvih gorstajanje nebo k' strahnem obfojenji v' to vezhno terpljenje, temuzh k' vezhnem shivljenji. O milostiven nash Svelizhar! bodi ti nam k' pomozhi, da se to nad nami dopuni. Amen.

Na 24. nedelo po Finkoshtih.

Popisanje sodnega dneva.

Ino tedaj se bo perkasalo snamenje Sina tega zhloveka na nebi. Math. 24.

Jel si zhula, dusha kerfhanfka, kera ti v' gréhih sakopana spish, si zhula, kak strahotno se bere v' boshji besedi od sodnega dne? Ah vobrasaj si obzhinfki potop, ino s' serza grosoj poglej, kak on ves na semli shivozhi zhlovezhki rod v' svojih nesmilnih válih strahotno pokaple. Vobrasaj si Sodomo ino Gomoro, kak ogen od neba tote ostudno pregreshne dvé mésta grosno potrosi. Vobrasaj si semle potrél, kak on poshre zele kraje ino strani, mésta ino vesi sred ludmi ino vsem. Ne réfen, to so strahne rezhí? Ali kaj so tote proti strahoti, kera ima priti na den te pravize, na sodbi vseh shivih ino mertvih? Te bo strahota, kakfhe je ne b'lo nikol. Od tote strahote je s v. Efrém Siruf predgal tak ostro, da najdem sa dobro, njegovo popisanje sodnega dneva sa moja predgo dnef vseti, da bi ono v' gréhih shivezhe od greha postrahlo, dobro storezhe v' dobrem poterdlo.

Vi vejte, tak ti sveti predgar govori, vi vejte, kak velka je tega krisha oblast, kak zhaftite njegove kreposti so, ino kelko so njegove smoshnosti vrédne. Kajti krish visha kak en dober veshár nasho sdajno

shivljenje; krish nam dobro stoji sa te pridozhnosti vezhni prebitek; krish bo sadnizh tudi per tem drugem prihodi tega Gospoda najprejd se na nebi se svétel, ena prelepa, zhaftitost glafezha kralevska palza enega velkega krala, ker je Kristuf, po besédi tega Gospoda, ker pravi: Ino snamenje Sina tega zhloveka se na nebi perkasalo bo; tih Angelov vojske pres fhtevila ga bodo obdale, po vsj semli bode se svétel od enega kraja neba noter do drugega, sunze oblédnilo bo pred njegovim sharom, ino on bo osnanil prihod Gospodov. Telko od krisha, kaj se dotizhe tote rezhi; ali kak bode to, kaj pride sa krishom? Kaj mislish, da bo on nam rasodel? Refnizhno, vsi jesiki, vsaki duh, vsaka misel bo kakti vmerla pred tem; kres vsako besedo, kres vse, kaj se dosdaj je zhulo, bo to! Ah moji lubleni v' Kristufi brati! jas sem mislil na tisto vuro, ino mene per tem je popadnil trepet, tak da sem v' obzhutenji prevelkega straha tu dokonzhati htel, kader sem v' mojem serzi premislil, kaj bo sa krishom she prishlo. Kajti gdo samore popifati to? gdo bo to mogel isrezhi? — zhigavi glaf bo to mogel rasbrati, zhigavo vuho posluhhati to, zhefa sazhetek she bo strofil mozhi nebeske? Gdo je, ker nebi trepetal v' tisti vuri ino ostermel, kader kral tih kralov se sdigne od trona svoje svetlosti, ka bo on, en pravizhen sodnik, na razhun posval vse stanovnike te semle, ino bo vrédno plazhilo tim dobrim, hudobnim pa kashtigo podélil? Strah primè moje kosti, kader vse to per sebi premislim, ino jas kakti preminem; od straha se oko ne sprasni od sós, glaf me sapustí, vustnize se stisnejo vkup, ino so terde, sgovor trepezhe, ino moje misli se v' muzhanje potunejo; lubesen ino shelenje mene perganja govoriti savolo vafhega hafka, ali strah me dershi pale nasaj, ino mi muzhati rezhe: sakaj mzhzen ino pres konza je strah. Od sazhetka stvorjenja je ne se kaj tak velkega, ne tak strashnega ino ostermezhega sgodlo, ino vu vseh stolétjah te pridozhnosti nebo ednakega nizh se namerlo. Dostokrat she zelo sdaj, zhe jafen ino nenavadni blifk ali stréla dolsem prafhi, naf strah potere she vse, ino mi padnemo dol. Kak ali, zhe tak malega kaj naf postavi v' strahè, kak bomo ostali te, kader trobenta sprashala bo od neba semdol, dosta ino zhres vsako pergliho

štrašneſhe, kak ſtrela ino bliſk, kera bo vſe ludi vſeh ſtolétjih, pravizhne ino nepravizhne, is tega ſmertnega ſpanja ſbudila?

Kumaj ta trobenta ſpraſhala bo, ſhe ſe vſe koſti is ſvojih grobov ſdignile bodo, ino bodo hitile ſupet ſe ſklepati vkup, ino ſe vrediti; vidlo ſe bo, kak bodo tak hitro, kak ſ' okom vterne, duhi ino vſe, kaj k' zhlovezhkem bitji dohaja, gorſtanli, ino od vſeh krajov vkup ſe ſebali k' ſodbi. Kajti le na tega velkega krala ſapoved, ker oblaſt vſega meſa imá, bo ſ' bojezho hitroſtjo ſemla ſvoje mertve dala naſaj ſem, ob enem tudi pekel ino morje te ſvoje. Kaj bi koli od zhlovezhkih trupel ſtvari raſzéfati ſnale, ali ribe poſhréti, ali ptizhi pojeſti, bo v' ſvoj prejdni ſtan ſe ſupet povernlo naſaj; ino vſi bodo ſtanili gor, ino ſe pred ſodboj perkaſali, ino néti en laſ nebode menkal na kerega glavi. Kak, moji brati lubleni! kak bomo obſtali te? Kader bomo od tam, gdé ſunze is-haja, do tá, gdé ono ſahaja, vidli ſevſoj filojplamna raſliv, ker ſe raſlije, ino kak ſhumezho ſpuntano morje poſhre goré ino doline, ino zelo ſemló, ino ſeſhge vſe, kajkoli ona more v' ſebi imeti. Te, moji lubleni! bodo pred tiſtim ognjom vſehnile tekozhe vodé, perſuſhle bodo ſvrelzhine, vſuſhlo ſe morje, ti ſhiroki ſrak ſe bode ſatemnil, ſvéſde bodo od neba kapale dol, ſunze preminilo bo, méſez bo ſe obernil na kerv, ino nebo bo kak ena kniga vkup ſe ſaperlo. Puni ſkerbí bodo tedaj Angeli boſhji okoli hitrili, da bodo od vſeh ſhtireh vetrov ſem te Iſvolene ſpravili vkup od enega kraja tega neba do drugega. Eno novo nebo bomo tedaj vidli, ino novo ſemló, po obezhanji tega Goſpoda, ſakaj, kak ſapiſano je, bo najprejd prejſhlo nebo ino ſemla. —

V' tiſti ſtraſhni ino groſni vuri bo velka ſtiſka, moji brati lubleni! velko ſavſetje ino trepet, kader ſe bo ſodba derſhala, gdé nebo raſlozhka perſhone, ino gdé bodo one ſtrahovitne knige ſe odperle, v' kerih naſhi gréhi poſnamlani ſo, kaj ſmo njih vzhinli na ſemli: beſede, kere ſmo govorili, vſe naſhe djanja ino miſli, kí ſmo menli, da ſo ſkrite pred Bogom, tim preiſkavzom naſhah ſerz ino obiftih, gde vſakega djanje, naj je dobro al' hudo, poſnamlano bo po tem, kak ſapiſano je: ſakaj vſi laſje naſhe glave ſo pre-

fh Teti; (*Luk.* 12.) misli najmre ino nakanenja serza, od kerih nebomo menje mogli dati razhun. O kelko sós nam je potrebno, zhe se hozhemo grosnosti tiste vure ogniti — ino mi nje samudimo. O kelkokrat si sdihavali bomo, ino se jokali, ino si rasbijali lize, ino se nespodobni naredli, kader one zhaftite smoshnosti sagledali bomo, kere bo kral te zhafti podélil tem, ki so dobro vojfkuyali se tu — kader bomo s' nashimi lastnimi ozhmi vidli to nesgovorno kralestvo nebesko, ino pále od druge strani sagledali one strafhne kashtige ino grosne terplenja, kere pred nami se perkashejo. Na frédi pa bomo sagledali ves zhlovezhanfki rod, vse duhe od Adama, tega pervega, noter do tega sadnjega tih ludi, ino vse, kak oni dolpadnejo na svojo oblizhje, ino molijo, kak v' sv. pifmi stoji: Jas shivím, rezhe Gospod, ino meni se vkloni vfako koleno. (*Jesai.* 4.)

Tak je, lubi Kristjani! ti sveti predgar Efrem Siruf od sodnega dneva govoril; ino toti den te strahote na nas vfakega zhaka. Ah tak bodmo perpravleni vfigdar, kajti den te pravize, kak smo zhuli sadofti, bo den takega straha, kakfhega she nishe ne je vidil nigdar; ja strahota, ah strahota sa nas, zhe bomo od te strafhne sodbe shli v' to na véke strafhno terplenje. Ah Gospod neba ino semle, sodnik shivih ino mertvih, Jesuf Kristuf! ne pusti nam vezh tak samo se tega dershati, kaj je totega svéta, sakaj toti bo prejsfel: daj nam nafhe misli gorpodigniti k' tebi, da bomo tebe zhaftili s' djanjami tvoje vole, s' shivlenjom te hvale, s' délami, sa kerimi pride milostivna sodba ino vezhno plazhilo. Amen.

Tretji rasdélek.

Predge na svetke.

Na den spozhetja Div. Marie.

Maria, podignenje shenskega roda.

O lepa si ti prijatliza moja, ino nibenega madesha ne v' tebi. Cant. 4.

Ne zhudite se, vi shenske, zhe ludje taksho navado imajo, da vso to hudo na vas svrazhajo, sakaj shenske so she od negda dofti hudemi bile krive. Hudoba shene, rezhe sv. Peter Krisologuf, hudoba te shene je Adama's tega vefelega Paradisha pregnala. Shenfke, kak sv. pismo pravi, so bile prvi srok, ka je Bog ti svet s' obzhinfskim potopom tak strafhno kashfigal. Ena shena je bila kriva, ka je ti nedushen Joshef v' jezho vershen. Ena shenska je bila kriva, ka je ti mozhen Samson svojo mozh sgubil, ter ozhih se snebil, ino sadnizh ob shivlenje prifhel. Ena shena je bila srok, ka je Uriaf mogel vmreti. Shenfke so modrega Salomona k' veri na krive boge napelale. Ena shenska je sv. Johanesa ob glavo spravla. Shenfka je dila srok, ka je Ap. Peter svojega lublenega mojstra satajil. Od shenske ali, rezhe moder Sirah, od shenske je sazhetek tega greha storjen. (*Sirah. 25.*) O to je vam shenskam ne dober glaf. Ali potrofhtajte se, glejte, ravno is vas shenskih je ena spozheta, kero Bog sam tak posdravi: O lepa si ti, prijatliza moja, ino ne nibenega madesha v' tebi; spozheta je najmre Diviza Maria, kera je, kak sv. Bernard pravi, ves vash shpot popravila. Ino od tega dnef hozhem govoriti, kader rezhem: Maria, podignenje shenskega roda.

Maria, tota slata hisha, v' keru je pred svojim rojstvom prebival Jesus, ker se imenuje Kristus, je skus svojo svolenje sa mater boshjo, ino skus svojo prelepo ino sveto shivlenje tak visoka postala, da ona gre pred Prerokom Jeremiasom, od kerega Bog sam rezhe: Prejd, kak si ti is maternega tela prifhel, sem jas tebe posvetil. (*Jerem. 1.*) Ona gre pred Jo-

hanes Kerstnikom, od kerega je Angel boshji naprejpovedal, da bode she v' maternem teli s' sv. Duhom napunjen. (Luk. 1.) Ona gre pred vsimi Svetniki ino Svetnizami. O kaj sa eno podignenje, kaj sa eno povikshanje je tota nebeska kraliza shensfkemi rodi spravila! Je pa sa njoj bilo dofti svetih shen, vdov ino diviz, kere so rajshi strafhne mantre ino smert preftale, kak bi toto lepo od Div. Marie njim spravleno poshtenje ino zhaft bile sgubile, tak da se sv. Augufhtin sazhudje, ino rezhe: Da je tak veliko flabih ino kerhkih dekliz v' zhiftofti shivelo, sakaj ti nebi mogel? Ino sv. Gregor pravi: Kaj hzhemo mi bradasti, pa flabi rezhi, ki vidimo deklizhke pod mezhom v' nebesko kraleftvo iti? Od tega veliko ludftva, kero je sa Jesusom fhlo, kader je ti teshek krish nesel na goro Kalvarie, je ne nizm sapifano, ka bi se gdo bil zhres njega rastoshil, kak famo te Jerusalemfke shene so se jokale zhres njega. Ter po njegovem gorftajanji komi se je najprejd perkasal? Sv. Hieronimuf rezhe: Sadofti je, ka moremo rezhi, da se je Gospod Jesus po svojem gorftajanji najprejd shenam perkasal, Apofhtolom k' fhpoti, ki so ne ifkali tiftoga, kerega je ti flabi rod she najshel.

Da je pa ali shensfkemi rodi fkus Divizo Mario takfho povikshanje prifhlo, o tak glejte per vfem vafhem sadershanji na njo. Ona je neti ene senze te gisdofiti imela nad sobom, ino zhe ravno je od Boga tak povikshana bila, je vender ne nigdar bila fhtimana; le ponishnost je vfigdar bila v' njenih besedah, ino v' sadershanji. Ste vi tudi tak? Ali je morebiti gisda v' oblezhi, fhtimanje v' besedi vafho to pervo? Diviza Maria je bila tak frameshлива, ino je nevarnega pajdafhtva se tak bala, da je zelo te se vstrafhla, kader je Angel Gabriel njoj obsnanil, da je gnade puna, ino Gospod je s' njoj. Ste tudi vi tak? Ali so morbiti klafarfke besede ino neframni guzhi lize vafhega sadershanja? morbiti nevarno grefhno pajdafhtvo lubite, ino she ga same ifhete? Diviza Maria je proti vfakemi bila dobrotliva. Ste tudi vi tak? Ali morebiti le ludem hudo ftorite v' besedi ino djanji? Diviza Maria je bila sofebno poboshna. Ste tudi vi poboshne? Ali morbiti nigdar od poboshnih rezhi ne govorite? morbiti neki den namer nizm ne molite, pa sa tisto vezh preklinjate?

morbiti so namer tu v' zirkvi vashe misli ne poboshne? morbiti vso leto ne grete k' spovedi? Diviza Maria je bila poterpliva v' prenesenji najvekskih teshav ino terplenj. Ste tudi vi tak? Ali morbiti mermrate ino zelo klejete zhres vashe teshave? — O zhe vi vu vsem na Divizo Mario gledate, ino tak shivite, kak je ona shivela: slate hishe ste vi, ino tudi k' vam Gospod Bog rezhe: O lepe ste vi, prijatlize moje! Ali kaj ste, zhe je vasfo sadershanje ino shivljenje sama grehota? Kaj drugo, kak posodba tega greha? Ino je refniza, kaj sv. pismo od vas pravi: Vsa hudoba je mala proti hudobi ene shenfke. (*Sirah*, 25.)

O tak obernte vasfo sadershanje po sadershanji Div. Marie, da bo se tudi od vas moglo rezhi, ka je Diviza Maria poviksahala vash rod. Ja, o lubesniva Diviza Maria! rezhmo k' njoj vsi, mi vémo, da, kak kral David rezhe, v' nepravizah smo spozheti, ino v' [grehi so naf porodle matere nafhe; (*Pfalm*. 50.) mi vémo, da smo dofta pregresshli, ali bodi ti, nebeska kraliza! nam k' pomozhi, da to nedushnost, kero skus gréh sgubli smo, skus pokoro dobimo nasaj, ino da bo Jesus na nafho smertno vuro k' nafhi dufhi rekel: O lepa si ti, prijatliza moja, ino ne nibenega madesha v' tebi. Amen.

Na sveti Den, ali na Boshizh.

Novorojen Jesus, tim vbogim k' troshti,
tim premoshnim k' podvuzhenji.

To bo vam k' snamenji: Vi bote najshli eno déte v' plenize povito v' jaslah leshezho.
Luk, 2.

Zhaft bodi Bogi na visokosti, ino mir na semli ludem dobrovolnim! Tak so nizoj Angeli nebeski sapele tistemi, od kerega je en Angel rekel pastirom: Glejte, jas vam obsnanim eno velko veselje, kero

bo vso ludstvo imelo, sakaj dnef se vam je v' Davi-
dovem mesti Svelizhar narodil, ker je Kristuf Go-
spod. O kaj sa en veseli glaf je to nam! Ali gdé je
nash Svelizhar se narodil? To bo vam k' snamenji:
Vi bote najfhli eno déte v' plenize povito, ino v'
jafle polosheno, rezhe ravno toti Angel boshji. O
tak to je snamenje tega zhlovezhjenega Sina boshje-
ga, od kerega ti poboshen Job pravi: On je visfhfh,
kak nebo; on je globlesfh, kak pekel; njega mera
je dugfha, kak semla, ino shirfha, kak morje.
(Job. 11.) Toti nefkonzhni Bog je eno vbogo déte
tam v' Betlehemfki shtali! O vsemte od njega po-
trofhtanje vi siromazhki, ino navuk vi premoshni,
sakaj ravno sato je ti novorojen Jesus tim vbo-
gim k' trofhti, tim premoshnim k' podvu-
zhenji, kakti bo moja dnefnha predga pokasala,
kero sazhnem na zhaft tistemi, keremi so Angeli sa-
péli: Zhaft Bogi na visfokosti, ino mir na semli lu-
dem dobrovolnim.

Novorojen Jesus je tim siromazhkim
k' trofhti. Sakaj zhe poglednete na njegovo pre-
bivalishe ino na njegovo postelo, tak vidite njega v'
eni shtali, fkos kere na vse kraje veter pishe, vi
ga vidite v' enih jaflah leshati samo na eni pergifhi
fena. Vi se réfen tóshite, kak val teshko ftane, kaj
tak v' eni vboshni hishi morete ftanuvati, kere si po
simi dostikrat nemate s' zhim segreti; ali glejte,
kakfhno hisho ti novorojen Jesus ima, samo en oflek
ino volek ga v' ti na pol raspadjeni shtali eno malo
grejeta. Vi se toshite, kak morete na sami flami,
ali zelo na terdi klopi leshati; ali glejte, kakfhno
postelo ti novorojen Jesus ima. O potrofhtajte se te-
daj, ka je Jesus kak malo déte htel takfho hisho,
takfho postelo imeti, kakfhno vi imate.

Glejte na njegovo oblazhilo, le vboshne plenize
so njegov oblézh, ino to je njegov erdezhi fhkarlat,
rezhe sv. Ziprian. Vi se toshite, ka nemate kaj
oblezhti; o potrofhtajte se s' tem, ka bi Jesus tudi
tak boshno htel oblezhen biti, kak ste vi. Ravno
fkus toto Jesusovo ponishnost se more gisdost svra-
zhiti, rezhe sv. Bernard.

Glejte na njegovo drushbo: njegova siromazhka
mati, ti siromazhki Joshef, en vbogi oflek ino volek,
ti vbogi pastiri, to je njegova drushba; pa pastiri ne

pridejo od sam sebe k' njemi, on nje fkus Angele k' sebi posove. Herodesh leshi na svojih blasinah, Fariseari ino Pismavuzheni spijo v' svojih mehkih postelah, ali Jesuf ne pofhle po tote, siromazhke hozbe v' svoji drushbi imeti. O k' kaj sa enem trofhti je to vam siromazhkim, le vi ste njemi povolna drushba. Novorojen Jesuf je ali siromazhkim k' trofhti. On je pa

tudi premoshnim k' podvuzhenji. Kere je Bog s' posvetnim blagom poshegnal, tifti se naj od njega vuzhijo, siromazhki v' duhi biti, t. j. naj nemajo prevelke lubesni; ino shele famo do posvetnega blaga, ino naj, zhe se njim per totem vzháfi ena nefrezha sgodi, ne sdvojijo sa tega volo, temuzh naj s' poterplivim Jobom rezhejo: Gospod je dal, Gospod je vsel: kak se je Gospodi dopalo, tak se je sgodlo, zhaftito bodi Ime Gospodovo! (*Job. 1.*)

Slato ino frebro, premoshenje ino bogastvo je né nikomi k' fhkodi. Sveti moshje, kak: Abraham, Isak, Jakob, Egiptofki Joshef, Daniel, Ester, David, Job, so bili zhudovitno bogati; ali oni ne so svojega serza k' svojem bogastvi perklenili, ino se njih ne dotizhe, kaj Jesuf pravi, da eno debelo voshe, ino ena gamela leshi fkus eno igleno vuhó gre, kak en bogati v' nebefa: (*Mark. 10.*) sakaj oni né so famo svojo bogastvo, svojo blago lubili tak, da na nizh drugo nebi bili mislili, sa nizh drugo fkerbeli, ino so ne kakti ob pamet fhli, zhe njim je kaj prejhlo. O pojdite ali tudi vi, ti premoshni ino bogati, dnef k' ti Betlehemfki shtali, ino vuzhte se od novorojenega Jesufa, poleg vashega bogastva siromazhki v' duhi biti.

Ravno per toti perloshnosti she vam tudi sv. Augufhtin en navuk dá, kader rezhe: Da je toti tak premoshen Bog siromak postal, tak ne sanizhuj nibenega priprostega zhloveka, ako si ravno shlahtnega roda; ne sanizhuj nibenega hlapza, ako si ravno smoshen; ne zherti enega siromazhkega, ako si ravno gospod. Je Kristuf ne shlahtnéfhi, né smoshnéfhi, ne premoshnéfhi? pa vender siromashtvo na se vseme, kero ti sanizhujefh. Ne sanizhuj nibenega siromaka, sakaj ti, tak kak on, morefh rezhi: Ozha nafh, ker si v' nebefah.

Tak je ali dnešni den vam siromazhkim en den tega trofhta, vam premošnim ino bogatim pa en den lepega podvuzhenja, vsem vkup pa en den velkega veselja. Rasveselte se tedaj vi siromazhki, sakaj Jesuf je vu vašem stani se narodil, ino on je vaš Svelizhar. Rasveselte se ti premošni, sakaj narodil se je tifti, ker vam je pernefel nebesko nepreminozho blago. Obveselte se grefhniki, sakaj narodil se je ti dober pastir, ker bo to sgubleno ovzhizo gorpoiskal, ino njo nefel v' svojo ovzharnizo. Veselmo se vsi, ino s' Angeli nebeskimi rezhmo: Zhaft Bogi na visokosti, ino mir na semli ludem dobrovolnim! Amen.

Na den v. Shtefana.

Od svetih Manternikov.

*Shtefan, pun gnade ino mozhi, je velke snamenja ino zhudeshe delal med ludstvom.
Djanj. Ap. 6.*

Sv. Shtefan, kerega zhaftiti spomin mi dnef storimo, je bil tak nedushen, tak sveti, da so Judje ga's nibene hudobne rezhi ne mogli podushiti, ino zhe ravno so krive prizhe bili gorvseli, ga je tudi to ne shaloftilo, kajti je njegova dobra vest njega sagovorla. Ker dobro vest ima, tifti ima nad njoj najmozhnéfhega sagovornika, najbolfhega trofhtara. Toti sagovornik ino trofhtar gre s' njim, ako v' jezho, ako v' preganjanje, ako na smert, ja pred sodnika boshjega. Sa tega volo je pa tudi sv. Shtefan se ne bal, Judom nasozhi sponafhati, kak so s' Kristusom naredli, ino je ne se bal te manternizhke smerti, na kero ga obfodli so. Judje pa ne so samo Shtefana k' smerti obfodli, temuzh tudi Jakobi glavo vsekali, ino enega drugega Jakoba's tempelna dol posunli, ka je kprizhi mertev ostal: oni so Petra ino druge Apofhtole gaishlali, Johanesa's deshele pregnali, Pavla ino Barnabasa so pa tak ne henjali preganjati. Ali vse to je le sazhetek bil potlanjemi strafhnemi

preganjanji ino kervavemi mantranji tih Kristjanov, kero je zelih tristo lét terpelo. Da se mi tedaj dnef ob enem na vse sv. Manternike spomenemo, tak bom od svetih Manternikov govoril, ino pokasal: 1. Kere so bile najhujfše preganjanja tih Kristjanov; 2. sakaj so te perve Kristjane tak preganjali ino mantrali; 3. kaj je njim tako stanovitnost dalo.

1. Kere so bile najhujfše preganjanja tih Kristjanov? Najhujfših preganjanjih ino mantranjih tih Kristjanov je bilo deset. To pervo sa zefara Nerona; to drugo sa zefara Domiziana; to tretjo sa zefara Trajana; to fhterto sa zefara Hadriana; to peto sa zefara Mark Aurela; to fhesto sa zefara Severufa; to sedmo sa zefara Maksimina; to osmo sa zefara Deziufa; to deveto sa zefara Valeriana; to deseto sa zefara Diokleziana ino Maksiminiana. V' totih preganjanjih je pres fhtevila veliko Kristjanov na grosovito visho ob shivljenje prifhlo. Najhujfšo je bilo to deseto preganjanje sa zefara Diokleziana v' jutrefhnih, ino Maksiminiana v' sahodnih krajih. Dioklezian, ker je spervega Kristjanom ne sovrasen bil, je potem, od Maksiminiana, toti pa od svoje matere, podhujsten, fi terdno naprejsvel, Kerfhanstvo zelo dolfspraviti. On je sa tega volo, kaj je koli smifliti bilo, s' Kristjani delal, ino ne gledal na starost, ne na mladoft, ne na stan, ne na spol; gdo je koli sa Kristjana se vundal, tifti je mantran bil ino vmorjen: pa kak mantran ino vmorjen? V' Mesopotamii je nje puftil sa noge gorobesti, ino s' pozhafnim ognjom nje sadufhiti. V' Sirii je nje puftil na osharjenih rofhtih pezhti. V' Pontufi je nje s' fhpizami sa nohti puftil sbadati, te pa nje s' vrélim svinzom polijati. V' Egiptomi je nje puftil s' osharjenimi kléfhami fhipati, s' ostrimi zhrepnjami ino fhpizhaftimi grebeni rasmefarti, strahovitno sbiti, ene v' ogen, druge v' morje verzhi, enim glavo vsekati, druge od glada vmréti, ene na krish perbiti, druge sa nohti na nogah gorobesti, ino od glada vmreti, pa tudi tak, ka so dvé mozni veji vkuppotegnili, tega Manternika sa eno nogo k' eni, sa drugo k' drugi pervesali, te pa veje narasno spuftli, ka ga je razzhefnilo, ino strafhno rasmefarlo; tudi drugazhi je nje dal po drev-

ji gorsobeſti, ino nje od glada vmréti. Vu Frigii je eno zelo meſto, kero je vſo kerſhanſko bilo, puſtil vuhgati, ino ſo vſi mogli konza dati. Eusebiuſ, ker je tote groſovitnoſti vekſhital ſam vidil, rezhe, da ſe ſ' beſédami nikol dopovedati nemore, kaj ſa ene neſmilnoſti ſo Kriſtjani mogli preſtati, ino Lak-tanziuſ pravi, da vſa ſemla je od is-hoda do ſahoda v' kervi plavala; ſakaj kak Dioklezian v' is-hodnih, tak je Makſiminian v' ſahodnih krajih ſ' Kriſtjani de-lal. — Sadoſti od tega, kajti od tega ſte ſhe vezh-krat zhuli, ino tudi ſami v' Svetnizhzah od ſv. Man-ternikov ſnate brati. Sdaj ſe le pita:

2. Sakaj ſo te perve Kriſtjane tak pre-ganjali ino mantrali? Temu ſo bili poſeb-no trije ſroki: a) Da ſo Kriſtjani bili zhudno ogovor-jeni; b) da ſo to haidoſko malikovanje ſavergli; c) da je njihovo premoſhenje haidoſkim poglavarom diſhalo.

- a) She vzháſi ſpervega ſo Judje vſe ſorte laſhi kres Kriſtjane vunſpravili, ino ſo rekli, kak ſo oni hu-dobni, rasbojni, nepridni ludje, ino ſo ſ' tem Haide tak dugo hujſtili, ka ſo oni Kriſtjane reſen ſa naj-lagoſhe ludi ſazheli derſhati, ino zhe ravno ſo eni modri Vuzheniki nje previshano ſagovorli, ſo Hai-di le per tem oſtali, da Kriſtjani ſo eni ſanikerni ludje. Sa tega volo ſo njim nikol ne mogli dobri biti, ino ſo njim hudo ſadévali, kaj ſo najvezh mog-li. Naj je priſhla neſrezha kakſha koli, naj je po-voden naſtala, kak Tertulian rezhe, naj je bil ſemle potref, naj je bil glad ali pomor, le Kriſtjane div-jim ſtvarim naprejverzhi treba. Nad vſakoj neſre-zhoj ino nadlogoj ſo le Kriſtjani mogli krivi'biti.
- b) Najbol ſo pa Kriſtjani Haide ſ' tem ſvadili, ka ſo njihove od zefarov ſapovéane krivim bogovom oſruvanja ino malikovanja zelo ſavergli, ino ſe per kaj takem nikol ne perkaſali. Vſe je ſato krizhalo, da Kriſtjani njihove bogé ſavershejo, ino zefara zhertijo, oni ſo ali ſovraſhniki tih bogov ino zefa-rov, ſovraſhniki tih oblaſtnikov ino deſhele, od njih bode priſhla jeſa tih bogov, od njih bodo priſh-le vſe neſrezhe, od njih bode priſhlo ſpuntanje ino nemir, prozh ſato ſ' njimi! Sa tega volo ſo zefar-je, ſo deſheſki oblaſtniki nje le obſodli, mantrali ino vmarjali, kak ſe njim je ſdelo, ne gledzhi,

zhe bi bili vifokega ali proftega stana, moshki ali shenfke, stari ali mladi, odrasleni ali otrozi.

c) Haidi, kerj sa nizh bolshlega ne so vedli, kak totega sveta si savshiti, so tudi drugo ne ifkali, kak posvetne nafladnosti, ino posemelfko blago; Kristjani pa so she enkrat tak sanizhani bili, ka je vfaki s' njimi snal delati, kaj je htel. Zhe so tedaj kako premoshenje imeli, tak so nje deshelfki oblaftniki le k' smerti obfodli, ka so si te njihovo blago vseli.

Tak se je ali tim pervim Kristjanom godilo. Ne ali zhuda, ka so tudi takfhi zefari, kerj so drugazh dobrega serza bili, nje zhertili, ino puftli s'njimi delati, kak se je komi sdelo. Ali vse to je ne samoglo, njih dolspraviti, temuzh oni so se le sploh pomnoshili, ino njih je, kak sv. Krisoftomuf pravi, k' mantranji letelo, kak bzhel k' kofhi.

3. Kaj je pa te tim pervim Kristjanom tako stanovitnost dalo? Oni so vedli, kaj njim vse naprejstoji; oni so vidli, da se bodo vsega snebli, kaj imajo, ino bodo 's deshele pregnani; oni so vidli, da bodo sa Kerfhanstva volo od svojih prijatelov ino rodbine, ja od vseh ludi sovrasheni; oni so vidli, da bodo najgrosovitrnéshim mantram ino smerti prékdani: pa so le kerfhanfko vero gorvseli, se vse mi obóshenji, vfemi preganjanji, ino sadnizh mantram ino smerti prékdali, pa sakaj? a) Da je Bog fkus zhudeshe njim svojo dopadenje na snanje dal; b) da so njihove mantre njim bile njihov kerft; c) da so na tem svéti nizh né dobrega perzhakati imeli.

a) Sv. Shtefani je Bog nebo odperto pokasal, ino njemi puftil tá viditi, gdé Jesus sedí na desnizi v' neisrezheni svetlobi ino lepoti, v' nesgruntano velki zhafsti ino veselji. — Drugi so is neba dol zhuli en glaf; pále drugim so se Angeli perkasali v' jezah, ino so njim njihove rane szélili; pále drugim je Bog dal to mozh, ka so beteshne zhudesno vusdravlati, mertve gorsbudili, i. t. v.

b) Sv. Manternikom so njihove mantre bile njihov kerft, oni so najmre fkus nje tak, kak fkus sv. kerft, bili zelo ozhifheni od vseh svojih grehov, ino njim odpufhene vse zhasne ino vezhne kafhtige; oni so, kak so bili smert prestali, ravno fhli v' nebefa, is tega kratkega terplenja v' to vezhno veselje.

e) Sv. Manterniki so na to posvetno telko shtimali, kak da nebi bili nizhesa imeli. Le Jesus je bil njihov dobizhek, le njega so oni tak lubili, da njih nizh od njega ne moglo raslozhti, né nibeno terpenje, né s' smertjo prétenje. Sa tega volo je pa tudi Jesus per njih bil, ino je nje krépil v' najhujshih mantrah tak, da sv. Bernard rezhe: Stojí Manternik vef veseli kak flavni premagavez, zhe ravno njemi je truplo vfo rasmefarjeno, ino njemi sheleso nesmilno pára njegove strani.

O l. K.! ne zhudite se sato, kak so sv. Manterniki se mogli takem sanizhanji, takem preganjanji, mantram ino smerti prék dati, ino ne rezhte, da se sdaj nishe nebi snajshel, ker bi to storil. O refnizhno, da bi vam Bog nebo odperl, ino vam pokasal, kam pridete, zhe tote mantre stalno prestanete, ali zhe bi vam Jesus sam se perkasal, ali skus en nebeski glaf k' vam govoril, ali vam Angele poslal; o refnizhno, da bi tudi vi sashihrani bili, ka bi prezi po smerti v' nebefa shli, ozhifheni skus mantro, kak skus kerst, od vseh grehov; o refnizhno, zhe premislite, kak je néki is val se vsega snebil, neke mi pa she to naprejstojí, ka bo njemi ozheta ino mater, sheno ino otroke smert, grunte krivizhna pravda vsela, hrame pa, ino kaj v' njih ima, bode ogen vkonzhal: o refnizhno, zhe vse to premislite, néki bi se tudi sdaj snajshli, ker bi radi toti svét ino vse sapustli, ino se mantram ino smerti prék dali s' tim gvishnim savupanjem, da vzhási po smerti grejo v' nebefa, gdé bodo vfo stoverstno povernjeno dobli, ino to vezhno shivljenje imeli.

Tak, vidite l. Kr.! tak so v' pervih stolétjah s' Kristjani delali, da so od vseh saversheni bili. Oni so nje preganjali, mantrali, ino vmarjali, da so nje sa sovrashnike deshelskih postav ino povel, sa puntare ino rasbojniko, sa najlagoshe ludi dershali, ker so srok vsoj nesrezhi te deshele. Oni so nje preganjali, mantrali, ino vmarjali, ka so te njihovo blago vseli. Ti lubi Manterniki so pa vse stalno prestali, da so sami se previshali, ka je Gosp. Bog s' njimi, ino da so vedli, ka je manternizhka krona ob enem krona vezhnega veselja. Oni so previshani bili, da je vfo zhasno nizh proti tem vezhnem. O previshajte se tu-

dí vi, I. K.! od refnizhnosti vsega tega, ino is lubesni k' Jesufi poterplivo prenefte nadloge ino krishe vafhega vzháfi révnega ino toshnega shivlenja, sakaj ravno fkus to poftanete, kak fv. zirkvèni Ozheti rezhejo, na duhovno visho Manterniki, ino sadobite per pravem fpokorjenji krono vezhnega shivlenja. Amen.

Na novo leto.

Od pretezhenja tega zhafa.

Kader je tih ofem dni minolo. Luk. 2.

To leto 1837, kam fi odifhlo? gdé fi? Ah! nega ga nigdi, néti snamenja od njega ne najdemo vezh. Tak preminejo dnevi ino méfzi, tak preminejo léta ino ftotine tih lét ena sa drugoj, ino né nikoga to, ker bi nje gorpodershati samogel; ali je gdo braniti mogel, ka neble odifhle te ofemnopetdeset ftotine tih lét od Adama fem, ino noter do sdajnega zhafa? Vse fo potunle se v' tem morji tih zhafov, famo to fo nam puftile tu, kaj sapifano je, kak je v' njih se godilo. O lubi Kristjani! tak fo tudi nafhe léta odifhle, kaj smo na svéti, ino mi od njih nemamo nizh, kak kaj v' ti knigi te véfti sapifano je, kak nam je fhlo, kak smo shiveli, kaj smo ftorili. To mi dnef, kader med dvermi enega novega leta stojimo, ferzhno premifliti hzhemo. Od pretezhenja tega zhafa bom ali govorril, ino pokasal: 1. kak fo preminole ftotine ino taushenti lét, ino velki narodi v' njih; 2. kak fo preminle nafhe léta; 3. kaj ali imamo ftoriti?

1. Preminle fo ftotine ino taushenti lét, ino velki narodi v' njih. Zhe ravno fo ti pervi ludje mozžno dugo shiveli, eni is njih po devetfto lét, fo vender njihove léta na enkrat bile do kraja sefhete, ino zhe ravno je svét v' fheftnajfto ino petdeset letih se mozžno napunil s' ludmi, je vender v' obzhinfkem potopi vef zhlovezhanfki rod vkonzhan do ofem perfhon. Pále od totih ofem perfhon

je pozháfih napunla se semla, ino so velki narodi nastali, ali tudi toti so prejšhli. Najimenitneshi so bili Afirianzi, Egiptanzi, Israelitanzi, Gerki, Persianzi, Rimari.

Afirianzi so velikoimenitni ino mozhni postali, ino so v' svoji velki oblasti se vishe taushent lét obdershali; ali na enkrat so bili premagani, pala je njihova mozh, raskadila se njihova oblast.

Egiptanzi, o kak so toti imenitni ino mozhni bili! Tudi oni so taushent lét se v' svoji velki oblasti obdershali; ali na enkrat so drugi kres nje dobili mozh, ino prozh je bila njihova velka oblast.

Israelitanzi, o kelko se od njih velikoimenitnega bere, kak mozhni so oni bili, ino kak velka je bila njihova oblast vishe taushent lét; ali kam je sadnizh prifhla njihova mozh? Rasmetano je njihovo kralestvo, rasderto njihovo mesto Jerusalem, ino ves narod je po svéti rastepen.

Gerki so dugo bili mozhni ino vu velki oblasti; ali tudi oni so obladani, ino pala je njihova mozh.

Persianzi so per mozhi ino oblasti tak gorjemali, da so sadnizh imeli eno neismerno velko deshelo; ali poterta je njihova mozh, rasvershena njihova velka deshela.

Rimari, kaj bom od totih povedal? Je ne njihova mozh ino oblast bila veksha, kak vseh drugih starih narodov? So ne oni se s' svojoj mozhjoj po vsem svéti rasfhirli? Néli so oni skoro vse ludstva te semle pod se spravili? Néli so oni sami rekli, da nishe na svéti nemore njihove deshele rasdjati? Ali kak je prifhlo sadnizh? Sdignili so se drugi narodi od vseh strani zhres nje, ino pokonzhano je njihovo Rimsko, pokonzhano njihovo Konstantinopolitansko zesarstvo, ino nega ne enega, ne drugega vezh.

Tak so ali prejšhle stotine ino taushenti lét, ino velki narodi v' njih.

2. Kak so nashe léta preminle? Hitro so prejšhle léta nashega detinstva, ino mi namer ne vejmo sa nje; ali léta nashe mladosti pomnimo dobro. O kak so one vesele bile, kak smo mi te bili segurni ino mozhni! Ali skoro tak hitro, kak ladja po vodi mimo se pela, tak je odifhla nasha mladost. Mi smo stopli v' moshevstvo, ino tudi sdaj she smo mozhni bili, skus nashe persadenje ino fkerb smo spravli

fi doſti blaga, veliko ſmo imeli laſtiniſtvo, ino ſmo menli, da niſhe ſe s' nami meriti nemre; ali hitro je bila ſtaroſt ſhe to, rasdati ſmo mogli naſho blago ino naſho laſtiniſtvo, ſhe nemamo nizh, kak ſéro glavo, temne ozhi, eno ſmantrano truplo. Gdé ſo ali naſhe léta? Odifhle ſo, ino nigdar njih nebo naſaj.

3. Kaj ali imamo ſtoriti? Da ſe s' naſhim ſdajnim ſhivlenjom to vezhno ſhivljenje vkupdershi, ino Ap. Pavel pravi: Kaj zhlovek ſeja, to bode ſhel; tak moremo tóti zhaſ, kaj nam ga Bog odsdaj dá, k' dobrem oberniti. (*Galat. 6.*) Perpraviti ali moremo, kaj ſmo doſdaj ſakrivli, ino ah kelko je tega ſe ſgodlo v' totem ſadnjem leti, kelko vu vſeh naſhah doſdajnih létah? o kelko je ſtorilo ſe ſamo krivize, kelko nezhiſtega djanja, kelko je k' dobremi prilik vnémar ſe puſtlo! Ne bodmo vezh tak, popravmo naſhe krivize, odpuſtmo naſhim ſovraſhnikom, pokoro delajmo ſa gréhe, ſtormo dobre déla, Bogi ſluſhmo ſevſem, kaj ſtorimo, te bo to novo leto nam eno veſelo novo leto.

Ja eno takſho novo léto vam voſhim is ferza, eno takſhno, v' kerem bi vi vſakſhi den s' kaj dob-
rim poſnamlali, te prejd ſtorjene grehe pa duſhe bol
dólsbrifali, s' Bogom ſe pomirli ino ſpravli, ino tak,
zhe bi ravno toto leto bilo vaſho to ſadnjo, bili per-
pravleni k' poſvanji is totega ſvéta. Amen.

Na tri Krale.

Kerega Herodesha ſe povernjeni greſh-
niki imajo ogniti?

*Ino kader ſo v' ſpanji odgovor dobli, da ſe naj
ne povernejo naſaj k' Herodeshi, ſo po dru-
gem poti ſhli v' ſvojo deſhelo naſaj. Math. 2.*

Lubi Kr.! kader ſe dneſ na te tri Modre ſmiſlim, ſe
ſmiſlim na vaſ. Ti trije Modri ſo, is dalne jutreſh-
ne deſhele od ene poſebne svéſde pelani, tak frezh-
ni bili, da ſo novorojenega Svelizhara tega ſveta, Je-

sufa Kristufa najfhli. Ravno tak ste tudi vi, ki ste fkus smertni greh od Boga možno dalezh prozh odifhli, sdaj ob Adventski spovedi od svesde te gnade pelani tak frezhni bili, ka ste Svelizhara tega sve-ta, Jesufa Kristufa, v' Sakramenti sv. refhnega Tela najfhli. Ali ravno sato, da ste s' timi Modrimi k' Jesufi prifhli, morete tudi s' njimi po enem drugem poti nasaj domo iti, ne k' Herodeshi, on bi vam shivlenje vsel. Gdo je toti Herodesh? Toti Herodesh je ti hudi fovrashnik ino smertni greh. K' totemi se nefmete vezh nasaj podati. Od tega bom dnef govoril, najmre: Kerega Herodesha se pover-njeni grefhniki imajo ogniti?

Ti prvi Herodesh je ti hudi fovrashnik. Toti je kam hujfhi, kak je ti Judofki kral Herodesh bil, sakaj tifti je te tri Modre k' febi navablival, ka bi nje morebiti bil vmoril; ali zhe bi on ravno to bil ftoril, bi njim le bil to telovno shivlenje vsel, na du-fhi njim nebi bil nizh mogel ftoriti — ti hudi fovrashnik pa, kaj pa on ftori? On naf k' febi vabi, ka bi naf na dufhi vmoril. Toti Herodesh fi kaj per-sadene, sofebno bode on sdaj ob fahfenfkem zhafi dobro fkerb imel, da bi vaf k' febi dobil. Ali ne ver-te njemi: on drugo ne ifhe, kak vam to duhovno shivlenje vseti, ino vaf v' pekel spraviti; le ne k' He-rodeshi nasaj, po drugi stesi se obernte.

▼ Toti Herodesh pa ima tudi svoje hlapze, kere namesto sebe na lov vunpofhle. Totih se ravno tak kak njega samega imate svésto varvati. Toti njegovi hlapzi fo ti hudobni tovarfhi, od kerih sv. Isidor pravi, da je bolfhe, zhe naf zhertijo, kak bi s' njimi bili: pa prav ima; sakaj neki mladenzh, neka dekli-za bi fhe s' to lepo nedushnostjo obvenzhena bila, da se nebi bili s' takfhimi hudobnimi tovarfhi v' spo-snanje ino drushbo podali. Neki bi fhe sdaj bili med timi pravizhnimi, da se nebi bili s' krivizhnimi v' to-varfhtvo fpuftili. Neki bi fhe sdaj lepo Bogi flushili s' dobrimi delami, s' molitvoj ino poboshnim shivle-njom, da se nebi bili k' takfhim perdrushili, ker na to nizh ne dershijo, ino fhe 's tih poboshnih imajo svoj pofméh. Neki bi fhe sdaj se bali, le eno famo krat sakleti, da se nebi bili od preklinjavzov navuzh-li tak ftrafhno kleti. Néki fhe sdaj nebi vupal, le eno

troho kaj luzkega vseti, da nebi bil s' tatmi se v' tovarfhtvo spustil. Neki s'he bi sdaj s'voje starfhe ino naprejpostavlene poshtuval, da se nebi od hudobnih tovarfhov bil navuzhil nje zhertiti. Neki s'he sdaj nikol nebi vezh pil, kak kelko treba, da se nebi bil k' mokrim bratom perdrushil, ino od njih se pianzhivati navuzhil. Neki s'he sdaj nebi karte posnal, da nebi bil k' kartafhom si sel, ino se navuzhil, kaj je njemi telko k' shkodi. To so ali sami tistega najhujfhega Herodesha hlapzi, ki njemi pomagajo dushe loviti, ino v' pekel spravlati. Varte se njih. Ne hodte ali k' Herodeshi nasaj, né k' Herodeshi ne, po drugem poti se obernte.

Ti drugi Herodesh je smertni greh. Toti dushi vseme shivlenje te gnade. Zhe ste tedaj v' smertnih grehah bili sapopadjeni, ino ste sdaj se od njih ozhiftili: o tak ne hodte k' totem nesmilnem Herodeshi nasaj, le ne k' Herodeshi, po drugem poti se obernte.

Po kerem poti se ali imate obernti? O le po poti te ponishnosti, te pravizhnosti, te zhiftofti, po poti kerfhanfke lubesni, po poti te trésnosti, potalashnosti, po poti te zhednosti ino poboshnosti, po tem poti, po kerem pridete k' vezhnem shivlenji.

Premiflite, kaj sa ena framota bi vam bila, zhe bi vi ti fhpotlivi jarem tega hudega sovrashnika pále na se vseli; kaj sa ena framota, zhe bi pále s' tim sgublenim sinom fhli k' svinjam otrobov te nezhistofiti jéft. Premiflite, kak nevarno bi sa vas bilo, v' te stare grehe nasaj se povernti: nebili vi ravno s' tem Boga snali tak rasjesiti, ka bi vam svesdo te gnade na vsigdar skrili, ino vas na vsigdar sapustil? Zhigavi bote te? Zhigavi drugi, kak tistega Herodesha, ker je ti hudi sovrashnik? Sato pa le k' Herodeshi ne nasaj, le 'po drugem poti se obernte, po poti sapovedih boshjih.

To je ali ti Herodesh, kerega se ogniti moremo, ti hudi sovrashnik najmre ino smertni greh. O profmo tedaj Gospoda te luzhi, da nam skus svésdo te gnade pot kashe v' nafho pravo domovino. O prelubleni nafh Ozha nebefki! ker si ti skus svésdo te gnade naf k' tvojemi Sini Jesusi perpelal, ino naf dnef opoménefh, né k' Herodeshi nasaj se povernti, temuzh po drugem poti se obernti: ah pufti nam,

ponishno profimo tebe, pusti nam svédo te gnade sploh naprej svétiti, doklam sa njoj idozhi pridemo v' to nebesko domovino, nashemi lubemi Jesusi dare dobrih dél ino saflushenj ofravat, ino njega s' tobom ino s' sv. Duhom zhaftit na vezhne zhafe. Amen.

Na Svezhnizo.

Od Mariinega dnefnega ofra.

Pernefli so Jesusa v' Jerusalem, da bi ga pred Gospoda postavili. Luk. 2.

Dnef se Jesus vpervizh v' Jerusalemskem tempelni perkashe, ino na rokah svoje svete matere leshezhi sam sebe ofra svojemi nebeskemi Ozheti. V' Moisefovi postavi je najmre sapovedano, da se vsako perorojeno more Bogi gorofrati: na snamenje, da je on najvisihish Gospod zhres vse na nebi ino na semli. Toti Moisefovi sapovedi je Jesus kak Sin boshji ravno ne bil dushen se podverzhi, je pa vender to storil, ino je svojem nebeskem Ozheti is rók svoje svete ino divishke matere se pustil gorofrati, nam k' pokasanji, ka bi tudi mi dnef vezhnemi Bogi nekaj ofrali; pa kaj? Modri Aristotelef pravi: da zhlovezhko serze najprejd shivi. Nasho serze je ali tisto perorojeno, kaj Bog od nas sa ofer hozhe imeti. Ali, ah toshno, jel nje smemo pred Boga pokasati? O vmijmo nje s' sgrivanimi fosami, ino nje denmo Marii na roke, ter nje s njenih rók Bogi ofrajmo, tak bo njemi toti nash ofer povolen. Od Mariinega dnefnega ofra tedaj sdaj govorim, ino ob enem pokashem, kaj sa en ofer mi imamo Bogi pernefti.

O Poshli, o Gospod! poshli to jagne, kero bo ladalo vso semlo, (*Jesai. 16.*) je Prerok Jesaias she davno sdihaval ino profil. Ino glej, prishlo je to jagne, poslal je Gospod Bog svojega edinega Sina Jesusa, ker je kak saklani ofer sa vso zhlovezhanstvo se tá dal; ja she dnef se on kak eno jagne is

rók svoje matere gorofra. Ali, o presveta mati boshja! kak ti morešh to storiti, ka tvojega lublenega fina tá dafh? Tebi je ja v' duhi snano, ino poboshen Simeon ti nasozhi povej, kakšho nesgovorno shaloft bošh ti sa tega volo imela; pa le tvojega Jesufa, ker je najlepšhi is vseh sinov te semle, tá dafh? Ja, jas ga tá dam, ino ga ravno sato dam, da je najlepšhi is vseh sinov te semle, da bo Ozha nebeski s' tem vekšho dopadenje nad njim imel; jas ga dam zelo na smert, da bode vse opadjene sine Adamove k' shivlenji obudil. Jas véim, da bom s' nesnano shaloftjo mogla viditi, kak bodo nesmilni shodneri njega s' vojkami svesanega sem ino tá vlazhli, ino suvali; kak bodo njega s' svojimi debelimi pesnizami v' lize bili; kak bodo toti odurni njemi v' lize plivali, s' gaishlami njega nesmilno rasmefarli, kak bodo njemi glavo, roke ino noge prevertali, ja zelo v' ferze noter ga prebodli; — ino ah, kak bode na krišhi svojo shivljenje gordal pod najvekšhim obframuvanjom ino v' neisrezheni teshavi: jas vse to véim, ali jas ga vender dam tá, sakaj on bo to jagne, kero prozh vseme gréhe sveta: zhlovezhanstvo se meni noter v' ferze mili, kajti ono bo na véke pogubleno. Rajšhi ali, kak bi jas to mogla viditi, rajšhi dam mojega lublenega fina tá. O Kristjani! gde je ena mati najti, kera bi to storla?

Da pa Maria svojega lastnega fina svojem nebeskem Ozheti sa ofer dá, tak ofrajmo mi njemi našho ferze. Ali ah, kakšhno je ono? Puno gisdavih ino shtimanih misli, krivizhnih ino serditih nakanenjih, puno nevoslhivosti, puno grefhnih poshelenj, ja ono je tak vtepeno, tak blatno, da ga pred Boga namer pokasati ne smemo. Ah, kaj bomo ali storili? O premislmo, sa zhef volo je Bog zeli svet, ino vse, kaj je na semli shivega bilo, v' obzhinskem potopi, sakaj Sodomo ino Gomoro s' ognjom pokonzhal? Sa zhef volo? Savolo njih grehov. O tak vlijmo tudi mi en potok sgrivanih fós na našho ferze, ino opêrmo nje od tih oftudnih madeshov tega greha, dolseshgimo 's njega s' ognjom tega raslutenja vfo divjo mefo grefhnih shel: — ino tak poloshmo našho ferze Jesufovi ino našhi lubesnivi materi Marii na roke, s' to ponishno profhnjo, da bi ona nje ne-

beskemi Bogi gorofrala, ino refnizhno bo toti ofer Bogi prijetni ino dopadliv.

Ja, o lubesniva Diviza Maria! mi vejmo, da smo s' nashimi, telkimi grehi si davno she saflushli, fkus en obzinski potop pokonzhani, ja fkus en Sodomski ino Gomorski ogen na pepel obernjeni biti; ali da je tebi zhlovezhanstvo se tak mililo, da si tvojega lublenega Sina na odrefhenje vseh ludi tá dala, naj najdejo nafhe sgrivane fose per tebi telko smilenja, da nafho ferze smemo na tvoje narozhe djati, ino nje is tvojih rok vezhnemi Bogi gorofrati k' sadoblenji vezhnega mira. Amen.

Na Joshefovo.

Sv. Joshef, en posebni sgled v' shivljenji, ino en posebni perporozhnik na smertno vuro.

Joshef, ti sin Davidov, ne boj se, Mario, tvojo sheno, k' sebi oseti. Math. 1.

Da v' tem shivljenji nishe ne pres terpljenja ino nadlog, to se nam tudi nad nashim dnefhnim Svetnikom, sv. Joshefom, pokashe. On je od Boga isbran sa ofkerbnega ozhé samega Jesufa Kristufa, on je od kraljevkega roda; pa vender more v' firomashtvi shiveti, ino to teshko zimermansko delo delati, ino more dosti nevole, dosti shalofti prestati. Ali kaj je on v' svojih nadlogah storil? On je bil pravizhen, rezhe sv. Evangelium. On je ne mermral, ino ne nikomi sa tega volo hudo sadéval. Ino da je on pravizhen bil, ino poterplivi vu vseh suprotivzhinah svojega shivljenja, je on tak frezhen bil, da sta na njegovo posledno vuro Jesuf ino Maria pri njem bila. O frezhna taksha smertna vura! Nebili tudi mi radi bili, da bi mi v' nasozhnosti Jesufa, Marie ino sv. Joshefa nafho shivljenje sklenili? O perporozhmo se sv. Joshefi, sakaj on je: 1. en posebni sgled

v' shivljenji; 2. en posebni perporozhnik na smertno vuro.

Sv. Joshef je en posebni sgled v' shivljenji. Hishne réve ino nadloge so najbridkefhe ino najteshefhe. Ravno totih je pa sv. Joshef najvezh imel. Kak na zhasé en zherni oblak sa drugim pride, ino nam to lubo sunzé sakrije, tak je zhres sv. Joshefa ena nevola sa drugoj prifhla. Kak možno je on mogel se rasshaloftiti, kader je vidil, ka je Maria she prejd, kak sta vkup prifhla, nosezha najdena! To ga je tak shaloftilo, da je njo htel sapustiti, da 'nebi Angel njemi bil povedal, kak je to prifhlo. Kaj sa eno shaloft je on imeti mogel, kader sta v' Betlehem pridozha nigdi ne stana dobla, ka bi Maria porodila, kajti je njena vura prifhla, ino je v' eni shtali mogla poroditi tega, od kerega je Angel Joshefi rekel: Ona bode enega fina porodila, totega boh ti Jesufa imenuval, sakaj on bode svojo ludstvo od njihovih grehov odreshil. Kakshno shaloft je Joshef mogel imeti, kader je njemi naskorem po Jesufovem narojenji obsnanjeno, da Herodesh kral temi deteti she sa shivlenje gre, ino je na enkrat po nozhi se mogel sdizhi, ino v' Egiptum oditi, ter, zhe ravno je Herodesh naskorem vmerl, je savolo njegovega fina Arhelausa she le ne vupal nasaj v' svojo domovino, temuzh je she dushe po luzkih deshelah indi mogel okoli hoditi. Tedaj, kader so v' Jerusalem fhli, kaj je pále tam se njemi sa ena shaloft namerla, ka sta svojega lublenega Jesufa sgubla.

Rasvun tega, kaj je Joshef telko shalofti imel, ino taksho preganjanje terpel, je ga njegovo firmashtvo tudi gvishno ne lahko stalo: ali on je to vse s' poterplivostjo prenesel, ino je nigdar ne pomermral, temuzh kaj njemi je Bog poslal, s' tem je sadovolen bil, ino se je s' tem troshtal, da bode njemi Bog na ovem svéti she bolshe dal.

Jel tudi mi tak storimo? Ali je njih ne sadofti, kí te, kader kaj terpeti morejo, klejejo ino kunejo, druge prav hudo imajo, ja zelo kres boshjo povishanje mermrajo? O s' tem si vashih terplenj nizh ne pobolshate, temuzh le pohujshate, da rasvun tega, ka nikakega saflushenja nemate v' njih, she tudi

greh delate. Vsem'no si rajšhi sv. Joshefa sa nafh sgled, sa sgled te pravizhnosti, te poterplivosti, ino boshji voli prékdanja. Sakaj to, kak je Joshef storil, je Bogi tak dopadljivo bilo, ka je njemi na njegovo smertno vuro fkus nasozhnost Jesusa ino Marie dal sposnati, kak frezhna je njegova smert.

2. Sv. Joshef je ali tudi en posebni perporozhnik na smertno vuro. Sv. Joshef je imel eno frezhno poslédno vuro: — tudi mi si shelimo, da bi nafha poslédna vura bila ena frezhna vura, sakaj kak bo nafha smertna vura, taksha bo nafha vezhnost: zhe bo nafha smertna vura nefrezhna, tak bo tudi nafha vezhnost nefrezhna; zhe je pa nafha poslédna vura frezhna, tak bo tudi nafha vezhnost vesela. Da pa bo nafha smertna vura frezhna, tak se moremo posebno sv. Joshefi perporozhiti; pa tudi tak shiveti, kak je on shivel. On je teshko delo delal, pa je toto is lubesni proti Jesusi ino Marii rad delal; tudi vi imate teshko delo, ofrajte toto Jesusi gor, ino nje radi delajte. Sv. Joshef je vezhkrat s' Jesusom ino Marioj shel gor v' tempel; tudi vi radi pridte v' zirkev, ino se vezhnemi Bogi perporozhte s' dušhoj ino s' télom. Sv. Joshef je došti dobrih dél storil; tudi vi to storte. Sv. Joshef je bil pravizhen, lubesniv, poterpliv; tudi vi ne storte krivize, ne imejte sovrashtva, radi odpuštite vashim prijatelom, dobro storte drugim, poterplivi bodte v' nadlogah, ne jemlite drugim poshtenja. Sv. Joshef se je k' smerti perpravil; ah premislite tudi vi, kaj sv. pismo pravi, da zhlovek, ker dnef shivi, jutri she mertev bo: (*Sirah. 8.*) ino kaj Kristuf rezhe, da Sin tega zhloveka bo prishel, kader se ga nebote troshtali. (*Luk. 12.*) O kak bo te sa vafh razhun? Poboshnemi Jobi je Bog sam svojo nad njim dopadnost dal na snanje, pa je vender od straha trepezhi rekel: Moja dušhka je she flaba, moji dnevi grejo proti konzi, grob she pred sobom imam; jas sem né sagreshil, pa so vender v' bridkošti moje ozhi. (*Job. 17.*) Da she toti poboshen mosh, toti prijatel boshji, si tak sdihava, ino se smerti boji, kaj te vi zhakate, ino se na smert namer ne smiflite, ino ménite, da she je dalez od vaf? Jesus, ti najsvetéšhi is vseh zhlovezhkih sinov, s' velkoj teshavoj na krishi klizhe, kaj je tak sapušen; vi pa she ne ste pripravni, sa

frezhno smert profiti? O proste Gospoda Boga vsaki den, da bi vafha posledna vura bila ena frezhna vura. Skus toto profhnjo, ino zhe tak shivite, ter se tak k' smerti perpravite, kak sv. Joshef, bote ravno nad njim imeli enega posebnega saprofhnika sa frezhno smert, kere se nebote bati imeli, da bi ravno smertni beteg bil tak teshavni, kakfhega ste v' zelem shivlenji ne imeli, ino fkufhnjave vekfhe, kak gda inda.

Tak tedaj vidite, kak je sv. Joshef nam en posebni sgled v' shivlenji, ino en posebni perporozhnik na smertno vuro. O tak perporozhmo se totemi svetemi Patriarki, ino rezhmo: O sv. Joshef, ti divifhki mosh Marie, ino ofkerbni ozha Jesufov! mi tebe profimo, bodi nash saprofhnik v' shivlenji, posebno pa na nasho posledno vuro; v' tisti nevarni vuri, ah v' tisti nam s' Jesufom ino Marioj pridi na pomozh, da mi v' miri ino lubesni srezhemo te sadne besede tote: Jesuf, Maria ino Joshef. Amen.

Na den osnanenja Div. Marie.

Boshji voli se moremo prek dati.

Jas sem ena dekla tega Gospoda, naj se meni sgodi po tvoji besedi. Luk. 1.

L. Kr.! Eno lepo besedo vam dnef na toto mesto pernesem, kera bi vaf vse mogla dobrovolne naredti. Toto besedo is dnefnega Evangelja vsemem, fama Div. Maria je njo isrekla, govorezh: Jas sem ena dekla tega Gospoda, naj se meni sgodi po tvoji besedi; ino je s' totoj besedoj na snanje dala, da je sposnala, kaj je ona kak ena stvorjena perfhona proti Bogi svojemi Stvarniki. Le sa eno deklo tega Gospoda se ona imenuje, ino se tak voli boshji sevfema prek da. O da bi tudi mi tak storili, kak dobro bi to sa naf bilo. Da bi tudi mi se tak boshji voli prek dali, ino tudi rekli: Jas sem en flushebnik, ena flushebniza tega Gospoda, naj se meni sgodi po

njegovem naravnianji, po njegovi zapovedi, po njegovi voli; mi bi došta sadovolnéfhi, došta frezbné-fhi bili. Od tote Mariine lepe besede tedaj sdaj hozhem govoriti, kader rezhem: Boshji voli se moremo prék dati, ino pokashem: 1. Kaj je to, boshji voli se prék dati? 2. Sakaj se imamo boshji voli prék dati?

Nizh na svéti nam ne samore takfhe mirnosti ferza ino takfhe sadovolnosti dati, kak eno sevfema boshji voli prékdanje. Ali

1. kaj je to, boshji voli se prék dati? Boshji voli se prék damo: a) Zhe to storimo, kaj Bog hozhe; b) zhe smo s' tem sadovolni, kaj nam Bog dá; c) zhe dobrovolno terpimo, kaj zhres na pride. Boshji voli se ali prék damo:

a) Zhe to storimo, kaj Bog hozhe. Bogi je ne vse edno, kaj mi storimo, ali ne storimo. On le to dobro lubi, to hudo pa zhertí. Tudi nam more le to dobro dopadljivo, to hudo pa odurno biti. To je vola boshja, vafho posvezhenje, rezhe Ap. Pavel.

(I. Tefal. 4.) Da bi pa njegovo volo snali, tak nam njo je dal sposnati skus te deset zapovedi, kere nam je Jesus popunoma rasloshil; ja Bog je nam nje v ferze sapifal, rezhe ravno toti Apofhtol. Vsfakfhi zhlovek ali, zhe le hozhe, more snati, kaj je prav, ali ne prav; kaj je dobro, ali ne dobro; kaj ima storiti, ali ne storiti — vsfakfhi more snati, da ima Bogi pokoren biti, njemi sa njegove dobrote se sahvalti, ino se sevfema pod njegovo povishanje podati; snati more, da ima proti svojemi blishnjemi pravizhen ino dober biti, njemi ne nafhkoditi na njegovem poshtenji, ne na premoshenji, ne na shivlenji, temuzh njemi, kak premore, dobro storiti; snati more, da more sam sebe s' svojimi grefhni-mi poshelenjami v' strahi imeti, poshteno ino lepo shiveti, svoje dushnosti storiti. Ker tedaj vse to stori, tifti se voli boshji prék dá. Boshji voli se pa tudi prék damo:

b) Zhe smo s' tem sadovolni, kaj nam Bog dá. On svoje dare raslozhno vuntála: enemi dá pet talentov, drugemi dva, tretjemi samo enega. Eden dóbí vezh blaga, drugi vezh telovne mozhi, tretji vezh sahtopnosti. On najbol vej, kelko je keremi dobro

dati. Ravno skus to, ka nemajo vsi vsega, je eden drugemu potreben, ino smo k' endrugem kak savesani. To je dobro ino prav. Ker to sposna, tisti se nebo toshil, ka je povfod ino vsega premalo dobil; tisti nebo shelenja imel po tem, kaj je ne njegovo; tisti nebo nevfhliv drugim, kerivezh imajo: on bo sadovolen s' tem, kaj njemi Bog dá. — Mi se boshji voli prék damo:

e) Zhe dobrovolno terpimo, kaj zhres naf pride. Né na svéti tistéga zhloveka; zhres kerega nebi negda kaksho terplenje prifhlo. V' totem posemelskem shivljenji je she tak, ka se v' terplenjah sholati moremo, ino vzháfi s' poterplivim Jobom rezhi: Roka Gospodova je palá na me. (*Job. 19.*) Ravno v' terplenjah mi bolshi postanemo, kajti nadloga, rezhe pale sv. Ap. Pavel, nadloga pernese poterplenje, poterplenje pa iskuhanje, iskuhanje pa vupanje, vupanje pa ne stori k' framoti. (*Rim. 5.*) Ti sgublen fin, gda je on sposnal svoj gresfhnistan? Jel v' dobroti? O ne; le te, kader je tak stradal, ka bi bil od glada skoro vmréti mogel. Ker ali sposna, ka so terpenja nam le k' pobolshanji, tisti nje dobrovolno na se vseme. Ker pa to stori, tisti se voli boshji prék dá.

Mi se ali voli boshji prék damo: zhe to storigo, kaj Bog hozhe; zhe smo s' tem sadovolni, kaj nam Bog dá; ino zhe dobrovolno terpimo, kaj zhres naf pride.

2. Sakaj se pa imamo voli boshji prék dati? Mi se voli boshji imamo prék dati: a) Da le famo boshja vola je ena popunoma vola; b) da naf Jesus s' besedoj ino s' djanjom to vuzhi; c) da le v' tem najdemo mir ino sadovolnost.

a) Boshja vola je ena popunoma vola: Boshja vola gre le na to, kaj je prav, ino kaj je dobro. Njegova vola je ta vsegasnajozha, ta najmodresha vola. Bog sa vse vej, on tudi po svoji modrosti sevfem najboljhe sravná. Njegova vola je vsegamogozhna, ena vola, kerof se nizh proti postavti nemore. To je she refen, da mi dostikrat nemoremo rasmeti, sakaj Bog tak stori, ino ne drugazhi: sakaj eden v' obilnosti vsega imá, drugi pa v' boshtvi ino nadlogi more shiveti; sakaj ti verli ino pravizhen more telko prestati, ti hudoben pa

je povsod naprej. Ali sadosti, ka vejmo, da je boshja vola ena sveta vola, ino se sato le totoj imamo prék dati, ne pa po nafhi voli storiti, sakaj nafha vola je ne dobra, mi bi dostikrat radi to, kaj bi nam ravno k' fhkodi bilo, ino naf v' nefrezho spravlo; nafha vola tudi vekfhital gre na nafh dobizhek samo, dostikrat tudi na to, kaj je nafhemi blishnjemi k' velki fhkodi, k' velki nefrezhi. Le sami sodite, kak bi na svéti bilo, da bi vse tak prifhlo, kak je kerega vola. Tak ali le boshji sveti ino najmodrefhi voli se imamo prék dati, ino to s' tem bole:

b) da naf Jesus s' besédoj ino djanjom to vuzhí. On se je voli svojega nebeskega Ozheta sevsema prék dal. On je rekel: Jas sem od neba semdol prifhel, né da bi mojo volo storil, temuzh volo tistega, ker je mene poflal. (*Joh. 6.*) Is pokornosti proti toti svojega Ozheta voli je on v' ti Betlehemfki fhtali kak eno siromafhko déte se narodil, je glad ino shejo, vrozhino ino simo, grajanje, zhertenje ino framoto preftal, ter nesgovorne terpenja prenesel, ino je sadnizh na krishi med dvema rasbojnikoma vmerl. Gdo terpi telko, kak je on terpel? Pa vender v' svoji molitvi rezhe: Ozha! ne moja, tvoja vola se naj sgodí. (*Math. 26.*) Da smo Kristjani, tak po Kristusovem isgledi imamo le boshji voli se prék dati. To pa imamo tudi sato storiti:

c) da le v' tem najdemo mir ino sadovolnost. Doklam koli se mi boshji voli ne podvershemo, tezhaf je en boj v' naf: mi najmre hzhemo, ka bi nam po nafhi voli fhlo; po toti pa nemre, nesme, ino nebode fhlo, tak postanemo mersezhi, jesni, ino smo nemirni, nesadovolni. Zhe pa nafho volo s' voloj boshjoj sedinimo, zhe se boshji voli prékdamo, tak je vse, kaj Bog povisha, tudi nam povoli, ino tak imamo mir serza, ino smo sadovolni. Totega mira ino tote sadovolnosti nam nizh nemore preverzhi, ne siromafhtvo, ne beteg, ne ogovorjenje, ne preganjanje, ne nibena hudoba, kajti si mislimo, da vse, kaj smo né si sami krivi, od Boga pride, naj se nam sgodí po njegovi voli.

O lubi Kriftjani! to je ali ta lepa beseda Div. Marie, kero sem vam dnel rasloshiti, ino s' njoj val potroshitati, obveseliti htel. Spoznajmo refnizo tote lepe besede, ino se boshji voli prek dajmo: stormo, kaj Bog hozhe; bodmo sadovolni s' tem, kaj nam Bog da; radi terpmo, kaj zhres naf pride. Zhe nam Bog kaj vseme, tak s' poterplivim Jobom rezhmo: Gospod je dal, Gospod je vsel: kak se je Gospod dopalo, tak se je sgodlo; zhaftito bodi Ime Gospodovo. (*Job 1.*) Zhe se nam ena nefrezha grosi, tak s' tim vikshim Duhovnikom Heliom rezhmo: Bog je Gospod, on kres me naj poshle, kaj je pred njegovimi ozhmí dobro. (*I. Kral. 3.*) Vfigdar ino vu vsem rezhmo s' Marioj: Jas sem ena flushebniza, en flushebnik tega Gospoda, naj se meni sgodi po njegovi besedi, po njegovi voli! Tudi v' najbridkefshih terplenjah rezhmo s' njenim Sinom Jesufom: Ozha! ne moja, tvoja vola se naj sgodi. Tak bomo sadovolni ino mirni, tak bomo tudi vredni postali, po tem shivlenji priti v' ti vezhni mir. Amen.

Na Vusemni pondélek.

Od nespametnih ino grefshnih guzhov.

Kaj so to sa eni guzhi? Luk. 24.

Né 's hudega, temuzh 's dobrega je Jesuf ta dnefshna dva Jogra pital: Kaj so to sa eni guzhi, kere vidva imata med sobom? Sakaj onedva fta si od dobrih, poboshnih rezhi guzhala, najmre od terpenja ino smerti njegove. Kaj so to sa eni guzhi med vami? bi pa Jesuf prav 's hudega nad vami sakrizhal, da bi on sdaj k' vam prifhel, ino zhul, kaj si vi med sobom guzhite; sakaj vafhi guzhi so dostikrat prasni, nepotrebni, nespametni guzhi, al' pa nesframni, sape-lavni, hudobni, grefshni guzhi. Nespametni guzhi se ne doftojajo, grefshni guzhi pa so fhe menje dopufhe-ni, sakaj Ap. Pavel nam pravi: Nibeden hudoben guzh naj nepride is vafhiv vust. (*Efes. 4.*) Naj mi tedaj nebo samerjeno, ka bom dnel od vafhiv guzhov go-

voril, ino pokasal: 1. Da nespamete nespametnih, 2. ne gréfhnih guzhov med sobom imeti.

Dosti je takfhih, ki ne sposnajo, da je dar tega govorenja ena posebno velka dobrotá od nafhega Stvarnika, ino da le skus govorenje mi drugim, drugi pa nam dopovéjo, kaj mislijo, kaj sheliyo; ne premislijo, kak bi mi, zhe nebi guzhati mogli, kakti máli otrozi bili, kerí nikomi nemrejo povedati, kaj bi radi, kaj nje bolí, kaj sheliyo; ne premislijo, kak bi mi, zhe drugi nebi mogli govoriti, pres telko dobrih navukov, pres telko potroshtanja ostali. Takfhni pa tedaj tudi dosti vezh nespametnega ino hudega, kak zhednega ino dobrega guzhíyo. To je ne prav. Vi ali

1. nespamete nespametnih guzhov med sobom imeti. Nespametni guzhi so vsi tisti guzhi, k' kerim vam vsakfhi pametnéfhi sna rezhi: Zhe níz pa metneshega ne vejsih povedati, tak je bolfhe, da si tiho. Ino takfhnih prasnih, nepotrebnih, nespametnih guzhov je dosti med vami. Edni so, kí pazh le sploh kaj guzhíyo, pa vekshital od bodizhefa: sdaj od zoprije, sdaj od obranih otrok, sdaj od vzhinjenega betega, sdaj od vse forte perkasnih, sdaj od svojih grobstih, sdaj od svojih sosedov ino drugih, kak se sader-shijo, s' kom so v' pajdashtvi, sdaj od tega, kak se v' kerem drugem kraji nosijo, ino kak slovenski guzhíyo. To so sami nespametni guzhí, sakaj od zoprije, od obranja tih otrok, od vzhinjenega betega, ino od takfhne prasne vere guzhati, je refnizhno drugo ne, kak svojo nesastopnost ino nespametnost nasozhi dati. Od svojih grobstih, od svoje terdoglavnosti ino nepokornosti govoriti, je drugo ne, kak se s' tem shtimati, kaj je vsakemi pametneshemi superno. Le samo svojo gospodarstvo sploh hvalti, drugih gospodarstvo pa povsod grajati ino sanizhavati, je drugo né, kak pred luzkim pragom smetati, pred svojim pa prék smeti hoditi; je drugo ne, kak sam sebe k' posméhi narediti. Shpot ino posmeh 's tega imeti, kak se v' kerem drugem kraji nosijo, ino kak slovenski guzhíyo, je drugo ne, kak od ene rezhi govoriti, kere ne sastopite; sakaj noshnja ali oblazhilo je skoro vu vsakem kraji drugazhího, ino kak je navada, tak se ludem lepo vidi; le gisdavi, ali vkradjen oblezh je zhertenja vréden. Savolo slovenshine pa imate snati, da Slovenzi

fo med vsêmi narodi najdale po svêti rastepeni, ino sato nemore biti, ka bi vsi vednako govorili. Slovenzi smo mi na Shtajari, Slovenzi so Koroshzi ino Krajnzi, Slovenzi so Dalmatini, Hrovati ino Slavonzi, Slovenzi so Serblani ino Rusi, Vogri ino Slovaki, Polaki ino Pemi, Moravzi ino Shleszi i. t. d.; ja Slovenzi so v' treh velkih zesarstvah, v' Esterajskem, Ruskem, ino Turfskem rastrosneni: je ali tudi njihov jesik slo od endruga raslozhen, ino nemorejo vsi tak govoriti, kak ravno tu govorimo. So se ja Babilonzi na svojem turni she tak smêfhali, ka so eden drugega ne saftopli. Takfhih ino ednakih guzhoy, fkus kere valho nespametnost pokashete, ne imejte med sobom, je ja dosta drugih rêzhi, od kerih lepo ino pametno snate guzhati. Vi pa tudi

2. nêsmete gresfhnih guzhoy med sobom imeti. S' gresfhnimi guzhi vi sami sebi ino drugim nafhkodite. Nêki imajo to navado, da, naj so na deli ali doma, naj so v' pajdashtvi ali na mêshnem poti, tak ogovarjajo ino krivo dushijo, rasnafhajo ino opravljajo, zunjavajo ino filzajo, kunejo ino klejejo, nêframno ino klafarsko guzhijo. O kaj so to sa eni guzhi? Keri to delate, jel imate lubesen blishnjega, lubesen boshjo? Jel ste pravi Kristjani, kerim Ap. Pavel pravi: Nibeden hudoben guzh nema priti is valfhih vust! Ah kelko takfhi pohujshanja dajo! Sakaj so sdajni otrozi tak lagodni, tak hudobni? Sato, da zhujejo, kakfhe guzhe starfhi med sobom ino pred njimi imajo. Kelko hudega pride po ogovarjanji ino rasnafhanji, pa se le sploh ogovarja, sploh rasnafha. Nêki nebi mogli tiho biti, da bi njim, kak David rezhe, strasho pred vusta postavil, ino dveri na vustnice naredil. (*Psalms*. 140.) Ali gorje vsêmi, kerim gresfhne guzhe imajo med sobom, ino s' totimi drugim pohujshanje dajo, sakaj zhe bomo, kak Kristuf sam pravi, she od vfake nepotrebne besede na sodbi mogli razhun dati, (*Math*. 12.) ino zhe je vsakfhi, ker is jese komi norza povej, (*Math*. 5.) she peklenfkega ognja vrêden, kaj sa ena oftra sodba ino kashtiga bo she le prifhla zhres tiste, kerim telko hudega ino gresfhnega sguzhijo? Ne mêfhaj se, rezhe sato sv. pismo, ne mêfhaj se med ogovarjavze, sakaj njih pogubleenje bo na enkrat to. (*Pravozhi*. 24.)

O tak ne imejte nespametnih, ne grešnih guzhov med sobom, da nebote s' njimi drugim ludem nafhkodili, ino Boga shalili. Guzhte rajšhi malo, sakaj veliko govoriti je ne pres greha, rezhe sv. pišmo. (*Pravozhi. 10.*) Lépe ino pametne guzhe imejte med sobom, tak kak ta dnešna dva Jogra, sakaj zhe ravno ne vidite Jesufa k' vam priti, kak onedva, imate vender vediti, da je on povšod pri vas, ino zhuje vse vaše guzhe. Ja, o lubleni Jesus! mi profimo tebe, vishaj nafh jesik, da bomo le to govorili, kaj je k' tvoji zhašti, nafhemi blishnjemi pa k' dobrem podvuzhenji. Odpusti nam, kaj smo dosdaj hudega govorili, ino daj, da fkus pametne, lepe ino poboshne guzhe vrédni poštanemo, enkrat v' tisti kraj priti, gdé bodo nafhe besede hvalile ino zhaštile tebe s' Ozhetom ino sv. Duhom na vse véke. Amen.

Na velko Krishovo.

Kak mi snamo enkrat k' Jesufi priti?

Ino Gospod, potem kak je s' njimi bil govoril, je v' nebo gorvset. Mark. 16.

Isvoleni! Kristuf je enkrat rekel: Gdé je vašh fhaz, tam je tudi vašho serze, (*Luk. 12.*) t. j.: kaj vam je najlubifho ino najdragfho, na tisto gre vso vašho pošhelenje, ino vša vašha fkerb; vi radi vse date, zhe le tisto morete dobiti ino obdershati; naj vaš kofhta, kelko hzhe, tak vse na to obernete, ino nemate prejd mira, kak da to najdete ali dobite. Ali pitam vaš, l. Kr.! kaj nam more lubifho ino dragfho biti, kak nafh lubi Jesus, ker sam rezhe, da pri njem shivljenje ino popunoma povolnost najdemo, tak ali vse, kaj nafho serze sa tu, ino sa tam pošheleti more? Ako pa je Jesus nafha najvekfha dobrotá, ino on nam najlubifh, tak morejo nafhe misli, savupanja, ino fkerb vu všem, na njega, ino k' njemi obernjene biti. Kak je to mogozhe, od tega hozhem dneš govoriti, kader pokashem: kak mi snamo enkrat k' Jesufi priti.

Da mi enkrat k' Jesufi pridemo, tak moremo she sdaj sploh pri njem biti. Kak je pa to mogozhe, da ga nigdi ne vidimo? Lubi prijатели! zhe ker vafh fin ali zhi, ali gdo drugi, kerega radi imate, kam dale odide, tak rezhete, da ste s' vafhimi mislami sploh pri njem; vi rezhete, da se veliko smislite na vse, kaj je govoril ino storil, doklam je pri vaf bil, ino da vam je milo sa njega, nemrete sabti na njega i. t. v., ter, zhe se troshtate, da bode nasaj prifhel, tak vse perpravite ino naredite, kaj bi ga rasveselilo, kader pride, ino da bo rad supet pri vaf. Tak se tudi to saftopi, kader rezhem, da mi snamo fkos per Jesufi biti:

a) Zhe sploh na njega mislamo. Sploh na njega mislili pa bomo, zhe besedo boshjo radi poslušhamo, ali radi beremo od tega, kaj je on vuzhil, kakti naf Ap. Pavel opomene, rekozh: Naj beseda Kristufova obilna med vami prebiva; — vse, kajkoli delate, s' besedoj ali s' djanjom, storte v' Imeni Gospoda Jesufa Kristufa, ino sahvalte Boga ino Ozheta fkus njega. (*Kolof. 3.*) Zhe njegove navuke radi poslušhate, ino radi od njih berete, je te ravno tak, kak da bi on k' vam govoril, ino vam on sam predgal to potroshtajozho besedo boshjo, kera vaf k' vsem dobrim delam prikladne naredi, ter vafhe ferza pomiri ino rasveseli. Tak vi snate zhuti, kak da bi on sam vaf prijatelno k' sebi vabil, rekozh: Pojdite sem vi vfi, ker ste obtesheni, ino vi bote mir najfihli vafhim dufham. (*Math. 11.*) Tak snate viditi, kaj on sa ene lepe dela stori, kak on ima fkerb ludem dobro storiti, kak je on poterplivi v' svojih terplenjah, kak lepo on moli i. t. v. Na tako visho mi snamo sploh per Jesufi biti. Sploh pri njem biti pa snamo tudi:

b) Zhe se po gosto mislamo, da vse, kaj je on govoril ino storil, je na nafh hafek govoril ino storil. Sa nafho volo je on siromak postal, ino ne maral sa obframotenje, rezhe Ap. Pavel. (*Hebr. 12.*) Zhe se mi prav shivozho na vse to mislamo, kaj je on sa naf storil, sosebno na njegovo terplenje, kero je tudi le sa nafho volo na se vsel; o tak moremo dushe bol obudjeni biti k' lubesni do Jesufa, ino fkus toto bomo sploh pri njem; kajti tak bomo tudi

c) vse storili, da bomo njemi se dopali. Ako naš tedaj naše grešne poshelenja ali hudobni ljudje na greh hozhejo sapelati, tak bomo s' našim serzom per Jesusi, ino bomo se smislili, kelko je on sa naš storil ino terpel, da bi naš odreshil, ino da bi njega lubili, ne pa ga s' gréhi rasshalili. Mi bomo njega pred ozhmi imeli, kak on sa naših grehov volo na krishi vifi, ino bo se nam zhulo, kak da bi on nam pravil: Bedite ino molte, da v' skufhnjavo ne padnete. (*Math. 27.*) Zhe se nam bo hudo godilo, zhe bomo dosti terpeli, tak bo našo serze per Jesusi, ino mi bomo zhuli, kak nam on pravi: Ker moj Joger hozhe biti, tisti naj sam sebe sataji, naj vseme svoj krish na se, ino naj sa menom gre. (*Luk. 9.*) Mi bomo zhuli, kak nam on pravi: Ker mene nasleduje v' prerojenji, tisti bo tudi sa menom shel v' mojo zhast. (*Math. 19.*) Ja v' sigdar bomo zhuli njegove lepe opominjanja, ino bomo s' Ap. Petrom rekli: Gospod! kam bi jas shel, gdé bi jas mogel rajshi ostati, kak pri tebi? Ti imash besede vezhnega shivljenja. Tak mi snamo sploh per Jesusi biti. Mi pa bomo tudi sploh pri njem:

d) zhe se prav dosti krat smislimo, kak vefelo bo enkrat pri njem biti, ino na v' sigdar pri njem ostati. Ali per tem se tudi moremo spisliti, kaj sv. Johanes pravi: Ker tako savupanje do njega ima, tisti se naj ozhifti, tak kak je on zhift. (*I. Joh. 3.*) Smisliti se moremo, da, ker v' hudobnosti, nezhistosti, sovrashtvi, kletvizi, lashu, ima dopadenje, ker dushnosti svoje ne stori, ker je skóp ino le blaga poshelen, ker nikomi dobro ne stori — tisti nebode k' Jesusi pridshel: — k' njemi le pride tisti, ker se dobro sadershi ino v' zhiftosti shivi, ker resnizo lubi ino poboshnost, ker je pohleben ino dobrotliv.

Tak ali snamo she tu sploh per Jesusi biti. Sv. Ap. Pavel je tak storil; on rezhe: Nasho sdershavanje je v' nebefah. Jas sem ravno s' mojim telom she na semli, ali moje serze je sploh per Jesusi v' nebefah. (*Filipens. 3.*) Sa tega volo je on vse terplenja ino teshave rad prestal, da je vedil, da po smerti pride k' Jesusi v' nebefa, gdé se nishe vezh kres pomenkanje ino boshtvo ne toshi, nishe vezh si v' teshavah ino bolesnih ne sdihava,

nifhe vezh kres smert tih svojih ne jozhe se, nifhe vezh kres rasshalenja ino hudosadevanja ne shaluje, nifhe vezh grehov objokati nema. Ker ali Jesufa v' ferzi ima, t. j. ker se sploh po njegovi besédi ino njegovem djanji dershi, tak, ka s' Ap. Pavlom more rezhi: Jas shivím, pa she ne jas, temuzh Kristuf shiví v' meni; (*Galat. 2.*) tisti s' potroshtanim savupanjom sna zhakati na to vuro, kader bo ga Jesuf k' sebi posval v' to vezhno zhaft, v' kero je on na dnefnhi den gorvset, kajti on je ja rekel: Jas hozhem, da, gdé sem jas, naj tudi toti per meni bodo, kere si ti, moj Ozha, meni dal.

Da bomo ali enkrat k' Jesufi ali sa Jesufom v' nebefa prifhli, tak moremo tu shiveti v' njegovi sv. veri, po njegovem navuki ino isgledi; mi moremo she tu fkós pri njem, ino s' njim biti na tako visho, kak sem vam sdaj povedal. Prosmo ga ali, da bo on naf k' enem taklfhem shivlenji vishal, kaklfhno je njemi dopadljivo. O prelubleni Jesuf! ti kral te zhafti, ti gospod tih mozhi, ker si ti po telkem terplenji veselo fhel nasaj v' nebefa, nam po tvojem obezhanji perpravlat enega mefta, da bi, gdé si ti, tudi mi tam bili: ah, bodi nam ti vsfigdar v' nafhi misli, ino ravnaj vsfigdar nafho volo po tvoji voli, da tudi mi k' tebi pridemo, ino na vsfigdar per tebi ostanemo. Amen.

Na Finkoshtni pondélek.

Od nefrezhe tistih, kerí so od Duha svetega sapusheni.

Luzh je prishla na svét, ino ludje so bol temo lubili, kak luzh. Joh. 3.

Kader je Jesuf ti svét sapustil, ino v' nebo odifhel, so njegovi Apofhtoli fhe ne bili zelo prikladni sa obsnanjuvanje sv. Evangelja. Njihova pamet fhe ne je bila rasfvézhená, oni fhe ne so bili sadofti mozhni,

ka bi bili Jesufove navuke ino njegove narozhenja prav saftopli, ter nje Judom ino Haidom vupali osnanjuvati. Toto luzh te pameti, ino toto nebesko mozh so fhe le od Duha svetega sadobli: ino ah, kaj sa eno rasfvézheno pamet, kaj sa eno zhudeshno mozh so pokasali ti fv. Apofhtoli, ino sa njimi ti pervi Kristjani! — So pa ne tudi nam dari Duha svetega potrební? Je ne tudi nam Duh sveti obezhan? Ah, sakaj je pa ne nafha pamet bol rasfvézhena? Sakaj je v' naf tak malo nebeske mozhi? Morbiti smo tisti, od kerih dnefhni Evangelium pravi, ka temo bol lubijo, kak luzh? Ja, ja, ravno to je srok, ali dofti njih je, kí ne sposnajo, kak nefrezhen je en zhlovek, ker je od Duha svetega sapufhen. Ravno sa tega volo pa bom dnef govoril od nefrezhe tistih, kerí so od Duha svetega sapufheni.

Pres mene vi nemorete nizh storiti, rezhe Kristuf, (*Joh. 15.*) t. j. pres gnade boshje nemore nishe kaj sa svelizhanje najemnega storiti. Toto gnado boshjo pa nam Duh sveti podeli: on nam rasfvéti nafho pamet, da sposnamo, kaj je nafhi dufhi na hafek; on dá mozh nafhi voli, da to, kaj sa dobro sposnamo, tudi storimo, hudega pa se varjemo. To, kaj je dufha téli, to je Duh sveti nafhoj dufhi: mertvo je telo pres dufhe, mertva je dufha pres Duha svetega. Télo, kader se dufha od njega lozhi, nizh ne vidi, nizh ne zhuje, se ne gene, nizh ne obzhuti; tak zhlovek, ker je od Duha svetega sapufhen, ne vidi nevarnostih te dufhe, ne zhuje opominjanjih boshjih, se ne gene na dobro, on ostané v' grehíh: da ga Duh sveti sapufsti, tak se ti hudi Duh v' njem nastane, ino vseme fhe fedem hujfhíh raven sebe; toti te delajo s' njim, kak se njim vidi. Oni vunfkoplejo is njegovega ferza vfako spomenenje na krishanega Jesufa, spomenenje na smert, na sodbo, na pekel, na vezhnost; oni njegovo ferze napunijo s' nezhistimi, jesnimi, nevofhlivimi, gisdavimi, krivizhnimi mislami ino poshelenjami; oni is njegovega ferza vunfpraskajo refnize te vere, ino napravijo, da on na Boga posabi, ino kakti flép dirja sa tem, kaj ga sadnizh more preverzhi v' to prepapad vezhne teme, vezhne jezhe, vezhne bridkofti:

kajti zhe ravno ga Bog s'he pred smertjo s' enoj du-
goj bolesnoj obifhe, tak ne verje, ka bi s'he sdaj
vmerl; tezhaf sgovor sgubi, ino se nemore vezh spo-
vedati, da bi ravno rad. Kaj je tedaj odlozhek tak-
fhih, kerl so od Duha svetega sapufheni?

Kak pa gre takfhim od Duha svetega sapufhe-
nim per telovnih ali zhafnih rézhih? Tudi ne bol-
s'he; sakaj dari Duha svetega, dar najmre modrosti,
rasuma, snanja, mozhi, so nam tudi v' telovnih ino
zhafnih rézhih potrebni. Kak je per eni hishi, gdé
nega modrosti, ne rasuma? Kaj je nafha naturalfka
pamet, zhe je né od Duha svetega rasfvézhená?
Kaj je Salomoni njegova velika ino rasglafhena mo-
drost pomagala potli, kak je njega Duh boshji bil sa-
puftil? V' odurne, bedafte framote je opal. Tak se
s'he sdaj néki sa pametnega shtima, pa je v' besé-
dah ino djanji tak nespameten, ka ga k' fhpoti ima-
jo. Je pazh od Duha svetega sapufhen. — Kaj je
mozh ferza, zhe je ne Duh sveti s' njoj? Kak so
Aposhtoli bili bojezhi, doklam s'he je ne Duh sveti
njim dal mozhnega ferza. Tak je neki izhlovek bo-
jezhi ino od straha trepezhe, gdé se namer nizhela
nema bati. Je pazh od Duha svetega sapufhen. —
Najvekfha nevola pa je takfhim od Duha svetega sa-
pufhenim to, ka nemajo shegna boshjega. Shegen
boshji pernese bogastvo, rezhe sv. pismo. (*Pravozhi*. 10.)
Ino sv. Pavel Korintarom pishe: Nizh ne opravi ne
tifti, ker sadi, ne tifti, ker saléva, temuzh Bog, ker
sraft dá. (*I. Korint*. 3.) Gdé nega Duha svetega, tam
nega shegna boshjega, néti frezhe per hishi, kak
Bog sam skus Preroka Hagea povej, rekozh: Vi ste
veliko vunposejali, ino ste semena né fhparali, pa
ste malo nasheli; vi ste jeli, pa ste ne fiti bili, stro-
fhek je né dosegnil; vi ste se oblekli, pa ste ne
bili topli, oblazhilo je bilo preflabo; vi ste dnarje
si saflushili, pa je bilo, kak da bi nje bili v' eno
prelumnjano mofhnjo metali; vi ste se sa veliko fker-
beli, pa je le vséga menje bilo. Vi ste pazh mene
sapuftili, sa tega volo sem tudi jas vas sapuftil; sato
je nebi prepovedano, vam rofo dati, ino semli (je
prepovedano), svoj sad pernesti. Jas sem poslal susho
zhres vashe njiva ino gorize, ino zhres vse, kaj
semla pernese, zhres ludi ino shivino, ino zhres
vfo vashe delo. (*Hage*. 1.)

Tak glejte, tak gre tistim, kerí so od Duha svetega sapušheni; pa s'he najbolj shaloftno je to, ka je néka hisha famo sa enega zhloveka volo tak kafhtigana. En hlapez prevezh kune, ena dekla je neframnega sadershanja, en hudoben fin vse hudobe spozhne, ino ravno toti ves shegen boshji od hishe odvernejo.

Zhe pa ravno se najdejo tudi takfhi, per kerih ne prebiva Duh sveti, pa so vender bogati, tak si njihovega bogastva nigdar ne shelim, kajti s' tem so plazhani na totem svéti, da na ovem nemajo nizh dobiti, kakti njim Prerok Sofoniaf pravi, da njihovo srebro ino slato njih na den boshje serditofti nebode ofloboditi moglo. (*Sofon. 1.*)

Tak ali vidite, da je velka nefrezha, od Duha svetega sapušhen biti, sakaj pres Duha svetega nega pravega veselja, ne frezhe, ne mira te véfti, ne shegna boshjega. O glejmo tedaj, da Duh sveti, zhe smo vrédni bili, ga prijeti, pri naf oftane, varmo se vsega, kaj bi srok bilo, ka bi naf Duh sveti sapuštil, sakaj le on je Duh troshta, Duh lubesni, Duh modrofti, Duh zhasne ino vezhne frezhe. Amen.

Na Télovo.

Kristuf je v' Altarskem Sakramenti nasozhi.

Ker moja meso je, ino moja kerv pije, tisti oftane v' meni, ino jas v' njem. Joh. 6.

Bitje boshjo je eno tak popunoma bitje, ino Bog v' enem takem svelizhanji, kero nigdar néti ob en las nemore pregenjeno biti. To so zelo ti rasumneshi Haidi sposnali. Zizero rezhe, da shivljenje boshjo ima telko dobrega ino svelizhanega v' sebi, da se nizh bol svelizhanega misliti nemore. Da pa je Bog sam v' sebi eno takfho popunoma svelizhanje, ena takfha prékobilnost vse blashenofti, mi pa nevolni, vsem pomenkanjom ino suprotivzhinam podversheni smo; tak nam pride to gorezho shelenje, da bi tudi mi mogli eno

takfho popolnoma svelizhanje dosezhi. — Ino glejte, Jesus, ker je pravi Bog ino zhlovek vkup, nam dnef rezhe: Ker mojo meso jé, ino mojo kerv pije, tifti oftane v' meni, ino jas v' njem; t. j. ker vředno k' sebi vseme sv. réfhno Telo v' Altarskem Sakramenti, tifti se s' Jesusom sedini, ino on s' njim, ino skus to postane prikladen sa deleshnost njegovoga popolnoma svelizhanega boshjega shivlenja. Toti sv. Altarski Sakrament je Jesus per sadnji vezherji noterpostavil, ino to mi dnef zhaftito obhajamo. Jas bom sa tega volo od tega sdaj k' vam govoril, ino bom pokasal, da je Kristuf v' Altarskem Sakramenti nasozhi.

Zhlovek, zhe ravno je na boshjo spodobostvorjen, ino bi sato Bogi spodoben mogel biti, je savolo svoje skus Adamski greh pogublene nature mnogim skufhnjavam vunpostavljen, ino se pufti na veliko hudobnostih sapelati. V' svojem grefnem stani je ne Bogi spodoben, temuzh se v' temu vezhnega od Boga savershenja vrėden naredi. Ti lubesnivi ino milostivni Jesus je tedaj temi grefnemi zhloveki s' eno pomozhjo naprejprifhel, skus kero se zhlovek s' njim, on pa s' zhlovekom sedini; tota pomozh je sv. Altarski Sakrament. Kristuf je najmre per sadnji vezherji vsel kruh ino vino, je shegnal oboje, ino je rekel zhres kruh: To je mojo tćlo; ter zhres vino: To je moja kerv. (*Math.* 26.) Tedaj je svojim Jogrom rekel jesti od tega kruha, ker je njegovo telo, ino piti od tega vina, kero je njegova kerv. Ino v' dnefnem Evangelji on rezhe: Kak je Ozha, ker shivi, mene poslal, ino jas savolo Ozheta shivim: tak bo, ker mene vshiva, tudi sa mojo volo shivel. S' totimi besėdami je Kristuf, kak nje sv. Hilariuf rasloshi, htel rezhi: Tak kak jas nemam drugega shivlenja, kak kero sam moj Ozha nebeski vshiva; tak bo tifti, ker mojo meso vshiva, po mojem shivlenji se hranil.

Kristuf je ali nam toto vfemogozhno duhovno hrano perpravil, da s' njoj boshjega shivlenja deleshni postanemo. O vezhna zhaft ino hvala bodi njemi sa toto neisrezheno dobroto! sakaj, da on pod spodobami kruha ino vina v' Altarskem Sakramenti kak Bog ino zhlovek je: tak mi, zhe sv. réfhno Telo vredno k' sebi primemo, ino se tak s' njim, on pa s' nami sedini, postanemo njegovih last-

nostih skus njega delëshni, tak najmre, da mi, kak on to dobro nefkonzhno lubi, to hudo pa nefkonzhno zhertí, tudi skus njega sadobimo eno nefkonzhno lubesen do tega dobrega, ino eno nefkonzhno odurnost do greha; ja, zhe hozhemo nafhe grehe ino rashalenja boshje nefkonzhno sgrivati, tak skus Jesufa nje nefkonzhno sgrivamo; zhe hozhemo Boga nefkonzhno hvaliti, tak skus Jesufa, ker se vu vshivajući sv. Hostie s' nami sedini, snamo Boga nefkonzhno hvaliti.

Da je pa to réfen tak, to lahko sposnate she is tega, kaj se od totega sv. Sakramenta per kerfhanfkem navuki vuzhite. Skus sv. Altarfki Sakrament najmre sadobimo povékfhanje gnade boshje, ino to posebno popunoma gnado nafhe perve nedushnosti, kajti se nam skus toti sv. Sakrament dolsbri-fhejo vfi máli, ino tudi vfi is nekrivne flaboſti posableni smertni grehi; skus toti sv. Sakrament se potalashijo nafhe grefhne poshelenja, ino se v' nami sashgejo svete shele te poboshnosti ino serza zhiftozhe, ino tak dufha postane prikladna sa to na véke svelizhano shivljenje nebesko. O eno podignenje, eno povikfhanje tega grefhnega zhloveka, kero se nigdar prehvalti nemore.

Ah kam mi tedaj gledamo, ka Jesufi, ker je v' Altarfkem Sakramenti našozhi, tak malo zhaſti skashemo? Kaj mi flite, ka toti sv. Sakrament tak malogda primete? Jel se bojite, ka bi se te lepfhe mogli sadershati? Ali vam je to ne povoli, zhe bi vafhe grefhne navade mogli tá puſtiti, vafhe odurne djanja poverzhi, vafhe nevumnosti gordati, vafhim krivizam, vafhem sovrashtvi konez naredti? Vaf je fram, is enega shivinfkega v' eno zhlovezhjo, is zhlovezhjega v' eno sveto ino boshjo shivljenje stopiti? Jel nezhete zhuti Jesufa, ker vam pravi: Glejte, jas stojim per vratah, ino terkam; ako bo gdo zhul moj glaf, ino bo meni dveri odperl, k' tiſtem grem jas noter, ino bom s' njim vezherjal, ino on s' menom. (*Rasod.* 3.) O flepota vafha, ka nezhete viditi, kaj sa eno svelizhano shivljenje bi sadobli skus vrédno vshivanje Kristufove vezherje, skus vredno prijetje sv. réfhnega Têla!

O ne bodmo dushe tifti povableni, ker se sgo-varjajo na gostovanje priti, potli pa se rezhe od njih, da nibeden od tih povablenih nebo od te vezherie kufhal. (*Luk. 14.*) Kristuf je ja v' Altarskem Sakramenti nasozhi, ino v' totem se on s' nami sedini, mi pa s' njim, ino tak mi postanemo enega svelizhanega shivlenja deleshni. O sposnajmo to, ino s' ozhihenim serzom stopmo vezhkrat k' misi boshji, sedin'mo se s' Jesufom tak, da s' njim sedinjeni ostanemo na vse véke. Amen.

Na den sv. Petra ino Pavla Ap.

Peter ino Pavel sta velka grefhnika, pa tudi velka spokorjenika.

Pernefte vredni sad te pokore. Math. 3.

Jesuf je is svojih Jogrov si njih dvanajst sebral sa svoje serzhne prijatele, ino lastno na to, ka bi zhuli ino vidli vse, kaj je on vuzhil ino storil, ino ka bi potem vse to narodom ino ludstvam osnanjuvali. Toti dvanajst se imenujejo Apofhtoli, t. j. Poflani, da so med narode ino ludstva poslani s' tim veselim glasom tega Evangelja. Eden is tih dvanajst je Peter, Pavla je Jesuf she le potli na Apofhtolstvo posval.

Ap. Peter, drugazh Shimon imenuvan, je bil 's Betlaide, enega Galilejskega mesta, s' rododom, ino je od svojega brata Andrafha k' Jesufi perpelan. On je v' Kafarnaumi stanupal, ino tam ribizh bil. On je ravno v' jesëri Genesaret ribil, kader ga je Jesuf na predganje tega Evangelja posval.

Ap. Pavel je bil 's Tarsusa v' Zilizii s' rododom, ino se je prejd Saul imenuval. On je bil v' fholi enega imenitnega Judofkega vuzhenika Gamaliela podvuzhen, ino en gorezhi sagovornik Judofke postave, je pa potem, kak je v' Damaskuf idozhi na poti na zhudeshno visho bil na vero Kristusovo preobrnjen, bil en ravno tak gorezhi sagovornik ino stalni pred-

gar tega Evangelja. Na tota dva Apofhtola naf dnefhnih svetek fpoméne; mi pa, kader se 's njuj fpomenemo, najdemo, da fta velke grehe ftorila, najdemo pa tudi, da fta tudi velko pokoro delala, ino to je nam vsem k' lepem navuki. Jas bom tedaj sdaj od njuj govoril, kaj v' sapopadki rezhem: Peter ino Pavel fta velka grefhnika, pa tudi velka fpokorjenika.

Samo Jefuf je bil tifti, ker je snal na frédo med fvoje fovrashnike ftopiti, ino rezhti: Gdo is val more mene 's enega gréha podushiti? (*Joh. 8.*) Tega fta ta dva Apofhtola Peter ino Pavel ne mogla rezhti, kajti onedva fta možno sagrefhla.

Peter je bil grefhnik. Ker bi njega pred gorprijetjom Jefusovim bil zhul govoriti, bi miflil: To je en mosh, totega she nibena fkuflhnjava ne premaga, kajti on je rekel: Gospod! jas sem perpravlen, s' tobom v' jezho ino na smert iti. (*Luk. 22.*) Ali nafkorem je Peter pokasal, da je on le ena flaba terftika, s' keroj veter sem ino tá maja, ne ena pezhina. Ena dekla famo rezhe: Ti fi ja tudi bil per Jefusi Nazarenskemi? ino glej, she je njegova fegurnoft pala. Vef preftrafhen rezhe: Jas ne posnam totega zhloveka. Trikrat ga sataji, sadnizh zelo persegne, da ga ne posna. Tak je sagréfhil Peter.

Pavel je tudi bil velki grefhnik. She kak mladenzh je sazhel fvoje roke v' kervi tih nedushnih Kristjanov fi prati. On je v' smert fv. Shtefana pervolil. (*Djanj. Ap. 7.*) On je, kader fo totega fv. Levita s' kamenjom posipali, poleg ftal, ino na njihove oblazhila pafko imel. Potli, kader je gorodrafel, je od Judofkih Vifhifhkih dopufhenje vunvsel, v' Damafkuf iti, ka bi tam vse, ker se sa Kristjane fposnajo, svesane v' Jerusaleml gnal. Vse to je on fam priftal. On fam rezhe, da je ne vréden, en Apofhtol se imenuvati, kajti je zirkvo boshjo zhres red preganjal, ino dolterl. (*Galat. 1.*)

Tak fta Peter ino Pavel velka grefhnika bila; ali onedva fta tudi velko pokoro delala. Ap. Peter, kak je kokota sapeti zhul, se je smiflil 's Jefusovih befed, ino kader je Jefuf njega bil oftro pogledal, je njega prezi tak v' ferzi sapeklo, da je vun fhel, ino bridko se jokal. Ali ne famo s' jozhom je on

svojo pregreho popravlal, temuzh on je od Kristufa, kerega je prejd satajil, potem s' neprehenjano serza gorezhnostjo predgal na vseh krajih, pred firfhti ino krali, med sovrashniki ino preganjanjom, ino je vfo sferb si vsel, prav dosti ludi na vero Kristufovo oberniti, doklam je sadnizh sa Jesufa Kristufa temi nesmilnemi zefari Neroni v' Rimi svojo telo tá dal na mantro tega krisha.

Tak je tudi Ap. Pavel famo na te besede: Saul, Saul! sakaj ti mene preganjash? na enkrat se preobernal, tak, da je on, kí je prejd bil najvekfhi sovrashnik tih Kristjanov, sdaj postal najvekfhi sagovornik Imena Kristufovega, ino njegov nepremagljivo svésti flushebnik. Kelko njemi je najvezh mogozhe bilo, telko si je persadel, osnaniti ino rashiriti navuke sv. Evangelja. Is lubesni k' Jesufi je on vse rad terpel, kaj je koli se njemi hudega sadévalo ali sgodlo, nibeno terplenje je njemi ne preteshko bilo. On je do Jesufa ino njegovega navuka tako lubesen imel, da je sam rekel: Gdo naf bo od lubesni Kristufove lozhil? jel nadloga? jel bridkost? jel lakota? jel nagoft? jel nevarnost? jel preganjanje? jel mezh? (*Rim. 8.*) Ino eno drugokrat rezhe: Kristuf je mojo shivljenje ino smert. Kaj je toti sv. Apofhtol v' njegovih 14 listih dobrega ino podvuzhezhega sapisal! Sadnizh je tudi on zefari Neroni sa Jesufovo volo svojo glavo tá dal. Takfho pokoro je Ap. Pavel delal. Tak sta ali ta dva Apofhtola, Peter ino Pavel, bila velka gréshnika, pa tudi velka spokorjenika.

Ali, zhe mi sdaj na sami sebe pogledamo, ah kaj sa eni grefhniki smo mi! O kelko sovrashstva, kelko krivize, kelko nevosfhivosti, kelko nezhistosti, kelko kletvize, kelko pohujshanja je med nami! O kelko je med nami teh, ki s' Petrom Jesufa satajijo, ino s' Pavlom njega preganjajo! Jel pa tudi takfho pokoro delamo, kak sta njo Peter ino Pavel delala? Jel is serza zhertimo vse nafhe grehe? Jel to hudo popravimo, kelko je najvezh mogozhe? Jel nafhe dushnosti sdaj s' tem bol spunimo? O shaloftno, kakfha je nafha pokora, nafho pobolshanje! Preklinjavez ostane preklinjavez, krivizhen je sploh ednaki, nezhistnik ne pufti svojega lubega greha, doklam on njega nebo sapuftil; pianez ne pufti svoje navade,

ino nje nebode puštil, doklam njemi nebode fila pokasala, ka je voda tudi dobra; ogovarjavez nebo svoje odurne navade puštil, doklam njemi nebode smert jesika vstavlja; ti naglojesen grobian svojih groboštih nebode puštil, doklam ga nebode starost ponishala; lenošt v' dobrih délah je dushe vekšha. O kaj je to sa ena pokora, kaj sa eno pobolšhanje! Gdé je isgled Ap. Petra ino Pavla?

Jel pa nebomo našhiv ozhiv odperli, ka bi vidli nad totima dvema Apoštolma, kaj grešnik more storiti sato, da je pregréšil? ka bi vidli, ter zhuli, kaj po besedi tega Gosпода imamo storiti, ker nam skus Preroka pravi: Vmijte se, bodite zhivši, tá puštite vašhe grešne mišljenja ino nakanenja, henjajte krivo storiti; vuzhte se dobro storiti, pravizo isgovorte, pomagajte temi obteshenemi, gor se vsemete sa sapušhene otrozhizhe, brante vdovo: te pridte, ino klizhte k' meni, ino da bi vašhi grehi ruzdezhili bili, kak škharlat ino baršhun, tak imajo béli poštati, kak snég ino vuna. (*Jesai. 1.*) Kaj nam rezhe skus Preroka Jeremiaša? Tak govori Gosпод Bog Israela: Storte, kaj je pravizhno, ino mišlite na to, kaj je dobro, te hozhem pri vaš biti. (*Jerem. 7.*) Ino ne rezheli nam Jesuf sam: Jas pa vam povém, da nad enim grešnikom, ker pokoro dela, bo vekšho veselje v' nebesah, kak nad devetinodevetdesetimi pravizhnimi, ker pokore ne potrebujejo? (*Luk. 15.*) Kaj šhe nam rezheta ta dnešna dva Apoštola? Sv. Peter rezhe: Bog hozhe, da bi vsaki se spokoril. (*II. Petr. 3.*) Sv. Pavel rezhe: Pride enkrat tisti den, kader bo Bog vsakemi po njegovih délah plazhilo dal: tistim, ker so stalni bili v' dobrem, bo dal vezhno shivljenje; tistim pa, ker hudo storijo, vezhno nadlogo. (*Rim. 2.*)

Is vsega tega tedaj, kaj sem dosdaj povedal, spoznate, da, kak šta ta dnešna dva Apoštola velka grešnika, pa tudi velka spokorjenika bila, tak tudi mi moremo pokoro storiti, zhe hzhemo odpušhenje grehov sadobiti. Ah obernmo se tedaj k' Jesufi, ino rezhmo: O prelubleni Jesuf! ker si ti ta dva Apoštola Petra ino Pavla tak obudil, ka šta prezi spoznala svoje velke pregrešhtva, ka šta tak veliko nje sgrivala, ino telko dél te pokore, telko tebi na zhašt sto-

rila: ah, daj tudi nam enkrat is spanja tih grehov se sbuditi; daj nam to gnado, da nash nefrezhni stan sposnajozhi nafhe grehe is ferza sgrivamo, nje sapustimo, se refnizhno pobolfhamo, ino odsdaj s' tem vekfho pokoro storimo, kelko vekfhe so nafhe pregrehe bile; daj nam to gnado, da pernefemo vréden sad te pokore. Amen.

Ne velke Mefhe den.

Od plazhila sa to dobro.

*Bog bo vsakemi povernil po njegovih délah.
Rim. 2.*

L Kr.! mi se dnef zhaftito spomenemo na ti veseli den, kader je Div. Maria ti tóshni svét sapustila, ino je v' nébo gorvseta na vezhno vshivanje tega veselja, kero si je tu na semli sa svojo lepo ino sveto shivljenje saflushla. Ona je sapovedi boshje vfigdar sdershala, ino storla, kaj je dobro ino prav; tega pa, kaj je hudo, je vfigdar svesto se varvala. Ja sv. zirkveni Ozheti rezhejo, da je ona v' spunenji te kreposti bila pred' vfemi drugimi Svetniki, kajti je bila tak lepega sadershanja, tak nedushna, tak ponishna, tak bogabojezha ino poboshna, da je Bogi ino ludem posebno bila dopadliva. — Ali zhe ravno je Maria bila en tak posebno lep venez vseh krepostih ali zhednostih, so vender njeni dnevi ne bili sa njo veseli ino dobri dnevi, temuzh dnevi te shalofti, dnevi bridkega terplenja. She le tam v' nebefah je ona prijela popunoma plazho sa svojo lepo ino sveto sadershanje. To meni dnef dá priliko, vam pokasati, kak ti pravizhni ino dobri na tem svéti dostikrat ne primejo tega saflushenega plazhila, bodo pa v' nebefah sadobli, kaj so si saflushli. Od plazhila sa to dobro tedaj sdaj hozhem k' vam govoriti.

Maria je poleg vseh svojih tak lepih krepostih ino enega tak svetega shivljenja ne imela dobrih dnov na svéti. Ona je v' firomafhtvi mogla shiveti. Njoj

je ravno ta velka zhaft se sgodila, ka je bila sa mater tega Svelizhara isbrana; ali njeno ferze je bilo sevfemi terpljenjami vdarjeno, kere gda zhres eno mater morejo priti. Ona je s' svojim detetom savolo Herodeshove grosovitnosti po nozhi se mogla odpraviti, ino v' eno luzko deshelo oditi; ona je mogla viditi ino zhuti, kak so Judje potli njenega Sina zhertili ino preganjali, kak so oni njegovim lubesni punim persadenjam ino djanjom povfod na suprot bili, ino njega sadnizh na smert tega krisha obsodli. Tebi bo en mezh skos ferze fhel, (*Luk. 2.*) je mogla od Simeona she zhuti, kader je njeni Sin she zelo mali bil, ino kaj je njoj tu naprejpovedano, to se je tudi spunilo: malo je tistih mater, kere bi telko terpele, kak je Maria mogla preftati. Njo je ali na tem svéti malo drugo moglo rasveseliti, kak njena vést, kera njoj je povedala, da je ona dopadenja boshjega vrédna, kajti je po njegovi sapovedi shivela. Takfhega plazhila, kak si ga je saflushla, je ali na tem svéti ne dobila, she le tam v' nebefah je toto prijela.

Tak bomo tudi mi, m. l. Kr.! sa to dobro she le tam popunoma plazho sadobli. Na tem svéti nega takfhega plazhila sa to dobro, kak se saflushi, sakaj tu so ti pravizhni dostikrat nefrezhni, ti hudobni pa frezhni. To nam pokashe nafha svédnoft, to nam pokashe sv. pismo.

Nafha svédnoft nam pokashe, kak tam en poboshen Lazaruf lazhen leshi pred dvermi, en bogaposabni bogatufh pa se prav dobro gostí. Néki nesaftopen prasnoglavez je en shtimani gospod, ti saftopen ino vuzhen pa je savershen. Herodesh, en grosovitni nefsmlnik, je na kralevfkem troni, ti pravizhen Johannes pa je v' jezho sapert. Barabafa vunspuftijo, ki je en rasbojnik, Jesufa, tega nedushnega, pa na smert obsodijo. O kelko je tega! Nékokrat se sgodí, ka dobri podloshniki imajo terdoserzhno nefsmlno gospodfko. Dostikrat imajo pridna drushina skope, gundrave gospodare ino gospodinje. Dostikrat je, ka ena lublena, dobra, skerbna shena ima enega sapravnega, pianega, grobianfkega mosha. Dostikrat imajo skerbni, pridni starfhi tak nepridne sine ino zheri, ka toti, potem kak so grunte popravlene, hrame novopostavlene, prékdobili, ozheta ino mater prozh sjéjo. Dostikrat more en verli ino priden zhlovek svoje dní

vekfhtal v' betegi doperneſti, en drugi nizhvréden potepuh pa je ſploh sdrav. Raſvun tega tudi doſtikrat druge nefrezhe pridejo, tak kres te dobre, kak kres te hudobne, kakti pomor, boj, povodnje, mras, tozha. Vſe to mi ali ſami vidimo ino vejmo, kak ſe ludem tu na ſvéti godí.

Vſe to pa poterdi tudi ſv. piſmo. Ono rezhe: Je ena ſhaloſtna perkasen na ſemli, ka ſe tim pravizhnim pergodí, kaj bi ſe tim hudobnim pergoditi moglo, ino tim hudobnim, kaj bi tih pravizhnih ſhlo. (*Predg. 8.*) Oni bodo vaſ, rezhe Jeſuſ ſvojim Jogrom, oni bodo vaſ iſ ſinagog vunvergli: ja priſhla bo ta vura, kader bo vſaki, ker vaſ vmori, ſhtimal, da Bogi s' tem eno ſluſhbo ſtori. (*Joh. 16.*) Ja reſnizhno vam povem, vi bote ſe jokali ino plakali, ti ſvét pa ſe bo veſelil.

Zhe ravno tedaj vzháfi tudi ti hudobni ſhe na tem ſvéti primejo to ſafluſheno kaſhtigo, ti pravizhni pa plazhilo, tak popunoma plazhila ſa to dobro tu ne primemo, ga je tudi Maria ne prijela; ona je pa ſvojo popunoma plazhilo tam v' nebeſah dobila, ino tam tudi mi imamo toto perzhakati. To nam pále pokashe naſha pamet, ino nam povej ſv. piſmo.

Naſha pamet nam velike duſhnoſti gornaloſhi. Mi bi mogli to dobro tak lubiti, kak nje Bog lubi; mi bi mogli vſe ludi ſa otroke boſhje, ſa naſhe brate ino ſeſtre preſhtimati; mi bi mogli zelo naſhe ſovraſhnike lubiti; mi bi mogli naſhe greſhne poſhelenja, da bi nam kakhte ſe radile, ſtrahavati. Naſha pamet pa nam tudi pravi, ka bi nam ſa to, kaj to dobro ſtorimo, tudi moglo dobro biti. Da pa je to né, tak nibeden nebi tak teſhkih duſhnoſtih na ſe vſel, ino telko ſe proti hudemi bojuval, da njemi nebi pále pamet povédalá, da ſa vſe to more enkrat pravizhna plazha biti. Ino glejte, to, kaj nam naſha pamet kaſhe, poterdi tudi

Sv. piſmo. Ono pravi, da bo Bog vſakemi povernil po njegovih délah. (*Modr. 1.*) Ono rezhe: Krepoſt je nevmerjozhna. Od tih hudobnih pa rezhe: ſhaloſten je konez enega hudobnega roda. (*Modr. 3.*) Svelizhani ſo, rezhe Jeſuſ, ker ſa pravize volo preganjanje terpijo, ſakaj njihovo je kraleſtvo nebeſko. (*Math. 5.*) Svelizhani ſte vi, moji Jogri, zhe vaſ ludje ſa mojo volo zhertijo, preganjajo, ino vſe

hudo od vas lashlivo povejo; veselite se, sakaj vas ho plazhilo je veliko v' nebesah. Vse vam bo stoverstno povernjeno, ja zelo en napitek vode, kerega enemi potrebnemi date, nebo pres plazhila. Ti pravizhni bodo shli v' to vezhno shivljenje. (*Math.* 25.)

Tak naf ali nafha pamet ino sv. pismo previsha, da tudi mi, kak Maria, tam v' nebesah imamo popunoma plazhilo sadobiti sa vse to, kaj tu dobrega storimo.

O tak ne dajmo se nigdar na hudo sapelati sa tega volo, da se tim hudobnim tu dostokrat dobro, tim pravizhnim pa hudo godi. Maria je na tem sveti dosta mogla terpeti, zhe ravno je Bogi lepfhe flushila, kak mi, pa je nigdar ne odstopla od stalnosti v' dobrem, ino ona je popunoma plazhilo prijela; tudi mi v' tem dobrem sploh naprejduvajmo, da bomo tudi mi med tistimi pravizhnimi, ker noter grejo k' vezhnem shivljenji. Amen.

Na male Meshe den.

Maria, mati milosti.

Od kere je rojen Jesus, ker se imenuje Kristus. Math. 1.

Rojstvo Div. Marie je na dnefni den vsemu sveti veselje perneslo, sakaj is nje se je narodil Kristuf Jesus, ker nam je pernesel shegen od neba, ker nam je pernesel vezhno shivljenje. Ne samo njenim starshim, Joahimi ino Ani, je njeno rojstvo k' veselji, temuzh kres toto se vsi veselijo: veselijo se ti pravizhni, kajti je njim se narodila ena mati; veselijo se greshniki, kajti je njim se narodila ena pomozhniza; veselijo se Angeli v' nebesah, kajti je njim se narodila ena kraliza. Sa tega volo sv. Johanes Damaszenfki na dnefni den iskrizhi: Pridte sem vsi ludje, pridte sem vsi narodi, kerega koli stanu, flushbe, dobe, ino jesika vi ste; pridte sem, ino pomagajte svetek zelega sveta, den rojstva Marie, zha-

ftito obhajati. — K' totem zhaftitem obhajanji dnefhnega svetka hozhem tudi jas perpomagati s' mojoj predgoj, v' kerí pokashem, da tota, kera je na dnefhni den se narodila, je: Maria, mati milofti.

Na dnefhni den se narodí tifta, od kere se ima Jefuf naroditi. O'nigdar je né ti svét kaj lepfhega vidil, sakaj to je tifta, kera toj temi konez naredi, ino to luzh, Jefufa Kristufa, od te prave luzhi, od Boga, temu svéti pernefe. O to je ena frezhna sorja, kera en frezhen den obsnani, rezhe sv. Bernard; na eno takfho sorjo nemre nikaki drugi, kak ti najsvetléfhi den priti. Ino to tudi je. Ona pride kak pervorojena pred vsemi ftvorjenimi; v' njoj je vfa gnada tega pota ino refnize, v' njoj je vfo savupanje shivlenja ino krepofti. Ker je njo ftvoril, toti bo v' njoj prebival. Od kere je rojen Jefuf, ker se imenuje Kristuf.

Ino glejte, tota, kera je mati Jefufa, je tudi nafha miloftivna mati; sakaj ona nam je supet fpravila fkus Jefufa Kristufa shivljenje te gnade, kero je sguhleno bilo fkus poerbani gréh; ona naf kak svoje otroke materinfko lubi, ino fkerbí sa nafho zhasno ino vezhno frezhnost; ona pres henjanja per svojem Sini Jefusi profi sa naf vse, kere koli dobe, kerega koli spola, kerega koli ftana mi smo: ona profi sa beteshne, da bi sdravje sadobli; sa firomafhke, da bi njim pomagano bilo; sa poboshne, da bi v' dobrem ftalni bili, ino sa grefhnike, da bi odpufhenje svojih grehov ino gnado boshjo sadobli. Sv. Bernard naf sa tega volo opomene, da, zhe fkuftnjave nad naf pridejo, zhe naf nadloga ftifkavle, le na Mario se sesavajmo; zhe postajamo gisdavi, fhtimani, ogevarjavzi, nevofhliivi, tak le na Mario se sesavajmo; zhe naf jesa, fkopoft, poshelenje tega mefa premagati hzhe, tak se na Mario sesavajmo. Ino k' sadnjemi rezhe toti sv. Vuzhenik: V' ftifkah, v' nevarnostih, v' dvojenjih se smifli na Mario, sesavaj se na Mario, njeno Ime naj nigdar ne odide od tvojega ferza, nigdar od tvojih vuft.

Zhe bi mi ali ravno bili veliko pregresfhi, ako nafhe gréhe sposnamo, ino se is ferza s' njih sgrivamo, tak se ona sevfema sa naf vseme, ino gleda, da naf per Bogi v' gnado fpravi, ino nam odpufhe-

nje isprosi. Je to ne ena prava mati milosti? Zhe jas tebe pogledam, rezhe pále sv. Bernard, tak ne vidim nizh, kak samo milost: sakaj sa tih nadloshnih volo si ti ena mati boshja postala; ti si smilenje porodila; tebi je opravilo te milosti perporozheno; ti si po vseh stranih s' njoj obdana, tvoja edina shela je, milostivna biti.

O to je ali ena lubesniva mati te milosti, le k' toti se vtezhmo vu vseh potrebah: ali ne sabmo, da je ona milostivna mati le tistim, kerí s' sgrivanim ferzom se na njo sesavajo, ino skus njene saproshnje od svojih grehov oflobodjeni biti, ter per Bogi supet v' gnado priti shelijo; ne pa tistim, kerim je ne prav vola, svojih grehov sapustiti. Takshim je Maria ne ena mati te milosti, kajti takshi njenega Sina Jesusa rasshalijo, tega pa ona ne terpi. Maria je ja, kak Evangelium svedozhi, rekla: Kaj bo vam on rekel, to storite. (*Joh. 2.*) Le te ali, zhe to storimo, kaj nam njeni Sin Jesuf sapovej, le te se snamo na njo vfigdar sanesti, da bo nam pomagala vu vseh potrebah téla ino dúfhe.

Posdravlena tedaj bodi, o kraliza vseh Isvolenih, mati milosti, bodi posdravlena! Pod tvojo obrambo mi beshimo, ne savershi nafhe proshnje, pomagaj nam skus tvoje saproshnje v' nafih potrebah ino nadlogah, podéli nam tvoj materinski shegen, da bomo zhasno ino vezhno frezhni. Tvoj shegen bodi ino oftani nad nami vfigdar. Amen.

Na vseh Svezov den.

Od prikladnosti sa nebefa.

Veselte se, ino od veselja poskakujte, sakaj velko je vasho plazhilo v' nebefah. Math. 5.

Ⓛ prelepe, o shlahadne, o blashene besede, kere smo is dnefnega Evangelja zhuli! Eno velko, eno obilno plazhilo v' nebefah zhaka na tiste, kerí se sposnajo k' Jesufi Kristufi, ino se njega dershijo. Ah, kak

révno ino toshno bi našho shivljenje bilo, da nam Gospod nebi bil obezhal, da na firomashtvo pride najpovolnejša obilnost, na sdihavanje ino jokanje veselje pres konza, na te kratke preganjanja ino terplenja vezhno pozhivanje, vezhno svelizhanje. Ali da nam je to obezhanó, da nam je rezhenó: Veselte se, ino od veselja poskakujte, sakaj velko je vašho plazhilo v' nebesah; tak gor k' nebi podignimo dneš našho misljenje, našho shelenje, sakaj mi nesmo samo stanovniki te semle, mi smo v' nebese posvani, gdé nam dneš sv. mati zirkev pokashe taushent ino taushent našhíh bratov ino sester is vseh stanov, vseh dób, is vseh krajov ino zhasov, kerí so pred nami ta shli, ino shelno na naš zhakajo tam. O nesgovorna srezha sa naš! — Ali kak mi moremo biti, zhe hzhemo ta priti? Ravno od tega bom dneš govoril, najmre: od prikladnosti sa nebese.

Da je našha prava domovina ne tu na semli, temuzh v' nebesah, ino si tudi vsakshí ta priti sheli, tak je pitanje: Kerí so prikladni sa nebese? Sa nebese prikladni so: 1. Kerí so nebeske misli, nebeske vole; 2. nebeskega sadershanja, nebeskega shivljenja. Sa nebese prikladni so ali:

1. ti, kerí so nebeske misli, nebeske vole. Da nam je rezhenó, ka bomo tam Boga gledali, t. j. da bomo le tam njega po vseh njegovih popunomnostih sposnali, ino obilno se previshali, kak je on vse, kajkoli je storil ali dopustil, k' našhem hafki naravnal; tak ima našha misel najbol v' nebesah biti, ino ta ima našha vola iti. Zhe je pa to, o te naš nibeden sovrashnik nebo premagal. Naj naš fkušnjave safédajo; naj se grešhne poshelenja proti nam spuntajo, naj naš terplenja mantrajo: zhe je našha misel ino vola v' nebesah, tak obladamo vse; naj se nam ti svét s' svojoj zhaštjoj ino lepotoj fladí, naj nam ponuja svoje shaze ino dare, naj naš vujspáva v' svoje našladnosti: zhe je našha misel ino vola v' nebesah, tak bomo rekli: Vse, kaj je posvetno, je sa-pelavno, neverno, neresnizhno, nestalno, ves svét s' svojoj zhaštjoj ino lepotoj je nizh proti zhašti ino lepoti nebeski, vsi shazi, vso blago tótega sveta je nizh proti blagi nebeskem; kaj so našladnosti, kaj je veselje totega sveta proti veselji nebeskem? Le

nebesko blago, le nebesko veselje je vezhno, le ono je stalno, ino nibeni nefrezhi vunpoftavleno. Ino zhe naf terplenja mantrajo, tudi tote naf nebodo poterle, kajti zhe je nafha misel ino vola v' nebesah, tak bomo rekli: Bodi potroshtana moja dusha! vse to le kratko terpi, le néko stopinjo she storish po toti ternovi stesi, te pa si v' prebivalishhi vezhnega mira; le en kratek zhaf she terpish, te pa si tam, gdé nifhe nizh ne vej od terplenja ino truda, temuzh gdé je le mir ino veselje pres konza; gdé bo veksha zhast tebe obdala, kak njo tu tebi zeli svet more dati ali vseti; gdé je vesela nafladnost, né kak so nafladnosti tu, kere telo pogubijo, ferze s' pezhzhim grivanjom napunijo, ino k' vezhnem pogublenji pelajo. — Tak bomo ali mi prikladni sa nebesa, zhe bo nafha misel ino vola v' nebesah. Sa nebesa prikladni so:

2. tifti, kerí so nebeskega sadershanja, nebeskega shivlenja. Zhe ravno nafho sadershanje ino shivlenje nemore zelo nebesko biti, da smo le pregréfhkam ino blodnjam podversheni, tak vender vsaki, ker svojo misel ino volo v' nebesah ima, si dushe veksho skerb vseme, vu vseh krepostih popunomnéshhi biti: on gorjemle v' lubesni proti Bogi, v' lubesni proti blishnjemi; on tá pufti svoje grefhne navade, on lada svoje grefhne poshelenja, on se ne prevseme v' dobrotah, néti ne sdvoji v' nefrezhi; on je ponishen, ino se ne hvali s' svojimi dobrimi délamí, néti se ne svikshava kres druge sa nizhesa volo; on je perluden ino dober tim slabim ino vbogim tak, kak tim dobrim ino premoshnim; on tudi svojim sovrashnikom ne stori hudo; on svoje pregréfhke ino blodnje sgriva, objozhe ino vse skus dobre déla popravi, on je odpertoferzhen, pravizhen, refnizhen, svésti vu vsem. — Glejte, to je eno nebesko sadershanje, eno nebesko shivlenje. Da pa se toto sadobí, tak je pred vsem molitva potrebna, le skus njo se sadobijo shazi ino venzi te dushe.

Vse to je pa ne tak teshko, kak bi si eni misliti snali, kajti veliko is totih, na kere se dnef zhastito spomenemo, je, kí so v' drugazhishhíh nevarnostih, v' drugazhishhíh zhafih, v' drugazhishhíh prezhhkah bili, pa so vender sapelavanji ino skushnjavam se branli, svojo misel ino volo v' nebesah imeli, ino

nebesko shiveli; ja na taushente njih je, ki so vso svojo premoshenje tá dali, ter pod kervi prelijanjem rajšhi vmerli, kak bi bili sapelati se pušti. Néli je nam dana tišta luzh te vere, tišta pomozh te guade, kak njim? Néli je nam poprétjeno ino obezhano tišto, kaj njim? Ino zhe smo sagrefhli, néli je nam priti k' tistem troni te milosti, pred kerim so oni odpufhenje sadobli? Néli so tudi oni bili v' takfhih stanih, kerih dushnosti so velke ino teshke, pa so nje vender svésto spunili? O kelko^o je starfhih v' nebesah, kerih so sevfoj fkerbjoj, sevsem persadenjom svoje otroke po kerfhanfko ino sveto gorsredli, da so vedli, ka tudi oni so sa nebesa odlozheni; kelko je visfhih ino nishfhih flushebnikov v' nebesah, kerih so svešto flushli ladavzom svojim, svésto flushli svojim gospodarom ino gospodinjam; kelko je soldatov v' nebesah, kerih so sa deshelo ino krala viteshko se bojuvali, pa tudi svojega nebeskega krala Kristusa ne sapuštli. S' ednoj besedoj: oni so storili, kaj dobri ladavzi, svésti flushebniiki, serzhni vojshaki, fkerbni ozheti ino matere, pokorni podloshniki imajo storiti, ino so to storili s' veseljom ino radi, sato, da so vedli, ka vezhno plazhilo zhaka na nje.

O da bi sato tudi mi takfhi stanovniki nebeski puštali, to je nafho shelenje, ino da bi toto se spunlo, sa to je nafho vso predganje, sa to je nafho ino vafho vso delo, nafhe ino vafhe vse profhnje. O lubi Kristjani! podignimo serza ino misli gor k' nebi, ta semla je premala, preprasna sa nafhe savupanja ino shelenja; ena svelizhana nevmerjozhnost ino vezhnost je nafh tal, nafha erbia. Sakaj bi mi nafhe ferza k' posemelfkim, kratkim, prasnim veseljam vesati puštli? Sakaj bi mi, ki smo sa zhaft ino lepoto nebesko odlozheni, tu se kakti v' blati ino prahi kotali? Smiflimo se samo, s' kaj sa enim nesgruntano teshkim sadenjom je Jesus nam ti nebeski Paradish supet odperl. Smiflimo se, kak kratko, kak preidozho je vse, kaj je na semli. Kaj je nafho shivljenje drugo, kak ena senja? Mi se bomo sbudli, sakaj se nebi v' enem takfhem stani hteli sbuditi, v' kerem smo sa nebesa prikladni?

Ja, o prelubeni Jesuf! ponishno profimo tebe, vishaj nafho misel ino volo gor k' nebesam: daj nam to mozh, da bomo premagali sovrashnike te dufhe, da bomo poterplivi v' nafhih nadlogah ino teshavah, ino da bomo sa krepofst ino fhaze nebeske najbol se fkerbeli. Vishaj nafho sadershanje ino shivlenje po isgledi tvojih isvolenih Svetih, da tudi mi k' njim pridemo, ino s' njimi na véke zhaftimo tebe s' Ozhetom ino sv. Duhom. Amen.

P r i d a v e k.

>>><<<<<<<<<

Na vseh Svezov den odvezhera se na pokopali-
fhi sna storiti toti

O p o m i n.

L. Kr.! mi smo sdaj to sem fhli na toto pokopali-
fhe, na toto njivo tih mertvih, k' grobom tistih
ozhetov ino mater, tistih moshevvov ino shen, tistih
finov ino zherih, tistih bratov ino fester, tistih pri-
jatelov ino snanzov, kere je smert she pervle, ali fhe
toto leto tu sem spraviti rekla. Ino zhe ravno smo
vezhkrat fe sem na toto mesto podali, tak vender
posebno dnef per totih grobih imamo eno hafnovito
premisfhlenje storiti. Dofsti grobov je to, starih ino
novih, v' kerih pozhivajo trupla takfhkih pokojnih,
keri sagvisfhno so v' dobrem kraji. Toti grobi tih
poboshnih tedaj se snamenki nevmerjodzhnosti
nafhe; oni so kasiteli pota v' nafhem shiv-
lenji; oni so méfsta nafhega pozhivanja.

Grobi tih poboshnih so snamenki nevmer-
jodzhnosti nafhe; sakaj kader pogledamo na gro-
be tih poboshnih, tak nam more ta misel priti:
Glej, v' toti jami, pod totim grobom, perhnijo kofsti
tistega dobrega zhloveka, kerega dnevi so puni terp-
lenja bili, ali on je vse poterplivo prenefel, ne je
tu njegovo to sadno, on shiví, ino bo na véke vshi-
val sad svojih saflushenj. Pále pod totim grobom
je truplo tistega verlega Kristjana, ker je telko dobre-
ga storil, ah kak teshko so ga ludje sgubili; ali
ne je tu njegovo to sadno bilo, on shiví, on fi
od svojega déla pozhiva, ino njegove dobre déla
so prifhle sa njim. O vfi rajni poboshni, kerih gro-
bi so to, so v' nevmerjodzhni vezhnosti tam; tudi
nafha dufha je nevmerjodzha. To nam snamlajo gro-
bi tih poboshnih pokojnih. Toti grobi pa so nam
ravno sato tudi:

Kasiteli pota v' našhem shivljenji. Oni nam pokashejo, kak mi imamo na poti tega shivljenja v'flako stopinjo s' dobrimi délamí posnamlati, tak kak vejmo od totih, kí tu pozhivajo. Oni so ravno tudi imeli svoje slabosti ino blodnje, ali tote je semla pokrila, ino mi sa njimi le vidimo to dobro, s' kerim so nam lep isgled dali. Sinovje ino zheri! tu se vam more zhuti, kak da bi valhi poboshni starfhi vam is grobov vun pravli: O glejte, kak kratek je pot tega shivljenja, samo do sem gre, nizh dale: o tak s' tem fkerbnéshí bodte sa to, kaj si bote tu sem s' sobom vseli; venez nedushnosti ali krona pokore vam pernese vezhno shivlenje v' kralstvi tega veselja, ino tak vam je toto pokopalifhe ne eno mesto tega straha, temuzh en kraj mirnega pozhivanja. Grobi tih poboshnih nam ali kashejo:

Mesta našhega pozhivanja. Vse terplenja ino teshave, vse bolezhine, bodo tu svoj kónez imele; vso delo, v'fa fkerb, ves nemir bode tu gorhenjal. Nofte to tesho, tak se nam tu per totih grobih pravi, nofte to tesho, kera vam je gornaloshe-na, zhe ravno val teshko ftane; nebo dugo terpelo, samo do tu sem bote njo nefli, te pa bo vam dolvseta. Terpte, zhe val sovrashniki grenko shalijo, ino vam mira ne dajo; samo do sem bodo val preganjali, dale val nemorejo, tu bode mir. Terpte bolesni ino druge nadloge, one val nebodo 'dugo mantrale; kader bodo val tu sem pernefli, bote njih she refheni. Ino ah, kak radi bote te, kader bote od valhega dela si pozhinli, ino vidli, kak valhe dobre dela sa vami pridejo; — kak radi, ka bote prifhli k' nam v' to na véke frezhno deshelo, v' keróy vezh lozhenja nebo, néti nikake nadloge.

S' totimi navuki, l. Kr.! gremo mi sdaj is tega pokopalifha prozh, ino se hzhemo fkerbeti, da bo, kader bo tudi našhe trupla semla pokrila, tudi na našhíh grobih se povedalo to, kaj povejmo od totih grobov tih poboshnih, kerí tu spijo, njih dushe pa v' nebesah shivijo. Amen.

Na den vseh Angelov Varuhov.

Kaj nam je naš Angel Varuh na našo
poslédno vuro?

Glej, jas pošlem Angela mojega pred tobom, ker bo tvoj pot perpravil pred tobom. Math. 11.

Glej, jas hozhem mojega Angela pošlati, ker bo pred tobom šhel, tebe na poti obvarval, ino te pelal na to mesto, kero sem jas tebi perpravil. (*II. Mois. 23.*) Tak rezhe Bog sam od naših sv. Angelov Varuhov, kerih zhaštiti god mi dneš svetimo. Naš Angel Varuh nam je ali tisti od Boga dani najboljši prijatelj, ker je naš světi višar v' šivljenji, ino naš pomožnik na našo poslédno vuro. O kaj sa eno neisrezheno lubesen nam Gospod Bog pále v' tem skashe, ka nam vsakšhemi, tudi najveksšhemi gresšniki, dá enega Angela Varuha, ino totemi sapovej, da naš ima varuvati na vseh naših potih! (*Pšalm. 90.*) kajti zhe samo premišlimo, v' kelko nevarnostih téla ino dušhe se mi snajdemo v' našem šivljenji, sošebno pa na našo smertno vuro, ino premišlimo, da naš Bog vu vseh totih nevarnostih škus svoje Angele pošlati varuvati, tak morem s' pobošnim Jobom iskrizhati: Mogožni Bog! kaj je ti zhlovek, ka ti njega telko šhtimash? (*Job. 7.*) Jas bom sdaj od tega govoril, ino bom pokasal: kaj nam je naš Angel Varuh na našo poslédno vuro.

Naj so dnevi našhega šivljenja frezhni ali nefrezhni, veseli ali šaloštni, dobri ali hudi: tak pride enkrat ta vura, kader bo všemu temu konez; pride ta vura, kader bo se nam reklo: Red napravi per tvoji hishi, sakaj ti bošh vmerl; (*Jesaias. 38.*) pride ta vura, kader naš sapuštijo naši prijatelji ino snanzi, naša rodbina ino vse, ta vura, kader ti hudi sovrashnik všo svojo mozh proti nam oberne. Ah kaj sa ena nefrezhna vura bi tota sa naš bila, zhe bi mi tudi od našhega škrivnega prijatelja sapušheni bili.

Ali Angel tega Gospoda, rezhe sv. pismo, Angel tega Gospoda bo tiste, ker pred njim strah imajo, okol ino okoli obdal, ino bo nje odtel. (*Pfalm. 33.*) To lubesen, kero nam je nash Angel Varuh v' nashem shivlenji fkasal, bo on te she povekfhal, ino bo naf proti fkuhnhjavam tega hudega sovrashnika okol ino okoli branil, on bo nam samim dal mozh proti nevarnosti tih fkuhnhjav. V' tisti vuri, kader bo naf strah pred tem, kak nam gdé po smerti bo, bo nash Angel Varuh nam tote velke strahe odegнал; on bo nafho savolo nashih gréhov prevezh shaloftno serze pomiril; on bo naf savolo blisnega teshkega preselenja bojezhe potroshtal; on bo sevsem persadenjom naf vu veri, vupanji, ino lubesni poterdjava; on bo nam k' pomozhi, da Mefhnika k' sebi dobimo, ker bo naf s' svetimi Sakramenti ofkerbel, fkus kere gnado boshjo sadobimo, ino v' toti ostanemo do sadnjega dehnenja. Te pa, kader bo dufha od tela se lozhla, bo on veseli s' njoj fhel pred sodnika boshjega, pred Jesusa, kakti naf sv. Bonaventura sashihra, da se po nafhi smerti sv. Angeli k' nam perdrushijo, ino naf pelajo pred Gospoda Boga. O s' kaj sa enoj serza gorezhnostjo bo nash Angel Varuh boshjemi sodniki naprejnesel te bridke fose, kere smo kres nafhe grehe tozhili, ter saflushenja, kere smo v' nashem shivlenji fi spravli. O ti lubi nebeski prijatel she te, kader nafha sodba mine, nebo odstopil od naf, temuzh, da je malo tistih dufh, kere nebi she v' hizah mogle zelo ozhifhene biti, bo on nafho dufho tam potroshtal ino okrepil, on bo fkerbel, da bodo ti Pravoverni na semli njoj s' poboshnimi molitvami na pomozh prishli, on bo fkerbel, da bo ona prejd ino prejd od svojih manter reshena. Ino kader pride ta frezhna vura njenega reshena: o kak hitro bode on njoj to obsnanil, ino njo prezi veselo pelal v' to vezhno nebesko zhaft.

O glejte, to je en prijatel, kakshega vfa semlane smore! Ino da sv. pismo pravi, ka je frezhen tisti, ker enega pravega prijatela najde, (*Sirah. 25.*) tak nemoremo nashemi lubemi Bogi nigdar sadofsa sahvalti, kaj nam je v'fakemi enega takega prijatela dal, najmre Angela Varuha.

Ali ravno sato moremo s' tim mladim Tobiasom pitati: Kaj bomo njemi sa eno plazho dali, ali kaj bo take-

ga, s' zhem bodo njegove dobrote se po vrédnosti plazhale? (*Tob. 12.*) Kaj imamo mi našhemi Angeli Varuhi sa njegove tak velke dobrote storiti? O kelko lét nam je on she en tak lubesnivi pomozhnik, en tak svésti vishar, ino kaj sa en lubi prijatel bo on nam she le na našho poslédno vuro! Kaj njemi imamo sa to storiti? Sv. Bernard rezhe: Kaj ménish, da je Bog Angelom sa tvojo volo sapovedal? Da tebe varujejo. Kak možno tebe tota beseda ima obuditi na poshtovanje, na pozhahtitje, na savupanje! Na poshtovanje savolo nasozhnosti, na pozhahtitje savolo dobrotlivosti, na savupanje savolo varovanja.

Ah kelko dnevov pa pretezhe, ka se neki namer na svojega Angela Varuha ne smifli, temuzh v' njegovi nasozhnosti to stori, zhesa ga more pred ludmi fram biti, to guzhi, kaj je framota pred ludmi, she veksha framota pred Bogom, ter she se tak sadershi, kak je gerdo, nespametno, pregréhno. En takshi sevfem tem pokashe nesahvalnost proti svojem Angeli Varuhi. Kaj ali totemi nebeskemi lubesnivemi prijateli sa njegove dobrote imamo storiti, je: da se per našhem guzhi ino djanji smiflimo, da je on nasozhi, ino zhuje, kaj guzhimo, pa vidi, kaj storimo. Najbol pa našhim Angelom Varuhom imamo to storiti, kaj je Angel Rafael sam mlademi Tobiasi rekel: Hvalte Boga nebeskega, ino sahvalte se njemi pred vsfemi shivozhimi, kaj je vam svojo milost skasal. (*Tob. 12.*) Sahvalmo ali lubesnivega Boga sa to velko dobroto, kaj nam je vfakemi enega Angela Varuha dal.

Ja, o dobrotlivi, o lubesnivi Bog! mi smo tebi sa to vfo hvalo ino sahvalo, vfo zhaft ino poshtovanje dushni. Prékobilnost tvoje dobrote je, kaj si ti nam vfakemi enega is tih nebeskih duhov sa vishara ino varuha dal, mi ti nigdar nemoremo sadofta sahvalti sa to. Tudi vam, našhim lubim Angelom Varuhom, bodi taushent hval rezheno sa vafho obrambo, skus kero ste nam dosdaj tak dobrotlivi se skasali; mi vaf ponishno profimo, ne sapustite naf v' našhem shivljenji, najmenje pa na našho poslédno vuro. Amen.

Na den zirkvenega shegnanja.

Od boshje v' nafhah zirkvah nasozhnosti.

Toti hishi se je svelizhenje sgodlo. Luk. 19.

⊙ kaj bi néki dal, da bi toto velko frezho imel, kak Zaheuf, ka bi Jesus k' njemi na stan prifhel, ka bi zelega svéta najveklho gnado imel, temi vzhlovezhenemi Sini boshjemi postrézhi, ino kaj dati tistemi, od kerega vse dobimo, pod svojo streho gorvseti tistega, ker naf enkrat v' svojo nebesko kraljestvo v' te na véke vesele prebivališha hzhê gorvseti? Ino glejte, mi she smo frezhnéshi, o kam frezhnéshi, kak je Zaheuf bil, sakaj k' njemi je Jesus famo enkrat na stan prifhel, pri naf pa se je na vsigdar nastal; pa gdé? Ravno, gdé smo sdaj vkupsbrani, ravno tu nam je dopufheno, vfaki den biti per tistem, ker je kak Bog ino zhlovek tu nasozhi. Stvarnik med timi stvorjenimi, najvishih Gospod med svojimi flushebniiki, nevmertelni ozha med svojimi vmertelnimi otroki. Vse to, kaj se je v' Zaheufovi hishi svelizhezhega sgodilo, se tu vfaki den, sofebno po nedelah ino svetkih, godí; zhe ravno ne nad vfemi, kaj njih sem pride, tak vender nad ednimi. Tota hisha boshja je ali eno sveto mesto, ino gorjê tistim, kerí 's nje naredijo jamo tih rasbojnikov. Totim k' postrafhenji, tim poboshnim pa k' velkem potrofhtanji, bom dnef govoril od boshje v' nafhah zirkvah nasozhnosti.

Kaj je v' Zaheufhovi hishi se godilo? Kak je Jesus k' njemi na stan prifhel, so se zhudeshi te gnade nad njem godili. On je prejd bil en ozhitni grefhnik, potem en sveti spokorjenik, prejd en krivizhen, potem en pravizhen, prejd en savershen, potem en isvolen, prejd en sovrashnik boshji, potem en prijatel vezhnega Boga. O kaj sa ena milost, kaj sa eno svelizhenje je njemi storjeno! Kaj se pa v' nafhah zirkvah, kaj se v' toti hishi boshji godí? Jesus, ker je tu kak Bog ino zhlovek nasozhi, stori tu ravno

takfhe zhudeshe, pa ne famo nad ednim, temuzh od-
 potli, kaj je toto zirkev si sa svojo hisho isvolil, je
 morebiti she taushentim svelizhenje storjeno. Sakaj
 kak ste na svét se narodli, ste tu skus sv. Kerst po-
 stali brati ino sestre Kristusi, ino tak erbi kralevstva
 nebeskega. Zhe ste potli sagrefhli, ino tak sgubili to
 per sv. Kersti sadobleno nedushnost, tak ste shalujozhi
 ino sgrivajozhi sem se vtekli k' Spovedniki, ino
 skus totega je Jesus val pustil odvesati od vseh va-
 fhih grehov, on vam je dal, kak ti Evangelfki ozha
 sgublenimi fini, novo oblazhilo te gnade, ja on
 vam je v' Altarskem Sakramenti dal sam sebe sa hra-
 no k' vezhnem shivlenji. Tu ste prijeli navuke od sa-
 povedih boshjih, navuke, kako ima vafho sadershan-
 nje biti v' tem shivlenji, da pridete k' vezhnem shiv-
 lenji. O kelkokrat je tudi tu se sgodilo, ka je Je-
 sus skus svojega predgara grefnike tak obudil, da
 so is krivizbnih postali pravizhni, is sovrashnikov pri-
 jateli, is shtimanih ponishni, is nezhistih zhisti, is la-
 godnih verli, is grefnikov spokorjeni, is savershe-
 nih isvoleni ino sveti! O kelko njih je vmerlo, ki so
 odtod sadobli to sadno pomozh na pot v' to vezhnost
 ta, ino fhe sdaj se tu v' sv. meshnem ofri Jesus svo-
 jem nebeskem Ozheti gorofra sa nje.

Da pa je ali Jesus tu kak Bog ino zhlovek na-
 sozhi, ino takfhe gnade, takfhe svelizhezhe pomo-
 zhi podéli tem, keru nje ishejo, ino da on sam od to-
 te zirkve rezhe: Moja hisha je hisha molitve; tak strah
 more obiti tiste, keru 's tote hishe boshje naredijo eno
 tolovajfko jamo. Ino to storijo, keru sem pridejo
 famo se oglejuvat, ali famo dremat, ali s' svojim gis-
 davim oblézhom famo se shtimat; to storijo, keru se
 pravizhno ne spovejo, ino tak po nevrédno sv. refh-
 no Telo k' sebi primejo. O tak je ali ne sadosti, ka
 Jesufa rasshalite doma, njega rasshalite per deli,
 njega rasshalite s' telkimi grefnimi besedami ino
 djanjami: fhe zelo tu v' njegovi hishi se podstopite
 njega rasshaliti? Kaj se vam sdi, odkod pride na
 zhafé takfha dragozha, telko tozhe ino mrasa? od-
 kod pride, ka njiva ino vinogradi tak malo pernefe-
 jo, ka shivina prejde i. t. v.? To pride najbol od
 tega, da po nedelah ino svetkih najvezh hudega vzhi-
 nite, ino Jesufa fhe zelo tu v' zirkvi rasshalite. Od

tega bo tudi prifhlo, da pomozhjih te zirkve nebote vředni, ino bote vu vafhjih grehjih vmerli.

O fposnajmo ali, da je Bog, zhe ravno povfod nasozhi, vender tu na posebno vifho pred nami; shivozho fposnajmo to, ino bodmo tu poboshni v' molitvah ino pefmah, paslivi v' poflufhanji befede boshje; ferzhno sgrivajmo nafhe grehe ino hudobnosti, ino glejmo, da bomo vfigdar s' terdnim naprejvsetjom, nafho shivljenje pobolffhati, is totega tempelna fhli. Ja, o prelubljeni Jefus! ker nam ti tu pufthifh tak zelo k' tebi priti, ino nam tu ino odtod telko gnad, telko svelizhezbih pomozhjih podelifh: ponifhno profimo tebe, odpufti nam, kaj fmo vzháfi na totem fvetem mefti ne fe tak sadershali, kak bli mogli; mi odsdaj hozhemo vfigdar s' doftojnim pofhtuvanjem v' tvojo fvelo hifho ftopiti, ino tu s' poboshnimi molitvami ino profhnjami, s' ferzhnimi fahivalami, s' pomenfhanjom nafhega fkrivenja, ino s' povekfhanjom tega dobrega zhaftiti tebe s' Ozhetom ino fv. Duhom. Amen.

Sa novo Mefho.

Od pofhtenja, teshkózh ino trofhta v' mefhnem ftani.

On fi je njega ifvolil, da bo Bogi pernefel ti krushni ofer na fpomin ino s' Bogom pomirjenje fvojega ludftva. Sirah 45.

Vefelo vaf posdravim, I. Kr.! Vi fte dnef fem prifhli, da bi vidli, kak je Jefus fvojo obezhanje, da bo delavze poflal v' fvojo fhetvo, ino Apofhtole v' fvojo kraleftvo na semli, pále dopunil nad ednim, ker je dnef pervokrát v' mefhnem oblézhi, kak en Israelfki Aron, pred nami to, da bo Bogi to pervokrat ftoril ti ofer, kerega je Jefus per sadnji vezherji noterpoftavil. O en lepi ftan fi je svolil toti novogorvseti delavez v' gorizi tega Gofpoda; on fi

je svolil en stan, ker je poleg vsega sametavanja, zherčenja ino preganjanja skus zelih ofemnajst sto lét se obdershal, ino se bo obdershal do konza sveta, tak, da néti vrata tega pekla nebodo kaj proti njemi samogle. Ali kaj mislite, sakaj si je toti novoshegnan Mefhnik toti stan isvolil? Morebiti sato, ka bi tak samo gospod bil? ali morebiti sato, ka bi tak slehkega prav dobro shivel? ali morebiti sato, da so njegovi starshi ino rodbina to sheleli? O sa tega volo je on né mefhtva si isvolil, kajti je vedil, da vse to je né srok njegovega posvanja: kerfhanska lubesen je njega v' toti stan perpelala, kajti vse, kaj bode v' totém stani storiti imel, bodo déla te lubesni. Srezho ti ali shelim, lubi novoshegnan Mefhnik! k' tvojem isbranem stani, ino hozhem sdaj govoriti od poshtenja, teshkózh ino trofhta v' mefhnem stani.

Ti novoshegnan Mefhnik si je en stan, ker je velkega poshtenja vréden, dobro premishleno isvolil. V' totém stani bo on storil takfhe rezhi, kerih is val nibeden storiti nemore. V' poboshni ponishnosti bo on stopil pred Altar, ino bo s' Kristusovimi besédami to Jagne boshjo, kero odjimle greh tega sveta, Jesufa Kristusa, is neba dol sesval; pred Altarom bo on kakti pred tronom boshjim namesto vseh Pravovernih k' vezhnemi Bogi gorpodignil serze ino roke, ino bo njega profil sa srezho ino shegen, sa vezhno svelizhanje vseh sebi prékdanih, ja vseh Kristjanov, shivih ino mertvih. Med Bogom ino zhlovekom, tak tu sv. Krisostomus rezhe, med Bogom ino zhlovekom stojí Mefhnik na fredi: on Boga pomiri, on njemi nashe profhnje ino shelenja naprej nese, ino nam pernese gnade ino dobrote odsgoraj dol pridozhe.

Od Altara bo on stopil na predganzo, ino bode po sapovedi Jesufa Kristusa, po peldi tih Apofhtolov ino svetih Vuzhenikov to kerfhansko ludstvo vuzhil, opominjal, trofhtal, profil, posvaril, ino tak nje na pot tega shivljenja spravlal. Tak bo on tudi shel v' spovednizo, ino bo tim, kerimir vésti ishejo, namesto Boga tesho njihovih grehov dolysel, ino nje slehkotil. Tak bo on se podal k' beteshnim, kerim si trofht ino pomozh shelijo, ino bo njim pernesel,

zhafa so najbolj potrebni. On bode fhel v' fholo k' tim lubim otrokom, ino bo nje vuzhil kerfhansko vero, kerfhansko sadershanje. Ino vse to, kaj bo on s, ludmi imel opraviti od sv. Kersta do sdavanja, ino od sdavanja noter do groba, vse to bodo déla te lubesni. O kaj sa en lépi, ino poshtovanja vréden stan si je ali on isvolil! Ali toti stan je ne en tak lehki stan, kak si néki mislijo. Ti novoshegnan Meshnik si je svolil en stan, v' kerem se dosti terpi.

Teshkozhe, kere ti novoshegnan Meshnik na se vsemi, so sosebnostote: Da bo on en vuzhenik besede boshje na predganzi, ino dostikrat tudi per drugih perloshnostih; da bo on en vrazhnik v' spovednizi ino na smertni posteli; da bo on en vishar te mladosti: o tak on dobro vej, ka je, zhe ravno se je sesholal, she dugo né se sadoosti navuzhil; on bo mogel she dosta vezh snati, on bo mogel she dosti knig brati, dosti premishlavati, dostikrat glavo si tretti, da bo dobro saftopil to, v' zhem, ino kak ima druge podvuzhiti, kakfhno duhovno vrazhtvo ima tim na dushi bolenim dati. On dobro vej, kaj sa en razhun bode enkrat mogel dati, zhe bo predober tam, gdé bi oster mogel biti, ino preoster tam, gdé bi dober mogel biti.

O s' kaj sa eno grenko shalostjo bo nékokrat njegovo ferze vdarjeno, kader bo vidil, da beséde njegovih navukov vekfhital padnejo na terdo zefsto, med gofsto ternje, ali na pezhino, gdé nikakega sada ne pernesejo; krivizhni, sapelavzi te mladosti, terdoglavni shtimanzi, ludje, kerri resnizo zhertijo, nebodo njegovih navukov gorvseli, ja k' njegovi she vekfhi shalosti bodo takfhni she shpotlivo od njega govorili, njemi klubivali, ino ga shalili, gdé bodo le mogli, ino da bo njim le resnizo povedati mogel, tak bodo kredi, per vsaki priliki ti Judofski krizh segnati: Krishaj ga, krishaj ga! — S' kaj sa eno ferza bolezhnostjo bode vezhkrat viditi mogel, kak bodo néki od spovednize prozh, pa sraven nasaj v' svoje stare grehe se podali. — K' beteshnikom bo se podal, ne gledezh na pot dostikrat dalni ino teshki, ne gledezh na vreme dostikrat hudo ino neprijatno, ne gledezh na nevarnost temne nozhi, ne na beteg morbiti tudi sa njega nevaren, ne gledezh na sam svojo sdravje ino shivljenje; on bo fhel k' siromashkim tak kak k' bogatim, v' boshne kozhe tak kak v' lepe

hishe, ino tudi tu bo se namerlo, da bo med defetimi le en sem sposnal njegovo pripravno postreshbo. — On bode s' sholari kaj djanja imel, pa malo ali nikake sahvale sa to. — Takfhe ino ednake teshkozhe ino bridkoſti ima ti ſtan, kerega ſi je ti novoshegnan Meſhnik isvolil.

Ali da je njega le lubesen kerſhanſka v' toti ſtan poſtavila, tak je on tudi naprej vidil, kaj sa en troſht ima meſhni ſtan. Takſhega troſhta nema niſhe drugi, kak en Meſhnik, ker ſvojo delo dobro opravla. Sakaj Meſhnik vſaki den s' ofrom ſv. Meſhe Boga tak zhaſti, da s' tem vſo nebo rasveſeli, tim ſhivim iſproſi pomozh, tim pokojnim pa vezhni mir; on ſebe velikih ſafluſhenj delnika ſtori, ino s' ſv. Tomashom Kempenſkim sna rezhti: Veſeli ſe, o duſha moja! ino ſahvali tvojega Boga sa to nesgovorno veliko ſluſhbo, kero je on tebi dal v' toti dolini tih ſós. — Kaj sa en troſht je enemi Meſhniki, zhe on s' ſvojimi predgami ino navuki le nekere more na pobolſhanje ſpraviti, ja, ako bi on v' zelem ſvojem ſhivlenji le enega ſamega greſhnika na pokoro obernil, tak njemi je rezhenó, da njegovo duſho od ſmertí odteje, ino mnoshino grehov pokrije. — Kaj sa en troſht je enemi Meſhniki, zhe je njemi na njegovo ſmertno vuro rezhenó: Pojdi ſem, ti dober ino ſveſti hlapez, ino idi noter v' to veſelje tvojega Goſpoda. — Kaj sa eno veſelje je enemi Meſhniki, zhe on is tega ſveta idozhi eno zelo mnoshino povernjenih duſh pred njih Stvarnika perpela, ino per ſodbi rezhi sna: Glej, tote duſhe bi imele pogublene biti, ali da ſi ti moje proſhnje ino molitve oſliſhal, ino da ſo one poſluhnile moje navuke, opominjanja ino k' ſerzi govorjenja, tak ſem nje tebi naſaj ſpravil. — Kaj sa eno veſelje je enemi Meſhniki, zhe njemi, kader v' nebeſa pride, veliko is tih njegovih proti gre, rekozh: O hvala, hvala tebi, ſvéſti naſh paſtir! tvoje kſerzhne opominjanja, tvoji lubesnivi navuki, tvoja nam ſkus ſv. Sakramente podeljena nebeſka pomozh je naſ ſpravila ſem v' toto pres konza veſelo prebivanje. — O kaj sa en troſht, kaj sa eno veſelje je ali enemi Meſhniki, ker ſvoje duſhnoſti lepo ſdershí! Ali naj bo od tega ſadoſti rezhenó k' vam: obernem ſe

jas k' dokonzhanji tudi k' tebi, lubi novoshegnan
Mefhnik, ino ti rezhem:

O frezhen ozha, frezhna mati, kerí so tebi v'
en takfhi stan pomagali priti, ker je, zhe ravno s'
teshkozhami obdan, vender velkega poshtenja vreden,
ino ima velki trofht sa se. Stopi ali, ti s' kerfhanf-
koj lubesnoj nadéljen novi Joger Kristusov, pred Al-
tar, ino ofraj tvojo pervo sv. Mefho Bogi gor na
proshnjo, da bi od njega sadobil pomozh vu vseh po-
trebah tvojega shivljenja. Perporozhi v' toti tvoji per-
vi sv. Mefhi vezhnemi Bogi vso Kerfhanstvo, sosebno
pa toto faro, v' kerí si se narodil; perporozhi njemi
tvoje lube starfhe, tvoje brate ino sestre, tvojo vso
rodbino, shivo ino mertvo; perporozhi milostivnemi
Bogi vse tvoje dobrotnike ino vuzhenike, tudi naf
Mefhnike, ino vse sovrashnike nafhega stana; perpo-
rozhi njemi vse verne dushe v' hizah; pojdi tedaj v'
to gorizo tega Gosпода, sazhi ino dokonzhaj tam
tvoje delo tak, da bofh s' Apofhtolom Pavlom mogel
rezhi: Jas sem moj ték dokonzhal, vero sem sder-
shal, drugazh pa je meni perfkranjena krona te pra-
vize, kero bo meni Gosпод, ti pravizhen sodnik, dal
na tifti den. Amen.

Natif ino papir is Tanzerove natifkarnize ino papirnize.

S a p o p a d e k.

Pervi rasdék.

Predge na nedele.

Od Adventa do Finkofhtih.

	Stran
Na 1. nedelo v' Adventi. — Od Adventa	3
Na 2. nedelo v' Adventi. — Jezha tega greha	6
Na 3. nedelo v' Adventi. — Gdo mi smo	8
Na 4. nedelo v' Adventi. — Od prave pokore	11
Na nedelo po Boshizhi. — Od sadershanja mladih ino starih ludi proti endrugem	14
Na nedelo po novem leti. — Starfhi s' svojimi otrokmi imajo fkerb, pa tudi veselje	17
Na 1. nedelo po treh Kralih. — Jesuf en isgled tih otrok	21
Na 2. nedelo po treh Kralih. — Od sakontkega stana . .	24
Na 3. nedelo po treh Kralih. — Kaj so gospodari ino drushina v' betegi endrugemi dushni storiti	26
Na 4. nedelo po treh Kralih. — Ladja tega Kristjanstva na morji tega preganjanja	29
Na 5. nedelo po treh Kralih. — Od nevosihlivofti	32
Na 6. nedelo po treh Kralih. — Od grefhne navade . .	35
Na nedelo Septuagesimae. — Komi imamo nafho delo gorofrati	38
Na nedelo Sexagesimae. — Kak beséda boshja fad pernefe	40
Na nedelo Quinquagesimae. — Od Jerusalemfkega krish- nega pota	43
Na 1. nedelo v' Posti. — Kak je Jesuf k' smerti obfojen	46
Na 2. nedelo v' Posti. — Kak Jesuf na fe vseme ti tesh- ki krish, pod kerim vezhkrat na semlo padne	50
Na 3. nedelo v' Posti. — Kak Jesuf s' krishom obloshen frezha svojo mater	53

Na 4. nedelo v' Pošti, — Kak se Jerusalemfke shene zhres Jesufa jozhejo	57
Na 5. nedelo v' Pošti, — Kaj se s' Jesufom na gori Kal- varie godí	60
Na zvetno, ali 6. nedelo v' Pošti, — Pafsion	63
Na Vusemfko ali Velikonozhno nedelo. — Od nafhega fkus Vero, Vupanje ino Lubesen od mertvih gor- stajanja	63
Na bélo, ali 1. nedelo po Vusmi. — Od nasajpadnenja v' stare gréhe	66
Na 2. nedelo po Vusmi. — Od dobrotlivofti Jesufove . .	69
Na 3. nedelo po Vusmi. — Vse na svéti je le kratko ino prasno	73
Na 4. nedelo po Vusmi. — Od shalofti —	75
Na 5. nedelo po Vusmi. — Od molitve	77
Na 6. nedelo po Vusmi. — Slovójemanje enega vmirajo- zhega ozheta	82

Drugi rasdélek.

Predge na nedele.

Od perve do poslednje nedele po Finkofhtih.

Na Finkofhtno nedelo. — Kaj fkus sv. Duha poftanemo	87
Na nedelo presvete Trojize, — Dufha zhlovezhka najlep- fha spodoba presvete Trojize	90
Na 2. nedelo po Finkofhtih. — Od sv. Meſhe	93
Na 3. nedelo po Finkofhtih. — Keri imajo odpufhenje grehov savupati, ino kerí né	97
Na 4. nedelo po Finkofhtih. — Od shegaa boshjega . .	101
Na 5. nedelo po Finkofhtih. — Vu velkem sovrashtvi fo vse dobre déla sabſtojn	103
Na 6. nedelo po Finkofhtih. — Svelizhani fo, kerí fo jazhni ino shejni pravize	106
Na 7. nedelo po Finkofhtih. — Od ſapelanja	108
Na 8. nedelo po Finkofhtih. — Siromafhtvo je né k' ſhpoti, lenoſt je k' framoti	110
Na 9. nedelo po Finkofhtih. — Od ſavershenja gnade boshje	113
Na 10. nedelo po Finkofhtih. — Od ſodenja zhres dru- ge ludi	117
Na 11. nedelo po Finkofhtih. — Od gréhov tega jesika .	119

Na 12 nedelo po Finkofhtih. — Kak je tam, gdé je lubesen blishnjega, ino kak tam, gdé nje nega	122
Na 13. nedelo po Finkofhtih. — Od dobrot boshjih	125
Na 14. nedelo po Finkofhtih. — Od velke sufhe	128
Na 15. nedelo po Finkofhtih. — Kres smert tih nafhik se ne smemo prevezh shalofiti	131
Na 15. nedelo po Finkofhtih. — Kaj nam nedele ino svetki imajo biti	135
Na 17. nedelo po Finkofhtih. — En nemiren zhlovek najvekshi sovrashnik sapovedi té lubesni	137
Na 18. nedelo po Finkofhtih. — S' zhem homo fhli v' to hisho te vezhnosti ta	140
Na 19. nedelo po Finkofhtih. — Od oblazhila sa nebesko gostuvanje	143
Na 20. nedelo po Finkofhtih. — Smert je blisu	147
Na 21. nedelo po Finkofhtih. — Ne sameri málih pregreshkih	150
Na 22. nedelo po Finkofhtih. — Od perlisavanja	153
Na 23. nedelo po Finkofhtih. — Od nafhega od mertvih gorstajanja	154
Na 24. nedelo po Finkofhtih. — Popisanje sodnega dneva	157

Tretji rasdélek.

Predge na svetke.

Na den spozhetja Div. Marie. — Maria, podignenje shenfkega roda	163
Na sveti Den, ali na Boshizh. — Novorojen Jesus, tim vbogim k' trofhti, tim premoshnim k' podvuzhenji	165
Na den sv. Shtefana. — Od svetih Manternikov	168
Na novo leto. — Od pretezenja tega zhafa	173
Na tri Krale. — Keregá Herodesha se povernjeni greshniki imajo ogniti	175
Na Svezhnizo. — Od Mariinega dnefhnega ofra	178
Na Joshefovo. — Sv. Joshef, en posebni sgled v' shivlenji, ino en posebni perporozhnik na smertno vuro	180
Na den osnanenja Div. Marie. — Boshji voli se moremo prék dati	183
Na Vusemni pondélek. — Od nespametnih ino greshnih guzhov	187
Na velko Krishovo. — Kak mi snamo enkrat k' Jesufi priti	190

Na Finkofhtni podélek. — Od nefrezhe tiftih, kerí fo od Duha svetega sapufheni	193
Na Télovo. — Kristuf je v' Altarskem Sakramenti nasozhi	196
Na den fsv. Petra ino Pavla. — Peter ino Pavel sta velka gréfhnika, pa tudi velka spokorjenika	199
Na velke Meshe den. — Od plazhila sa to dobro	203
Na mále Meshe den. — Maria, mati miloftri	206
Na vseh Svezov den. — Od prikladnoftri sa nebefa	208

P r i d a v e k.

Na vseh Svezov den. — Opomin na pokopalifhi	213
Na den vseh Angelov Varuhov. — Kaj nam je nafh An- gel Varuh na nafho poslédno vuro	215
Na den zirkvenega sheguanja. — Od boshje v' nafhíh zirkvah nasozhnoftri	218
Sa novo Mesho. — Od poshtenja, teshkózh ino trofh- ta v' mefhnem stani	220

Approbation.

Gegen die Drucklegung dieser Predigten in slowenischer Sprache, betitelt: **Kratke Predge** u. s. w., wird in geistlicher Beziehung kein Anstand genommen.

Von dem F. B. Seckauer Ordinariate zu Grätz am
17. Jänner 1838.

ROMAN, mp.

J. Prasch, mp.
Secretär,